

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 20.7.2011
COM(2011) 452 final

2011/0202 (COD)

Propunere de
REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții

Partea I
(Text cu relevanță pentru SEE)

{SEC(2011) 949}
{SEC(2011) 950}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

1.1. Motivele și obiectivele propunerii

Amploarea crizei financiare a dezvăluit o serie de riscuri inacceptabile care țin de reglementarea actuală a instituțiilor financiare. În conformitate cu estimările FMI, pierderile înregistrate în urma crizei de instituțiile de credit europene între 2007 și 2010 se situează la aproximativ 1 000 de miliarde EUR sau 8 % din PIB-ul UE.

Pentru a restaura stabilitatea sectorului bancar și pentru a asigura continuitatea disponibilității creditelor pentru economia reală, atât UE, cât și statele membre ale acesteia, au adoptat o gamă largă de măsuri fără precedent ale căror costuri au fost suportate, în ultimă instanță, de contribuabili. În acest context, până în octombrie 2010, Comisia a aprobat ajutoare de stat în valoare de 4 600 de miliarde EUR pentru instituțiile financiare, din care mai mult de 2 000 de miliarde EUR au fost efectiv utilizați în 2008 și 2009.

Nivelul sprijinului fiscal acordat instituțiilor de credit trebuie să fie asociat cu o reformă solidă care să abordeze deficiențele la nivel de reglementare identificate în timpul crizei. În acest sens, Comisia a propus deja o serie de modificări ale legislației din domeniul bancar, care au intrat în vigoare în 2009 (CRD II) și 2010 (CRD III). Prezenta propunere conține elementele elaborate și aprobate la nivel mondial ale standardelor referitoare la capital și lichidități aplicabile instituțiilor de credit, cunoscute sub denumirea de Basel III, și armonizează alte dispoziții din legislația actuală. Soluțiile adoptate în materie de reglementare sunt explicate în detaliu în secțiunea 5 de mai jos.

Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit conține dispoziții vizând în mod direct accesul la activitatea instituțiilor de credit (precum dispozițiile care reglementează autorizarea activității, exercitarea libertății de stabilire, competențele autorităților de supraveghere din statele membre de origine și din statele membre gazdă în acest domeniu, precum și procesul de analiză prudențială a instituțiilor de credit). Aceste elemente sunt incluse în propunerea de directivă privind accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a societăților de investiții, împreună cu care prezenta propunere formează un pachet. Totuși, în Directiva 2006/48/CE și, în special, în anexele sale sunt prevăzute, de asemenea, norme prudențiale. În vederea apropierei dispozițiilor legislative care rezultă din transpunerea Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE în legislația națională și pentru a asigura că acestora li se aplică direct aceleași norme prudențiale, lucru esențial pentru buna funcționare a pieței interne, aceste norme prudențiale fac obiectul prezentei propuneri de regulament.

În scopul clarității, prezenta propunere unifică de asemenea dispozițiile în materie de supraveghere prudențială aplicabile instituțiilor de credit cu cele aplicabile societăților de investiții, acestea din urmă făcând obiectul Directivei 2006/49/CE.

1.1.1. Problemele abordate – elemente noi în cadrul Basel III

Propunerea este concepută pentru a aborda deficiențele în materie de reglementare în următoarele domenii:

Administrarea riscului de lichiditate (partea a șasea): Criza a demonstrat că practicile existente de administrare a riscului de lichiditate nu permit să se ia pe deplin în calcul riscurile asociate securitizării de tip „originate-to-distribute”, utilizării de instrumente financiare complexe și dependenței de finanțarea interbancară (wholesale funding) prin instrumente cu scadență pe termen scurt. Acest lucru a contribuit la falimentul mai multor instituții financiare și a subminat grav soliditatea financiară a altora, constituind o amenințare la adresa stabilității financiare și impunând necesitatea unor ajutoare publice. În timp ce o serie de state membre impun în prezent anumite standarde de reglementare cantitativă pentru lichiditate, nu există la nivelul UE un cadru de reglementare suficient de armonizat și explicit privind nivelurile adecvate de lichiditate pe termen scurt și pe termen lung. Diversitatea standardelor naționale actuale afectează comunicarea dintre autoritățile de supraveghere și impune costuri suplimentare de raportare pentru instituțiile transfrontaliere.

Definiția capitalului (partea a doua titlul I): Instituțiile financiare au intrat în criză cu capital insuficient din punctul de vedere al cantității și calității. Având în vedere riscurile asumate, multe instituții nu dețineau cantități suficiente de instrumente de capital de cea mai bună calitate, care pot absorbi pierderile în mod eficient pe măsură ce apar și care permit instituției să își continue activitatea. Instrumentele hibride de capital de rangul 1 (hibridi), despre care se considera anterior că pot absorbi pierderile asigurând continuitatea activității, nu s-au dovedit a fi eficiente în practică. Instrumentele de capital de rangul 2 nu au fost în măsură să își îndeplinească funcția de a absorbi pierderile odată ce o instituție a devenit insolubilă, deoarece adesea instituțiile nu au fost lăsate să intre în faliment. Calitatea instrumentelor de capital necesare pentru a absorbi pierderile neprevăzute în urma riscurilor aferente portofoliului de tranzacționare s-a dovedit a fi la fel de ridicată ca și pentru riscurile din afara portofoliului de tranzacționare, iar instrumentele de capital de rangul 3 s-au dovedit a nu fi de o calitate suficient de bună. Pentru a proteja stabilitatea financiară, guvernele multor țări au oferit un sprijin fără precedent sectorului bancar. Insuficienta armonizare la nivelul UE a definiției capitalului a fost un catalizator pentru această situație, statele membre adoptând abordări diferite cu privire la elementele de capital care ar trebui incluse în sau excluse din fondurile proprii. În combinație cu faptul că indicatorii prevăzuți de reglementările în vigoare nu reflectau cu exactitate capacitatea reală a unei instituții de a absorbi pierderile, aceasta a compromis capacitatea pieței de a evalua corect și consecvent solvabilitatea instituțiilor din UE. Acest lucru, la rândul său, a amplificat instabilitatea financiară în UE.

Riscul de credit al contrapartidei (partea a treia titlul II capitolul 6): Criza a dezvăluit o serie de curențe ale reglementării actuale a riscului de credit al contrapartidei care decurge din activitățile de finanțare cu instrumente financiare derivate, acorduri de răscumpărare și titluri de valoare. Aceasta a arătat că dispozițiile actuale nu au asigurat buna gestionare și capitalizarea adecvată a acestui tip de risc. Normele actuale nu au oferit suficiente stimulente pentru ca, în cazul contractelor cu instrumente financiare derivate OTC compensate bilateral, să se treacă la o compensare multilaterală prin intermediul unor contrapartide centrale.

Opțiuni, drepturi și armonizare (întregul regulament): În 2000, șapte directive bancare au fost înlocuite cu o singură directivă. Această directivă a fost reformată în 2006, odată cu introducerea cadrului Basel II în UE. Ca urmare, dispozițiile sale actuale includ un număr semnificativ de opțiuni și drepturi. În plus, statele membre au fost autorizate să impună norme mai stricte decât cele prevăzute de directivă. Drept rezultat, există numeroase divergențe care îngreunează activitatea societăților transfrontaliere și care creează, de asemenea, neclaritate juridică și un mediu concurențial inechitabil.

1.1.2. Obiectivele propunerii

Obiectivul central al prezentei inițiative este să se garanteze consolidarea eficacității reglementării capitalului instituțiilor în UE și limitarea prociclicității sistemului financiar și a efectelor adverse asupra protecției deponenților, menținând în același timp poziția competitivă a sectorului bancar european.

1.2. Contextul general

Criza financiară a determinat un vast efort, atât la nivelul UE, cât și la nivel internațional, de elaborare a unor politici eficiente pentru soluționarea problemelor fundamentale care au stat la baza ei. Un grup la nivel înalt prezidat de dl de Larosière a formulat recomandări de reformare a supravegherii și reglementării financiare în Europa. Aceste recomandări au fost dezvoltate într-o comunicare a Comisiei în martie 2009. Prezenta propunere conține numeroase revizuiți ale politicilor din domeniu care sunt enumerate în planul de acțiune detaliat inclus în comunicarea menționată.

La nivel mondial, declarația G20 din 2 aprilie 2009 conține angajamentul de a aborda criza cu eforturi consecvente la nivel internațional, în vederea îmbunătățirii cantității și calității capitalului în sistemul bancar, a introducerii unei măsuri suplimentare independente de riscuri pentru limitarea acumulării efectului de levier, a elaborării unui cadru pentru rezerve de lichidități mai solide în cadrul instituțiilor financiare și a implementării recomandărilor Consiliului pentru Stabilitate Financiară (*Financial Stability Board* - FSB) pentru atenuarea prociclicității.

Ca răspuns la mandatul acordat de G-20, în septembrie 2009 Grupul guvernatorilor băncilor centrale și al directorilor organismelor de supraveghere (*Group of Central Bank Governors and Heads of Supervision* - GHOS), organismul de coordonare al Comitetului de la Basel pentru supraveghere bancară (*Basel Committee on Banking Supervision* - BCBS)¹, a convenit cu privire la o serie de măsuri de consolidare a reglementării sectorului bancar. Aceste măsuri au fost aprobate de FSB și de liderii G-20 în cadrul summitului de la Pittsburgh din 24-25 septembrie 2009.

În decembrie 2010, BCBS a publicat noi standarde detaliate de reglementare la nivel internațional privind adecvarea capitalului și lichiditatea instituțiilor de credit, cunoscute sub denumirea colectivă de Basel III. Prezenta propunere este corelată direct cu standardele de reglementare incluse în Basel III.

---

¹ **Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară** constituie un forum pentru cooperarea regulată în materie de supraveghere bancară. Acesta vizează promovarea și consolidarea la nivel global a practicilor de supraveghere și de administrare a riscurilor. Comitetul include reprezentanți din Argentina, Australia, Brazilia, Canada, China, RAS Hong Kong, India, Indonezia, Japonia, Coreea, Mexic, Rusia, Arabia Saudită, Singapore, Africa de Sud, Elveția, Turcia, Statele Unite și din nouă state membre ale UE: Belgia, Franța, Germania, Italia, Luxemburg, Țările de Jos, Spania, Suedia și Regatul Unit.

Comisia, în calitatea sa de observator în cadrul BCBS, a lucrat în strânsă cooperare cu BCBS la elaborarea acestor standarde, inclusiv la evaluarea impactului lor. Prin urmare, măsurile propuse reflectă cu fidelitate principiile Basel III. În scopul atingerii dublului obiectiv de ameliorare a rezilienței sistemului financiar mondial și de asigurare a egalității condițiilor de concurență, este indispensabil ca aceste cerințe prudențiale mai robuste să se aplice cu consecvență în întreaga lume.

În același timp, în procesul de elaborare a prezentei propuneri legislative, Comisia a făcut eforturi deosebite pentru garantarea faptului că anumite particularități și probleme europene majore sunt abordate în mod adecvat. În acest context, trebuie reamintit faptul că, în UE, spre deosebire de alte economii importante, aplicarea principiilor de reglementare convenite la nivel mondial sub auspiciile BCBS nu este limitată numai la băncile care desfășoară activități pe plan internațional. Aceste standarde se aplică în UE la nivelul întregului sector bancar, acoperind toate instituțiile de credit și, în general, de asemenea, societățile de investiții. După cum se explică mai detaliat în secțiunea 4.2, UE a considerat dintotdeauna că numai o astfel de abordare ar asigura condiții de concurență cu adevărat egale în UE, maximizând, în același timp, beneficiile colaterale ale stabilității financiare.

Acesta este unul dintre motivele care justifică introducerea anumitor adaptări ale principiilor Basel III, care ar aborda în mod corespunzător particularitățile și problemele europene. Totuși, respectivele adaptări rămân consecvente cu natura și obiectivele reformei Basel III.

Într-un context mai larg, ar trebui remarcat faptul că una dintre prioritățile Comisiei în procesul de reformă a reglementării serviciilor financiare din UE a fost aceea de a se asigura că sectorul bancar este în măsură să își îndeplinească obiectivul fundamental, și anume de a acorda împrumuturi pentru economia reală și de a furniza servicii pentru cetățenii și societățile comerciale din Europa. În acest sens, Comisia a adoptat la 18 iulie o recomandare privind accesul la un cont de plăți de bază².

2. REZULTATELE CONSULTĂRII PĂRȚILOR INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

2.1. Consultarea părților interesate

Serviciile Comisiei au urmărit îndeaproape și au participat la lucrările forumurilor internaționale, în special BCBS, responsabil cu dezvoltarea cadrului Basel III. Comitetul bancar european (*European Banking Committee* - EBC), Comitetul european al inspectorilor bancari (*Committee of European Banking Supervisors* - CEBS) și succesoarea acestuia din 2011, Autoritatea bancară europeană (ABE), au fost intens implicate și consultate. Punctele lor de vedere au contribuit la pregătirea prezentei propuneri și a evaluării impactului care o însoțește.

2.1.1. CEBS

CEBS a realizat un vast studiu de impact cantitativ (QIS) privind impactul prezentei propuneri legislative asupra sectorului bancar din UE. La studiu au participat 246 de instituții de credit. CEBS a organizat, de asemenea, o consultare publică extinsă și în octombrie 2008 a prezentat un aviz tehnic referitor la opțiunile și drepturile naționale.

---

² C(2011) 4977.

2.1.2. Grupul de lucru CRD

În domeniul opțiunilor și drepturilor naționale, între 2008 și 2011, serviciile Comisiei au organizat șase reuniuni ale Grupului de lucru pentru Directiva privind cerințele de capital (*Capital Requirements Directive Working Group* - CRDWG), ai cărui membri sunt numiți de EBC. În plus, subgrupurile CRDWG specializate pe problematica lichidităților, a definirii capitalului, a ratei efectului de levier și a riscului de credit al contrapartidei au efectuat și ele lucrări la un nivel mult mai tehnic.

2.1.3. Alte consultări publice

Comisia a realizat patru consultări publice în 2009, 2010 și 2011, care acoperă toate elementele prezentei propuneri. În aprilie 2010, serviciile Comisiei au organizat o audiere publică deschisă pe tema prezentei propuneri la care au participat toate grupurile părților interesate.

Răspunsurile primite în cadrul consultărilor publice și opiniile exprimate în cursul audierii publice se reflectă în raportul privind evaluarea impactului care însoțește propunerea. Răspunsurile individuale sunt disponibile pe site-ul web al Comisiei.

În plus, Comisia a organizat consultări separate cu sectorul de profil, inclusiv cu grupul de experți pe probleme bancare (*Group of Experts in Banking Issues* - GEBI) instituit de Comisie, cu diferite asociații și instituții individuale din sectorul bancar din UE.

2.2. Evaluarea impactului

În total, au fost evaluate și comparate 27 de opțiuni de politică în vederea soluționării diverselor probleme identificate³. În tabelul de mai jos sunt enumerate diferitele opțiuni luate în considerare în cadrul fiecărui set de politici și sunt clasificate în funcție de eficacitatea⁴ și eficiența⁵ lor în ceea ce privește realizarea obiectivelor politice relevante pe termen mai lung. Opțiunile preferate, identificate pe baza acestei clasificări, sunt prezentate și discutate în continuare în cadrul acestei secțiuni.

Set de opțiuni politice	Opțiuni politice	Criterii de comparație a opțiunilor politice									
		Eficacitatea									Eficiența
		O mai bună adecvare a cerințelor de capital	Consolidarea administrării riscurilor băncilor	Prevenirea arbitrajului în reglementare	Îmbunătățirea clarității juridice	Reducerea obligațiilor de conformare	Asigurarea unor condiții egale de concurență	Cooperări și convergențe în procesul de	Alinierea cerințelor prudentiale pentru IFRS la riscurile pe care le prezintă caracterul proclitic al cerințelor de capital și al celor referitoare		
Lichiditate Indicatorul de lichiditate imediată (<i>Liquidity Coverage ratio</i> – LCR)	Menținerea abordării actuale	3	3								3
	Introducerea LCR așa cum se specifică în consultarea publică din februarie 2010	2	2								1
	Introducerea LCR adoptat de Comitetul de la Basel, în urma unei perioade de observație	1	1								2
Lichiditate – Indicatorul de finanțare netă stabilă (<i>Net Stable Funding ratio</i> – NSFR)	Menținerea abordării actuale	3	3								3
	Introducerea NSFR așa cum se specifică în consultarea publică din februarie 2010	2	2								2
	Introducerea NSFR adoptat de Comitetul de la Basel, în urma unei perioade de observație	1	1								1
Eligibilitatea	Menținerea abordării actuale	5	5	5				5		5	5

³ Pentru discuții detaliate cu privire la toate opțiunile de politică, a se consulta evaluarea impactului care însoțește propunerea.

⁴ Cuantifică măsura în care opțiunile duc la atingerea obiectivelor relevante

⁵ Cuantifică măsura în care obiectivele pot fi atinse cu un nivel prestabilit de resurse

Set de opțiuni politice	Opțiuni politice	Criterii de comparație a opțiunilor politice									
		Eficacitatea									Eficiența
		O mai bună adecvare a cerințelor de capital	Consolidarea administrării riscurilor băncilor	Prevenirea arbitrajului în reglementare	Îmbunătățirea clarității juridice	Reducerea obligațiilor de conformare	Asigurarea unor condiții egale de concurență	Cooperării și convergenței în procesul de	Alinierea cerințelor prudentiale pentru IFRS la riscurile pe care le prezintă	caracterului proclitic al cerințelor de capital și al celor referitoare	
instrumentelor de capital și aplicarea de adaptări în materie de reglementare	Modificarea exclusivă a criteriilor de eligibilitate specificate în cadrul consultării publice din februarie 2010	4	4	4			4		4	4	4
	Modificarea criteriilor de eligibilitate și introducerea de adaptări în materie de reglementare specificate în cadrul consultării publice din februarie 2010	1-3	1-3	1-3			2-3		1	1-3	3
	Modificarea criteriilor de eligibilitate și introducerea de adaptări în materie de reglementare bazate pe abordarea Basel	1-3	1-3	1-3			2-3		2-3	1-3	2
	Modificarea criteriilor de eligibilitate și introducerea de adaptări în materie de reglementare bazate pe abordarea Basel, cu unele ajustări pentru a ține cont de specificul UE	1-3	1-3	1-3			1		2-3	1-3	1
Riscul de credit al contrapartei (Counterparty credit risk - CCR)	Menținerea abordării actuale	3	3						3	3	3
	Sporirea cerințelor în materie de CCR	2	2						2	2	2
	Sporirea cerințelor în materie de CCR și diferențierea tratamentului expunerilor față de contrapartide centrale	1	1						1	1	1
Rata efectului de levier	Menținerea abordării actuale	3	3							3	3
	Introducerea ratei efectului de levier așa cum se specifică în consultarea publică din februarie 2010	2	2							2	2
	Realizarea unei monitorizări extensive a ratei efectului de levier	1	1							1	1
Rezervele de capital	Menținerea abordării actuale	4	4							4	4
	Rezerve de conservare a capitalului	1-2	1-3							3	2-3
	Rezerve de capital anticiclice	3	1-3							1-2	2-3
	Rezerve de capital mixte	1-2	1-3							1-2	1
Cadru de reglementare unic	Menținerea abordării actuale			4	4	4	4	4			4
	Armonizare minimă			3	3	1-3	3	3			1-3
	Armonizare maximă			1-2	1	1-3	1	1			1-3
	Armonizare maximă cu unele excepții			1-2	2	1-3	2	2			1-3
Alegerea unui instrument de politică	Modificarea CRD			2	2	2		2			2
	Limitarea domeniului de aplicare al CRD și propunerea unui regulament			1	1	1		1			1

Scară de ierarhizare a opțiunilor: 1 = cea mai eficace/eficientă, 5 = cea mai puțin eficace/eficientă

2.2.1. Descrierea măsurilor

Administrarea riscului de lichiditate (partea a șasea): Pentru a îmbunătăți reziliența pe termen scurt a profilului riscurilor de lichiditate al instituțiilor financiare, în 2015 se va introduce un indicator de lichiditate (*Liquidity Coverage Ratio* - LCR) după o perioadă de observație și analiză. LCR ar impune instituțiilor să dispună de o rezervă de active lichide „de înaltă calitate” care să corespundă cu ieșirile nete de lichidități în decursul unei perioade de 30 de zile. Ieșirile acoperite (numitorul) ar reflecta atât șocurile specifice instituției, cât și pe cele sistemice care pot fi estimate pe baza circumstanțelor reale din timpul crizei financiare mondiale. Dispozițiile privind lista activelor lichide de înaltă calitate (numărătorul) care să acopere aceste ieșiri trebuie să garanteze înalta calitate a activelor respective în termeni de credit și de lichiditate. Pe baza definiției LCR incluse în acordul Basel III, se estimează că respectarea acestei cerințe în UE va antrena o creștere netă anuală a PIB între 0,1 % și 0,5 %, datorită reducerii frecvenței preconizate a crizelor sistemice.

Pentru soluționarea problemelor de finanțare care rezultă din asimetriile de scadență dintre active și pasive, Comisia intenționează să propună introducerea în 2018 a unui indicator de finanțare netă stabilă (*Net Stable Funding Ratio* - NSFR) după o perioadă de observație și analiză. NFRS ar impune instituțiilor să mențină o structură de finanțare solidă pe perioada unui an în eventualitatea unei situații de criză extinsă care ar afecta societatea în mod specific, cum ar fi o diminuare drastică a rentabilității sau solvabilității sale. În acest scop, activele finanțate în prezent și orice obligații contingente de finanțare ar trebui să fie compensate într-o anumită măsură prin surse de finanțare stabilă.

Definiția capitalului (partea a doua): Propunerea se bazează pe modificările aduse CRD2 pentru a întări și mai mult criteriile de eligibilitate a instrumentelor de capital. În plus, aceasta armonizează semnificativ ajustările operate la nivelul contabilizării capitalurilor proprii în vederea stabilirii cantității de capital de reglementare care este prudent să fie recunoscută în scopuri de reglementare. Această nouă definiție armonizată ar crește în mod semnificativ cantitatea de capital de reglementare pe care trebuie să o dețină instituțiile.

Noile cerințe de capital de reglementare în condiții de continuitate a activității – capital comun de rangul 1 și capital de rangul 1 – ar fi puse în aplicare treptat în perioada 2013 - 2015. Noile ajustări prudentiale ar fi, de asemenea, introduse treptat, într-un ritm de 20 % pe an începând din 2014, pentru a atinge 100 % în 2018. De asemenea, în cazul anumitor instrumente de capital s-ar aplica, pe o perioadă de 10 ani, clauze de păstrare a drepturilor obținute, pentru asigurarea unei tranziții fără probleme la noile norme.

Riscul de credit al contrapartidei (partea a treia titlul II capitolul 6): Cerințele de administrare și de capitalizare a riscului de credit al contrapartidei vor fi consolidate. Instituțiile vor face obiectul unor cerințe de capital suplimentare pentru eventualele pierderi asociate cu deteriorarea bonității unei contrapartide. Această măsură ar promova bune practici în administrarea acestui gen de riscuri și, prin recunoașterea acoperirii sale, ar permite instituțiilor să atenueze impactul acestei cerințe de capital. Ponderile de risc pentru expunerile față de instituțiile financiare vor fi crescute în raport cu expunerile față de sectorul societăților nefinanciare. Se estimează că această modificare va încuraja diversificarea riscului de contrapartidă în rândul instituțiilor mai mici și, în general, va contribui la o interdependență mai redusă între instituțiile mari sau cu importanță sistemică. Propunerea ar spori, de asemenea, stimulentele pentru compensarea instrumentelor OTC prin contrapartide centrale. Se preconizează că aceste propuneri vor afecta în principal cele mai mari instituții din UE, deoarece riscul de credit al contrapartidei este relevant numai pentru băncile cu un volum semnificativ de activități de finanțare cu instrumente financiare derivate OTC și titluri de valoare.

Rata efectului de levier (partea 7): În vederea limitării acumulării unui efect de levier excesiv în bilanțurile instituțiilor de credit și ale societăților de investiții și, prin urmare, în vederea reducerii caracterului prociclic al creditării, Comisia propune să se introducă, de asemenea, o rată a efectului de levier independentă de riscuri. După cum s-a convenit în cadrul Comitetului de la Basel pentru supraveghere bancară (BCBS), acesta va fi introdus ca instrument pentru procesul de supraveghere a instituțiilor. Impactul efectului de levier va fi monitorizat în vederea transformării sale într-o măsură obligatorie din primul pilon, în 2018, în urma revizuirii și calibrării sale adecvate, în conformitate cu acordurile internaționale.

Cadrul de reglementare unic (întregul regulament): Propunerea armonizează abordările naționale divergente în materie de supraveghere prin eliminarea aproape integrală a opțiunilor și a drepturilor. Sunt exceptate anumite domenii specifice bine definite, în care divergențele se datorează unor considerații de evaluare a riscurilor, caracteristicilor pieței sau ale produselor

și cadrelor juridice ale statelor membre, ceea ce permite statelor membre să adopte norme mai stricte.

2.2.2. Instrumentul de politică

Prezenta propunere separă în mod eficient cerințele prudențiale de celelalte două domenii ale Directivei 2006/48/CE și Directivei 2006/49/CE, și anume autorizarea și supravegherea permanentă care ar continua să îmbrace forma unei directive împreună cu care prezenta propunere formează un pachet legislativ. Această separare reflectă diferențele din punctul de vedere al obiectului, naturii și destinatarilor acestor dispoziții.

2.2.3. Impactul cumulat al pachetului legislativ

În completarea propriei sale evaluări a impactului cadrului Basel III, Comisia a analizat o serie de studii elaborate atât în sectorul public, cât și în cel privat. Principalele rezultate pot fi rezumate astfel:

Se estimează că prezenta propunere, împreună cu CRD III, va duce la o creștere a activelor ponderate la risc de 24,5 % pentru marile instituții de credit și de numai 4,1 % pentru instituțiile de credit mici. Noile fonduri proprii care trebuie colectate în temeiul cerinței nou introduse și al rezervei de conservare se estimează că vor atinge 84 de miliarde EUR până în 2015 și 460 de miliarde EUR până în 2019.

La nivelul UE, propunerea aduce beneficii economice evidente pe termen lung, sub forma unei creșteri anuale a PIB cuprinse între 0,3 % și 2 %. Aceste avantaje decurg din diminuarea frecvenței preconizate și a probabilității viitoarelor crize sistemice.

Se estimează că propunerea va reduce cu 29 % până la 89 % probabilitatea unei crize bancare sistemice în șapte state membre dacă instituțiile de credit ating o rată a capitalului total de cel puțin 10,5 %.

În plus, creșterea capitalului, inclusiv constituirea rezervei de capital anticiclice, și cerințele de lichiditate trebuie, de asemenea, să reducă amplitudinea ciclurilor economice normale. Acest lucru este deosebit de important pentru întreprinderile mici și mijlocii, care sunt relativ mai dependente de finanțarea pusă la dispoziție de instituțiile de credit pe toată durata unui ciclu economic decât întreprinderile mari.

2.2.4. Sarcina administrativă

Instituțiile cu activități transfrontaliere mai extinse ar beneficia cel mai mult în urma armonizării dispozițiilor naționale în vigoare, deoarece aceasta ar antrena economii din diminuarea constrângerilor administrative care ar trebui să le reducă sarcinile ce decurg din măsurile Basel III.

3. MONITORIZARE ȘI EVALUARE

Modificările propuse sunt legate de Directivele 2006/48/CE și 2006/49/CE anterioare prezentului regulament. În consecință, atât elementele directivei precedente, cât și noile elemente introduse de prezentul regulament vor fi monitorizate îndeaproape. Monitorizarea ratei efectului de levier și noile măsuri în materie de lichidități vor face obiectul unei examinări atente pe baza datelor statistice culese în conformitate cu dispozițiile din prezenta

propunere. Monitorizarea și evaluarea vor fi asigurate atât la nivelul UE [ABE/BCE (Banca Centrală Europeană)], cât și la nivel internațional (BCBS).

4. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

4.1. Temei juridic

Articolul 114 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene constituie temeiul juridic pentru un regulament care instituie dispoziții uniforme cu privire la funcționarea pieței interne. Întrucât propunerea pentru Directiva [inserat de OP] reglementează accesul la activitatea instituțiilor credit și a societăților de investiții și se bazează pe articolul 53 din TFUE, necesitatea de a separa aceste norme de normele referitoare la modul în care sunt efectuate aceste activități justifică utilizarea unui nou temei juridic pentru acestea din urmă.

Cerințele prudențiale definesc criteriile de evaluare a riscului legat de anumite activități bancare și fondurile necesare pentru a contracara riscurile respective. Ca atare, acestea nu reglementează accesul la activitățile legate de atragerea de depozite, ci modul în care se desfășoară aceste activități în vederea asigurării protecției deponenților și a stabilității financiare. Regulamentul propus raționalizează cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții, care sunt prevăzute în prezent de două directive diferite (Directiva 2006/48/CE și Directiva 2006/49/CE), prin intermediul unui instrument juridic unic care simplifică în mod considerabil cadrul legal aplicabil.

Așa cum s-a arătat mai sus (secțiunile 1.1.1 și 2.2.1), dispozițiile actuale includ un număr semnificativ de opțiuni și drepturi și permit statelor membre să impună norme mai stricte decât cele prevăzute de Directiva 2006/48/CE și de Directiva 2006/49/CE. Acest lucru are ca rezultat un nivel ridicat de divergență care poate deveni o problemă pentru stabilitatea financiară, așa cum demonstrează secțiunea 1.1.1 de mai sus, și care poate, de asemenea, să împiedice prestarea de servicii transfrontaliere și stabilirea în alte state membre, deoarece de fiecare dată când o instituție dorește să inițieze operațiuni într-un alt stat membru, aceasta trebuie să evalueze un set de norme diferite. Acest lucru creează condiții de inegalitate care acționează ca o frână pentru piața internă și care constituie, în același timp, o sursă de incertitudine juridică. Deoarece ultimele codificări și reformări nu au condus la o reducere a divergențelor, este necesar să se adopte un regulament în scopul de a institui norme uniforme în toate statele membre pentru asigurarea bunei funcționări a pieței interne.

Definirea cerințelor prudențiale sub forma unui regulament ar garanta că aceste cerințe vor fi direct aplicabile instituțiilor și ar asigura condiții de concurență echitabile prin prevenirea introducerii unor cerințe naționale diferite în urma transpunerii unei directive. Regulamentul propus ar demonstra în mod clar că instituțiile respectă aceleași norme pe toate piețele din UE, ceea ce ar spori, de asemenea, încrederea în stabilitatea instituțiilor pe întregul teritoriu al UE. Un regulament ar permite, de asemenea, Uniunii Europene să pună în aplicare orice schimbări viitoare mai rapid, deoarece modificările se pot aplica aproape imediat după adoptare. Acest lucru ar permite UE să respecte termenele limită de implementare convenite la nivel internațional pentru a ține pasul cu principalele evoluții de pe piață.

4.2. Subsidiaritate

În conformitate cu principiile subsidiarității și proporționalității prevăzute la articolul 5 din TFUE, obiectivele acțiunii propuse nu pot fi atinse într-o măsură suficientă de statele membre,

așadar pot fi realizate mai bine la nivelul UE. Prevederile acesteia nu depășesc ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivelor urmărite. Numai o acțiune la nivelul UE poate garanta că instituțiile și societățile de investiții care își desfășoară activitatea în mai multe state membre sunt supuse acelorași cerințe prudențiale și poate astfel asigura condiții de concurență echitabile, reducerea complexității în materie de reglementare, evitarea costurilor nejustificate de asigurare a conformității pentru activitățile transfrontaliere și promovarea unei mai bune integrări pe piața UE, precum și eliminarea posibilităților de arbitraj de reglementare. Acțiunea la nivelul UE asigură totodată un nivel ridicat de stabilitate financiară în interiorul Uniunii. Aceasta se coroborează cu faptul că cerințele prudențiale prevăzute de noua propunere sunt înscrise în legislația UE de peste 20 de ani.

Articolul 288 din TFUE oferă posibilitatea de a alege între diferite instrumente legislative. Prin urmare, un regulament trebuie să respecte principiul subsidiarității în același mod ca și alte instrumente legislative. Trebuie menținut echilibrul dintre subsidiaritate și alte principii prevăzute de tratate, cum ar fi libertățile fundamentale. Directivele 2006/48/CE și 2006/49/CE sunt în mod formal destinate statelor membre însă, în cele din urmă, ele se adresează întreprinderilor. Un regulament creează condiții de concurență echitabile, deoarece este direct aplicabil și nu este nevoie să se evalueze legislația din alte state membre înainte de începerea unei afaceri deoarece normele sunt identice, fapt care se traduce printr-o sarcină administrativă mai mică pentru instituții. Întârzierile în ceea ce privește transpunerea directivelor pot fi, de asemenea, evitate prin adoptarea unui regulament.

4.3. Rolul ABE și conformitatea cu articolele 290 și 291 din TFUE

În peste 50 dintre dispozițiile conținute de prezenta propunere, ABE are obligația de a transmite Comisiei standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare în vederea precizării criteriilor prevăzute de o serie de dispoziții ale prezentului regulament și în scopul garantării aplicării sale uniforme. Comisia este abilitată să le adopte ca acte delegate și de punere în aplicare.

La 23 septembrie 2009, Comisia a adoptat propunerile de regulamente de instituire a ABE, AEAP (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) și AEVMP (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe)⁶. Comisia dorește să reamintească aici declarațiile pe care le-a făcut în legătură cu articolele 290 și 291 din TFEU la adoptarea acestor regulamente: „În ceea ce privește procesul de adoptare a standardelor de reglementare, Comisia subliniază caracterul unic al sectorului serviciilor financiare, rezultând din structura Lamfalussy și recunoscut în mod explicit în declarația nr. 39 anexată la TFUE. Cu toate acestea, Comisia are îndoieli majore în ceea ce privește conformitatea restricțiilor asupra rolului său în adoptarea actelor delegate și a măsurilor de punere în aplicare cu articolele 290 și 291 din TFUE.”

4.4. Interacțiunea și coerența dintre elementele pachetului

Prezentul regulament și propunerea de directivă [inserat de OP] formează un pachet. Acest pachet înlocuiește Directivele 2006/48/CE și 2006/49/CE. Aceasta înseamnă că atât directiva, cât și regulamentul abordează fiecare atât instituțiile de credit, cât și societățile de investiții. În prezent, acestea din urmă sunt doar „anexate” la Directiva 2006/48/CE prin Directiva 2006/49/CE. O mare parte din aceasta conține doar trimiteri la Directiva 2006/48/CE. Unirea dispozițiilor aplicabile celor două tipuri de organizații ar crește prin urmare claritatea

---

⁶ COM(2009) 501, COM(2009) 502, COM(2009) 503.

respectivelor dispoziții. De asemenea, anexele voluminoase la Directivele 2006/48/CE și 2006/49/CE vor fi integrate în partea dispozitivă, simplificând astfel aplicarea lor.

Reglementările prudențiale direct aplicabile instituțiilor fac parte din propunerea de regulament. În propunerea de directivă rămân dispozițiile privind autorizarea instituțiilor de credit, exercitarea libertății de stabilire și libera circulație a serviciilor. Societățile de investiții nu sunt vizate, deoarece drepturile și obligațiile corespunzătoare sunt reglementate de Directiva 2004/39/CE („MiFiD”). Principiile generale de supraveghere a instituțiilor, care se adresează statelor membre și necesită transpunere și exercitarea unei puteri discreționare, vor rămâne, de asemenea, în cadrul directivei. Aceste principii vizează în special schimbul de informații, repartizarea sarcinilor între autoritățile de supraveghere din țara de origine și cele din țara gazdă și exercitarea competențelor de sancționare (care vor fi nou introduse). Directiva va conține dispozițiile care reglementează supravegherea prudențială a instituțiilor de către autoritățile competente din statele membre. Aceste dispoziții completează cerințele prudențiale generale prevăzute în regulament pentru instituții prin măsuri individuale care sunt stabilite de autoritățile competente în urma analizei prudențiale continue a fiecărei instituții de credit și societăți de investiții în parte. Gama măsurilor de supraveghere va fi prevăzută în directivă, deoarece autoritățile competente trebuie să aibă posibilitatea de a-și exercita puterea de apreciere în ceea ce privește măsurile care trebuie aplicate. Este vorba în special de procesele interne din cadrul unei instituții, vizând în mod deosebit administrarea riscurilor și obligațiile în materie de guvernanta corporativă nou introduse.

5. EXPLICAREA DETALIATĂ A PROPUNERII ȘI COMPARAȚIA CU BASEL III

Pentru a asigura o aplicare echilibrată a acordului Basel III la instituțiile din UE, Comisia a trebuit să aleagă dintr-o serie de opțiuni de reglementare, explicate în prezentul capitol.

5.1. Armonizare maximă (întregul regulament)

Pentru realizarea unui cadru de reglementare cu adevărat unic este necesar un grad maxim de armonizare. Adoptarea de către statele membre a unor cerințe mai stricte, însă inadecvate și necoordonate, ar putea avea drept rezultat transferarea expunerilor-suport și a riscurilor aferente către sectorul bancar paralel sau de la un stat membru al UE la altul.

Mai mult, evaluările impactului realizate de Comitetul de la Basel și de Comisia Europeană se bazează pe ratele specifice de capital adoptate. Este incert care ar fi impactul potențial în termeni de costuri și creștere economică în cazul unor cerințe de capital mai mari în unul sau mai multe state membre, care ar putea fi extinse prin intermediul unui mecanism de tip „*race to the top*” (uniformizare la un nivel superior) pe întregul teritoriu al UE.

În cazul în care este nevoie de cerințe prudențiale mai stricte *la nivelul UE*, trebuie să existe modalități de a modifica temporar cadrul unic de reglementare. Comisia ar putea adopta un act delegat prin care să ridice pentru o perioadă limitată de timp nivelul cerințelor de capital și ponderile de risc ale anumitor expuneri sau ar putea impune anumite cerințe prudențiale mai stricte, pentru toate expunerile sau pentru expunerile la unul sau mai multe sectoare, regiuni sau state membre, în cazul în care acest lucru este necesar pentru a răspunde la variațiile intensității riscurilor microprudențiale și macroprudențiale, legate de evoluția pieței după intrarea în vigoare a prezentului regulament, în special la recomandarea sau cu avizul CERS.

Prezenta propunere și propunerea de directivă care o însoțește oferă deja *autorităților competente* trei posibilități de abordare a problemelor macroprudențiale la nivel național:

- pentru împrumuturile garantate cu proprietăți imobiliare, statele membre pot ajusta cerințele de capital;
- statele membre pot impune cerințe de capital suplimentare instituțiilor individuale sau grupurilor de instituții în cazul în care acest lucru este justificat de circumstanțe specifice, în cadrul așa-numitului „pilon 2”;
- statele membre stabilesc nivelul unei rezerve de capital anticiclice, care să reflecte riscurile macroeconomice specifice într-un anumit stat membru. Acest lucru ar modifica cerințele de capital într-o măsură semnificativă.

În plus, statele membre ar fi autorizate să anticipeze unele dintre noile norme mai stricte având la bază cadrul Basel III în cursul perioadei de tranziție, și anume să le implementeze mai repede decât ritmul prevăzut de Basel III.

5.2. Definiția capitalului (partea a doua)

5.2.1. Deducerea participațiilor semnificative în societăți de asigurare și conglomerate financiare

Basel III impune băncilor care își desfășoară activitatea la nivel internațional să deducă din fondurile proprii investițiile semnificative în societățile de asigurare neconsolidate. Această cerință vizează asigurarea faptului că o bancă nu este autorizată să calculeze în fondurile proprii capitalul folosit de o filială societate de asigurare. Pentru grupurile care includ activități bancare sau de investiții și activități de asigurare semnificative, Directiva 2002/87/CE privind conglomeratele financiare prevede norme specifice pentru eliminarea „dublei contabilizări” a capitalului. Directiva 2002/87/CE se bazează pe principiile convenite la nivel internațional pentru abordarea riscurilor intersectoriale. Prezenta propunere consolidează modul în care se aplică aceste norme specifice conglomeratelor financiare în cazul grupurilor bancare și de investiții, asigurând aplicarea lor riguroasă și consecventă. Orice modificări suplimentare necesare vor fi operate cu ocazia revizuirii Directivei 2002/87/CE care va avea loc în 2012.

5.2.2. Fonduri proprii de cea mai bună calitate – criterii, eliminare treptată și păstrarea drepturilor dobândite

În cadrul Basel III, instrumentele de fonduri proprii de cea mai bună calitate pentru băncile care își desfășoară activitatea la nivel internațional și care sunt societăți pe acțiuni pot include doar „acțiuni ordinare” care respectă criteriile stricte. Prezenta propunere pune în aplicare aceste criterii stricte impuse de cadrul Basel III. Aceasta nu restrânge forma juridică a elementelor de capital de cea mai înaltă calitate emise de instituțiile structurate ca societăți pe acțiuni numai la acțiuni ordinare. Definiția acțiunii ordinare diferă în funcție de legislația aplicabilă societăților comerciale la nivel național. Criteriile stricte prevăzute de prezenta propunere vor garanta că doar instrumentele de cea mai înaltă calitate vor fi recunoscute ca fiind forma de capital de reglementare de cea mai bună calitate. În conformitate cu aceste criterii, doar instrumentele care sunt de o calitate la fel de înaltă ca și acțiunile ordinare ar putea beneficia de acest tratament. Pentru a asigura transparența deplină a instrumentelor recunoscute, propunerea solicită ABE să alcătuiască, să actualizeze și să publice o listă a tipurilor de instrumente recunoscute.

Cadrul Basel III prevede o perioadă de 10 ani de eliminare treptată a anumitor instrumente emise de alte societăți decât cele pe acțiuni care nu îndeplinesc noile norme. În concordanță

cu modificările aduse fondurilor proprii de Directiva 2009/111/CE, și având în vedere necesitatea de a asigura un tratament consecvent pentru diverse forme juridice de societăți, prezenta propunere (partea zece, titlul I, capitolul 2) prevede, de asemenea, o perioadă de păstrare a drepturilor dobândite pentru instrumentele de cea mai bună calitate emise de societăți pe acțiuni care nu sunt acțiuni ordinare, precum și pentru conturile de prime de emisiune asociate.

Basel III permite ca instrumentele eliberate înainte de 12 septembrie 2010 care nu îndeplinesc noile norme să fie eliminate treptat din capitalul de reglementare, pentru a asigura o tranziție lină către noile norme. Aceasta este data limită de emisiune pentru a beneficia de regimul tranzitoriu. Toate instrumentele care nu îndeplinesc noile norme și care sunt emise după data limită susmenționată vor fi complet excluse din capitalul de reglementare din 2013. Prezenta propunere stabilește data limită de emisiune la data adoptării prezentei propuneri de către Comisie. Acest lucru este necesar pentru a se evita aplicarea retroactivă a dispozițiilor propunerii, care nu ar fi fezabilă din punct de vedere juridic.

5.2.3. Societăți mutuale, bănci cooperative și instituții similare

Cadrul Basel III garantează că noile norme pot fi aplicate instrumentelor de capital de cea mai înaltă calitate emise de alte societăți decât cele pe acțiuni – de exemplu, societăți mutuale, bănci cooperative și instituții similare. Prezenta propunere detaliază aplicarea definiției capitalului conform cadrului Basel III la instrumentele de capital de cea mai înaltă calitate emise de alte societăți decât cele pe acțiuni.

5.2.4. Interese minoritare și anumite instrumente de capital emise de filiale

Interesele minoritare constituie elemente de capital ale anumitor filiale deținute de un acționar minoritar din afara grupului. Cadrul Basel III recunoaște interesele minoritare – și anumite elemente de capital de reglementare emise de filiale - numai în măsura în care aceste filiale sunt instituții (sau se supun aceluiași norme) și capitalul este utilizat pentru a satisface cerințele de capital și noua rezervă de conservare a capitalului, o nouă exigență care impune restricții noi privind plata dividendelor și a anumitor cupoane și prime. Cealaltă nouă rezervă de capital – rezerva de capital anticiclică – reprezintă un important instrument macroprudențial, care poate fi impus de către autoritățile de supraveghere pentru a modera sau intensifica împrumuturile în diverse etape ale ciclului de creditare. Prezenta propunere instituie procese solide de coordonare a utilizării rezervei de capital anticiclice de către statele membre ale UE. Abordarea intereselor minoritare și a altor elemente de capital emise de filiale prevăzută în această propunere permite recunoașterea rezervei anticiclice în cazul în care se face apel la ea. Aceasta recunoaște importanța rezervei și a capitalului utilizat pentru atingerea ei și elimină un potențial obstacol în calea impunerii obligativității acestei rezerve. .

5.2.5. Deducerea anumitor active privind impozitul amânat (Deferred Tax Assets DTAs)

Un activ privind impozitul amânat este un activ din bilanț care poate fi folosit pentru a reduce orice cheltuială cu impozitul pe profit într-un exercițiu ulterior. Cadrul Basel III prevede că anumite active privind impozitul amânat nu impun deducerea din capital. Prezenta propunere clarifică faptul că aceste active privind impozitul amânat le includ pe acelea care se pot converti automat într-o creanță asupra statului în cazul în care societatea înregistrează pierderi; aceste active nu trebuie deduse, dacă este garantată capacitatea lor de a absorbi pierderile atunci când este necesar.

5.3. Tratatamentul expunerilor specifice (partea a treia, titlul II, capitolul 2)

5.3.1. Tratatamentul expunerilor la IMM-uri

În conformitate cu actuala legislație a UE, băncile pot beneficia de ponderi de risc preferențiale aplicate expunerilor la IMM-uri. Se prevede menținerea acestui tratament preferențial atât în cadrul Basel III, cât și în proiectul de propunere. Aplicarea unor cerințe de capital mai avantajoase pentru expunerile la IMM-uri ar necesita în prealabil o revizuire a cadrului internațional Basel. Această chestiune face obiectul unei clauze de revizuire în cadrul propunerii.

Este esențial ca ponderile de risc pentru împrumuturile acordate IMM-urilor să fie evaluate cu atenție. Din acest motiv, ABE este invitată să analizeze ponderile de risc actuale și să întocmească, până la data de 1 septembrie 2012, un raport de evaluare a posibilităților de reducere, plecând de la un scenariu cu o reducere de o treime în raport cu situația actuală. În acest context, Comisia intenționează să transmită un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la această analiză și să prezinte propuneri legislative de revizuire a ponderii de risc pentru expunerile la IMM-uri, dacă este necesar.

În plus, în termen de 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, Comisia va elabora un raport, după consultarea ABE, cu privire la împrumuturile acordate întreprinderilor mici și mijlocii și persoanelor fizice, și va transmite acest raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit de propuneri legislative adecvate.

5.3.2. Tratatamentul expunerilor care decurg din credite comerciale

Se preconizează că BCBS se va pronunța asupra necesității de a impune cerințe de capital mai avantajoase pentru creditele comerciale doar spre sfârșitul anului 2011. În consecință, prezenta propunere nu abordează acest aspect, însă prevede o clauză de revizuire cu privire la tratamentul acestor expuneri.

5.4. Riscul de credit al contrapartidei (partea a treia, titlul II, capitolul 6)

În cadrul Basel III, băncile vor fi obligate să dețină capital suplimentar pentru acoperirea riscului reprezentat de deteriorarea calității creditului contrapartidei. Prezenta propunere va introduce această nouă cerință de capital. Totuși, Basel III recunoaște doar într-o măsură foarte limitată pierderile pe care o bancă le contabilizează în avans cu impact imediat asupra contului de profit și pierderi (ajustări ale evaluării creditului suportate). Pe baza reacțiilor la o consultare organizată de Comisie în februarie/martie 2011 pe această temă și cu sprijinul majorității statelor membre, prezenta propunere va permite băncilor care utilizează abordarea avansată în evaluarea riscului de credit să contabilizeze aceste pierderi într-o proporție mai mare, deși prudentă, și, prin urmare, va reflecta mai bine practica provizionării pentru pierderi viitoare foarte răspândită în rândul a numeroase bănci din UE.

5.5. Lichiditate (partea a șasea)

5.5.1. Cerința de acoperire a necesarului de lichidități

Comisia se angajează ferm să armonizeze cerința de acoperire a necesarului de lichiditate până în 2015. În același timp, trebuie să fie luate foarte în serios incertitudinile legate de posibilele consecințe neprevăzute și perioada de observație prevăzută de cadrul Basel III. Următoarele elemente asigură introducerea unor cerințe obligatorii numai după o reexaminare corespunzătoare:

- ca primă etapă, obligația generală pentru bănci, începând din 2013, de a asigura o acoperire adecvată a necesarului de lichidități;
- obligația de a raporta autorităților naționale elementele necesare pentru a verifica dacă se menține un nivel adecvat de acoperire a necesarului de lichidități, pe baza unor formate de raportare uniforme elaborate de Autoritatea bancară europeană în scopul testării criteriilor Basel III;
- abilitarea Comisiei de a preciza în detaliu cerința de acoperire a necesarului de lichidități, în conformitate cu concluziile din perioada de observație și cu evoluția situației pe plan internațional. Evitarea lungii proceduri legislative ordinare (codecizie) ar permite utilizarea la maximum a perioadei de observație și ar oferi posibilitatea amânării calibrării către sfârșitul acestei perioade.

Cerința de acoperire a necesarului de lichidități, în cadrul grupurilor de instituții de credit, al grupurilor de societăți de investiții sau al ambelor, se aplică, în principiu, la nivelul fiecărei instituții de credit sau societăți de investiții. Spre deosebire de sucursale, care nu au personalitate juridică, instituțiile de credit sau societățile de investiții fac ele însele obiectul unor obligații de plată care pot antrena ieșiri de lichidități în situații de criză. Nu se poate ști cu certitudine dacă instituțiile de credit sau societățile de investiții vor primi sprijin pentru asigurarea necesarului de lichidități din partea altor instituții de credit sau societăți de investiții care aparțin aceluiași grup atunci când întâmpină dificultăți în a-și onora obligațiile de plată. Cu toate acestea, în condiții stricte, autoritățile competente vor avea posibilitatea de a acorda instituțiilor de credit sau societăților de investiții individuale o derogare de la aplicarea cerinței, respectivele instituții de credit sau societăți de investiții făcând obiectul unei cerințe consolidate. Aceste condiții stricte sunt enunțate la articolul 7 alineatul (1) și garantează, între altele, că instituțiile de credit sau societățile de investiții au obligația legală de a se sprijini reciproc și au capacitatea reală de a face acest lucru.

În cazul unui grup cu instituții de credit sau societăți de investiții în mai multe state membre, pentru a se putea acorda derogarea de la aplicarea cerințelor individuale, toate autoritățile competente ale fiecărei instituții de credit sau societăți de investiții trebuie să *convină* că sunt îndeplinite condițiile pentru derogare. Pentru situațiile transfrontaliere de acest tip, pe lângă condițiile de la articolul 7 alineatul (1), sunt prevăzute condiții suplimentare la articolul 7 alineatul (2). Conform acestor condiții suplimentare, fiecare dintre autoritățile competente trebuie să se declare satisfăcută de modul de gestionare a lichidităților grupului și de lichiditățile de care dispune fiecare dintre instituțiile de credit sau societățile de investiții din cadrul grupului. În caz de dezacord, fiecare autoritate competentă a unei instituții de credit sau societăți de investiții decide independent cu privire la aplicarea derogării.

ABE poate, de asemenea, să joace rolul de mediator în caz de dezacord între autoritățile competente. Totuși, rezultatul medierii are caracter obligatoriu numai în ceea ce privește condițiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1). Fiecare autoritate competentă are ultimul cuvânt în ceea ce privește condițiile prevăzute la articolul 7 alineatul (2), și anume în ceea ce privește buna gestionare a lichidităților grupului și adecvarea lichidităților deținute de instituțiile de credit sau societățile de investiții.

5.5.2. *Cerința de finanțare netă stabilă*

Comisia s-a angajat ferm să impună un standard minim de finanțare netă stabilă până la 1 ianuarie 2018. Deoarece cadrul Basel III prevede o perioadă de observație în acest domeniu până în 2018, este timp suficient pentru a pregăti o cerință de finanțare netă stabilă sub forma

unei propuneri care urmează a fi aprobate de Parlamentul European și Consiliu prin codecizie înainte de sfârșitul perioadei de observație.

5.6. Efectul de levier (partea a șaptea)

Rata efectului de levier constituie un nou instrument de reglementare în UE. Conform cadrului Basel III, Comisia nu propune în acest stadiu o rată a efectului de levier ca instrument cu caracter obligatoriu, ci inițial ca o caracteristică suplimentară care poate fi aplicată băncilor la decizia autorităților de supraveghere, în vederea migrării către o măsură cu caracter obligatoriu („primul pilon”) în 2018, în urma unui proces adecvat de reexaminare și calibrare. Obligațiile de raportare ar permite realizarea unei analize și luarea unei decizii în cunoștință de cauză cu privire la introducerea sa ca cerință cu caracter obligatoriu în 2018. În conformitate cu cadrul Basel III, se propune ca instituțiile să își publice rata efectului de levier din 2015.

5.7. Limite prevăzute de cadrul Basel I (partea a 13-a)

Basel II prevede ca pentru activitățile cu grad mai mare de risc instituțiile să dețină mai mult capital decât ar fi necesar conform cadrului Basel I. Pentru activitățile mai puțin riscante, cadrul Basel II impune instituțiilor să dețină mai puțin capital decât ar fi necesar conform cadrului Basel I. Acest lucru se datorează faptului că acordul Basel II a fost proiectat pentru a fi mai sensibil la riscuri decât acordul Basel I.

Pentru a evita ca băncile să facă obiectul unor cerințe de capital prea permissive, cadrul Basel II nu permite instituțiilor să dețină mai puțin de 80 % din capitalul care ar fi fost necesar în conformitate cu cadrul Basel I. Această cerință a expirat la sfârșitul anului 2009, însă Directiva 2010/76/CE a reintrodus-o până la sfârșitul anului 2011. În baza prelungirii valabilității acestei cerințe de către BCBS în iulie 2009, proiectul de propunere o reinstituie până în 2015. Autoritățile competente pot, după consultarea ABE, să acorde unei instituții o derogare de la aplicarea limitei prevăzute de cadrul Basel I cu condiția ca toate cerințele în materie de utilizare a abordării avansate a riscurilor de credit și operaționale să fie îndeplinite.

6. IMPLICAȚII BUGETARE

ABE va juca un rol important în atingerea obiectivului prezentului regulament, deoarece propunerile prevăd abilitarea acestora de a elabora peste 50 de standarde tehnice obligatorii în diverse domenii. Standardele tehnice obligatorii, care trebuie aprobate de Comisie, vor fi esențiale pentru a garanta că dispozițiile de natură tehnică sunt aplicate uniform pe întregul teritoriu al UE și că politicile propuse dau rezultatele așteptate. Pentru acest volum de lucru important, ABE va avea nevoie de mai multe resurse decât cele care i-au fost deja alocate în contextul instituirii sale în temeiul Regulamentului (UE) 1093/2010. Detalii suplimentare sunt prezentate în fișa financiară legislativă anexată.

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European⁷,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) În declarația din 2 aprilie 2009⁸ privind consolidarea sistemului financiar, G20 a subliniat necesitatea de a se acționa consecvent la nivel internațional în vederea consolidării transparenței, responsabilității și reglementării prin îmbunătățirea cantității și calității capitalului în sistemul bancar odată ce redresarea economică este asigurată. Declarația a preconizat, de asemenea, introducerea unei măsuri suplimentare independente de riscuri pentru a evita acumularea efectelor de levier în sistemul bancar, precum și dezvoltarea unui cadru pentru rezerve de lichidități mai solide. Ca răspuns la mandatul acordat de G20, în septembrie 2009 Grupul guvernatorilor băncilor centrale și al directorilor organismelor de supraveghere (*Group of Central Bank Governors and Heads of Supervision* - GHOS) a convenit cu privire la o serie de măsuri de consolidare a reglementării sectorului bancar. Aceste măsuri au fost aprobate de liderii G20 în cadrul summitului de la Pittsburg din 24 - 25 septembrie 2009 și au fost formulate în detaliu în decembrie 2009. În iulie și septembrie 2010, GHOS a publicat două noi anunțuri referitoare la concepția și calibrarea acestor măsuri, iar în decembrie 2010, Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară (BCBS) a publicat măsurile definitive, la care se face referire sub denumirea de cadrul Basel III.
- (2) Grupul la nivel înalt privind supravegherea financiară în UE, prezidat de Jacques de Larosière, a invitat Uniunea Europeană să elaboreze un set mai armonizat de

---

⁷ JO C , , p. .

⁸ http://www.g20.org/Documents/Fin_Deps_Fin_Reg_Annex_020409_-_1615_final.pdf.

reglementări financiare. În contextul viitoarei arhitecturi europene de supraveghere, Consiliul European din 18 și 19 iunie 2009 a subliniat, de asemenea, nevoia instituirii unui „cadru de reglementare unic la nivel european” aplicabil tuturor instituțiilor de credit și societăților de investiții de pe piața unică.

- (3) Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006⁹ privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit și Directiva 2006/49/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006¹⁰ privind rata de adecvare a capitalului întreprinderilor de investiții și al instituțiilor de credit („instituțiile”) au fost modificate semnificativ în mai multe rânduri. Multe dintre dispozițiile Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE sunt aplicabile atât instituțiilor de credit, cât și societăților de investiții. Pentru a asigura o aplicare coerentă a acestor dispoziții, ar fi de dorit să se unifice aceste prevederi în cadrul unui nou corpus legislativ aplicabil atât instituțiilor de credit, cât și societăților de investiții. Din motive de claritate, dispozițiile anexelor la aceste directive trebuie integrate în partea dispozitivă a noului corpus legislativ.
- (4) Acesta trebuie să fie compus din două instrumente juridice diferite, o directivă și prezentul regulament. Cele două instrumente juridice formează cadrul juridic care reglementează accesul la activitate, cadrul de supraveghere și normele prudențiale aplicabile instituțiilor de credit și societăților de investiții. Prin urmare, prezentul regulament trebuie citit împreună cu directiva.
- (5) Directiva [inserat de PO], în temeiul articolului 53 alineatul (1) din TFUE, trebuie să conțină dispoziții privind accesul la activitatea instituțiilor de credit și a societăților de investiții, modalitățile de guvernare și cadrul de supraveghere aplicabil acestora, precum dispoziții care reglementează autorizarea societății, achiziționarea de participații calificate, exercitarea libertății de stabilire și a libertății de a presta servicii, competențele autorităților de supraveghere din statele membre de origine și din statele membre gazdă în acest sens și dispoziții care reglementează capitalul inițial și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a societăților de investiții.
- (6) Prezentul regulament trebuie să conțină cerințe prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții care se referă strict la funcționarea piețelor serviciilor bancare și financiare și sunt menite să asigure stabilitatea financiară a operatorilor de pe aceste piețe, precum și un nivel ridicat de protecție a investitorilor și deponenților. Obiectivul prezentului act legislativ cu aplicabilitate directă este de a contribui în mod semnificativ la buna funcționare a pieței interne; prin urmare, acesta trebuie să aibă la bază dispozițiile articolului 114 din TFUE, interpretate în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene.
- (7) Directivele 2006/48/CE și 2006/49/CE au armonizat într-o oarecare măsură normele aplicate de statele membre în domeniul supravegherii prudențiale, însă includ un număr semnificativ de opțiuni și drepturi, iar statele membre sunt autorizate să impună norme mai stricte decât cele prevăzute de directivele menționate. Acest lucru duce la diferențe între normele naționale, care pot să împiedice exercitarea libertăților fundamentale și care, prin urmare, au un impact direct asupra funcționării pieței interne și duc la denaturări semnificative ale concurenței. În speță, aceste diferențe

---

⁹ JO L 177, 30.06.2006, p. 1.

¹⁰ JO L 177, 30.06.2006, p. 201.

împiedică furnizarea transfrontalieră de servicii și stabilirea în alt stat membru, deoarece, de fiecare dată când operatorii încep o activitate în alt stat membru, aceștia trebuie să evalueze și să se conformeze unui set de norme diferite. În plus, instituțiile de credit și societățile de investiții autorizate în diferite state membre fac deseori obiectul unor cerințe diferite, ceea ce conduce la denaturări semnificative ale concurenței. Evoluția divergentă a legislațiilor naționale creează obstacole, potențiale și reale, în calea bunei funcționări a pieței interne, dat fiind faptul că instituțiile de credit și societățile de investiții care operează în sisteme juridice diferite în întreaga Uniune sunt supuse unor condiții inegale de funcționare și întâmpină dificultăți care variază de la un stat la altul.

- (8) Pentru a elimina obstacolele rămase în calea schimburilor comerciale și denaturările grave ale concurenței rezultate din divergențele legislațiilor naționale și pentru a evita apariția unor noi, este necesar, prin urmare, să se adopte un regulament care instituie norme uniforme aplicabile în toate statele membre.
- (9) Definirea cerințelor prudențiale sub forma unui regulament va garanta că aceste cerințe vor fi direct aplicabile. Acest lucru ar asigura condiții uniforme prin prevenirea adoptării unor cerințe naționale divergente ca rezultat al transpunerii unei directive. Prezentul regulament implică respectarea aceluiași norme de către toate instituțiile vizate din întreaga Uniune, ceea ce ar spori, de asemenea, încrederea în stabilitatea instituțiilor de credit și a societăților de investiții, mai ales în perioadele de criză. Un regulament va reduce, de asemenea, complexitatea reglementărilor și costurile de conformare pentru societăți, în special pentru instituțiile de credit și societățile de investiții care desfășoară activități transfrontaliere, și va contribui, de asemenea, la eliminarea denaturărilor concurenței. În ceea ce privește particularitățile piețelor imobiliare caracterizate de diferențe jurisdicționale și de evoluție economică specifice statelor membre, regiunilor sau zonelor locale, autoritățile competente trebuie să fie abilitate să stabilească ponderi de risc mai ridicate sau să aplice criterii mai stricte bazate pe experiența proprie și pe evoluțiile estimate ale pieței pentru expunerile garantate cu ipotecă imobiliare în anumite zone.
- (10) Statele membre trebuie să aibă dreptul de a menține sau de a introduce dispoziții naționale în cazul în care prezentul regulament nu prevede norme uniforme, cu condiția ca dispozițiile naționale respective să nu intre în contradicție cu legislația Uniunii sau să nu compromită aplicarea ei.
- (11) Atunci când statele membre adoptă orientări de natură generală, în special în domeniile în care procedura de adoptare de către Comisie a proiectelor de standarde tehnice este în derulare, respectivele orientări nu trebuie să intre în contradicție cu legislația Uniunii, nici să submineze aplicarea ei.
- (12) Prezentul regulament nu împiedică statele membre să impună cerințe echivalente societăților care nu intră în sfera de aplicare a acestuia.
- (13) Cerințele prudențiale generale prevăzute de prezentul regulament sunt completate de măsuri individuale stabilite de către autoritățile competente ca urmare a procesului de supraveghere continuă a fiecărei instituții de credit și societăți de investiții. Această gamă de măsuri de supraveghere trebuie prevăzută printr-o directivă, deoarece autoritățile competente trebuie să aibă posibilitatea de a-și exercita puterea de apreciere în ceea ce privește măsurile care trebuie introduse.

- (14) Prezentul regulament nu trebuie să aducă atingere capacității autorităților competente de a impune, în procesul de supraveghere și de evaluare prevăzut în Directiva [inserat de PO], cerințe specifice care trebuie adaptate profilului de risc specific instituțiilor de credit și societăților de investiții.
- (15) Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere¹¹ a înființat Autoritatea bancară europeană (ABE). Regulamentul menționat vizează îmbunătățirea calității și consecvenței procesului de supraveghere la nivel național și consolidarea controlului pentru grupurile transfrontaliere.
- (16) Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 conferă ABE competențe pentru a acționa în domeniul de aplicare al Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE. De asemenea, ABE trebuie să acționeze în domeniul de activitate al instituțiilor de credit și al societăților de investiții, în ceea ce privește aspectele care nu sunt direct vizate de aceste directive, în măsura în care aceste acțiuni sunt necesare pentru a garanta aplicarea eficientă și consecventă a respectivelor acte legislative. Prezentul regulament trebuie să țină seama de rolul și de modul de funcționare al ABE și să faciliteze exercitarea competențelor ABE prevăzute de regulamentul respectiv.
- (17) Pentru instituțiile de credit și societățile de investiții sunt necesare cerințe financiare echivalente în scopul garantării unor măsuri de protecție similare pentru deponenți și unor condiții de concurență loială pentru categoriile comparabile de instituții de credit și societăți de investiții.
- (18) Deoarece pe piața internă instituțiile de credit și societățile de investiții sunt angajate în concurență directă una cu cealaltă, cerințele referitoare la supraveghere trebuie să fie echivalente la nivelul întregii Uniuni.
- (19) Ori de câte ori, în cursul activității de supraveghere, este necesar să se determine valoarea fondurilor proprii consolidate ale unui grup de instituții de credit și societăți de investiții, calculul respectiv trebuie făcut în conformitate cu prezentul regulament.
- (20) În conformitate cu prezentul regulament, cerințele de fonduri proprii se aplică pe bază individuală și consolidată, cu excepția cazului în care autoritățile competente decid să nu aplice supravegherea pe bază individuală dacă consideră necesar acest lucru. Supravegherea pe bază individuală, consolidată și consolidată la nivel transfrontalier constituie instrumente utile pentru controlul instituțiilor de credit și al societăților de investiții.
- (21) Pentru a garanta un nivel de solvabilitate adecvat pentru instituțiile de credit și societățile de investiții din cadrul unui grup, este esențial ca cerințele de capital să se aplice pe baza situației consolidate a acestor instituții în cadrul grupului. Pentru a se garanta că fondurile proprii sunt distribuite adecvat în cadrul unui grup și sunt disponibile pentru protejarea economiilor, dacă este cazul, cerințele de capital trebuie să se aplice individual instituțiilor de credit și societăților de investiții dintr-un grup, cu excepția cazului în care acest obiectiv se poate realiza eficient în alt mod.
- (22) Tehnica contabilă exactă care trebuie utilizată pentru calcularea fondurilor proprii, a adecvării lor la riscurile la care este expusă instituția de credit sau societatea de

---

¹¹ JO L 331, 15.12.2010, p. 12.

investiții, precum și pentru evaluarea concentrării expunerilor trebuie să țină seama de dispozițiile Directivei 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare¹², care include o serie de adaptări ale dispozițiilor celei de-a șaptea Directive 83/349/CEE a Consiliului din 13 iunie 1983 privind conturile consolidate¹³ sau ale Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate¹⁴, în funcție de actul care reglementează contabilitatea instituțiilor de credit și a societăților de investiții în conformitate cu legislația internă.

- (23) Pentru a se asigura solvabilitatea adecvată, trebuie să se stabilească cerințe de capital care să pondereze activele și elementele extrabilanțiere în funcție de gradul de risc.
- (24) La 26 iunie 2004, BCBS a adoptat un acord-cadru privind convergența internațională a metodelor de calcul și a cerințelor de capital („cadru Basel II”). Dispozițiile Directivei 2006/48/CE și ale Directivei 2006/49/CE care au fost preluate de prezentul regulament constituie un echivalent al dispozițiilor conținute de acordul-cadru Basel II. În consecință, prin încorporarea elementelor suplimentare ale cadrului Basel III, prezentul regulament constituie echivalentul dispozițiilor conținute de acordurile Basel II și III.
- (25) Este esențial să se țină seama de diversitatea instituțiilor de credit și a societăților de investiții din Uniune, oferind abordări alternative de calculare a cerințelor de capital pentru riscurile de credit care încorporează niveluri diferite de sensibilitate la risc și care necesită grade diferite de sofisticare. Folosirea ratingurilor externe și a estimărilor proprii ale instituțiilor de credit și ale societăților de investiții privind parametrii individuali de risc de credit reprezintă o îmbunătățire semnificativă a sensibilității la risc și a solidității prudențiale a normelor aplicabile riscului de credit. Trebuie să existe stimulente adecvate pentru ca instituțiile de credit și societățile de investiții să adopte abordări mai sensibile la riscuri. În elaborarea estimărilor necesare pentru a aplica abordările relative la riscul de credit prevăzute de prezentul regulament, instituțiile de credit și societățile de investiții trebuie să îmbunătățească procesele de măsurare și de administrare a riscului de credit al instituțiilor de credit și al societăților de investiții în scopul asigurării existenței unor metode de determinare a cerințelor reglementare de fonduri proprii pentru aceste instituții care să reflecte complexitatea diverselor procese specifice instituțiilor de credit și societăților de investiții. În această privință, prelucrarea datelor legate de existența și administrarea expunerilor la clienți trebuie să includă elaborarea și validarea sistemelor de administrare și măsurare a riscurilor de credit. Aceasta servește nu doar la îndeplinirea interesului legitim al instituțiilor de credit și al societăților de investiții, ci și la realizarea obiectivelor prezentului regulament de a folosi metode mai bune de măsurare și administrare a riscurilor, precum și de a le folosi pentru reglementarea fondurilor proprii.
- (26) Cerințele de capital trebuie să fie proporționale cu riscurile pe care le vizează. În speță, reducerea nivelului riscurilor care derivă din existența unui număr mare de expuneri relativ mici trebuie să se reflecte la nivelul cerințelor.

---

¹² JO L 372, 31.12.1986, p. 1.

¹³ JO L 193, 18.07.1983, p. 1.

¹⁴ JO L 243, 11.9.2002, p. 1.

- (27) În conformitate cu decizia BCBS, aprobată de GHOS la 10 ianuarie 2011, toate instrumentele suplimentare de rangul 1 și instrumentele de rangul 2 ale unei instituții trebuie să fie deduse integral și permanent sau convertite integral în capital comun de rangul 1 în momentul în care instituția devine neviabilă.
- (28) Dispozițiile prezentului regulament respectă principiul proporționalității, ținând seama, în special, de diversitatea instituțiilor de credit și a societăților de investiții în ceea ce privește dimensiunea, importanța operațiunilor și varietatea activităților lor. Respectarea principiului proporționalității implică în egală măsură recunoașterea, pentru expunerile de tip retail, a procedurilor celor mai simple de rating, chiar și în cazul abordării pe baza ratingurilor interne (denumită în continuare „abordare RI”).
- (29) Natura „evolutivă” a prezentului regulament permite instituțiilor de credit și societăților de investiții să aleagă între trei abordări de complexitate diferită. Pentru a permite în special micilor instituții de credit și societăți de investiții să opteze pentru abordarea RI, mai sensibilă la riscuri, dispozițiile relevante trebuie interpretate în așa fel încât clasele de expuneri să includă toate expunerile care sunt tratate în cadrul prezentului regulament, în mod direct sau indirect, ca expuneri plasate în respectivele clase. Ca regulă generală, autoritățile competente nu trebuie să facă discriminare între cele trei abordări în ceea ce privește procesul de supraveghere prudentială, ceea ce înseamnă că instituțiile de credit și societățile de investiții care funcționează în conformitate cu dispozițiile abordării standardizate nu trebuie supuse unei supravegheri mai stricte numai din acest motiv.
- (30) Trebuie să se acorde o recunoaștere sporită tehnicilor de diminuare a riscurilor de credit într-un cadru de norme destinate să garanteze că solvabilitatea nu este afectată de o recunoaștere incorectă. Formele pertinente de garanții bancare folosite în statele membre pentru diminuarea riscurilor de credit trebuie să fie recunoscute ori de câte ori este posibil în abordarea standardizată, dar și în celelalte abordări.
- (31) Pentru a garanta că riscurile și diminuarea riscurilor care decurg din activitățile de securizare și din investițiile instituțiilor de credit și ale societăților de investiții se reflectă în mod adecvat în cerințele de capital pentru instituțiile de credit și societățile de investiții, este necesar să se includă norme care să permită un tratament sensibil la risc și prudential al acestor activități și investiții.
- (32) Riscul operațional constituie un risc semnificativ pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și, din acest motiv, necesită acoperire prin fonduri proprii. Este esențial să se țină seama de diversitatea instituțiilor de credit și a societăților de investiții din Uniune oferind abordări alternative de calculare a cerințelor de capital pentru riscul operațional care încorporează niveluri diferite de sensibilitate la risc și care necesită grade diferite de sofisticare. Trebuie să existe stimulente adecvate pentru ca instituțiile de credit și societățile de investiții să adopte abordări mai sensibile la riscuri. Având în vedere caracterul relativ recent al măsurării și administrării riscului operațional, normele trebuie monitorizate și actualizate după caz, inclusiv în legătură cu diferitele linii de activitate și cu recunoașterea tehnicilor de diminuare a riscurilor. Trebuie să se acorde o atenție specială în acest sens ca asigurările să fie luate în considerare în abordările simple de calculare a cerințelor de capital pentru riscul operațional.
- (33) Monitorizarea și controlul expunerilor unei instituții de credit trebuie să facă parte integrantă din procesul de supraveghere a acesteia. Prin urmare, concentrarea excesivă

a expunerilor asupra unui singur client sau grup de clienți aflați în legătură poate avea drept consecință un risc inacceptabil de pierderi. Se poate considera că o asemenea situație prejudiciază solvabilitatea unei instituții de credit.

- (34) La determinarea existenței unui grup de clienți aflați în legătură și astfel a expunerilor care constituie un singur risc, este important să fie luate în considerare și riscurile care decurg dintr-o sursă comună de finanțare semnificativă pusă la dispoziție de instituția de credit sau de însăși societatea de investiții, grupul financiar al acesteia sau părțile cu care are legături.
- (35) Deși este de dorit ca valoarea expunerii să se calculeze pe baza celei furnizate în vederea îndeplinirii cerințelor privind fondurile proprii, este necesar să se adopte norme pentru monitorizarea expunerilor mari fără să se aplice ponderi de risc sau să se stabilească grade de risc. În plus, tehnicile de diminuare a riscului de credit aplicate în regimul de solvabilitate au fost concepute pornind de la premisa unui risc de credit bine diversificat. În cazul expunerilor mari, unde este vorba de un risc de concentrare pe o singură entitate, riscul de credit nu este bine diversificat. Prin urmare, efectele acestor tehnici trebuie să facă obiectul unor măsuri de protecție prudentiale. În acest context, este necesar să se prevadă recuperarea eficace a protecției creditelor în cazul expunerilor mari.
- (36) Dat fiind faptul că pierderea suferită în urma unei expuneri față de o instituție de credit sau o societate de investiții poate fi la fel de gravă ca pierderea suferită în urma oricărei alte expuneri, aceste expuneri trebuie tratate și raportate la fel ca orice alte expuneri. Cu toate acestea, a fost introdusă o limită cantitativă alternativă pentru a diminua impactul disproporționat al unei astfel de abordări asupra instituțiilor mai mici. În plus, expunerile pe termen foarte scurt, legate de transferuri monetare, inclusiv de servicii de execuție de plăți, de compensare, de decontare și de custodie pentru clienți sunt scutite pentru a facilita buna funcționare a piețelor financiare și a infrastructurii conexe. Aceste servicii acoperă, de exemplu, executarea de compensări și decontări în numerar și activități similare de facilitare a decontărilor. Expunerile în cauză includ expunerile care ar putea să nu fie previzibile și care, prin urmare, ar putea să nu fie controlate integral de o instituție de credit, printre altele, soldurile conturilor interbancare care rezultă din plăți ale clienților, inclusiv comisioane sau dobânzi creditate sau debitate, precum și alte plăți pentru servicii pentru clienți, precum și garanții reale acordate sau primite.
- (37) Este importantă eliminarea neconcordanțelor dintre interesul societăților care „reîmpachetează” împrumuturile, transformându-le în titluri de valoare tranzacționabile și în alte instrumente financiare (inițiatori sau sponsori), și cel al societăților care investesc în aceste titluri sau instrumente (investitori). De asemenea, este important ca interesele inițiatorului sau sponsorului și interesele investitorilor să fie aliniate. În acest scop, inițiatorul sau sponsorul trebuie să rețină un interes semnificativ în activele-suport. Așadar, este important ca inițiatorii sau sponsorii să rețină un anumit nivel de expunere la riscul împrumuturilor respective. În general, tranzacțiile de securitizare nu trebuie să fie structurate astfel încât să se evite aplicarea cerinței de menținere, în special printr-o structură a comisioanelor și/sau a primelor. Reținerea respectivă trebuie să fie aplicabilă în toate situațiile în care substanța economică a unei securitizări este aplicabilă, indiferent de tipul de structuri sau instrumente juridice utilizate pentru obținerea acestei substanțe economice. În special în cazurile în care riscul de credit este transferat prin securitizare, investitorii trebuie să

ia decizii numai după ce au dat dovadă de diligența necesară, pentru care au nevoie de informații adecvate privind securitizările.

- (38) Nu trebuie să existe aplicări multiple ale cerinței de reținere. Pentru orice securitizare, este suficient ca cerința să i se aplice fie inițiatorului, fie sponsorului, fie creditorului inițial. În mod similar, atunci când tranzacțiile de securitizare conțin alte securitizări drept suport, cerința de reținere trebuie să se aplice doar securitizării care face obiectul investiției. Creanțele achiziționate nu trebuie să fie supuse cerinței de reținere în cazul în care sunt rezultatul activității societății, fiind transferate sau vândute la o valoare redusă pentru a finanța activitatea respectivă. Autoritățile competente trebuie să aplice ponderea de risc în legătură cu nerespectarea obligațiilor privind diligența necesară și administrarea riscurilor cu privire la securitizare pentru încălcări majore ale politicilor și procedurilor care sunt relevante pentru analiza riscurilor subiacente.
- (39) Trebuie depuse diligențele necesare pentru a evalua în mod corespunzător riscurile care decurg din expunerile din securitizare atât din portofoliul de tranzacționare, cât și din afara acestuia. În plus, obligațiile privind diligența necesară trebuie să fie proporționale. Procedurile de diligență necesară trebuie să contribuie la creșterea încrederii între inițiatori, sponsori și investitori. Prin urmare, este de dorit ca informațiile relevante referitoare la procedurile de diligență necesară să fie făcute publice în mod corespunzător.
- (40) În momentul în care o instituție de credit sau o societate de investiții are o expunere față de societatea-mamă sau alte filiale ale acesteia, se impune o prudență specială. Administrarea expunerilor instituțiilor de credit și societăților de investiții trebuie să se facă în condiții de deplină autonomie, în conformitate cu principiile unei administrări sănătoase, fără a se avea în vedere alte considerente în afara acestor principii. În ceea ce privește expunerile mari, trebuie, de asemenea, stabilite anumite standarde specifice referitoare la expunerile unei instituții de credit față de grupul din care face parte, inclusiv restricții mult mai ferme decât în cazul altor expuneri. Cu toate acestea, nu este necesară aplicarea unor astfel de standarde în cazul în care societatea-mamă este un holding financiar sau o instituție de credit sau în cazul în care celelalte filiale sunt fie instituții de credit sau financiare, fie societăți care oferă servicii auxiliare, cu condiția ca toate aceste societăți să se afle sub supravegherea instituției de credit pe bază consolidată.
- (41) Având în vedere sensibilitatea la risc a normelor privind cerințele de capital, trebuie să se monitorizeze dacă aceste norme au efecte semnificative asupra ciclului economic. Comisia, ținând seama de contribuția Băncii Centrale Europene, trebuie să transmită Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la aceste aspecte.
- (42) Cerințele de capital pentru distribuitorii de mărfuri, inclusiv distribuitorii exceptați în prezent de la cerințele Directivei 2004/39/CE, trebuie revizuite.
- (43) Liberalizarea piețelor de gaze și energie electrică este un obiectiv cu importanță deopotrivă economică și politică pentru Uniune. Ținând seama de aceasta, cerințele de capital și alte norme prudențiale care urmează a fi aplicate societăților active pe piețele respective trebuie să fie proporționale și nu trebuie să interfereze necorespunzător cu realizarea obiectivului liberalizării. Acest obiectiv trebuie să fie avut în vedere în special atunci când se procedează la revizuirea prezentului regulament.

- (44) Instituțiile de credit și societățile de investiții care investesc în rescuritizări trebuie să depună diligențele necesare și în ceea ce privește securitizările suport și expunerile care nu derivă din securitizări și care stau la baza celor dintâi. Instituțiile de credit și societățile de investiții trebuie să evalueze dacă expunerile în contextul unui program de emisiune de titluri garantate cu active constituie expuneri din rescuritizare, inclusiv cele în contextul programelor care dobândesc tranșe de rang ridicat de portofolii distincte de împrumuturi integrale, în condițiile în care niciunul dintre aceste împrumuturi nu constituie o expunere din securitizare sau din rescuritizare, iar primul nivel de protecție pentru fiecare investiție este asigurat de vânzătorul împrumuturilor. În situația din urmă, o facilitate de trezorerie nu ar trebui, în general, să fie considerată expunere din rescuritizare, deoarece reprezintă o tranșă a unui singur portofoliu de active (adică, portofoliul aplicabil de împrumuturi integrale) care nu conține expuneri din securitizare. În schimb, îmbunătățirea creditului la nivelul întregului program, care să acopere numai o parte din pierderi dincolo de protecția asigurată de vânzător în cadrul diverselor portofolii, ar constitui în general o segmentare a riscului unui portofoliu de active multiple conținând cel puțin o expunere din securitizare, și ar constitui, prin urmare, o expunere din rescuritizare. Cu toate acestea, dacă un astfel de program se finanțează în întregime printr-o singură clasă de titluri și dacă fie îmbunătățirea creditului la nivelul întregului program nu constituie o rescuritizare, fie titlul este sprijinit în întregime de către instituția de credit sponsor, astfel încât investitorul în titluri rămâne expus efectiv la riscul de neîndeplinire a obligațiilor de către sponsor în locul riscului prezentat de portofoliile sau de activele suport, atunci respectivele titluri nu trebuie considerate, în general, expuneri din rescuritizare.
- (45) Dispozițiile referitoare la evaluarea prudentă pentru portofoliul de tranzacționare trebuie să se aplice tuturor instrumentelor evaluate la valoarea justă, indiferent dacă fac parte din portofoliul de tranzacționare al instituțiilor de credit și al societăților de investiții sau sunt din afara acestui portofoliu. Trebuie clarificat faptul că, acolo unde aplicarea evaluării prudente va duce la o valoare contabilă mai mică decât valoarea recunoscută în realitate în contabilitate, valoarea absolută reprezentând diferența trebuie dedusă din fondurile proprii.
- (46) Instituțiile de credit și societățile de investiții trebuie să poată alege între a aplica o cerință de capital sau a deduce din elementele de capital comun de rangul 1 acele poziții din securitizare cărora li se aplică o pondere de risc de 1250 % în temeiul prezentului regulament, indiferent dacă pozițiile se află în portofoliul de tranzacționare sau în afara acestuia.
- (47) Instituțiile inițitoare sau sponsor nu trebuie să se poată sustrage interdicției de a furniza sprijin implicit prin utilizarea portofoliilor lor de tranzacționare în acest scop.
- (48) Directiva 2006/48/CE a introdus o pondere de risc preferențială în cadrul abordării standardizate pentru expunerile față de întreprinderi mici sau mijlocii sau persoane fizice și posibilitatea ca instituțiile să aplice abordări bazate pe ratinguri interne în cadrul cărora estimează ele însele ponderea de risc, ținând cont de soliditatea propriilor criterii de subscriere. Ponderile de risc preferențiale trebuie să continue să fie aplicate și în cadrul prezentului regulament. Totuși, posibilele avantaje ale reducerii ponderilor de risc sau ale extinderii aplicării lor la mai multe expuneri trebuie să fie revizuite în termen de 24 de luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament. O astfel de revizuire trebuie să se bazeze pe fapte și să ia în considerare date fiabile privind pierderile de credit pentru expunerile față de întreprinderi mici sau mijlocii sau persoane fizice pe parcursul unui ciclu economic complet. În contextul respectivei

revizuirii trebuie să se acorde o atenție deosebită impactului asupra împrumuturilor către consumatori.

- (49) Fără a aduce atingere obligațiilor de a publica informații prevăzute explicit de prezentul regulament, scopul cerințelor privind publicarea de informații trebuie să fie acela de a oferi participanților la piață informații corecte și complete privind profilul de risc al fiecărei instituții. Instituțiile de credit și societățile de investiții trebuie, prin urmare, să aibă obligația de a publica informații suplimentare care nu sunt menționate explicit în prezentul regulament, atunci când publicarea este necesară pentru atingerea acestui obiectiv.
- (50) În cazul în care o evaluare externă a creditului pentru o poziție din securitizare include efectul protecției creditului furnizată de însăși instituția investitoare, instituția nu trebuie să aibă posibilitatea de a beneficia de ponderea de risc mai redusă rezultată în urma protecției respective. Acest lucru nu trebuie să ducă la deducerea din capital a securitizării dacă există alte modalități de a determina ponderea de risc în conformitate cu riscul real al poziției, fără a lua în calcul această protecție a creditului.
- (51) Date fiind performanțele lor recente scăzute, standardele cu privire la modelele interne de calculare a cerințelor de capital pentru riscul de piață trebuie consolidate. În speță, acestea trebuie să asigure o acoperire mai completă a riscurilor de credit aferente portofoliului de tranzacționare. Pe lângă aceasta, cerințele de capital trebuie să includă o componentă adaptată la condiții de criză pentru a consolida cerințele de capital, având în vedere deteriorarea condițiilor de pe piață și în scopul reducerii posibilității de apariție a caracterului prociclic. Instituțiile de credit și societățile de investiții trebuie să efectueze și simulări de criză în sens invers (reverse stress tests) pentru a examina scenariile care ar putea periclita viabilitatea instituției, cu excepția cazului în care pot dovedi că astfel de simulări nu sunt necesare. Date fiind dificultățile recente de tratare a pozițiilor din securitizare folosind abordările bazate pe modele interne, trebuie limitată posibilitatea instituțiilor de credit și a societăților de investiții de a modela riscurile aferente securitizării din portofoliul de tranzacționare și trebuie impusă o cerință de capital standardizată pentru pozițiile din securitizare din portofoliul de tranzacționare.
- (52) Prezentul regulament stabilește excepții limitate pentru anumite activități de tranzacționare pe bază de corelație, în conformitate cu care autoritatea de supraveghere poate permite unei instituții să calculeze o cerință de capital pentru riscul global, sub rezerva unor cerințe stricte. În aceste cazuri, instituția trebuie să aibă obligația de a supune aceste activități unei cerințe de capital egale cu valoarea cea mai ridicată dintre cerința de capital în conformitate cu această metodă elaborată la nivel intern și 8 % din cerința de capital pentru riscul specific în conformitate cu metoda de măsurare standardizată. Instituția nu trebuie să aibă obligația de a supune aceste expuneri la cerința de capital pentru riscul adițional, ci trebuie să le integreze atât în măsurătorile valorii la risc, cât și în măsurătorile valorii la risc în situație de criză.
- (53) Având în vedere natura și amploarea pierderilor neașteptate suferite de instituțiile de credit și societățile de investiții în timpul crizei financiare și economice, este necesar să se îmbunătățească în continuare calitatea fondurilor proprii pe care instituțiile de credit și societățile de investiții sunt obligate să le dețină. Aceasta trebuie să includă introducerea unei noi definiții a principalelor elemente de capital disponibile pentru absorbția pierderilor neprevăzute pe măsură ce apar, consolidarea definiției capitalurilor hibride și realizarea unor ajustări prudentiale uniforme ale fondurilor

proprii. Este necesar, de asemenea, ca nivelul fondurilor proprii să crească semnificativ, inclusiv prin intermediul unor noi indici de capital cu accent pe principalele elemente de fonduri proprii disponibile pentru absorbția pierderilor pe măsură ce apar.

- (54) Pentru consolidarea disciplinei de piață și a stabilității financiare este necesar să se introducă cerințe mai detaliate de publicare a formei și naturii capitalului de reglementare și a ajustărilor prudențiale efectuate pentru a se asigura că investitorii și deponenții sunt suficient de bine informați cu privire la solvabilitatea instituțiilor de credit și a societăților de investiții.
- (55) Noua definiție a capitalului și cerințele în materie de capital de reglementare trebuie introduse într-un mod care să țină cont de faptul că există diverse puncte de plecare și circumstanțe naționale și trebuie să prevadă reducerea variațiilor inițiale față de noile standarde de-a lungul perioadei de tranziție. Pentru a asigura continuitatea adecvată a nivelului de fonduri proprii, injecțiile de capital din sectorul public existente vor beneficia, în perioada de tranziție, de o clauză de păstrare a drepturilor obținute.
- (56) Directiva 2006/48/CE prevede obligativitatea instituțiilor de credit de a deține fonduri proprii cel puțin egale cu valorile minime specificate până la 31 decembrie 2011. Având în vedere efectele persistente ale crizei financiare în sectorul bancar și prelungirea regimului tranzitoriu privind cerințele de capital adoptat de BCBS, este necesar să se reintroducă o limită inferioară pentru o perioadă limitată de timp, până la atingerea unor fonduri proprii suficiente în conformitate cu dispozițiile tranzitorii referitoare la fondurile proprii prevăzute de prezentul regulament care vor fi eliminate progresiv în perioada 2013-2019. **Pentru grupurile care includ activități bancare sau de investiții și activități de asigurare semnificative, Directiva 2002/87/CE privind conglomeratele financiare prevede norme specifice pentru eliminarea „dublei contabilizări” a capitalului. Directiva 2002/87/CE se bazează pe principiile convenite la nivel internațional pentru abordarea riscurilor intersectoriale. Prezenta propunere consolidează modul în care se aplică aceste norme specifice conglomeratelor financiare în cazul grupurilor bancare și de investiții, asigurând aplicarea lor riguroasă și consecventă. Orice modificări suplimentare necesare vor fi operate cu ocazia revizuirii Directivei 2002/87/CE care va avea loc în 2012.**
- (57) Criza financiară a demonstrat că instituțiile de credit și societățile de investiții au subestimat foarte mult nivelul riscului de credit al contrapartidei asociat cu instrumentele financiare derivate tranzacționate pe piețe nereglementate (over-the-counter derivatives OTC). Acest lucru a determinat liderii G20, în septembrie 2009, să solicite ca mai multe instrumente financiare derivate OTC să fie compensate prin contrapartide centrale (CPC). Mai mult, aceștia au solicitat ca respectivele instrumente financiare derivate OTC care nu ar putea fi compensate la nivel central să fie supuse unor cerințe de fonduri proprii mai ridicate, pentru a reflecta în mod corespunzător riscurile mai ridicate pe care le incumbă.
- (58) În urma apelului lansat de liderii G20, BCBS a modificat considerabil, în cadrul Basel III, regimul riscului de credit al contrapartidei. Se estimează că Basel III va crește semnificativ cerințele de fonduri proprii asociate tranzacțiilor de finanțare cu instrumente financiare derivate OTC și titluri de valoare ale instituțiilor de credit și societăților de investiții și va crea stimulente importante în favoarea utilizării contrapartidelor centrale de către instituțiile de credit și societățile de investiții. Se

estimează, de asemenea, că Basel III va oferi mai multe stimulente pentru consolidarea administrării riscurilor asociate expunerilor la riscul de credit al contrapartidei și va revizui actualul regim de tratare a expunerilor la riscul de credit al contrapartidei în ceea ce privește contrapartidele centrale.

- (59) Instituțiile trebuie să dețină fonduri proprii suplimentare ca urmare a riscului de ajustare a evaluării creditului asociat instrumentelor financiare derivate OTC. De asemenea, instituțiile trebuie să aplice un grad mai mare de corelare cu valoarea activelor la calcularea cerințelor de fonduri proprii pentru expunerile la riscul de credit al contrapartidei față de anumite instituții financiare care decurge din tranzacțiile de finanțare cu instrumente financiare derivate OTC și titluri de valoare. Instituțiile de credit și societățile de investiții trebuie, de asemenea, să îmbunătățească în mod considerabil măsurarea și administrarea riscului de credit al contrapartidei, prin măsuri care să permită o mai bună abordare a riscului de corelare defavorabilă, a contrapartidelor și garanțiilor reale cu efect de levier foarte ridicat, însoțite de îmbunătățiri corespunzătoare în domenii precum controalele a posteriori și simulările de criză.
- (60) Expunerile din tranzacții față de contrapartide centrale beneficiază, de obicei, de mecanismele de compensare multilaterală și de partajare a pierderilor asigurate de CPC. În consecință, acestea implică un risc de credit al contrapartidei foarte mic și, prin urmare, trebuie să facă obiectul unei cerințe de fonduri proprii la un nivel foarte scăzut. În același timp, această cerință trebuie să fie pozitivă pentru a garanta că instituțiile de credit și societățile de investiții își urmăresc și monitorizează expunerile față de contrapartide centrale ca parte a bunei administrări a riscurilor și pentru a reflecta faptul că nici măcar expunerile din tranzacții față de contrapartide centrale nu sunt lipsite de riscuri.
- (61) Un fond de garantare al CPC este un mecanism care permite partajarea (mutualizarea) pierderilor între membrii compensatori ai CPC. Fondul menționat este utilizat în cazul în care pierderile suportate de CPC în urma situației de neîndeplinire a obligațiilor de către un membru compensator sunt mai mari decât marjele și contribuțiile la fondul de garantare ale respectivului membru compensator și orice alte mijloace de protecție pe care le poate utiliza CPC înainte de a recurge la contribuțiile la fondul de garantare ale celorlalți membri compensatori. Având în vedere acest fapt, riscul de pierdere asociat expunerilor la contribuțiile la fondul de garantare este mai ridicat decât cel asociat expunerilor din tranzacții. Prin urmare, acest tip de expuneri trebuie să facă obiectul unei cerințe de fonduri proprii mai ridicate.
- (62) „Capitalul ipotetic” al unei CPC nu trebuie să fie considerat decât o variabilă necesară pentru determinarea cerinței de fonduri proprii pentru expunerile unui membru compensator care decurge din contribuțiile sale la fondul de garantare al CPC și nimic altceva. În speță, această noțiune nu trebuie interpretată drept capitalul pe care o CPC este obligată să îl dețină conform cerințelor autorității competente.
- (63) Revizuirea tratamentului aplicabil riscului de credit al contrapartidei, și în special introducerea unor cerințe de fonduri proprii mai ridicate pentru contracte bilaterale cu instrumente financiare derivate pentru a reflecta riscul mai mare pe care aceste contracte îl reprezintă pentru sistemul financiar, face parte integrantă din eforturile Comisiei de a asigura eficiența, siguranța și soliditatea piețelor instrumentelor financiare derivate. În consecință, prezentul regulament completează propunerea de

regulament a Comisiei privind instrumentele financiare derivate OTC, contrapartidele centrale și registrele centrale de tranzacții din 15 septembrie 2010¹⁵.

- (64) Anii anteriori crizei financiare s-au caracterizat prin acumularea excesivă de către instituțiile de credit și societățile de investiții a unor expuneri în raport cu fondurile lor proprii (efectul de levier). În timpul crizei financiare, pierderile suferite și dificultățile de finanțare au forțat instituțiile de credit și societățile de investiții să reducă semnificativ efectul de levier în decursul unei perioade scurte de timp. Acest lucru a amplificat presiunea descendentă asupra prețurilor activelor, provocând pierderi suplimentare atât instituțiilor de credit, cât și societăților de investiții care, la rândul lor, au condus la un nou declin în materie de fonduri proprii. Această spirală negativă a avut drept rezultat o reducere a disponibilității creditelor către economia reală și o criză mai profundă și mai îndelungată.
- (65) Cerințele de fonduri proprii bazate pe risc sunt esențiale pentru a asigura fonduri proprii suficiente pentru acoperirea pierderilor neprevăzute. Cu toate acestea, criza a demonstrat că nu sunt suficiente numai aceste cerințe pentru a împiedica instituțiile de credit și societățile de investiții să își asume riscuri excesive și nesustenabile legate de efectul de levier.
- (66) În septembrie 2009, liderii G-20 s-au angajat să elaboreze norme convenite la nivel internațional pentru a descuraja efectul de levier excesiv. În acest scop, aceștia au sprijinit introducerea unei rate a efectului de levier ca măsură suplimentară față de cadrul Basel II.
- (67) În decembrie 2010, BCBS a publicat orientările care definesc metodologia de calculare a ratei efectului de levier. Aceste norme prevăd o perioadă de observație, care se va derula de la 1 ianuarie 2013 până la 1 ianuarie 2017 pe parcursul căreia se va monitoriza rata efectului de levier, componentele sale și comportamentul său în raport cu cerința bazată pe risc. Pe baza rezultatelor obținute în perioada de observație, BCBS intenționează să efectueze ajustări finale ale definiției și calibrării ratei efectului de levier în prima jumătate a anului 2017, în vederea migrării către o condiție obligatorie la 1 ianuarie 2018 bazată pe un proces adecvat de revizuire și calibrare. Orientările BCBS prevăd, de asemenea, publicarea ratei efectului de levier și a componentelor sale începând cu 1 ianuarie 2015.
- (68) Rata efectului de levier constituie un nou instrument de reglementare și supraveghere pentru Uniune. În conformitate cu acordurile internaționale, trebuie să fie introdus inițial ca o caracteristică suplimentară a cărei aplicare în cazul fiecărei instituții rămâne la latitudinea autorităților de supraveghere. Obligații de raportare pentru instituții ar permite revizuirea și calibrarea adecvată, în vederea migrării către o măsură cu caracter obligatoriu în 2018.
- (69) La examinarea impactului ratei efectului de levier asupra unor modele diferite de afaceri, trebuie acordată o atenție deosebită modelelor de afaceri care se consideră că prezintă riscuri reduse, precum creditele ipotecare și împrumuturile specializate destinate autorităților regionale și locale sau entităților din sectorul public.

---

¹⁵

COM/2010/0484 final

- (70) Pentru a facilita examinarea, instituțiile de credit și societățile de investiții trebuie să monitorizeze în timpul unei perioade de observație nivelul și modificările ratei efectului de levier, precum și riscul legat de efectul de levier ca parte a procesului de evaluare a adecvării capitalului intern. Această monitorizare trebuie inclusă în procesul de supraveghere prudentială.
- (71) Restricții referitoare la remunerația variabilă constituie un element important în asigurarea faptului că instituțiile de credit și societățile de investiții își refac nivelurile de capital după ce au apelat la rezerva de capital. Instituțiile de credit și societățile de investiții fac deja obiectul principiului conform căruia primele și plățile discreționare care constituie remunerația variabilă pentru acele categorii de personal ale căror activități profesionale au un impact important asupra profilului de risc al instituției trebuie să fie sustenabile, având în vedere situația financiară a instituției. Pentru a garanta că o instituție își reface nivelurile de fonduri proprii în timp util, este necesar să se alinieze acordarea de remunerații variabile și beneficii discreționare de tipul pensiilor cu situația profitului instituției pe întreaga perioadă în care nu este îndeplinită cerința de rezerve combinate.
- (72) Structurile de guvernare corespunzătoare, transparența și publicarea sunt esențiale pentru existența unor politici de remunerare solide. În vederea garantării transparenței adecvate pe piață a structurilor de remunerare și a riscurilor asociate acestora, instituțiile de credit și societățile de investiții trebuie să facă publice informații detaliate referitoare la politicile și practicile lor de remunerare și, din motive de confidențialitate, sumele cumulate pentru angajații ale căror activități profesionale au un impact semnificativ asupra profilului de risc al instituției de credit sau al societății de investiții. Aceste informații trebuie puse la dispoziția tuturor părților interesate.
- (73) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestora¹⁶ și Regulamentul (UE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date¹⁷ trebuie să se aplice pe deplin prelucrării datelor cu caracter personal în sensul prezentului regulament.
- (74) Instituțiile de credit și societățile de investiții trebuie să dețină un stoc de active lichide pe care să le poată utiliza pentru a-și acoperi nevoile de lichiditate în caz de criză de lichiditate pe termen scurt. Atunci când utilizează stocul, acestea trebuie să introducă un plan de refacere a activelor lichide deținute, iar autoritățile competente trebuie să asigure adecvarea planului și implementarea lui.
- (75) Stocul de active lichide trebuie să fie disponibil în orice moment pentru a compensa ieșirile de lichidități. Nivelul nevoilor de lichiditate în situațiile de criză de lichiditate pe termen scurt trebuie să fie determinat în mod standardizat, astfel încât să se asigure un standard uniform în materie de soliditate și condiții de concurență egale. Este necesar să se garanteze că o astfel de determinare standard nu are consecințe nedorite asupra piețelor financiare, ofertei de creditare și creșterii economice, luând în

---

¹⁶ JO L 281, 23.11.1995, p. 31

¹⁷ JO L 8, 12.01.2001, p. 1

considerare, de asemenea, diferite modele de afaceri și medii de finanțare ale instituțiilor de credit și societăților de investiții din întreaga Uniune. În acest scop, cerința de acoperire a necesarului de lichiditate trebuie să facă obiectul unei perioade de observație. Pe baza observațiilor și sprijinului ABE, Comisia trebuie să confirme sau să adapteze cerințele de acoperire a necesarului de lichiditate prin intermediul unui act delegat.

- (76) Pe lângă nevoile de lichiditate pe termen scurt, instituțiile de credit și societățile de investiții trebuie să adopte, de asemenea, structuri de finanțare stabile pe termen mai lung. În decembrie 2010, BCBS a convenit că indicatorul de finanțare netă stabilă (net stable funding ratio –NSFR) va deveni un standard minim până la 1 ianuarie 2018, iar BCBS va institui proceduri riguroase de raportare pentru a monitoriza indicatorul pe durata unei perioade de tranziție și va continua să evalueze implicațiile acestor standarde pentru piețele financiare, oferta de creditare și creșterea economică, remediind, dacă este cazul, consecințele neintenționate ale acestora. BCBS a convenit astfel că NSFR va face obiectul unei perioade de observație și va include o clauză de revizuire. În acest context, în temeiul cerințelor de raportare prevăzute de prezentul regulament, ABE trebuie să evalueze modul în care trebuie concepută o cerință de finanțare stabilă. Pe baza acestei evaluări, Comisia trebuie să prezinte un raport Parlamentului European și Consiliului, împreună cu orice propuneri adecvate pentru introducerea unei astfel de cerințe până în 2018.
- (77) Deficiențele de guvernare corporativă din mai multe instituții de credit și societăți de investiții au contribuit la asumarea cu imprudență a unor riscuri excesive în sectorul bancar, care au dus la eșecul anumitor instituții și au dat naștere unor probleme sistemice.
- (78) Pentru a facilita monitorizarea practicilor de guvernare corporativă ale instituțiilor și pentru a îmbunătăți disciplina pieței, instituțiile de credit și societățile de investiții trebuie să își facă publice măsurile adoptate în materie de guvernare corporativă. Organele de conducere ale acestora trebuie să aprobe și să publice o declarație prin care să asigure publicul că aceste mecanisme sunt adecvate și eficiente.
- (79) Pentru a garanta, în cursul unei perioade de tranziție, convergența progresivă între nivelul fondurilor proprii și ajustările prudențiale aplicate definiției fondurilor proprii în cadrul Uniunii, precum și definiției fondurilor proprii care figurează în prezentul regulament, introducerea cerințelor de fonduri proprii prevăzute de prezentul regulament trebuie să aibă loc progresiv. Este vital ca introducerea acestor cerințe să fie compatibilă cu îmbunătățirile recente aduse de statele membre nivelurilor de fonduri proprii și definiției „fondurilor proprii” în vigoare în statele membre. În acest scop, în cursul perioadei de tranziție, autoritățile competente trebuie să determine, în limitele inferioară și superioară stabilite, ritmul de introducere a cerințelor de fonduri proprii și a ajustărilor prudențiale prevăzute de prezentul regulament.
- (80) Pentru a facilita tranziția de la ajustările prudențiale divergente aplicate în prezent în statele membre către ansamblul de ajustări prudențiale prevăzute de prezentul regulament, autoritățile competente trebuie să poată, pe durata unei perioade de tranziție, să solicite în continuare instituțiilor, într-o măsură limitată, să opereze ajustări prudențiale ale fondurilor proprii care constituie o derogare de la prezentul regulament.

- (81) Pentru a se asigura că instituțiile dispun de timp suficient pentru a se conforma noilor niveluri solicitate și definiției fondurilor proprii, anumite instrumente de capital care nu respectă definiția fondurilor proprii prevăzută de prezentul regulament trebuie să fie eliminate progresiv în perioada 1 ianuarie 2013 - 31 decembrie 2021. În plus, anumite instrumente aduse ca suport de stat trebuie recunoscute integral în cadrul fondurilor proprii pentru o perioadă limitată.
- (82) Pentru a asigura convergența progresivă către norme uniforme privind publicarea de informații de către instituții pentru a oferi participanților la piață o imagine corectă și completă a profilului de risc al fiecărei instituții, cerințele privind publicarea trebuie să fie introduse treptat.
- (83) Pentru a ține seama de evoluțiile pieței și de experiența dobândită în aplicarea prezentului regulament, Comisia trebuie să aibă obligația de a prezenta Parlamentului European și Consiliului rapoarte, după caz însoțite de propuneri legislative adecvate, privind efectul posibil al cerințelor de capital asupra ciclului economic, cerințele minime de fonduri proprii legate de expunerile sub forma obligațiunilor garantate, de expunerile mari, de cerințele privind lichiditatea, de efectul de levier, de expunerile la riscul de credit transferat, de riscul de credit al contrapartidei și de metoda expunerii inițiale, precum și de expunerile de tip retail, privind definiția capitalului eligibil și privind nivelul de aplicare a prezentului regulament.
- (84) Pentru a preciza cerințele prevăzute de prezentul regulament, competența de a adopta acte legislative în conformitate cu articolul 290 din TFUE trebuie delegată Comisiei în ceea ce privește adaptările tehnice la prezentul regulament în vederea clarificării definițiilor pentru a asigura aplicarea uniformă a prezentului regulament sau pentru a ține seama de evoluțiile de pe piețele financiare; pentru alinierea terminologiei și a definițiilor-cadru în concordanță cu legislația ulterioară relevantă; pentru a adapta dispozițiile respectivului regulament în ceea ce privește fondurile proprii ca urmare a evoluției standardelor contabile sau a legislației Uniunii sau în ceea ce privește convergența practicilor de supraveghere prudentială; pentru a extinde lista claselor de expuneri, în sensul abordării standardizate sau al abordării bazate pe modele interne de rating, astfel încât să se țină seama de evoluțiile de pe piețele financiare; pentru a adapta anumite valori relevante pentru respectivele clase de expuneri astfel încât să se țină seama de efectele inflației; pentru a adapta lista și clasificarea elementelor din afara bilanțului; și pentru a adapta anumite dispoziții și criterii tehnice privind tratarea riscului de credit al contrapartidei, abordarea standardizată și abordarea bazată pe modele interne de rating, diminuarea riscului de credit, securitizarea, riscul operațional, riscul de piață, lichiditatea, rezervele de capital, efectul de levier și publicarea informațiilor, astfel încât să se țină seama de evoluția piețelor financiare, a standardelor contabile sau a legislației Uniunii sau în ceea ce privește convergența practicilor de supraveghere prudentială și măsurarea riscului, precum și pentru a ține seama de rezultatul revizuirii unor aspecte diverse referitoare la domeniul de aplicare al Directivei 2004/39/CE.
- (85) Competența de a adopta acte legislative în conformitate cu articolul 290 din TFUE trebuie delegată de asemenea Comisiei în ceea ce privește stabilirea unei reduceri temporare a nivelului de fonduri proprii sau a ponderilor de risc specificate de respectivul regulament pentru a ține seama de circumstanțe specifice; clarificarea exceptării anumitor expuneri de la aplicarea dispozițiilor respectivului regulament referitoare la expunerile mari; precizarea sumelor relevante pentru calcularea cerințelor de capital pentru portofoliul de tranzacționare pentru a ține seama de

evoluțiile din domeniul economic și monetar; ajustarea categoriilor de societăți de investiții care se califică în vederea anumitor derogări de la cerințele privind nivelul fondurilor proprii pentru a lua în considerare evoluțiile de pe piețele financiare; precizarea cerinței ca societățile de investiții să dețină fonduri proprii echivalente cu o pătrime din cheltuielile lor de exploatare fixe din anul precedent în vederea asigurării aplicării uniforme a prezentului regulament; determinarea elementelor de fonduri proprii din care trebuie să fie efectuate deduceri ale deținerilor unei instituții de instrumente ale entităților relevante; introducerea unor dispoziții tranzitorii suplimentare referitoare la tratamentul câștigurilor și pierderilor actuariale în măsurarea angajamentelor definite ale instituțiilor în materie de pensii; creșterea temporară a nivelului fondurilor proprii și precizarea cerințelor de lichiditate.

- (86) Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia trebuie să asigure transmiterea simultană, la timp și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliu.
- (87) Comisia trebuie autorizată, de asemenea, să adopte, prin intermediul unei proceduri de urgență, o creștere temporară a nivelului fondurilor proprii, a ponderilor de risc sau a oricăror alte cerințe prudențiale, necesară pentru a răspunde la evoluțiile pieței. Aceste dispoziții trebuie să fie aplicabile pentru o perioadă de maximum șase luni, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul prezintă obiecții la actul delegat în termen de șase săptămâni. Comisia trebuie să precizeze motivele pentru care s-a folosit procedura de urgență.
- (88) Standardele tehnice în materie de servicii financiare trebuie să asigure armonizare, condiții uniforme și protecție adecvată a deponenților, investitorilor și consumatorilor din întreaga Uniune. Este eficient și oportun să se încredințeze ABE, ca organism cu înaltă specializare, sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare care nu implică alegeri strategice și de a le înainta Comisiei.
- (89) Comisia trebuie să adopte proiectele de standarde tehnice de reglementare elaborate de ABE în ceea ce privește cooperativele sau instituțiile similare, anumite instrumente de fonduri proprii, ajustările prudențiale, deducerile din fondurile proprii, instrumentele suplimentare de fonduri proprii, interesele minoritare, serviciile auxiliare celor bancare, tratamentul ajustării riscului de credit, probabilitatea de nerambursare, pierderea în caz de nerambursare, guvernanta corporativă, metodele de abordare a ponderării la risc a activelor, convergența practicilor de supraveghere prudențială, lichiditatea și dispozițiile tranzitorii pentru fondurile proprii, prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 290 din TFUE și în conformitate cu articolele 10 și 14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți.
- (90) De asemenea, Comisia trebuie autorizată să adopte standarde tehnice de punere în aplicare, prin intermediul actelor de punere în aplicare, în conformitate cu articolul 291 din TFUE și în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. ABE trebuie însărcinată cu elaborarea standardelor tehnice de punere în aplicare pe care le transmite Comisiei cu privire la consolidare, deciziile comune, raportare, publicare, expunerile garantate cu ipoteci, evaluarea riscurilor, metode de abordare a ponderării la risc a activelor, ponderile de risc și specificarea anumitor expuneri, tratamentul opțiunilor și warrant-urilor, pozițiile în instrumente de capitaluri

proprii și pe valută, utilizarea modelelor interne, efectul de levier și elementele extrabilanțiere.

- (91) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentului regulament, Comisiei trebuie să i se acorde competențe de executare. Aceste competențe trebuie să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie.

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

PARTEA I

DISPOZIȚII GENERALE

Titlul I

Obiect, domeniu de aplicare și definiții

Articolul 1

Domeniu de aplicare

Prezentul regulament prevede norme uniforme privind cerințele prudențiale generale pe care trebuie să le îndeplinească toate instituțiile supravegheate în temeiul Directivei [inserat de PO], în ceea ce privește următoarele elemente:

- (a) cerințe de fonduri proprii referitoare la elemente în întregime cuantificabile, uniforme și standardizate ale riscului de credit, riscului de piață și riscului operațional;
- (b) cerințe de limitare a expunerilor mari;
- (c) după intrarea în vigoare a actului delegat menționat la articolul 444, cerințe de lichiditate referitoare la elemente în întregime cuantificabile, uniforme și standardizate ale riscului de lichiditate;
- (d) cerințe de raportare referitoare la literele (a) - (c) și referitoare la efectul de levier;
- (e) cerințe de publicare.

Articolul 299 se aplică contrapartidelor centrale.

Prezentul regulament nu reglementează cerințele de publicare pentru autoritățile competente în domeniul reglementării prudențiale și supravegherii instituțiilor, așa cum sunt prevăzute de Directiva [inserat de PO].

Articolul 2

Competențe de supraveghere

Pentru a asigura conformitatea cu prezentul regulament, autoritățile competente dețin competențele și urmează procedurile prevăzute de Directiva [inserat de PO].

Articolul 3

Aplicarea unor cerințe mai stricte de către instituții

Prezentul regulament nu împiedică instituțiile să dețină fonduri proprii și componente ale acestora care depășesc cerințele prezentului regulament, sau să aplice măsuri mai stricte decât cele prevăzute de prezentul regulament.

Articolul 4

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (1) „instituție de credit” înseamnă o societate a cărei activitate constă în a primi de la public depozite sau alte fonduri rambursabile și în a acorda credite în cont propriu;
- (2) „autorități competente” înseamnă autorități publice sau organisme recunoscute oficial de legislația națională, care sunt abilitate în temeiul legislației naționale să supravegheze instituțiile de credit sau societățile de investiții ca parte a sistemului de supraveghere existent în statul membru vizat.
- (3) „instituție financiară” înseamnă o societate, alta decât o instituție de credit, a cărei activitate principală constă în dobândirea de participații sau în desfășurarea uneia sau a mai multor activități menționate la punctele 2-12 și 15 din anexa I la Directiva [inserat de OP];
- (4) „instituție” înseamnă o instituție de credit sau o societate de investiții.
- (5) „autoritate responsabilă cu supravegherea consolidată” înseamnă autoritatea competentă responsabilă cu realizarea supravegherii pe bază consolidată a instituțiilor-mamă din Uniunea Europeană și a instituțiilor controlate de holdinguri financiare-mamă din Uniunea Europeană sau de holdinguri financiare mixte-mamă din Uniunea Europeană.
- (6) „societăți de investiții recunoscute din țări terțe” înseamnă societăți care întrunesc următoarele condiții:
  - (a) societăți care, în cazul în care ar fi constituite în cadrul Uniunii, s-ar încadra în definiția societății de investiții;
  - (b) societăți care sunt autorizate într-o țară terță;
  - (c) societăți care intră sub incidența și respectă norme prudențiale considerate de autoritățile competente ca fiind cel puțin la fel de stricte ca cele prevăzute de prezentul regulament sau de Directiva [inserat de PO];
- (7) „societate locală” înseamnă o societate care tranzacționează în cont propriu pe piețe de contracte futures financiare sau de opțiuni ori de alte instrumente derivate și pe piețe monetare având ca scop unic poziții de acoperire de pe piețele de instrumente financiare derivate, sau care tranzacționează pentru contul altor membri de pe acele piețe și care beneficiază de garanții din partea membrilor compensatori ai acelorași piețe, atunci când responsabilitatea asigurării executării contractelor încheiate de o astfel de societate este asumată de membrii compensatori de pe aceleași piețe;
- (8) „societate de investiții” înseamnă instituțiile definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Directiva 2004/39/CE, care intră sub incidența cerințelor prevăzute de directiva menționată, excluzând:
  - (a) instituțiile de credit;
  - (b) societățile locale;

- (c) societățile care sunt autorizate numai pentru a furniza servicii de consultanță pentru investiții sau pentru a primi și transmite ordine de la investitori, fără a deține bani sau titluri de valoare aparținând clienților lor și care, din acest motiv, nu pot deveni în niciun moment debitoare față de respectivii clienți;
- (9) „organism de plasament colectiv (OPC)” înseamnă un fond de investiții alternative, definit la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administrarea fondurilor de investiții alternative sau un organism de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) definit la articolul 1 din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM).
- (10) „autorizație” înseamnă un instrument eliberat sub orice formă de către autorități, prin care se acordă dreptul de a desfășura activități specifice;
- (11) „situație consolidată” înseamnă situația care rezultă din aplicarea cerințelor prezentului regulament în conformitate cu titlul II capitolul 2 în cazul unei instituții, ca și cum respectiva instituție formează, împreună cu una sau mai multe entități, o singură instituție;
- (12) „bază consolidată” înseamnă pe baza situației consolidate;
- (13) „marcarea la piață” înseamnă evaluarea pozițiilor la prețuri de închidere direct disponibile, care provin din surse independente, inclusiv cotații bursiere, cotații electronice sau cotații provenite de la mai mulți brokeri independenți de renume;
- (14) „marcarea la model” înseamnă orice evaluare care trebuie raportată la un nivel de referință, extrapolată sau calculată în alt mod pornind de la una sau mai multe date de intrare de pe piață;
- (15) „verificare independentă a prețurilor” înseamnă un proces de verificare regulată a preciziei și independenței prețurilor de piață sau a datelor de intrare utilizate pentru marcarea la model;
- (16) „sucursală” înseamnă un punct de lucru care, din punct de vedere juridic, depinde de o instituție de credit și care desfășoară direct toate tranzacțiile sau anumite tipuri de tranzacții specifice instituțiilor de credit;
- (17) „instituție financiară” înseamnă o societate, alta decât o instituție de credit, a cărei activitate principală constă în dobândirea de participații sau în desfășurarea uneia sau a mai multor activități menționate la punctele 2-12 și 15 din anexa I la Directiva [inserat de OP];
- (18) „stat membru de origine” înseamnă statul membru în care o instituție de credit a fost autorizată;
- (19) „stat membru gazdă” înseamnă statul membru în care instituția de credit are o sucursală sau în care prestează servicii;
- (20) „control” înseamnă legătura care există între o întreprindere-mamă și o filială, așa cum este definită la articolul 1 din A șaptea Directivă a Consiliului 83/349/CEE din 13 iunie 1983 în

temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind conturile consolidate¹⁸, sau o relație de aceeași natură între orice persoană fizică sau juridică și o întreprindere;

- (21) „participație calificată” înseamnă deținerea într-o întreprindere, direct sau indirect, a cel puțin 10 % din capital sau din drepturile de vot sau orice altă posibilitate de a exercita o influență semnificativă asupra administrării acelei întreprinderi;
- (22) „entități din sectorul public” înseamnă organisme administrative fără caracter comercial subordonate administrațiilor centrale, administrațiilor regionale, autorităților locale sau autorităților care exercită aceleași atribuții ca și autoritățile regionale și locale sau întreprinderi necomerciale deținute de administrațiile centrale sau de autoritățile regionale sau locale care beneficiază de garanții explicite și care pot include organisme autonome prin lege aflate sub supraveghere publică;
- (23) „capital eligibil” în sensul părții a doua titlul IV și al părții a cincea înseamnă suma următoarelor elemente:
  - (a) capital comun de rangul 1,
  - (b) capital suplimentar de rangul 1,
  - (c) capital de rangul 2, care este egal cu sau mai mic de 25 % din fondurile proprii;
- (24) „risc operațional” înseamnă riscul de pierderi care rezultă din neadecvarea sau eșecul unor procese, persoane sau sisteme interne sau din evenimente externe și care include riscul juridic;
- (25) „bănci centrale” înseamnă băncile centrale naționale care sunt membre ale Sistemului European al Băncilor Centrale și Banca Centrală Europeană, cu excepția cazului în care se prevede altfel;
- (26) „risc de diminuare” înseamnă riscul ca o creanță să fie redusă prin acordarea de credite, în numerar sau nu, către debitor;
- (27) „probabilitate de nerambursare” înseamnă probabilitate de nerambursare de către o contrapartidă pe parcursul unui an;
- (28) „pierdere”, în sensul părții a treia, titlul II, înseamnă pierderea economică, inclusiv efectele actualizărilor importante și costurile semnificative directe și indirecte asociate recuperării sumelor de încasat în baza unui instrument;
- (29) „pierdere în caz de nerambursare (loss given default LGD)” înseamnă raportul dintre pierderea pe o expunere în cazul neplății de către o contrapartidă și suma exigibilă în caz de nerambursare;
- (30) „factor de conversie” înseamnă raportul dintre suma încă netrasă dintr-o linie de credit care va fi trasă și exigibilă în caz de nerambursare și partea încă netrasă din linia de credit respectivă, importanța liniei de credit fiind determinată de limita autorizată, cu excepția cazului în care limita neautorizată este mai mare;

---

¹⁸

JO L 193, 18.07.1983, p. 1.

- (31) „pierdere așteptată (expected loss EL)”, în sensul părții a treia titlul II înseamnă raportul dintre pierderea estimată pe o expunere în caz de nerambursare de către o contrapartidă sau în caz de diluare pe parcursul unui an și suma exigibilă în caz de nerambursare;
- (32) „diminuare a riscului de credit” înseamnă tehnica folosită de o instituție pentru a reduce riscul de credit asociat unei expuneri sau unor expuneri pe care instituția respectivă continuă să le dețină;
- (33) „protecție finanțată a creditului” înseamnă o tehnică de diminuare a riscului de credit prin care reducerea riscului de credit asociat unei expuneri a unei instituții derivă din dreptul respectivei instituții – în cazul neplății de către o contrapartidă sau al unor alte evenimente de credit legate de contrapartidă – de a lichida sau de a obține transferul, atribuirea sau păstrarea unor active sau sume sau de a reduce sau înlocui valoarea expunerii cu diferența dintre valoarea expunerii și cuantumul unei creanțe asupra instituției;
- (34) „protecție nefinanțată a creditului” înseamnă o tehnică de diminuare a riscului de credit prin care reducerea riscului de credit asociat unei expuneri a unei instituții derivă din angajarea unei terțe părți de a plăti o sumă în cazul neplății de către debitor sau al unor alte evenimente de credit specificate;
- (35) „tranzacție de răscumpărare” înseamnă orice tranzacție reglementată printr-un contract care intră sub incidența definiției de „acord repo” sau „acord reverse repo”;
- (36) „instrument asimilat numerarului” înseamnă un certificat de depozit, obligațiuni, inclusiv obligațiunile garantate, sau orice alt instrument nesubordonat, care a fost emis de instituție, pentru care instituția a primit deja plata completă și care trebuie rambursat necondiționat de către instituție la valoarea sa nominală;
- (37) „securitizare” înseamnă o tranzacție sau un program prin care riscul de credit asociat unei expuneri sau unui ansamblu de expuneri este împărțit în tranșe, cu următoarele caracteristici:
- (a) plățile în cadrul tranzacției sau programului sunt dependente de performanța expunerii sau a ansamblului de expuneri;
  - (b) subordonarea tranșelor determină distribuirea pierderilor pe parcursul duratei tranzacției sau a programului;
- (38) „tranșă” înseamnă un segment de risc de credit stabilit contractual și asociat unei expuneri sau unui număr de expuneri, în care o poziție din segment prezintă un risc de pierdere de credit mai mare sau mai mică decât o poziție cu același cuantum din orice alt asemenea segment, fără a se ține seama de protecția creditului oferită de terțe părți direct deținătorilor pozițiilor din segment sau din alte segmente;
- (39) „poziție din securitizare” înseamnă o expunere la o securitizare;
- (40) „resecuritizare” înseamnă o securitizare în care riscul asociat unui portofoliu de expuneri-suport este împărțit în tranșe și cel puțin una dintre expunerile-suport este o poziție din securitizare;
- (41) „poziție din resecuritizare” înseamnă o expunere la o resecuritizare;

- (42) „inițiator” înseamnă oricare dintre următoarele:
- (a) o entitate care, individual sau prin intermediul unor entități asociate, a fost implicată direct sau indirect în contractul original care a creat obligațiile sau obligațiile potențiale ale debitorului sau ale debitorului potențial, care au determinat expunerea securitizată;
  - (b) o entitate care cumpără expunerile unei terțe părți în cont propriu și apoi le securitizează;
- (43) „sponsor” înseamnă o instituție, alta decât o instituție inițitoare, care stabilește și gestionează un program de emisiune de titluri garantate cu active sau un alt program de securitizare, care achiziționează expuneri de la entități terțe;
- (44) „îmbunătățire a calității creditului” înseamnă un aranjament contractual în care calitatea creditului unei poziții din securitizare se ameliorează față de cazul în care nu s-ar fi oferit îmbunătățirea, incluzând îmbunătățirile obținute prin prezența tranșelor de rang inferior în securitizare sau prin alte tipuri de protecție a creditului;
- (45) „entitate special constituită în scopul securitizării”(securitisation special purpose entity - SSPE) înseamnă un trust corporativ sau o entitate, alta decât o instituție, organizată pentru efectuarea uneia sau mai multor securitizări, ale cărei activități se limitează la realizarea acestui obiectiv, a cărei structură are rolul de a izola obligațiile SSPE de cele ale instituției inițitoare și ai cărei deținători de interese au dreptul să le dea în gaj sau să le schimbe fără restricții;
- (46) „grup de clienți aflați în legătură” înseamnă oricare dintre următoarele:
- (a) două sau mai multe persoane fizice sau juridice care, până la proba contrarie, constituie un risc unic, pentru că una dintre ele, direct sau indirect, deține controlul asupra celeilalte sau celorlalte, cu excepția cazului în care se aplică tratamentul prevăzut la litera (c);
  - (b) două sau mai multe persoane fizice sau juridice între care nu există o relație de control, așa cum este descrisă la litera (a), dar care trebuie să fie considerate ca reprezentând un singur risc deoarece legătura dintre ele este atât de strânsă încât, în cazul în care una dintre aceste persoane se confruntă cu probleme financiare, în special dificultăți de finanțare sau de rambursare, și cealaltă sau toate celelalte persoane ar întâmpina probabil dificultăți de finanțare sau de rambursare;
  - (c) în cazul în care o administrație centrală deține controlul asupra uneia sau mai multor entități, iar expunerile față de această administrație centrală primesc o pondere de risc de 0 % în conformitate cu articolul 109 și în cazul în care administrația centrală oferă o garanție explicită pentru toate obligațiile acestor entități, acest control nu creează un grup de clienți aflați în legătură care să includă administrația centrală și entitățile respective. Aceeași regulă se aplică și administrațiilor regionale sau autorităților locale, în cazul în care expunerile față de administrațiile regionale sau autoritățile locale primesc o pondere de risc de 0 % în conformitate cu articolul 110 și în cazul în care administrațiile regionale sau autoritățile locale oferă o garanție explicită pentru toate obligațiile acestor entități.

- (47) „burse recunoscute” înseamnă bursele recunoscute care îndeplinesc toate condițiile următoare:
- (a) sunt piețe care figurează pe lista care urmează să fie publicată de (AEVMP) în conformitate cu articolul 47 din Directiva 2004/39/CE.
  - (b) dețin un mecanism de compensare prin care contractele menționate în anexa IV fac obiectul cerințelor de marjă zilnică care, în opinia autorităților competente, oferă o protecție corespunzătoare;
- (48) „beneficii discreționare de tipul pensiilor” înseamnă beneficii suplimentare de tipul pensiilor acordate pe o bază discreționară de o instituție unui angajat în cadrul pachetului de remunerație variabilă acordat acestuia, care nu includ drepturile dobândite acordate angajatului în conformitate cu sistemul de pensii al societății;
- (49) „participație” înseamnă o participație în sensul articolului 17 prima teză din A patra Directivă 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale¹⁹ sau deținerea, în mod direct sau indirect, a cel puțin 20 % din drepturile de vot sau din capitalul unei societăți;
- (50) „expunere” în sensul părții a treia titlul II înseamnă un activ sau un element extrabilanțier.
- (51) „valoare ipotecară” înseamnă valoarea proprietăților imobiliare stabilită printr-o evaluare prudentă a valorii comerciale viitoare a proprietăților, ținând seama de aspectele sustenabile pe termen lung ale proprietăților, de condițiile de piață normale și locale, de utilizarea curentă și de eventualele utilizări alternative ale proprietăților.
- (52) „valoare de piață”, în sensul proprietăților imobiliare, înseamnă suma estimată pentru care proprietățile trebuie să fie schimbate la data evaluării între un cumpărător și un vânzător interesați în cadrul unei tranzacții încheiate în condiții de concurență normală, în care fiecare parte acționează în deplină cunoștință, prudent și fără constrângeri.
- (53) „cadru contabil relevant” înseamnă normele contabile la care este supusă instituția în temeiul Regulamentului (CE) nr.1606/2002²⁰ al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate și în temeiul Directivei 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare²¹.
- (54) „rata de nerambursare pe un an” înseamnă raportul dintre numărul de situații de nerambursare care au avut loc în cursul unei perioade care începe cu un an înainte de o dată T și numărul de debitori clasificați în această clasă sau categorie cu un an înainte de această dată.
- (55) „finanțare speculativă a proprietăților imobiliare” înseamnă împrumuturi acordate în scopul dobândirii, dezvoltării sau construcției unor proprietăți imobiliare, cu intenția de a le revinde în profit.

---

¹⁹ JO L 222, 14.08.1978, p. 11.

²⁰ JO L 243, 11.9.2002, p. 1.

²¹ JO L 372, 31.12.1986, p. 1.

- (56) „acord repo” și „acord reverse repo” înseamnă orice acord în care o instituție sau contrapartida sa transferă titluri, mărfuri sau drepturi garantate referitoare la oricare dintre următoarele:
- (a) proprietatea asupra titlurilor sau a mărfurilor în cazul în care garanția respectivă este emisă de o bursă recunoscută care deține drepturile asupra titlurilor sau mărfurilor, iar acordul nu permite unei instituții să transfere sau să dea în gaj anumite titluri sau mărfuri mai multor contrapartide în același timp, cu angajamentul de a le răscumpăra;
  - (b) titluri sau mărfuri prezentând aceleași caracteristici la un preț specificat, la o dată viitoare precizată sau care urmează a fi precizată de entitatea care transferă,
- reprezentând un acord repo pentru instituția care vinde titlurile sau mărfurile și un acord reverse repo pentru instituția care le cumpără.
- (57) „instrumente financiare” înseamnă oricare dintre următoarele:
- (a) un contract care generează atât un activ financiar al unei părți, cât și un pasiv financiar sau un instrument de capitaluri proprii al unei alte părți;
  - (b) orice instrument menționat în secțiunea C din anexa I la Directiva 2004/39/CE;
  - (c) un instrument financiar derivat;
  - (d) un instrument financiar primar;
  - (e) un instrument de numerar.
- Instrumentele menționate la literele (a) - (c) sunt instrumente financiare numai dacă valoarea lor derivă din prețul unui alt instrument financiar-suport sau al altui element-suport, dintr-un indicator sau un indice.
- (58) „capital inițial” înseamnă cantitatea și tipurile de fonduri proprii prevăzute la articolul 12 din Directiva [inserat de OP] pentru instituțiile de credit și în titlul IV al directivei menționate pentru societățile de investiții.
- (59) „poziții deținute cu intenția tranzacționării” înseamnă oricare dintre următoarele:
- (a) pozițiile în cont propriu și pozițiile provenind din serviciile pentru clienți și activitățile de creare de piață;
  - (b) pozițiile destinate revânzării pe termen scurt;
  - (c) pozițiile destinate să beneficieze de diferențele, reale sau așteptate pe termen scurt, dintre prețurile de cumpărare și cele de vânzare sau de alte variații ale prețurilor sau ale ratei dobânzii;
- (60) „societate-mamă” înseamnă:
- (a) o societate-mamă, așa cum este definită la articolele 1 și 2 din Directiva 83/349/CEE;
  - (b) în sensul titlului VII capitolul 3 secțiunea II și capitolul 4 secțiunea II, al titlului VIII din Directiva [inserat de PO] și al părții V din prezentul regulament, o societate-mamă

conform articolului 1 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE, precum și orice societate care exercită în mod efectiv o influență dominantă asupra altei societăți;

(61) „filială” înseamnă:

- (a) o filială, așa cum este definită la articolele 1 și 2 din Directiva 83/349/CEE;
- (b) o filială în sensul articolului 1 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE și orice societate asupra căreia o societate-mamă exercită în mod efectiv o influență dominantă;

Toate filialele unei filiale se consideră, de asemenea, filiale ale societății care este societatea-mamă inițială;

(62) „portofoliu de tranzacționare” înseamnă toate pozițiile pe instrumente financiare și mărfuri deținute de o instituție, fie cu intenția tranzacționării, fie cu scopul de a acoperi pozițiile deținute cu intenția tranzacționării;

(63) „holding financiar” înseamnă o instituție financiară ale filiale sunt fie în exclusivitate, fie în principal instituții sau instituții financiare, cel puțin una dintre aceste filiale fiind o instituție, și care nu este holding financiar mixt în sensul articolului 2 alineatul (15) din Directiva 2002/87/CE²²;

(64) „instituție-mamă dintr-un stat membru” înseamnă o instituție care are ca filială o instituție sau o instituție financiară sau care deține o participație într-o asemenea instituție și care nu este la rândul său o filială a unei alte instituții autorizate în același stat membru sau a unui holding financiar sau holding financiar mixt înființat în același stat membru;

(65) „instituție-mamă din UE” înseamnă o instituție-mamă care nu este o filială a unei alte instituții autorizate în orice stat membru sau a unui holding financiar sau holding financiar mixt înființat în orice stat membru;

(66) „holding financiar-mamă dintr-un stat membru” înseamnă un holding financiar care nu este la rândul său o filială a unei instituții autorizate în același stat membru sau a unui holding financiar sau holding financiar mixt înființat în același stat membru;

(67) „holding financiar-mamă din UE” înseamnă un holding financiar-mamă care nu este o filială a unei instituții autorizate în orice stat membru ori a unui alt holding financiar sau holding financiar mixt înființat în orice stat membru;

(68) „holding financiar mixt-mamă dintr-un stat membru” înseamnă un holding financiar mixt care nu este la rândul său o filială a unei instituții autorizate în același stat membru sau a unui holding financiar sau holding financiar mixt înființat în același stat membru;

(69) „holding financiar mixt-mamă din UE” înseamnă un holding financiar mixt-mamă care nu este o filială a unei instituții autorizate în orice stat membru ori a unui alt holding financiar sau holding financiar mixt înființat în orice stat membru;

---

²² Directiva 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2002 privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a întreprinderilor de investiții care aparțin unui conglomerat financiar (JO L 35, 11.2.2003, p. 1).

- (70) „sistem multilateral de tranzacționare” are același înțeles ca la articolul 4 alineatul (15) din Directiva 2004/39/CE;
- (71) „holding cu activitate mixtă” înseamnă o societate-mamă, alta decât un holding financiar, o instituție sau un holding financiar mixt, ale cărei filiale includ cel puțin o instituție;
- (72) „legături strânse” înseamnă o situație în care două sau mai multe persoane fizice sau juridice sunt legate prin:
- (a) participare sub forma deținerii, directe sau prin control, a cel puțin 20 % din drepturile de vot sau din capitalul unei societăți;
  - (b) control;
  - (c) faptul că ambele sau toate sunt în permanență legate de una și aceeași persoană terță printr-o relație de control;
- (73) „contrapartidă centrală (CCP)” înseamnă o entitate legală care se interpune între contrapartidele la o tranzacție pe una sau mai multe piețe financiare, devenind cumpărător pentru orice vânzător și vânzător pentru orice cumpărător;
- (74) „fond de garantare” înseamnă un fond înființat de o CCP al cărui scop este să asigure împărțirea pierderilor pe care le suportă contrapartida centrală ca urmare a nerambursării sau a insolvenței unuia sau mai multora dintre membrii săi compensatori, atunci când marjele și contribuțiile la fondul de garantare furnizate de membrii compensatori respectivi nu sunt suficiente pentru a acoperi aceste pierderi;
- (75) „expunere din tranzacții” înseamnă suma dintre expunerile care decurg din active depuse la o contrapartidă centrală, expunerile evaluate la prețul de piață față de o contrapartidă centrală și potențialele expuneri viitoare față de o contrapartidă centrală;
- (76) „societate de asigurare” are același înțeles ca la articolul 13 alineatul (1) din Directiva 2009/138/CE;
- (77) „holding mixt de asigurare” are același înțeles ca la articolul 212 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2009/138/CE;
- (78) „societate de reasigurare” are același înțeles ca la articolul 13 alineatul (4) din Directiva 2009/138/CE;
- (79) „societate de asigurare dintr-o țară terță” are același înțeles ca la articolul 13 alineatul (3) din Directiva 2009/138/CE;
- (80) „societate de reasigurare dintr-o țară terță” are același înțeles ca la articolul 13 alineatul (6) din Directiva 2009/138/CE;
- (81) „piață reglementată” înseamnă o piață menționată în lista care urmează să fie publicată de Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP) în conformitate cu articolul 47 din Directiva 2004/39/CE;
- (82) „organ de conducere” înseamnă organul care controlează o instituție, exercitând funcții de

supraveghere și de conducere, care are autoritatea de a lua deciziile finale și competența de a defini strategia, obiectivele și direcția generală a instituției. Organul de conducere include persoanele care conduc efectiv activitatea instituției;

- (83) „organ de conducere în funcția sa de supraveghere” înseamnă organul de conducere care își exercită funcția de supraveghere și monitorizare a procesului de luare a deciziilor de către echipa de conducere;
- (84) „conducere superioară” înseamnă acele persoane care exercită funcții executive în cadrul unei instituții și care sunt responsabile și răspunzătoare în fața organului de conducere pentru gestionarea zilnică a instituției;
- (85) „holding financiar mixt” înseamnă o societate-mamă, alta decât o entitate reglementată, care, împreună cu filialele sale, dintre care cel puțin una este o entitate reglementată cu sediul social în Uniunea Europeană, și cu alte entități, constituie un conglomerat financiar;
- (86) „efect de levier” înseamnă dimensiunea relativă a activelor unei instituții, a obligațiilor extrabilanțiere și obligațiilor contingente de a plăti, de a furniza o prestație sau de a oferi garanții reale, inclusiv obligațiile ce decurg din finanțări primite, angajamente asumate, instrumente financiare derivate sau acorduri repo, cu excepția obligațiilor care pot fi executate numai în timpul lichidării unei instituții, în raport cu fondurile proprii ale instituției respective.

Titlul II

Nivelul aplicării cerințelor

Capitolul 1

Aplicarea cerințelor pe bază individuală

Articolul 5

Principii generale

1. Instituțiile trebuie să respecte obligațiile stabilite în părțile a doua-a cincea pe bază individuală.
2. Orice instituție care nu este nici filială într-un stat membru în care este autorizată și supravegheată, nici societate-mamă, și orice instituție neinclusă în consolidare în conformitate cu articolul 17, trebuie să respecte obligațiile prevăzute la articolul 84 pe bază individuală.
3. Orice instituție care nu este nici societate-mamă, nici filială și orice instituție neinclusă în consolidare în conformitate cu articolul 17, trebuie să respecte obligațiile menționate în partea a opta pe bază individuală.
4. Instituțiile, cu excepția societăților de investiții care nu sunt autorizate să presteze serviciile de investiții enumerate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2004/39/CE, trebuie să respecte obligațiile prevăzute la articolele 401 și 403 pe bază individuală.
5. Instituțiile trebuie să respecte obligațiile prevăzute în partea VII pe bază individuală.

Articolul 6

Derogare de la aplicarea cerințelor prudențiale pe bază individuală

1. Autoritățile competente pot să acorde derogări de la aplicarea articolului 5 alineatul (1) oricărei filiale a unei instituții, atunci când atât filiala, cât și instituția fac obiectul autorizării și supravegherii de către statul membru respectiv, iar filiala este inclusă în supravegherea pe bază consolidată a instituției care este societatea-mamă și sunt îndeplinite toate condițiile următoare pentru a se garanta că fondurile proprii sunt distribuite adecvat între societatea-mamă și filialele sale:
  - (a) nu există niciun impediment practic sau legal semnificativ, actual sau potențial, în calea transferului prompt de fonduri proprii sau a rambursării rapide a datoriilor de către societatea-mamă;
  - (b) fie societatea-mamă îndeplinește cerințele autorității competente privind gestionarea prudențială a filialei și a declarat, cu consimțământul autorității competente, că garantează angajamentele asumate de filială, fie riscurile filialei sunt neglijabile;
  - (c) procedurile de evaluare, măsurare și control al riscului aplicate de societatea-mamă

inclus filiala;

- (d) societatea-mamă deține mai mult de 50 % din drepturile de vot atașate acțiunilor din capitalul filialei sau are dreptul de a numi sau de a revoca majoritatea membrilor organului de conducere al filialei.
2. Autoritățile competente pot exercita opțiunea prevăzută la alineatul (1), în cazul în care societatea-mamă este un holding financiar sau un holding financiar mixt înființat în același stat membru ca și instituția, cu condiția ca acesta să facă obiectul aceluiași condiții de supraveghere ca și instituțiile, în special al standardelor prevăzute la articolul 10 alineatul (1).
3. Autoritățile competente pot să acorde derogări de la aplicarea articolului 5 alineatul (1) unei instituții-mamă dintr-un stat membru atunci când instituția face obiectul autorizării și supravegherii de către statul membru respectiv și este inclusă în supravegherea pe bază consolidată, iar toate condițiile următoare sunt îndeplinite pentru a se garanta că fondurile proprii sunt distribuite adecvat între societatea-mamă și filialele sale:
- (a) nu există niciun impediment practic sau legal semnificativ, actual sau potențial, în calea transferului de fonduri proprii sau a rambursării rapide a datoriilor către instituția-mamă dintr-un stat membru;
  - (b) procedurile de evaluare, măsurare și control al riscului relevante pentru supravegherea consolidată includ instituția-mamă dintr-un stat membru.

Autoritatea competentă care face uz de prezentul alineat informează autoritățile competente din toate celelalte state membre.

Articolul 7

Derogare de la aplicarea cerințelor de lichiditate pe bază individuală

1. Autoritățile competente acordă o derogare totală sau parțială de la aplicarea articolului 401 unei instituții-mamă și tuturor sau unora dintre filialele sale din Uniunea Europeană și le supraveghează ca pe un subgrup unic în materie de lichiditate, cu condiția ca acestea să îndeplinească toate condițiile următoare:
- (a) Instituția-mamă respectă obligațiile prevăzute la articolele 401 și 403 pe bază consolidată sau, în cazul în care subgrupul nu include instituția-mamă din UE, pe bază subconsolidată;
  - (b) Instituția-mamă monitorizează și supraveghează în permanență pozițiile de lichiditate ale tuturor instituțiilor din cadrul grupului sau al subgrupului care fac obiectul derogării;
  - (c) Instituțiile au încheiat contracte care prevăd libera circulație a fondurilor între ele pentru a le permite să își îndeplinească obligațiile individuale și comune pe măsură ce devin scadente;
  - (d) nu există niciun impediment practic sau legal semnificativ, actual sau potențial, în calea respectării contractelor menționate la litera (c).
2. În cazul în care toate instituțiile din cadrul unui subgrup unic în materie de

lichiditate sunt autorizate în același stat membru, autoritățile competente ale statului membru respectiv aplică alineatul (1).

În cazul în care instituțiile din cadrul unui subgrup unic în materie de lichiditate sunt autorizate în mai multe state membre, alineatul (1) se aplică numai după îndeplinirea procedurii prevăzute la articolul 19 și numai instituțiilor ale căror autorități competente convin cu privire la următoarele elemente:

- (a) adecvarea organizării și a tratamentului riscului de lichiditate în conformitate cu articolul 84 din Directiva [inserat de PO];
- (b) repartizarea valorilor, amplasarea și proprietatea asupra activelor lichide care trebuie deținute în cadrul subgrupului;
- (c) valoarea minimă a activelor lichide care trebuie deținute de către instituțiile care beneficiază de o derogare de la aplicarea articolului 401;
- (d) necesitatea unor parametri mai stricți decât cei prevăzuți în partea a șasea titlul III.

De asemenea, autoritățile competente pot să aplice alineatul (1) și pentru instituțiile care sunt membre ale aceluiași sistem instituțional de protecție menționat la articolul 108 alineatul (7) litera (b), cu condiția ca acestea să îndeplinească toate condițiile prevăzute la articolul 108 alineatul (7). În acest caz, autoritățile competente stabilesc ca una dintre instituțiile care fac obiectul derogării să respecte dispozițiile de la articolul 401 pe baza situației consolidate a tuturor instituțiilor din cadrul subgrupului unic în materie de lichiditate.

3. În cazul în care s-a acordat o derogare în conformitate cu alineatul (1), autoritățile competente pot să acorde și o derogare de la aplicarea articolului 403.

Articolul 8

Metodă individuală de consolidare

1. Sub rezerva prezentului articol alineatele (2) și (3) și a articolului 134 alineatul (3) din Directiva [inserat de OP], autoritățile competente pot permite instituțiilor-mamă, de la caz la caz, să includă în calculul cerinței proprii în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) filialele care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 6 alineatul (1) literele (c) și (d) și ale căror expuneri sau datorii semnificative sunt față de instituția-mamă respectivă.
2. Tratamentul prevăzut la alineatul (1) este permisă numai în cazul în care instituția-mamă demonstrează complet autorității competente existența unor circumstanțe și dispozitive, inclusiv dispozitive legale, în temeiul cărora nu există niciun impediment practic sau legal semnificativ, actual sau potențial, în calea transferului prompt de fonduri proprii sau a rambursării rapide la scadență a datoriilor de către filială societății-mamă.
3. În cazul în care exercită opțiunea de la alineatul (1), autoritatea competentă în cauză informează periodic, cel puțin o dată pe an, autoritățile competente din toate celelalte state membre cu privire la utilizarea opțiunii de la alineatului (1) și la circumstanțele și dispozitivele menționate la alineatul (2). În cazul în care filiala este situată într-o țară terță, autoritățile competente furnizează aceleași informații și autorităților competente din țara terță respectivă.

Articolul 9

Derogare pentru instituțiile de credit afiliate în mod permanent unui organism central

Autoritățile competente pot acorda derogări de la aplicarea cerințelor prevăzute în părțile a doua-a patra și a șasea-a opta în cazul uneia sau mai multor instituții de credit situate în același stat membru și afiliate în mod permanent unui organism central care le supraveghează și care are sediul în același stat membru, în cazul în care legislația internă prevede toate dispozițiile următoare:

- (a) angajamentele organismului central și ale instituțiilor afiliate constituie angajamente solidare sau angajamentele instituțiilor afiliate sunt în întregime garantate de organismul central;
- (b) solvabilitatea și lichiditatea organismului central și ale tuturor instituțiilor afiliate acestuia sunt supravegheate în ansamblul lor, pe baza conturilor consolidate ale acestor instituții;
- (c) conducerea organismului central este abilitată să emită instrucțiuni către organele de conducere ale instituțiilor afiliate.

Capitolul 2

Consolidarea prudențială

SECȚIUNEA 1

APLICAREA CERINȚELOR PE BAZĂ CONSOLIDATĂ

Articolul 10

Tratament general

- 1. Instituțiile-mamă dintr-un stat membru trebuie să îndeplinească, în măsura și în modalitatea indicate la articolul 16, obligațiile prevăzute în părțile a doua-a patra și a șaptea pe baza situației lor consolidate.
- 2. Instituțiile controlate de un holding financiar-mamă sau de un holding financiar mixt-mamă dintr-un stat membru trebuie să îndeplinească, în măsura și modul prevăzute la articolul 16, obligațiile prevăzute în părțile a doua-a patra și a șaptea pe baza situației consolidate a respectivului holding financiar sau holding financiar mixt.

În cazul în care un holding financiar-mamă sau un holding financiar mixt-mamă controlează mai multe instituții dintr-un stat membru, primul paragraf se aplică doar în cazul instituției pentru care supravegherea pe bază consolidată se aplică în conformitate cu articolul 106 din Directiva [inserat de OP].

- 3. Instituțiile-mamă din UE, instituțiile controlate de un holding financiar-mamă din UE și instituțiile controlate de un holding financiar mixt-mamă din UE trebuie să îndeplinească obligațiile prevăzute la articolele 401 și 403 pe baza situației consolidate a instituției-mamă, a holdingului financiar sau a holdingului financiar mixt, în cazul în care grupul include una sau mai multe instituții de credit sau societăți de investiții care sunt autorizate să presteze serviciile de investiții enumerate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2004/39/CE.

4. În cazul în care se aplică articolul 9, organismul central la care se face referire în articolul menționat trebuie să respecte cerințele părților a doua-a patra și a șaptea pe baza situației consolidate a organismului central. Articolul 16 se aplică organismului central, iar instituțiile afiliate trebuie să fie tratate ca filiale ale organismului central.

Articolul 11

Holding financiar sau holding financiar mixt având ca filiale atât o instituție de credit, cât și o societate de investiții

În cazul în care un holding financiar sau un holding financiar mixt are ca filiale cel puțin o instituție de credit și o societate de investiții, cerințele care se aplică pe baza situației consolidate a holdingului financiar sau a holdingului financiar mixt se aplică instituției de credit.

Articolul 12

Aplicarea cerințelor de publicare pe bază consolidată

1. Instituțiile-mamă din UE trebuie să respecte obligațiile prevăzute în partea VIII pe baza situației lor consolidate.

Filialele semnificative ale instituțiilor-mamă din UE publică informațiile menționate la articolul 424, 425, 435 și 436 pe bază individuală sau subconsolidată.
2. Instituțiile controlate de un holding financiar-mamă din UE sau de un holding financiar mixt-mamă din UE trebuie să respecte obligațiile prevăzute în partea VIII pe baza situației consolidate a respectivului holding financiar sau holding financiar mixt.

Filialele semnificative ale holdingurilor financiare-mamă din UE sau ale holdingurilor financiare mixte-mamă din UE publică informațiile menționate în articolele 424 și 425, 435 și 436 pe bază individuală sau subconsolidată.
3. Alineatele (1) și (2) nu se aplică, integral sau parțial, instituțiilor-mamă din UE, instituțiilor controlate de un holding financiar-mamă din UE sau de un holding financiar mixt-mamă din UE, în măsura în care acestea sunt incluse în comunicările echivalente efectuate pe bază consolidată de către societatea-mamă stabilită într-o țară terță.
4. În cazul în care se aplică articolul 9, organismul central la care se face referire la articolul menționat trebuie să respecte cerințele părții VIII pe baza situației consolidate a organismului central. Articolul 16 alineatul (1) se aplică organismului central, iar instituțiile afiliate trebuie să fie tratate ca filiale ale organismului central.

Articolul 13

Aplicarea cerințelor din partea V pe bază consolidată

1. Societățile-mamă și filialele lor care fac obiectul prezentului regulament trebuie să îndeplinească obligațiile prevăzute în partea V pe bază consolidată sau subconsolidată, pentru a se asigura că dispozițiile, procedurile și mecanismele lor prevăzute de aceste dispoziții sunt consecvente și bine integrate și că orice date sau informații relevante pentru supraveghere pot fi furnizate. În special, acestea se asigură că filialele care nu fac obiectul

prezentului regulament pun în aplicare dispozitive, proceduri și mecanisme pentru a asigura respectarea dispozițiilor respective.

2. Instituțiile aplică o pondere de risc suplimentară în conformitate cu articolul 396 atunci când aplică articolul 87 pe bază consolidată sau subconsolidată, în cazul în care sunt încălcate cerințele de la articolele 394 sau 395 la nivelul unei entități stabilite într-o țară terță inclusă în consolidare în conformitate cu articolul 16, dacă încălcarea este semnificativă în raport cu profilul de risc general al grupului.
3. Obligațiile care decurg din partea V în ceea ce privește filialele care nu fac ele însele obiectul prezentului regulament nu se aplică în cazul în care instituția-mamă din UE sau instituțiile controlate de un holding financiar-mamă din UE sau de un holding financiar mixt-mamă din UE pot demonstra autorităților competente că aplicarea cerințelor din partea V este ilegală în temeiul legislației țării terțe în care este stabilită filiala.

Articolul 14

Derogare de la aplicarea cerințelor de fonduri proprii pe bază consolidată pentru grupurile de societăți de investiții

1. Autoritățile competente care supraveghează grupuri pe bază consolidată pot acorda derogări, de la caz la caz, de la aplicarea cerințelor de fonduri proprii pe bază consolidată dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
  - (a) fiecare societate de investiții din UE aparținând unui astfel de grup aplică metoda alternativă de calcul a valorii totale a expunerii la risc menționată la articolul 90 alineatul (2);
  - (b) toate societățile de investiții aparținând unui astfel de grup se încadrează în categoriile de la articolul 90 alineatul (1) și de la articolul 91 alineatul (1);
  - (c) fiecare societate de investiții din UE aparținând unui astfel de grup îndeplinește cerințele prevăzute la articolul 90 pe bază individuală și deduce în același timp din elementele de capital comun de rangul 1 orice datorii contingente în favoarea societăților de investiții, a instituțiilor financiare, a societăților de gestionare a activelor și a societăților de servicii auxiliare, care altfel ar fi consolidate;
  - (d) orice holding financiar care este un holding financiar-mamă dintr-un stat membru al unei societăți de investiții dintr-un asemenea grup deține cel puțin la fel de mult capital definit ca suma următoarelor:
    - (i) elementele menționate la articolul 24 alineatul (1), la articolul 48 alineatul (1) și la articolul 59 alineatul (1);
    - (ii) suma valorilor contabile integrale ale tuturor participațiilor, creanțelor subordonate și instrumentelor menționate la articolul 33 alineatul (1) literele (h) și (i), articolul 53 alineatul (1) literele (c) și (d) și articolul 63 alineatul (1) literele (c) și (d) în societăți de investiții, instituții financiare, societăți de gestionare a activelor și societăți de servicii auxiliare care altfel ar fi consolidate; și
    - (iii) suma totală a tuturor datoriilor contingente în favoarea societăților de

investiții, instituțiilor financiare, societăților de gestionare a activelor și societăților de servicii auxiliare care altfel ar fi consolidate;

(e) grupul nu include instituții de credit.

În cazul în care sunt îndeplinite criteriile de la primul paragraf, fiecare societate de investiții din UE trebuie să dispună de sisteme de monitorizare și control al surselor de capital și al finanțării tuturor holdingurilor financiare, societăților de investiții, instituțiilor financiare, societăților de gestionare a activelor și societăților de servicii auxiliare din cadrul grupului.

2. De asemenea, autoritățile competente pot să aplice derogarea dacă valoarea fondurilor proprii deținute de un holding financiar este mai scăzută decât valoarea calculată în conformitate cu alineatul (1) litera (d), dar nu mai mică decât suma cerințelor de fonduri proprii impuse pe bază individuală societăților de investiții, instituțiilor financiare, societăților de gestionare a activelor și societăților de servicii auxiliare care altfel ar fi consolidate și suma totală a oricăror datorii contingente în favoarea societăților de investiții, instituțiilor financiare, societăților de gestionare a activelor și societăților de servicii auxiliare care altfel ar fi consolidate. În sensul prezentului alineat, cerința de fonduri proprii pentru societățile de investiții din țări terțe, instituțiile financiare, societățile de gestionare a activelor și societățile de servicii auxiliare este o cerință de fonduri proprii națională.

Articolul 15

Supravegherea societăților de investiții scutite de la aplicarea cerințelor de fonduri proprii pe bază consolidată

Societățile de investiții din cadrul unui grup care beneficiază de derogarea prevăzută la articolul 14 notifică autorităților competente riscurile care ar putea submina pozițiile lor financiare, inclusiv cele asociate cu structura și sursele fondurilor proprii, ale capitalului intern și ale finanțării lor.

Atunci când autoritățile competente acordă derogări de la obligația supravegherii pe bază consolidată prevăzută la articolul 14, acestea iau alte măsuri corespunzătoare pentru monitorizarea riscurilor, respectiv a expunerilor mari ale întregului grup, inclusiv a oricărei societăți care nu este situată într-unul din statele membre.

Atunci când autoritățile competente acordă derogări de la aplicarea cerințelor de fonduri proprii pe bază consolidată, în conformitate cu articolul 14, dispozițiile din partea VIII se aplică pe bază individuală.

SECȚIUNEA 2

METODE DE CONSOLIDARE PRUDENȚIALĂ

Articolul 16

Metode de consolidare prudențială

1. Instituțiile care sunt obligate să respecte cerințele menționate în secțiunea 1 pe baza situației lor consolidate trebuie să realizeze o consolidare completă a tuturor instituțiilor și instituțiilor financiare care sunt filialele lor sau, după caz, filiale ale aceluiași holding financiar-mamă sau holding financiar mixt-mamă. Alineatele (2) - (8) din prezentul articol nu se aplică în cazul în

care se aplică articolele 401 și 403 pe baza situației consolidate a unei instituții.

2. Totuși, autoritățile competente pot, de la caz la caz, să permită o consolidare proporțională în conformitate cu cota de capital pe care societatea-mamă o deține în cadrul filialei. Consolidarea proporțională poate fi permisă numai dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:
  - (a) răspunderea societății-mamă este limitată la cota de capital pe care societatea-mamă o deține în cadrul filialei, având în vedere răspunderea celorlalți acționari sau membri;
  - (b) solvabilitatea celorlalți acționari sau membri este satisfăcătoare;
  - (c) răspunderea celorlalți acționari și membri este stabilită în mod clar într-o formă obligatorie din punct de vedere juridic.
3. În cazul societăților asociate printr-o relație în sensul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE, autoritățile competente stabilesc modalitățile de consolidare.
4. Autoritățile competente responsabile cu supravegherea pe bază consolidată solicită consolidarea proporțională, în conformitate cu cota de capital deținută aferentă participațiilor deținute în instituții și în instituțiile financiare gestionate de o societate inclusă în consolidare împreună cu una sau mai multe societăți care nu sunt incluse în consolidare, în cazul în care răspunderea respectivelor societăți se limitează la cota de capital pe care o dețin.
5. În cazul participațiilor sau al altor legături de capital decât cele menționate la alineatele (1) și (2), autoritățile competente stabilesc dacă și sub ce formă trebuie să se realizeze consolidarea. În speță, autoritățile competente pot permite sau solicita utilizarea metodei punerii în echivalență. Cu toate acestea, metoda respectivă nu trebuie să reprezinte o includere a societăților în cauză în supravegherea pe bază consolidată.
6. Autoritățile competente stabilesc dacă și cum se realizează consolidarea în următoarele cazuri:
  - (a) în cazul în care, în opinia autorităților competente, o instituție exercită o influență semnificativă asupra uneia sau mai multor instituții sau instituții financiare, fără a deține însă o participație în aceste instituții sau fără a avea alte legături de capital cu acestea și
  - (b) în cazul în care două sau mai multe instituții sau instituții financiare se află sub o conducere unică, fără ca acest lucru să se facă în baza unui contract sau a unor clauze statutare.În speță, autoritățile competente pot permite sau impune folosirea metodei menționate la articolul 12 din Directiva 83/349/CEE. Cu toate acestea, metoda respectivă nu trebuie să reprezinte o includere a societăților în cauză în supravegherea pe bază consolidată.
7. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze condițiile în care trebuie efectuată consolidarea în cazurile menționate la alineatele (2) - (6) din prezentul articol.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 31

decembrie 2016.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

8. În cazul în care se impune supravegherea pe bază consolidată în conformitate cu articolul 106 din Directiva [inserat de OP], societățile de servicii auxiliare și societățile de gestionare a activelor în sensul Directivei 2002/87/CE se includ în consolidare în cazurile și potrivit metodelor prevăzute la prezentul articol.

SECȚIUNEA 3

DOMENIUL DE APLICARE AL CONSOLIDĂRII PRUDENȚIALE

Articolul 17

Entitățile excluse din domeniul de aplicare al consolidării prudențiale

1. O instituție, o instituție financiară sau o societate de servicii auxiliare care este filială sau o societate în care se deține o participație, nu este necesar să fie inclusă în consolidare în cazul în care valoarea totală a activelor și elementelor extrabilanțiere ale societății în cauză este mai mică decât cea mai mică dintre următoarele două valori:
  - (a) 10 milioane EUR;
  - (b) 1 % din valoarea totală a activelor și elementelor extrabilanțiere ale societății-mamă sau ale societății care deține participația respectivă.
2. Autoritățile competente responsabile cu exercitarea supravegherii pe bază consolidată, în conformitate cu articolul 106 din Directiva [inserat de PO] pot, de la caz la caz, să decidă că o instituție, o instituție financiară sau o societate de servicii auxiliare care este filială sau în cadrul căreia se deține o participație, nu este necesar să fie inclusă în consolidare, în cazurile următoare:
  - (a) în cazul în care societatea în cauză este situată într-o țară terță în care există obstacole de natură juridică în calea transferului de informații necesare;
  - (b) în cazul în care societatea în cauză nu prezintă decât un interes neglijabil în ceea ce privește obiectivele supravegherii instituțiilor de credit;
  - (c) în cazul în care, în opinia autorităților competente responsabile cu exercitarea supravegherii pe bază consolidată, consolidarea situației financiare a societății în cauză ar fi inadecvată sau ar putea induce în eroare în ceea ce privește realizarea obiectivelor de supraveghere a instituțiilor de credit.
3. Atunci când mai multe societăți îndeplinesc criteriile prevăzute la alineatul (1) și la alineatul (2) litera (b), societățile respective sunt incluse totuși în consolidare, în măsura în care în ansamblul lor aceste societăți prezintă un interes care nu este neglijabil în raport cu obiectivele stabilite.

Articolul 18
Decizii comune privind cerințele prudențiale

1. Autoritățile competente acționează în strânsă cooperare:
  - (a) în cazul cererilor pentru aprobările prevăzute la articolul 138 alineatul (1), articolul 146 alineatul (9), articolul 301 alineatul (2), articolul 277 și articolul 352 din Regulamentul [inserat de PO], prezentate de o instituție-mamă din UE și de filialele sale, sau de filialele unui holding financiar-mamă din UE sau ale unui holding financiar mixt-mamă din UE în comun, pentru a decide dacă acordă sau nu aprobarea cerută și pentru a stabili termenii și condițiile, dacă este cazul, în care trebuie acordată o astfel de autorizație.
  - (b) în scopul aplicării tratamentului intragrup menționat la articolul 410 alineatul (8) și la articolul 413 alineatul (4) din prezentul regulament, în ceea ce privește instituțiile care nu fac obiectul derogării de la articolul 7.

Cererile se depun numai la autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată.

Cererea menționată la articolul 301 alineatul (2) trebuie să includă descrierea metodologiei utilizate pentru alocarea capitalului în vederea acoperirii riscului operațional între diferitele entități ale grupului. Cererea trebuie să indice dacă și cum se intenționează să se integreze efectele diversificării în cadrul sistemului de măsurare a riscului.

2. Autoritățile competente depun toate eforturile pentru a ajunge la o decizie comună în termen de șase luni privind:
  - (a) cererea menționată la alineatul (1) litera (a);
  - (b) tratamentul intragrup în materie de lichiditate menționat la alineatul (1) litera (b).

Decizia comună este prezentată într-un document care cuprinde decizia temeinic motivată pe care autoritatea competentă menționată la alineatul (1) o comunică solicitantului.

3. Perioada menționată la alineatul (2) începe:
  - (a) la data primirii cererii complete menționate la alineatul (1) litera (a), de către autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată. Autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată transmite cererea completă celorlalte autorități competente fără întârziere;
  - (b) la data primirii de către autoritățile competente a unui raport elaborat de autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată care analizează angajamentele intragrup din cadrul grupului.
4. În lipsa unei decizii comune a autorităților competente în termen de șase luni, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată adoptă propria decizie cu privire la alineatul (1) literele (a) și (b). Decizia autorității responsabile cu supravegherea consolidată în ceea ce privește alineatul (1) litera (b) nu limitează competențele autorităților competente prevăzute la articolul 102.

Decizia este prezentată într-un document care cuprinde decizia temeinic motivată și ține seama

de avizele și de rezervele celorlalte autorități competente, exprimate în termenul de șase luni.

Decizia se transmite instituției-mamă din UE, holdingului financiar-mamă din UE sau holdingului financiar mixt-mamă din UE și celorlalte autorități competente de către autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată.

Dacă, la finalul perioadei de șase luni, oricare dintre autoritățile competente implicate înaintează problema ABE în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată își amână decizia și așteaptă decizia pe care ABE o poate lua în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din regulamentul menționat și, ulterior, adoptă decizia sa în conformitate cu decizia ABE. Perioada de șase luni se consideră perioada de conciliere în sensul respectivului regulament. ABE adoptă o decizie în termen de o lună. Problema nu se înaintează ABE după expirarea perioadei de șase luni sau după ce s-a ajuns la o decizie comună.

5. În cazul în care o instituție-mamă din UE și filialele sale, filialele unui holding financiar-mamă din UE sau ale unui holding financiar mixt-mamă din UE utilizează o abordare avansată de evaluare menționată la articolul 301 alineatul (2) sau o abordare bazată pe modele interne de rating menționată la articolul 138 pe bază unificată, autoritățile competente permit ca criteriile de calificare prevăzute la articolele 310 și 311 sau în partea a treia, capitolul 3, secțiunea 6 să fie îndeplinite de întreprinderea-mamă și filialele sale considerate în ansamblu, într-un mod compatibil cu structura grupului și cu sistemele, procesele și metodologiile sale de administrarea a riscului.
6. Deciziile menționate la alineatele (2) și (4) sunt obligatorii pentru autoritățile competente din statele membre vizate.
7. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza procesul de adoptare a deciziei comune menționat la alineatul (1) litera (a), în ceea ce privește cererile pentru autorizațiile prevăzute la articolul 138 alineatul (1), articolul 146 alineatul (9), articolul 301 alineatul (2), articolul 277 și articolul 352 și pentru tratamentul intragrup în materie de lichiditate menționat la alineatul (1) litera (b) în vederea facilitării luării deciziilor comune.

ABE înaintează Comisiei aceste standarde tehnice până la data de 31 decembrie 2014.

Competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 19

Decizii comune privind nivelul de aplicare a cerințelor de lichiditate

1. La cererea unei instituții-mamă din UE, a unui holding financiar-mamă din UE sau a unui holding financiar mixt-mamă din UE, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată și autoritățile competente responsabile cu supravegherea filialelor unei instituții-mamă din UE, ale unui holding financiar-mamă din UE sau ale unui holding financiar mixt-mamă din UE dintr-un stat membru depun toate eforturile pentru a ajunge la o decizie comună de identificare a unui subgrup unic în materie de lichiditate pentru aplicarea articolului 7.

Decizia comună se ia în termen de șase luni de la transmiterea de către autoritatea

responsabilă cu supravegherea consolidată a unui raport de identificare a subgrupurilor unice în materie de lichiditate pe baza criteriilor prevăzute la articolul 7. În caz de dezacord în termenul de șase luni, autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată consultă ABE la cererea oricăreia dintre celelalte autorități competente implicate. Autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată poate consulta ABE din proprie inițiativă.

Decizia comună poate să impună, de asemenea, constrângeri referitoare la amplasarea și proprietatea asupra activelor lichide și să solicite instituțiilor de credit exceptate de la aplicarea articolului 401 să dețină cantități minime de active lichide.

Decizia comună trebuie să fie pe deplin întemeiată, iar motivele care au condus la ea trebuie precizate. Autoritatea responsabilă cu supravegherea consolidată prezintă decizia, inclusiv motivele care stau la baza ei, instituției-mamă a subgrupului în materie de lichiditate.

2. În cazul în care nu se ia o decizie comună în termen de șase luni, fiecare autoritate competentă responsabilă cu supravegherea pe bază individuală ia propria decizie.

Cu toate acestea, orice autoritate competentă poate, în cursul celor șase luni, se sesizeze ABE referitor la întrunirea condițiilor prevăzute la articolul 7 alineatul (1) literele (a) - (d) și să solicite asistența acesteia în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (CE) nr. 1093/2010. În cazul în care, la expirarea perioadei de șase luni, oricare din autoritățile competente în cauză a sesizat ABE, toate autoritățile competente implicate trebuie să își amâne deciziile în așteptarea unei decizii a ABE. ABE ia o decizie în termen de trei luni de la cerere. După ce ABE a adoptat decizia, autoritățile competente adoptă propriile decizii privind condițiile de la articolul 7 alineatul (1) literele (a) - (d) în conformitate cu decizia ABE. Problema nu se înaintează ABE după expirarea perioadei de șase luni sau după ce s-a ajuns la o decizie comună.

Decizia comună menționată la alineatul (1) și decizia menționată în paragraful precedent sunt obligatorii în conformitate cu articolul 19 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1093/2010.

3. Orice autoritate competentă poate, în cursul celor șase luni, se consulte ABE referitor la întrunirea condițiilor prevăzute la articolul 7 alineatul (2) literele (a) - (d). În acest caz, ABE va derula un proces de mediere cu caracter neobligatoriu în conformitate cu articolul 31 litera (c) din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010. În acest caz, toate autoritățile competente implicate trebuie să amâne luarea propriilor decizii până la încheierea procesului de mediere facultativă. În cazul în care, în cursul medierii, autoritățile competente nu ajung la un acord în termen de trei luni, fiecare autoritate competentă responsabilă cu supravegherea pe bază individuală adoptă propria decizie.
4. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza procesul de adoptare a deciziei comune menționat la prezentul articol, cu privire la punerea în aplicare a articolului 7, în vederea facilitării luării deciziilor comune.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 31 decembrie 2016.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 20
Subconsolidarea în cazul entităților din țări terțe

Instituțiile filiale aplică cerințele prevăzute în partea a treia, articolul 84 și în partea V pe baza situației lor subconsolidate, în cazul în care respectivele instituții sau societatea-mamă, dacă este un holding financiar sau un holding financiar mixt, au drept filială într-o țară terță o instituție, o instituție financiară sau o societate de gestionare a activelor, așa cum sunt definite la articolul 2 alineatul (5) din Directiva 2002/87/CE, sau dețin o participație la o astfel de societate.

Articolul 21
Societățile din țări terțe

În sensul aplicării supravegherii pe bază consolidată în conformitate cu prezentul capitol, termenii „societate de investiții”, „instituție de credit”, „instituție financiară” și „instituție” se aplică, de asemenea, tuturor societăților stabilite în țări terțe care, dacă ar fi stabilite în Uniune, s-ar încadra în definițiile acestor termeni de la articolul 16.

PARTEA A DOUA

FONDURI PROPRII

Titlul I

Definiții specifice fondurilor proprii

Articolul 22 *Definiții*

- (1) „alte elemente ale rezultatului global acumulate” are același înțeles ca și în Standardul Internațional de Contabilitate (IAS) 1, aplicabil în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002;
- (2) „elemente de asigurare ale fondurilor proprii auxiliare” înseamnă fonduri proprii în sensul articolului 89 din Directiva 2009/138/CE;
- (3) „standard contabil aplicabil” înseamnă standardul contabil relevant, care se aplică instituției în conformitate cu Directiva 86/635/CEE sau în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1606/2002;
- (4) „fonduri proprii de bază” înseamnă fondurile proprii de bază în sensul articolului 88 din Directiva 2009/138/CE;
- (5) „elemente de asigurare ale fondurilor proprii de rangul 1” înseamnă elementele fondurilor proprii de bază ale societăților care fac obiectul cerințelor Directivei 2009/138/CE, atunci când aceste elemente sunt clasificate de rangul 1 în sensul Directivei 2009/138/CE, în conformitate cu articolul 94 alineatul (1) din directiva menționată;
- (6) „elemente suplimentare de asigurare ale fondurilor proprii de rangul 1” înseamnă elementele fondurilor proprii de bază ale societăților care fac obiectul cerințelor Directivei 2009/138/CE unde respectivele elemente sunt clasificate drept capital de rangul 1, în sensul Directivei 2009/138/CE în conformitate cu articolul 94 alineatul (1) din directiva menționată, iar includerea acestor elemente este limitată prin actele delegate adoptate în conformitate cu articolul 99 din directiva menționată;
- (7) „elemente de asigurare ale fondurilor proprii de rangul 2” înseamnă elementele fondurilor proprii de bază ale societăților care fac obiectul cerințelor Directivei 2009/138/CE, atunci când aceste elemente sunt clasificate de rangul 2 în sensul Directivei 2009/138/CE, în conformitate cu articolul 94 alineatul (2) din directiva menționată;
- (8) „elemente de asigurare ale fondurilor proprii de rangul 3” înseamnă elementele de asigurare ale fondurilor proprii de bază ale societăților care fac obiectul cerințelor Directivei 2009/138/CE, atunci când aceste elemente sunt clasificate de rangul 3 în sensul Directivei 2009/138/CE, în conformitate cu articolul 94 alineatul (3) din directiva menționată;

- (9) „active privind impozitul amânat” are același înțeles ca în standardul contabil aplicabil;
- (10) „active privind impozitul amânat care se bazează pe profituri viitoare” înseamnă activele privind impozitul amânat a căror valoare viitoare poate fi realizată numai dacă instituția generează profit impozabil în viitor;
- (11) „datorii privind impozitul amânat” are același înțeles ca în standardul contabil aplicabil;
- (12) „activele fondului de pensii definit” înseamnă activele unui plan sau fond de pensii definit, după caz, calculate după ce s-a scăzut valoarea obligațiilor care decurg din același fond sau plan;
- (13) „distribuire” înseamnă plata de dividende sau dobândă sub orice formă;
- (14) „societate financiară” are același înțeles ca la articolul 13 punctul 25 literele (b) și (d) din Directiva 2009/138/CE;
- (15) „fonduri pentru riscuri bancare generale” are același înțeles ca la articolul 38 din Directiva 86/635/CEE;
- (16) „fond comercial (*goodwill*)” are același înțeles ca în standardul contabil aplicabil;
- (17) „participație indirectă” înseamnă o investiție a unei instituții într-o parte terță cu o expunere față de un instrument de capital emis de o entitate relevantă, investiție care se face cu scopul asumării unei expuneri față de respectivul instrument de capital sau a unei expuneri față de un instrument prin orice alte mijloace, unde, în eventualitatea în care instrumentul a pierdut din valoare, pierderile rezultate din expunere nu ar fi semnificativ diferite față de pierderile care ar fi suportate de instituție dacă ar deține o participație directă în instrumentul respectiv;
- (18) „imobilizări necorporale” are același înțeles ca în standardul contabil aplicabil;
- (19) „holding mixt de asigurare” are același înțeles ca la articolul 212 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2009/138/CE;
- (20) „entitate operațională” înseamnă o entitate creată pentru a realiza profit pe cont propriu;
- (21) „alte instrumente de capital” înseamnă instrumente de capital emise de entitățile relevante care nu pot fi considerate drept instrumente de capital comun de rangul 1, instrumente suplimentare de rangul 1 sau instrumente de rangul 2, elemente de asigurare ale fondurilor proprii de rangul 1, elemente suplimentare de asigurare ale fondurilor proprii de rangul 1, elemente de asigurare ale fondurilor proprii de rangul 2 sau elemente de asigurare ale fondurilor proprii de rangul 3;
- (22) „alte rezerve” înseamnă rezerve în sensul standardului contabil aplicabil care fac obiectul obligațiilor de publicare în temeiul respectivului standard contabil aplicabil, cu excepția sumelor deja incluse în alte elemente ale rezultatului global acumulate sau în rezultatul reportat;
- (23) „fonduri proprii” înseamnă suma capitalului de rangul 1 și a capitalului de rangul 2;
- (24) „instrumente de fonduri proprii” înseamnă instrumentele de capital emise de instituție care se califică drept instrumente de capital comun de rangul 1, instrumente suplimentare de capital de

rangul 1 sau instrumente de rangul 2;

- (25) „profit” are același înțeles ca în standardul contabil aplicabil;
- (26) „participație reciprocă” înseamnă deținerea de către o instituție a unor instrumente de fonduri proprii sau a altor instrumente de capital emise de entități relevante, atunci când acestea dețin ele însele instrumente de fonduri proprii emise de instituția respectivă;
- (27) „entitate relevantă” înseamnă oricare dintre următoarele:
  - (a) o altă instituție;
  - (b) o instituție financiară;
  - (c) o societate de asigurare;
  - (d) o societate de asigurare dintr-o țară terță;
  - (e) o societate de reasigurare;
  - (f) o societate de reasigurare dintr-o țară terță;
  - (g) o societate financiară;
  - (h) un holding mixt de asigurare;
  - (i) o societate exclusă din domeniul de aplicare al Directivei 2009/138/CE în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 4 din directiva menționată;
- (28) „rezultat reportat” înseamnă profiturile și pierderile reportate ca urmare a aplicării finale a profitului sau pierderii în conformitate cu standardele contabile aplicabile;
- (29) „cont de prime de emisiune” are același înțeles ca în standardul contabil aplicabil;
- (30) „diferențe temporare” are același înțeles ca în standardul contabil aplicabil.

Titlul II

Elemente ale fondurilor proprii

Capitolul 1

Capital de rangul 1

Articolul 23

Capital de rangul 1

Capitalul de rangul 1 al unei instituții constă în suma capitalului comun de rangul 1 și a capitalului suplimentar de rangul 1 al instituției.

Capitolul 2

Capital comun de rangul 1

SECȚIUNEA 1

ELEMENTE ȘI INSTRUMENTE DE CAPITAL COMUN DE RANGUL 1

Articolul 24

Elemente de capital comun de rangul 1

1. Elementele de capital comun de rangul 1 ale instituțiilor constau în:
  - (a) instrumente de capital, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 26;
  - (b) conturi de prime de emisiune aferente instrumentelor menționate la litera (a);
  - (c) rezultatul reportat;
  - (d) alte elemente ale rezultatului global acumulate;
  - (e) alte rezerve;
  - (f) fonduri pentru riscuri bancare generale.
2. În sensul alineatului (1) litera (c), instituțiile pot include profiturile interimare sau pe cele de la sfârșit de exercițiu financiar în capitalurile comune de rangul 1 înainte de a lua o decizie formală care să confirme profitul sau pierderea finală a instituției pentru exercițiul financiar, numai cu acordul prealabil al autorităților competente. Autoritatea competentă își dă acordul dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
  - (a) profiturile în cauză au fost examinate de persoane independente de instituție care sunt

responsabile cu auditarea conturilor instituției respective;

- (b) instituția a demonstrat, spre satisfacția autorității competente, că orice comisioane sau dividende previzibile au fost deduse din respectivele profituri.

Examinarea profiturilor intermediare sau a celor de sfârșit de exercițiu financiar ale instituției trebuie să garanteze în mod adecvat că profiturile respective au fost evaluate în conformitate cu principiile prevăzute de standardul contabil aplicabil.

- 3. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze sensul noțiunii „previzibil” atunci când se stabilește dacă au fost deduse orice comisioane sau dividende previzibile.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 1 ianuarie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

- 4. ABE elaborează, actualizează și publică o listă a formelor de instrumente de capital din fiecare stat membru care se califică drept instrumente de capital comun de rangul 1. ABE elaborează și publică această listă până la 1 ianuarie 2013.

Articolul 25

Instrumente de capital ale societăților mutuale, societăților cooperative sau instituțiilor similare în cadrul elementelor de capital comun de rangul 1

- 1. Elementele de capital comun de rangul 1 includ orice instrument de capital emis de o instituție în conformitate cu dispozițiile sale statutare dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
  - (a) instituția este de un tip definit în conformitate cu legislația națională aplicabilă, iar autoritățile competente consideră că aceasta se califică drept societate mutuală, societate cooperativă sau instituție similară în sensul prezentei părți;
  - (b) sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolele 26 și 27;
  - (c) instrumentul nu posedă caracteristici care ar putea provoca o deteriorare a situației instituției în regim de activitate normală în perioadele de criză a pieței.
- 2. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice următoarele:
  - (a) condițiile în care autoritățile competente pot stabili că un anumit tip de societate recunoscut în temeiul legislației naționale aplicabile se califică drept societate mutuală, societate cooperativă sau instituție similară în sensul prezentei părți;
  - (b) natura și amploarea:
    - (i) caracteristicilor care ar putea provoca deteriorarea situației unei instituții în

regim de activitate normală în perioadele de criză a pieței;

- (ii) crizei pieței în care astfel de caracteristici pot provoca deteriorarea situației instituției în regim de activitate normală.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 1 ianuarie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 26

Instrumente de capital comun de rangul 1

1. Instrumentele de capital se califică drept instrumente de capital comun de rangul 1 numai dacă sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:
  - (a) instrumentele sunt emise direct de instituție cu acordul prealabil al proprietarilor instituției sau, în cazul în care acest lucru este permis în temeiul legislației naționale aplicabile, al organului de conducere al instituției;
  - (b) instrumentele sunt plătite, iar achiziționarea lor nu este finanțată în mod direct sau indirect de instituție;
  - (c) instrumentele îndeplinesc toate condițiile următoare referitoare la clasificarea lor:
    - (i) se califică drept capital în sensul articolului 22 din Directiva 86/635/CEE;
    - (ii) sunt clasificate drept capitaluri proprii în sensul standardului contabil aplicabil;
    - (iii) sunt clasificate drept capitaluri proprii în scopul stabilirii activului net negativ, dacă este cazul, în conformitate cu legislația națională aplicabilă în domeniul insolvenței;
  - (d) instrumentele sunt prezentate în mod clar și separat în bilanț în situațiile financiare ale instituției;
  - (e) instrumentele sunt perpetue;
  - (f) valoarea principalului instrumentelor nu poate fi amortizată sau restituită, exceptând oricare dintre următoarele cazuri:
    - (i) lichidarea instituției;
    - (ii) răscumpărări discreționare ale instrumentelor sau alte mijloace discreționare de diminuarea a capitalului, dacă instituția a primit acordul prealabil al autorității competente în conformitate cu articolul 72;
  - (g) dispozițiile care reglementează instrumentele nu indică în mod explicit sau implicit că valoarea principalului instrumentelor ar fi sau ar putea fi

amortizată sau restituită în alte cazuri în afară de lichidarea instituției, iar instituția nu prevede în alt mod o astfel de indicație înainte de sau la emiterea instrumentelor, cu excepția instrumentelor menționate la articolul 25, unde refuzul instituției de a răscumpăra aceste instrumente este interzis în temeiul legislației naționale aplicabile;

- (h) instrumentele îndeplinesc următoarele condiții în ceea ce privește distribuiri:
  - (i) nu există distribuiri preferențiale, inclusiv în raport cu alte instrumente de capital comun de rangul 1, iar condițiile care reglementează instrumentele nu oferă drepturi preferențiale la plata distribuțiilor;
  - (ii) distribuiri către deținătorii instrumentelor pot fi plătite numai din elementele care pot fi distribuite;
  - (iii) condițiile care reglementează instrumentele nu includ un plafon sau o altă restricție privind nivelul maxim de distribuiri, cu excepția instrumentelor menționate la articolul 25;
  - (iv) nivelul de distribuiri nu se determină pe baza prețului de achiziționare a instrumentelor la emitere și nu este altfel stabilit pe această bază, cu excepția instrumentelor menționate la articolul 25;
  - (v) condițiile care reglementează instrumentele nu includ nicio obligație pentru instituție de a efectua distribuiri către deținătorii lor, iar instituția nu face obiectul unei alte obligații de acest tip;
  - (vi) neplata distribuțiilor nu constituie un eveniment de nerambursare pentru instituție;
- (i) în comparație cu toate instrumentele de capital emise de instituție, instrumentele absorb prima și proporțional cea mai mare parte a pierderilor pe măsura apariției lor, iar fiecare instrument absoarbe pierderi în aceeași măsură ca și celelalte instrumente de capital comun de rangul 1;
- (j) instrumentele sunt de rang inferior tuturor celorlalte creanțe în caz de insolvență sau de lichidare a instituției;
- (k) instrumentele dau proprietarilor lor dreptul la o creanță asupra activelor reziduale ale instituției, care, în caz de lichidare și după plata tuturor creanțelor de rang prioritar, este proporțională cu cantitatea instrumentelor de acest tip emise, nu este fixă și nu face obiectul unei plafonări, cu excepția instrumentelor de capital menționate la articolul 25;
- (l) instrumentele nu sunt garantate de niciuna dintre următoarele:
  - (i) instituția sau filialele sale;
  - (ii) instituția-mamă sau filialele sale;
  - (iii) holdingul financiar-mamă sau filialele sale;
  - (iv) holdingul cu activitate mixtă sau filialele sale;

- (v) holdingul financiar mixt și filialele sale;
  - (vi) orice societate care are legături strânse cu entitățile menționate la punctele (i) - (v);
  - (m) instrumentele nu fac obiectul niciunui dispozitiv, contractual sau de altă natură, care crește rangul creanțelor în temeiul instrumentelor în caz de insolvență sau de lichidare.
2. Condițiile stabilite la alineatul (1) litera (i) trebuie respectate indiferent dacă valoarea principalului instrumentelor suplimentare de capital comun de rangul 1 se reduce permanent.
  3. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice următoarele:
    - (a) natura și formele aplicabile ale finanțării indirecte a instrumentelor de capital;
    - (b) sensul „elementelor care pot fi distribuite” pentru a stabili suma disponibilă pentru a fi distribuită deținătorilor instrumentelor de fonduri proprii ale unei instituții.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 1 ianuarie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 27

Instrumente de capital emise de societăți mutuale, societăți cooperative și instituții similare

1. Instrumentele de capital emise de societățile mutuale, societățile cooperative și instituțiile similare se califică drept instrumente de capital comun de rangul 1 numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 26 și la prezentul articol.
2. Trebuie îndeplinite condițiile următoare referitoare la răscumpărarea instrumentelor de capital:
  - (a) instituția trebuie să aibă posibilitatea de a refuza răscumpărarea instrumentelor, cu excepția situațiilor în care se interzice acest lucru în temeiul legislației naționale aplicabile;
  - (b) atunci când refuzul instituției de a răscumpăra instrumentele este interzis în temeiul legislației naționale aplicabile, dispozițiile care reglementează instrumentele trebuie să ofere instituției posibilitatea de a limita răscumpărarea lor;
  - (c) refuzul de a răscumpăra instrumentele sau limitarea răscumpărării instrumentelor, după caz, nu poate constitui un eveniment de nerambursare pentru instituția respectivă.
3. Instrumentele de capital pot include un plafon sau o restricție privind nivelul maxim de distribuiri numai în cazul în care plafonul sau restricția respectivă sunt prevăzute în legislația națională aplicabilă sau în statutul instituției.
4. Dacă instrumentele de capital conferă proprietarului drepturi asupra rezervelor instituției în caz de insolvență sau de lichidare care se limitează la valoarea nominală a instrumentelor, o

astfel de limitare se aplică în aceeași măsură pentru deținătorii tuturor celorlalte instrumente de capital comun de rangul 1 emise de instituția respectivă.

5. Dacă instrumentele de capital conferă proprietarilor lor dreptul la o creanță asupra activelor instituției în caz de insolvență sau de lichidare care este fixă sau plafonată, o astfel de limitare se aplică în aceeași măsură tuturor deținătorilor de instrumente de capital comun de rangul 1 emise de instituție.
6. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza natura limitărilor referitoare la răscumpărare necesare în cazul în care refuzul instituției de a răscumpăra instrumentele de fonduri proprii este interzis în temeiul legislației naționale aplicabile.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 1 ianuarie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 28

Consecințe ale încetării îndeplinirii condițiilor pentru instrumentele de capital comun de rangul 1

Dacă un instrument de capital comun de rangul 1 nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 26 și la articolul 27, dacă este cazul, se aplică următoarele:

- (a) instrumentul respectiv nu se mai califică drept instrument de capital comun de rangul 1;
- (b) conturile de prime de emisiune relative la instrumentul respectiv încetează să se califice drept elemente de capital comun de rangul 1.

SECȚIUNEA 2

FILTRE PRUDENȚIALE

Articolul 29

Active securitizate

1. O instituție exclude din cadrul oricărui element al fondurilor proprii orice creștere a capitalurilor proprii în conformitate cu standardul contabil aplicabil care rezultă din active securitizate, inclusiv următoarele:
  - (a) o astfel de creștere asociată cu venitul viitor din expuneri (future margin income) care duce la un câștig rezultat din vânzare pentru instituție;
  - (b) dacă instituția este inițiatoarea unei securitizări, câștigurile nete care rezultă din capitalizarea veniturilor viitoare din activele securitizate care asigură o îmbunătățire a calității creditului pentru pozițiile din securitizare.

2. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze mai clar noțiunea de „câștig rezultat din vânzare” menționat la alineatul (1) litera (a).

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 1 ianuarie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 30

Acoperiri ale fluxurilor de numerar și modificări ale valorii pasivelor proprii

Instituțiile nu includ următoarele elemente în elementele fondurilor proprii:

- (a) rezervele de valoare justă legate de pierderi și câștiguri generate de acoperirile fluxurilor de numerar ale instrumentelor financiare care nu sunt evaluate la valoarea justă, inclusiv fluxurile de numerar proiectate;
- (b) pierderile și câștigurile înregistrate de instituție pe pasivele sale evaluate la valoarea justă și care sunt legate de evoluția calității creditului instituției.

Articolul 31

Ajustări de valoare suplimentare

1. Pentru calcularea valorii fondurilor proprii, instituțiile aplică cerințele prevăzute la articolul 100 pentru toate activele lor evaluate la valoarea justă și deduc din capitalul comun de rangul 1 valoarea oricăror ajustări de valoare suplimentare necesare.
2. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze în ce condiții se aplică dispozițiile de la articolul 100, menționate mai sus, în sensul alineatului (1).

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 1 ianuarie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 32

Câștigurile și pierderile nerealizate evaluate la valoarea justă

Cu excepția elementelor menționate la articolul 30, instituțiile nu fac ajustări pentru a elimina din fondurile lor proprii câștigurile sau pierderile nerealizate aferente activelor sau pasivelor lor evaluate la valoarea justă.

SECȚIUNEA 3

DEDUCERI DIN ELEMENTELE DE CAPITAL COMUN DE RANGUL 1, DEROGĂRI ȘI

ALTERNATIVE

SUBSECȚIUNEA 1 DEDUCERI DIN ELEMENTELE DE CAPITAL COMUN DE RANGUL 1

Articolul 33

Deduceri din elementele de capital comun de rangul 1

1. Instituțiile deduc din elementele de capital comun de rangul 1 următoarele:
  - (a) pierderile pentru exercițiul financiar în curs;
  - (b) imobilizările necorporale;
  - (c) activele privind impozitul amânat care se bazează pe profituri viitoare;
  - (d) pentru instituțiile care calculează valorile expunerilor ponderate la risc utilizând abordarea bazată pe modele interne de rating, sumele negative care rezultă din calcularea valorilor pierderilor așteptate prevăzute la articolele 154 și 155;
  - (e) activele fondului de pensii definit ale instituției;
  - (f) deținerile directe sau indirecte ale unei instituții de instrumente de capital comun de rangul 1, inclusiv instrumentele de capital comun de rangul 1 pe care o instituție are obligația reală sau contingentă de a le achiziționa în temeiul unei obligații contractuale existente;
  - (g) deținerile de instrumente de capital comun de rangul 1 ale entităților relevante, dacă aceste entități și instituția dețin participații reciproce care, în opinia autorității competente, au fost concepute pentru a crește în mod artificial fondurile proprii ale instituției;
  - (h) valoarea aplicabilă a deținerilor directe și indirecte ale instituției de instrumente de capital comun de rangul 1 ale entităților relevante în care instituția nu deține o investiție semnificativă;
  - (i) valoarea aplicabilă a deținerilor directe și indirecte ale instituției de instrumente de capital comun de rangul 1 ale entităților relevante în care instituția deține o investiție semnificativă;
  - (j) valoarea elementelor care trebuie deduse din elementele suplimentare de rangul 1 în conformitate cu articolul 53 care depășește capitalul suplimentar de rangul 1 al instituției;
  - (k) valoarea expunerii la următoarele elemente care se califică pentru o pondere de risc de 1 250 %, atunci când instituția deduce valoarea expunerii respective din capitalul comun de rangul 1 ca alternativă la aplicarea unei ponderi de risc de 1 250 %:

- (i) participații calificate din afara sectorului financiar;
  - (ii) poziții din securitizare, în conformitate cu articolul 238 alineatul (1) litera (b), articolul 239 alineatul (1) litera (b) și articolul 253;
  - (iii) tranzacții incomplete, în conformitate cu articolul 369 alineatul (3);
- (l) orice impozit referitor la elementele de capital comun de rangul 1 previzibil la momentul calculării sale, cu excepția cazului în care instituția ajustează corespunzător valoarea elementelor de capital comun de rangul 1, în măsura în care astfel de impozite reduc valoarea până la care aceste elemente pot fi alocate pentru acoperirea riscurilor sau a pierderilor.
2. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice următoarele:
- (a) aplicarea în detaliu a deducerilor prevăzute la alineatul (1) literele (a), (c), (e) și (l);
  - (b) tipurile de instrumente de capital ale instituțiilor financiare, ale societăților de asigurare și de reasigurare din țări terțe și ale societăților excluse din domeniul de aplicare al Directivei 2009/138/CE, în conformitate cu articolul 4 din directiva menționată, care se deduc din următoarele elemente ale fondurilor proprii:
    - (i) elementele de capital comun de rangul 1;
    - (ii) elementele suplimentare de rangul 1;
    - (iii) elementele de rangul 2.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 1 ianuarie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 34 *Deducerea imobilizărilor necorporale*

Instituțiile determină imobilizările necorporale care trebuie deduse după cum urmează:

- (a) valoarea care trebuie dedusă se reduce cu valoarea datoriilor conexe privind impozitul amânat care s-ar stinge dacă imobilizările necorporale s-ar deprecia sau ar fi derecunoscute în conformitate cu standardul contabil relevant;
- (b) valoarea care trebuie dedusă include fondul comercial inclus în evaluarea investițiilor semnificative ale instituției.

Articolul 35 *Deducerea activelor privind impozitul amânat care se bazează pe profituri viitoare*

1. Instituțiile determină valoarea activelor privind impozitul amânat care se bazează pe profituri viitoare care trebuie deduse în conformitate cu prezentul articol.
2. Cu excepția cazului în care sunt întrunite condițiile prevăzute la alineatul (3), valoarea activelor privind impozitul amânat care se bazează pe profituri viitoare se calculează fără a scădea valoarea datoriilor conexe privind impozitul amânat ale instituției.
3. Valoarea activelor privind impozitul amânat care se bazează pe profituri viitoare poate fi redusă cu valoarea datoriilor conexe privind impozitul amânat ale instituției, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
  - (a) atât respectivele active privind impozitul amânat, cât și datoriile conexe privind impozitul amânat decurg din legislația fiscală a unui stat membru sau a unei țări terțe;
  - (b) autoritatea fiscală din statul membru respectiv sau din țara terță permite compensarea activelor privind impozitul amânat și a datoriilor asociate privind impozitul amânat.
4. Datoriile asociate privind impozitul amânat ale instituției, utilizate în sensul alineatului (3), nu pot include datoriile privind impozitul amânat care reduc valoarea imobilizărilor necorporale sau a activelor fondului de pensii definit care trebuie deduse.
5. Valoarea datoriilor asociate privind impozitul amânat menționate la alineatul (4) se distribuie între:
  - (a) activele privind impozitul amânat care se bazează pe profituri viitoare și decurg din diferențe temporare care nu sunt deduse în conformitate cu articolul 45 alineatul (1);
  - (b) toate celelalte active privind impozitul amânat care se bazează pe profituri viitoare.

Instituțiile alocă datoriile asociate privind impozitul amânat proporțional cu activele privind impozitul amânat care se bazează pe profituri viitoare reprezentând elementele menționate la literele (a) și (b).

Articolul 36

Active privind impozitul amânat care nu se bazează pe profituri viitoare

1. Instituțiile aplică o pondere de risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau capitolul 3, după caz, activelor privind impozitul amânat care nu se bazează pe profituri viitoare.
2. Activele privind impozitul amânat care nu se bazează pe profituri viitoare cuprind:
  - (a) plăți excedentare de impozite efectuate de instituție pentru anul în curs;
  - (b) pierderi fiscale ale instituției pentru exercițiul financiar curent reportate la exercițiile financiare anterioare care dau naștere la o creanță asupra administrației centrale, asupra administrației regionale sau asupra autorității fiscale locale;
  - (c) active privind impozitul amânat rezultate din diferențele temporare care, în cazul în care instituția suportă o pierdere, devine insolventă sau intră în lichidare, sunt înlocuite, în

mod obligatoriu și automat în conformitate cu legislația națională aplicabilă, cu creanțe asupra administrației centrale din statul membru în care instituția este înregistrată, care trebuie să absoarbă pierderile în aceeași măsură ca și instrumentele de capital comun de rangul 1 în regim de activitate normală și în caz de insolvență sau de lichidare a instituției.

Articolul 37

Deducerea valorilor negative care rezultă din calcularea valorii pierderilor așteptate

Valoarea care trebuie dedusă în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) litera (d) nu se reduce printr-o creștere a nivelului activelor privind impozitul amânat care se bazează pe profituri viitoare sau prin alte efecte fiscale suplimentare, care ar putea apărea în cazul în care provizioanele ar atinge nivelul pierderilor așteptate menționate în titlul II capitolul 3 secțiunea 3.

Articolul 38

Deducerea activelor fondului de pensii definit

1. În sensul articolului 33 alineatul (1) litera (e), valoarea activelor fondului de pensii definit care trebuie deduse se reduce cu:
  - (a) valoarea oricărei datorii privind impozitul amânat asociate care ar putea fi stinsă în cazul în care activele s-ar deprecia sau ar fi derecunoscute în conformitate cu standardul contabil aplicabil;
  - (b) valoarea activelor din fondul de pensii definit pe care instituția le poate utiliza fără restricții, cu condiția ca instituția să obțină acordul prealabil al autorităților competente. Aceste active utilizate pentru a reduce valoarea care urmează a fi dedusă trebuie să primească o pondere de risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau 3, după caz.
2. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze criteriile în baza cărora o autoritate competentă permite unei instituție să reducă valoarea activelor fondului de pensii definit așa cum este prevăzut la alineatul (1) litera (b).

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 1 ianuarie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 39

Deducerea deținerilor de instrumente de capital comun de rangul 1

În sensul articolului 33 alineatul (1) litera (f), instituțiile calculează instrumentele proprii de capital comun de rangul 1 deținute pe baza pozițiilor brute lungi, cu următoarele excepții:

- (a) instituțiile pot calcula valoarea propriilor instrumente de capital comun de rangul 1 din

portofoliul de tranzacționare deținute pe baza poziției nete lungi, cu condiția ca pozițiile lungi și scurte să facă parte din aceeași expunere-suport, iar pozițiile scurte să nu implice niciun risc de contrapartidă;

- (b) instituțiile determină valoarea care urmează a fi dedusă pentru deținerile indirecte din portofoliul de tranzacționare care iau forma unor dețineri de titluri de valoare bazate pe indici, prin calcularea expunerii-suport față de propriile instrumente de capital comun de rangul 1 incluse în indici;
- (c) instituțiile pot compensa poziții brute lungi pe propriile instrumente de capital comun de rangul 1 din portofoliul de tranzacționare care rezultă din dețineri de titluri de valoare bazate pe indici cu poziții scurte pe propriile instrumente de capital comun de rangul 1 care rezultă din poziții scurte pe indici-suport, inclusiv atunci când aceste poziții scurte implică un risc de contrapartidă.

Articolul 40 *Investiție semnificativă într-o entitate relevantă*

În scopul deducerii, se consideră că o instituție deține o investiție semnificativă într-o entitate relevantă atunci când este îndeplinită una dintre condițiile următoare:

- (a) instituția deține mai mult de 10 % din instrumentele de capital comun de rangul 1 emise de entitatea respectivă;
- (b) instituția are legături strânse cu entitatea respectivă și deține instrumente de capital comun de rangul 1 emise de acea entitate;
- (c) instituția deține instrumente de capital comun de rangul 1 emise de entitatea respectivă și entitatea nu este inclusă în consolidare în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2, dar este inclusă în aceeași consolidare contabilă ca și instituția în scopul raportării financiare în conformitate cu standardul contabil aplicabil.

Articolul 41 *Deducerea deținerilor de instrumente de capital comun de rangul 1 ale entităților relevante, atunci când o instituție deține o participație reciprocă destinată să crească în mod artificial fondurile proprii*

Instituțiile operează deducerile menționate la articolul 33 alineatul (1) literele (g), (h) și (i) în conformitate cu următoarele:

- (a) deținerile de instrumente de capital comun de rangul 1 și alte instrumente de capital ale entităților relevante se calculează pe baza pozițiilor brute lungi;
- (b) în scopul deducerii, elementele de asigurare ale fondurilor proprii de rangul 1 sunt tratate drept dețineri de instrumente de capital comun de rangul 1.

Articolul 42 *Deducerea deținerilor de instrumente de capital comun de rangul 1 ale entităților relevante*

Instituțiile operează deducerile prevăzute la articolul 33 alineatul (1) literele (h) și (i) în conformitate cu următoarele dispoziții:

- (a) instituțiile pot calcula deținerile de instrumente de capital ale entităților relevante din portofoliul de tranzacționare pe baza poziției nete lungi pe aceeași expunere-suport cu condiția ca scadența poziției scurte să fie aceeași cu cea a poziției lungi sau să aibă o scadență reziduală de cel puțin un an;
- (b) instituțiile stabilesc valoarea care urmează să fie dedusă pentru deținerile indirecte de instrumente de capital ale entităților relevante din portofoliul de tranzacționare care are iau forma unor dețineri de titluri de valoare bazate pe indici, prin calcularea expunerii-suport față de instrumente de capital ale entităților relevante incluse în indici.

Articolul 43

Deducerea deținerilor atunci când o instituție nu deține o investiție semnificativă într-o entitate relevantă

1. În sensul articolului 33 alineatul (1) litera (h), instituțiile calculează valoarea aplicabilă care urmează să fie dedusă prin înmulțirea valorii menționate la litera (a) cu factorul derivat din calculul menționat la litera (b):
  - (a) valoarea agregată cu care deținerile directe și indirecte ale instituției de instrumente de capital comun de rangul 1, instrumente suplimentare de rangul 1 și instrumente de rangul 2 ale entităților relevante depășesc 10 % din elementele de capital comun de rangul 1 ale instituției, calculată după ce li s-au aplicat următoarele:
    - (i) articolelor 29-32;
    - (ii) deducerile menționate la articolul 33 alineatul (1) literele (a) - (g) și (j) - (l), cu excepția valorii care urmează a fi dedusă pentru activele privind impozitul amânat care se bazează pe profituri viitoare și care decurg din diferențe temporare;
    - (iii) articolelor 41 și 42;
  - (b) valoarea deținerilor directe și indirecte ale instituției de instrumente de capital comun de rangul 1 ale entităților relevante împărțită la valoarea agregată a deținerilor directe și indirecte ale instituției de instrumente de fonduri proprii ale entităților relevante respective.
2. Instituțiile exclud pozițiile aferente angajamentelor de preluare fermă deținute timp de 5 zile lucrătoare sau mai puțin din valoarea menționată la alineatul (1) litera (a) și din calculul factorului menționat la alineatul (1) litera (b).
3. Instituțiile determină proporția deținerilor de instrumente de capital comun de rangul 1 care se deduce în conformitate cu alineatul (1) prin împărțirea valorii menționate la litera (a) la valoarea menționată la litera (b):
  - (a) valoarea deținerilor care trebuie deduse în conformitate cu alineatul (1);
  - (b) valoarea agregată a deținerilor directe și indirecte ale instituției de

instrumente de fonduri proprii ale entităților relevante în care instituția nu deține o investiție semnificativă.

4. Valoarea deținerilor menționate la articolul 33 alineatul (1) litera (h) care este mai mică sau egală cu 10% din elementele de capital comun de rangul 1 ale instituției după aplicarea dispozițiilor prevăzute la alineatul (1) litera (a) punctele (i) - (iii) nu se deduce și este supusă ponderilor de risc aplicabile în conformitate cu partea a treia, titlul II, capitolul 2 sau 3 și cerințelor prevăzute în partea a treia titlul IV, după caz.
5. Instituțiile determină proporția de dețineri în instrumente de fonduri proprii care este ponderată la risc împărțind valoarea menționată la litera (a) la valoarea menționată la litera (b):
  - (a) valoarea deținerilor care trebuie ponderate la risc în conformitate cu alineatul (4);
  - (b) valoarea agregată a deținerilor instituției, directe și indirecte, de instrumente de fonduri proprii ale entităților relevante în care instituția nu deține o investiție semnificativă.

Articolul 44

Deducerea deținerilor de instrumente de capital comun de rangul 1 atunci când o instituție deține o investiție semnificativă într-o entitate relevantă

În sensul articolului 33 alineatul (1) punctul (i), valoarea aplicabilă care urmează a fi dedusă din elementele de capital comun de rangul 1 exclude pozițiile aferente angajamentelor de preluare fermă deținute timp de 5 zile lucrătoare sau mai puțin și se determină în conformitate cu articolele 41 și 42 și subsecțiunea 2.

SUBSECȚIUNEA 2

DEROGĂRI ȘI ALTERNATIVE LA DEDUCEREA DIN ELEMENTELE DE CAPITAL COMUN DE RANGUL 1

Articolul 45

Derogări privind pragurile de deducere din elementele de capital comun de rangul 1

1. Atunci când efectuează deducerile prevăzute la articolul 33 alineatul (1) literele (c) și (i), instituțiile nu deduc elementele enumerate la literele (a) și (b), care, agregate, reprezintă 15 % sau mai puțin din capitalul comun de rangul 1:
  - (a) activele privind impozitul amânat care se bazează pe profituri viitoare și decurg din diferențe temporare și care, agregate, reprezintă 10 % sau mai puțin din elementele de capital comun de rangul 1 ale instituției calculate după aplicarea:
    - (i) articolelor 29-32;
    - (ii) articolului 33 alineatul (1) literele (a) - (h) și (j) - (l), cu excepția activelor privind impozitul amânat care se bazează pe profituri viitoare și decurg din diferențe temporare.
  - (b) dacă o instituție deține o investiție semnificativă într-o entitate

relevantă, deținerile directe și indirecte ale respectivei instituții în instrumente de capital comun de rangul 1 ale acelor entități care, agregate, reprezintă 10 % sau mai puțin din elementele de capital comun de rangul 1 ale instituției calculate după aplicarea:

- (i) articolelor 29-32;
  - (ii) articolului 33 alineatul (1) literele (a) - (h) și (j) - (l), cu excepția activelor privind impozitul amânat care se bazează pe profituri viitoare și decurg din diferențe temporare.
2. Elementele care nu sunt deduse în conformitate cu alineatul (1) primesc o pondere de risc de 250 % și fac obiectul cerințelor părții a treia titlul IV, după caz.

Articolul 46

Alte derogări și alternative la deducere în cazul în care se aplică consolidarea

1. Ca alternativă la deducerea deținerilor unei instituții de instrumente de capital comun de rangul 1 ale societăților de asigurare, ale societăților de reasigurare și ale holdingurilor de asigurare în care instituția deține o investiție semnificativă, autoritățile competente pot permite instituțiilor să aplice metodele nr. 1, 2 sau 3 din anexa I la Directiva 2002/87/CE. Instituția trebuie să aplice metoda aleasă în mod consecvent de-a lungul timpului.

O instituție poate aplica metoda nr. 1 (consolidare contabilă) numai dacă a primit acordul prealabil al autorității competente. Autoritatea competentă își poate da acordul numai dacă consideră că este adecvat nivelul de gestiune integrată și de control intern al entităților care ar fi incluse în consolidare în conformitate cu metoda 1.

2. În vederea calculării fondurilor proprii pe bază individuală, instituțiile care fac obiectul supravegherii pe bază consolidată în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2 nu deduc participațiile menționate la articolul 33 alineatul (1) literele (h) și (i) deținute în entități relevante incluse în sfera supravegherii consolidate.
3. Autoritățile competente pot permite instituțiilor să nu deducă o participație într-un element menționat la articolul 33 alineatul (1) literele (h) și (i) în următoarele cazuri:
- (a) dacă participația este într-o entitate relevantă care este inclusă în aceeași supraveghere suplimentară ca și instituția în conformitate cu Directiva 2002/87/CE;
  - (b) dacă o instituție menționată la articolul 25 deține o participație într-o altă astfel de instituție ori în cadrul instituției de credit centrale sau regionale și sunt îndeplinite următoarele condiții:
    - (i) în cazul în care participația este într-o instituție de credit centrală sau regională, instituția care deține participația respectivă este asociată cu instituția de credit centrală sau regională în cadrul unei rețele supuse unor dispoziții legale sau statutare și instituția de credit centrală sau regională este responsabilă, în conformitate cu aceste dispoziții, cu efectuarea operațiunilor de compensare în numerar în cadrul rețelei respective;
    - (ii) instituțiile se încadrează în același sistem instituțional de protecție menționat

la articolul 108 alineatul (7);

- (iii) autoritățile competente au acordat aprobarea prevăzută în articolul 108 alineatul (7);
  - (iv) condițiile prevăzute la articolul 108 alineatul (7) sunt îndeplinite;
  - (v) instituția elaborează bilanțul consolidat menționat la articolul 108 alineatul (7) litera (e) și îl transmite autorităților competente cu o frecvență cel puțin egală cu cea a obligației de raportare privind cerințele de fonduri proprii în conformitate cu articolul 95.
- (c) dacă o instituție de credit regională deține o participație în instituția de credit centrală sau într-o altă instituție de credit regională și condițiile prevăzute la litera (b) punctele (i) - (v) sunt îndeplinite.
4. ABE, AEAPo și AEVMP, prin intermediul comitetului mixt, elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze, în sensul prezentului articol, condițiile de aplicare a metodelor de calcul enumerate în partea a doua anexa I și la articolul 228 alineatul (1) din Directiva 2002/87/CE pentru alternativele la deducere menționate la alineatul (1) și la alineatul (3) litera (a).

ABE, AEAPo și AEVMP înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare până la 1 ianuarie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

5. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze condițiile de aplicare ale alineatului (3) litera (b).

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 1 ianuarie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

SECȚIUNEA 3

CAPITAL COMUN DE RANGUL 1

Articolul 47

Capital comun de rangul 1

Capitalul comun de rangul 1 al unei instituții constă în elementele de capital comun de rangul 1 după aplicarea ajustărilor prevăzute la articolele 29 - 32, a deducerilor în temeiul articolului 33 și a derogărilor și alternativelor prevăzute la articolele 45, 46 și 74.

Capitolul 3

Capital suplimentar de rangul 1

SECȚIUNEA 1

ELEMENTE ȘI INSTRUMENTE SUPLIMENTARE DE RANGUL 1

Articolul 48

Elemente suplimentare de rangul 1

Elementele suplimentare de rangul 1 constau în:

- (a) instrumente de capital, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în articolul 49 alineatul (1);
- (b) conturi de prime de emisiune aferente instrumentelor menționate la litera (a).

Articolul 49

Instrumente suplimentare de rangul 1

1. Instrumentele de capital se califică drept instrumente suplimentare de rangul 1 numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
  - (a) instrumentele sunt emise și plătite;
  - (b) instrumentele nu sunt achiziționate de:
    - (i) instituția sau filialele sale;
    - (ii) o societate în care instituția deține o participație ce constă în deținerea, directă sau prin control, a cel puțin 20 % din drepturile de vot sau din capitalul societății respective;
  - (c) achiziționarea instrumentelor nu este finanțată în mod direct sau indirect de instituție;
  - (d) instrumentele sunt de rang inferior instrumentelor de rangul 2 în cazul insolvenței instituției;
  - (e) instrumentele nu sunt garantate de niciuna dintre următoarele:
    - (i) instituția sau filialele sale;
    - (ii) instituția-mamă sau filialele sale;
    - (iii) holdingul financiar-mamă sau filialele sale;
    - (iv) holdingul cu activitate mixtă sau filialele sale;
    - (v) holdingul financiar mixt și filialele sale;

- (vi) orice societate care are legături strânse cu entitățile menționate la punctele (i) - (v);
- (f) instrumentele nu fac obiectul niciunui dispozitiv, contractual sau de altă natură, care crește rangul creanțelor în temeiul instrumentelor în caz de insolvență sau de lichidare;
- (g) instrumentele sunt perpetue și dispozițiile care le reglementează nu includ niciun stimulent pentru ca instituția să le răscumpere;
- (h) dacă dispozițiile care reglementează instrumentele includ una sau mai multe opțiuni call (opțiuni de cumpărare), opțiunea poate fi exercitată la discreția exclusivă a emitentului;
- (i) instrumentele pot fi exercitate, rambursate sau răscumpărate numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 72 și nu mai devreme de cinci ani de la data emiterii;
- (j) dispozițiile care reglementează instrumentele nu indică în mod explicit sau implicit că instrumentele vor fi sau ar putea fi exercitate, rambursate sau răscumpărate, iar instituția nu face nicio altă mențiune în acest sens;
- (k) instituția nu indică în mod explicit sau implicit că autoritatea competentă ar accepta o cerere de exercitare, rambursare sau răscumpărare a instrumentelor;
- (l) distribuirile în baza instrumentelor îndeplinesc următoarele condiții:
  - (i) se plătesc din elementele care pot fi distribuite;
  - (ii) nivelul distribuirilor asociate instrumentelor nu va fi modificat pe baza calității creditului instituției, societății-mamă, holdingului financiar-mamă sau holdingului cu activitate mixtă;
  - (iii) dispozițiile care reglementează instrumentele atribuie instituției competența exclusivă în orice moment de a anula distribuirile asociate instrumentelor pentru o perioadă de timp nelimitată, în mod necumulativ, iar instituția poate utiliza aceste plăți anulate fără restricție pentru a-și îndeplini obligațiile pe măsură ce acestea devin exigibile;
  - (iv) anularea distribuirilor nu constituie un eveniment de nerambursare pentru instituție;
  - (v) anularea distribuirilor nu impune restricții asupra instituției;
- (m) instrumentele nu contribuie la stabilirea faptului că pasivele unei instituții depășesc activele acesteia, în cazul în care concluzia unei astfel de analize constituie un test de insolvență, în temeiul legislației naționale aplicabile;
- (n) dispozițiile care reglementează instrumentele impun ca valoarea principalului instrumentelor să fie amortizată sau ca instrumentele să fie convertite în instrumente de capital comun de rangul 1 în momentul în care survine un eveniment declanșator;
- (o) dispozițiile care reglementează instrumentele nu includ caracteristici care ar putea împiedica recapitalizarea instituției;

(p) în cazul în care instrumentele nu sunt emise direct de către instituție sau de o entitate operațională inclusă în consolidare în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2, de instituția-mamă, de holdingul financiar-mamă sau de holdingul cu activitate mixtă, oricare din următoarele entități poate dispune imediat de veniturile generate de aceste instrumente, fără restricții și sub o formă care satisface condițiile prevăzute la prezentul alineat:

- (i) instituția;
- (ii) o entitate operațională inclusă în consolidare în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2;
- (iii) instituția-mamă;
- (iv) holdingul financiar-mamă;
- (v) holdingul cu activitate mixtă.

2. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să specifice:

- (a) forma și natura stimulentele de răscumpărare;
- (b) natura amortizării valorii principalului;
- (c) procedurile și calendarul de urmat pentru:
  - (i) a determina că a survenit un eveniment declanșator;
  - (ii) a notifica autoritatea competentă și deținătorii instrumentului că a survenit un eveniment declanșator și că valoarea principalului instrumentului va fi amortizată sau instrumentul va fi convertit într-un instrument de capital comun de rangul 1, după caz, în conformitate cu dispozițiile care reglementează instrumentul;
  - (iii) a amortiza valoarea principalului instrumentului sau a-l transforma într-un instrument de capital comun de rangul 1, după caz;
- (d) caracteristicile instrumentelor care ar putea împiedica recapitalizarea instituției;
- (e) utilizarea unor entități cu scopuri speciale pentru emiterea indirectă de instrumente de fonduri proprii.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 1 ianuarie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 50

Restricții privind anularea distribuirilor asociate instrumentelor suplimentare de rangul 1 și

caracteristici care ar putea să împiedice recapitalizarea instituției

În sensul articolului 49 alineatul (1) litera (l) punctul (v) și litera (o), dispozițiile care reglementează instrumentele suplimentare de rangul 1 pot, în speță, să nu se includă următoarele:

- (a) obligația de a efectua distribuiri asociate instrumentelor în cazul în care se efectuează o distribuție asociată unui instrument emis de instituție care este de același rang sau de rang inferior față de un instrument suplimentar de rangul 1, inclusiv un instrument de capital comun de rangul 1;
- (b) obligația de a anula plata distribuțiilor asociate instrumentelor de capital comun de rangul 1, instrumentelor suplimentare de rangul 1 sau instrumentelor de rangul 2 în cazul în care nu se efectuează distribuiri asociate respectivelor instrumente suplimentare de rangul 1;
- (c) obligația de a înlocui plata dobânzii sau a dividendelor cu o plată sub orice altă formă. Instituția nu trebuie să facă obiectul unei astfel de obligații în niciun alt mod.

Articolul 51

Amortizarea sau conversia instrumentelor suplimentare de rangul 1

În sensul articolului 49 alineatul (1) litera (n), instrumentelor suplimentare de rangul 1 li se aplică următoarele dispoziții:

- (a) un eveniment declanșator are loc atunci când rata de capital comun de rangul 1 a instituției menționată la articolul 87 litera (a) scade sub unul dintre pragurile următoare:
  - (i) 5,125 %;
  - (ii) un nivel mai mare decât 5,125 %, stabilit de instituție și specificat în dispozițiile care reglementează instrumentul;
- (b) în cazul în care dispozițiile care reglementează instrumentele impun ca acestea să fie convertite în instrumente de capital comun de rangul 1 în momentul în care survine un eveniment declanșator, dispozițiile respective precizează:
  - (i) fie rata utilizată pentru această conversie și o limită referitoare la valoarea permisă a conversiei;
  - (ii) fie intervalul în cadrul căruia instrumentele se vor converti în instrumente de capital comun de rangul 1;
- (c) dacă dispozițiile care reglementează instrumentele prevăd ca valoarea principalului să fie amortizată în momentul în care survine un eveniment declanșator, amortizarea se aplică în toate cazurile următoare:
  - (i) creanța deținătorului instrumentului în cazul lichidării instituției;
  - (ii) suma care trebuie plătită în cazul exercitării instrumentului;
  - (iii) distribuțiile asociate instrumentului.

Articolul 52

Consecințe ale încetării îndeplinirii condițiilor privind instrumentele suplimentare de rangul 1

Următoarele dispoziții se aplică în cazul în care încetează să mai fie îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 49 alineatul (1) în ceea ce privește un instrument suplimentar de rangul 1:

- (a) instrumentul respectiv nu se mai califică drept instrument suplimentar de rangul 1;
- (b) partea din conturile de prime de emisiune care se referă la instrumentul respectiv încetează să se califice drept element suplimentare de rangul 1.

SECȚIUNEA 2

DEDUCERI DIN ELEMENTELE SUPLIMENTARE DE RANGUL 1

Articolul 53

Deduceri din elementele suplimentare de rangul 1

Instituțiile deduc din elementele suplimentare de rangul 1 următoarele:

- (a) deținerile directe și indirecte ale unei instituții de instrumente proprii suplimentare de rangul 1, inclusiv propriile instrumente suplimentare de rangul 1 pe care o instituție ar putea fi obligată să le achiziționeze ca rezultat al unor obligații contractuale existente;
- (b) deținerile de instrumente suplimentare de rangul 1 ale entităților relevante cu care instituția deține participații reciproce care, în opinia autorității competente, au fost concepute pentru a crește în mod artificial fondurile proprii ale instituției;
- (c) valoarea aplicabilă determinată în conformitate cu articolul 57 a deținerilor directe și indirecte în instrumente suplimentare de rangul 1 ale entităților relevante, în cazul în care o instituție nu deține o investiție semnificativă în aceste entități;
- (d) deținerile directe și indirecte ale instituției de instrumente suplimentare de rangul 1 ale entităților relevante, în cazul în care instituția deține o investiție semnificativă în aceste entități, cu excepția pozițiilor aferente angajamentelor de preluare fermă deținute timp de 5 zile lucrătoare sau mai puțin;
- (e) valoarea elementelor care trebuie deduse din elementele de rangul 2 în conformitate cu articolul 63 care depășește capitalul de rangul 2 al instituției;
- (f) orice impozit referitor la elementele suplimentare de rangul 1 previzibil la momentul calculării sale, cu excepția cazului în care instituția ajustează corespunzător valoarea elementelor suplimentare de rangul 1, în măsura în care astfel de impozite reduc valoarea până la care aceste elemente pot fi alocate pentru acoperirea riscurilor sau a pierderilor.

Articolul 54

Deduceri ale deținerilor de instrumente suplimentare de rangul 1 proprii

În sensul articolului 53 litera (a), instituțiile calculează dețineri de instrumente proprii

suplimentare de rangul 1 pe baza pozițiilor brute lungi, cu următoarele excepții:

- (a) instituțiile pot calcula valoarea deținerilor de instrumente proprii suplimentare de rangul 1 din portofoliul de tranzacționare pe baza poziției nete lungi, cu condiția ca pozițiile lungi și scurte să facă parte din aceeași expunere-suport, iar pozițiile scurte să nu implice niciun risc de contrapartidă;
- (b) instituțiile determină valoarea care urmează a fi dedusă pentru deținerile indirecte din portofoliul de tranzacționare de instrumente proprii suplimentare de rangul 1 care iau forma unor dețineri de titluri de valoare bazate pe indici, prin calcularea expunerii-suport față de propriile instrumente suplimentare de rangul 1 incluse în indici;
- (c) pozițiile brute lungi pe propriile instrumente suplimentare de rangul 1 din portofoliul de tranzacționare care rezultă din dețineri de titluri de valoare bazate pe indici pot fi compensate de instituție cu poziții scurte pe propriile instrumente suplimentare de rangul 1 care rezultă din poziții scurte pe indici-suport, inclusiv atunci când aceste poziții scurte implică un risc de contrapartidă.

Articolul 55

Deducerea deținerilor de instrumente suplimentare de rangul 1 ale entităților relevante, atunci când o instituție deține o participație reciprocă destinată să crească în mod artificial fondurile proprii

Instituțiile operează deducerile prevăzute la articolul 53 literele (b), (c) și (d) în conformitate cu următoarele:

- (a) deținerile de instrumente suplimentare de rangul 1 se calculează pe baza pozițiilor brute lungi;
- (b) în scopul deducerii, elementele suplimentare de asigurare ale fondurilor proprii de rangul 1 sunt tratate drept dețineri de instrumente suplimentare de rangul 1.

Articolul 56

Deducerea deținerilor de instrumente suplimentare de rangul 1 ale entităților relevante

Instituțiile operează deducerile prevăzute la articolul 53 literele (c) și (d) în conformitate cu următoarele:

- (a) instituțiile calculează deținerile de instrumente de capital ale entităților relevante din portofoliul de tranzacționare pe baza poziției nete lungi pe aceeași expunere-suport cu condiția ca scadența poziției scurte să fie aceeași cu cea a poziției lungi sau să aibă o scadență reziduală de cel puțin un an;
- (b) instituțiile stabilesc valoarea care urmează să fie dedusă pentru deținerile indirecte de instrumente de capital ale entităților relevante din portofoliul de tranzacționare care are iau forma unor dețineri de titluri de valoare bazate pe indici, prin calcularea expunerii-suport față de instrumente de capital ale entităților relevante incluse în indici.

Articolul 57

Deducerea instrumentelor suplimentare de rangul 1 deținute atunci când o instituție nu deține

o investiție semnificativă într-o entitate relevantă

1. În sensul articolului 53 litera (c), instituțiile calculează valoarea aplicabilă care urmează să fie dedusă prin înmulțirea valorii menționate la litera (a) cu factorul derivat din calculul menționat la litera (b):
  - (a) valoarea agregată cu care deținerile instituției, directe și indirecte, de instrumente de capital comun de rangul 1, instrumente suplimentare de rangul 1 și instrumente de rangul 2 ale entităților relevante depășesc 10 % din elementele de capital comun de rangul 1 ale instituției, calculată după aplicarea:
    - (i) articolelor 29-32;
    - (ii) articolului 33 alineatul (1) literele (a) - (g) și (j) - (l), cu excepția activelor privind impozitul amânat care se bazează pe profituri viitoare și decurg din diferențe temporare;
    - (iii) articolelor 41 și 42;
  - (b) valoarea instrumentelor suplimentare de rangul 1 ale entităților relevante deținute direct și indirect de instituție, împărțită la valoarea agregată a tuturor instrumentelor de capital comun de rangul 1, instrumentelor suplimentare de rangul 1 și instrumentelor de rangul 2 ale entităților relevante respective deținute direct și indirect de instituție.
2. Instituțiile exclud pozițiile aferente angajamentelor de preluare fermă deținute timp de 5 zile lucrătoare sau mai puțin din valoarea menționată la alineatul (1) litera (a) și din calculul factorului menționat la alineatul (1) litera (b).
3. Instituțiile determină proporția de instrumente suplimentare de rangul 1 deținute care se deduce împărțind valoarea menționată la litera (a) la valoarea menționată la litera (b):
  - (a) valoarea deținerilor care trebuie deduse în conformitate cu alineatul (1);
  - (b) valoarea agregată a deținerilor instituției, directe și indirecte, de instrumente de fonduri proprii ale entităților relevante în care instituția nu deține o investiție semnificativă.

SECȚIUNEA 3

CAPITAL SUPPLEMENTAR DE RANGUL 1

Articolul 58

Capital suplimentar de rangul 1

Capitalul suplimentar de rangul 1 al unei instituții constă în elementele suplimentare de rangul 1 după deducerea elementelor menționate la articolul 53 și după aplicarea articolului 74.

Capitolul 4

Capital de rangul 2

SECȚIUNEA 1 ELEMENTE ȘI INSTRUMENTE DE RANGUL 2

Articolul 59 Elemente de rangul 2

Elementele de rangul 2 constau în:

- (a) instrumente de capital, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute în articolul 60;
- (b) conturi de prime de emisiune aferente instrumentelor menționate la litera (a);
- (c) pentru instituțiile care calculează valorile expunerilor ponderate la risc în conformitate cu titlul II capitolul 2, ajustările pentru riscul de credit general, înainte de impozite, de până la 1,25% din valorile expunerilor ponderate la risc calculate în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2;
- (d) pentru instituțiile care calculează valorile expunerilor ponderate la risc în conformitate cu titlul II capitolul 3, valorile pozitive, înainte de impozite, care rezultă din calculul prevăzut la articolele 154 și 155 până la 0,6% din valorile expunerilor ponderate la risc calculate în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 3.

Articolul 60 Instrumente de rangul 2

Instrumentele de capital se califică drept instrumente de rangul 2 dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) instrumentele sunt emise și plătite integral;
- (b) instrumentele nu sunt achiziționate de:
  - (i) instituția sau filialele sale;
  - (ii) o societate în care instituția deține o participație ce constă în deținerea, directă sau prin control, a cel puțin 20% din drepturile de vot sau din capitalul societății respective;
- (c) achiziționarea instrumentelor nu este finanțată în mod direct sau indirect de instituție;
- (d) creanța asupra principalului instrumentelor este, în temeiul dispozițiilor care reglementează instrumentele, în întregime subordonată creanțelor tuturor creditorilor nesubordonați;
- (e) instrumentele nu sunt garantate de niciuna dintre următoarele:
  - (i) instituția sau filialele sale;
  - (ii) instituția-mamă sau filialele sale;

- (iii) holdingul financiar-mamă sau filialele sale;
  - (iv) holdingul cu activitate mixtă sau filialele sale;
  - (v) holdingul financiar mixt și filialele sale;
  - (vi) orice societate care are legături strânse cu entitățile menționate la punctele (i) - (v);
- (f) instrumentele nu fac obiectul niciunui dispozitiv care sporește rangul creanțelor în temeiul instrumentelor;
  - (g) instrumentele au o scadență inițială de cel puțin 5 ani;
  - (h) dispozițiile care reglementează instrumentele nu includ niciun stimulent pentru răscumpărarea lor de către instituție;
  - (i) în cazul în care instrumentele includ una sau mai multe opțiuni call, opțiunile se exercită la discreția exclusivă a emitentului;
  - (j) instrumentele pot fi exercitate, rambursate sau răscumpărate numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 72 și nu mai devreme de cinci ani de la data emiterii;
  - (k) dispozițiile care reglementează instrumentele nu indică explicit sau implicit că instrumentele vor fi sau ar putea fi rambursate sau răscumpărate înainte de scadență, iar instituția nu face nicio altă mențiune în acest sens;
  - (l) dispozițiile care reglementează instrumentele nu dau deținătorului dreptul de a accelera viitoare plăți programate ale dobânzii sau principalului, decât în caz de insolvență sau de lichidare a instituției;
  - (m) nivelul plăților de dobânzi sau dividende asociate instrumentelor nu va fi modificat pe baza calității creditului instituției, societății-mamă, holdingului financiar-mamă sau holdingului cu activitate mixtă;
  - (n) în cazul în care instrumentele nu sunt emise direct de către instituție sau de o entitate operațională inclusă în consolidare în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2, de instituția-mamă, de holdingul financiar-mamă sau de holdingul cu activitate mixtă, oricare din următoarele entități poate dispune imediat de veniturile generate de aceste instrumente, fără restricții și sub o formă care satisface condițiile prevăzute la prezentul alineat:
    - (i) instituția;
    - (ii) o entitate operațională inclusă în consolidare în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2;
    - (iii) instituția-mamă;
    - (iv) holdingul financiar-mamă;
    - (v) holdingul cu activitate mixtă.

Articolul 61
Amortizarea instrumentelor de rangul 2

Măsura în care instrumentele de rangul 2 se califică drept elementele de rangul 2 în cursul ultimilor 5 ani de dinaintea scadenței instrumentelor se calculează înmulțind rezultatul calculului de la litera (a) cu valoarea menționată la litera (b), după cum urmează:

- (a) valoarea nominală a instrumentelor sau împrumuturilor subordonate în prima zi din ultima perioadă de cinci ani de dinaintea scadenței contractuale, împărțită la numărul de zile calendaristice din perioada respectivă;
- (b) numărul de zile calendaristice rămase până la scadența contractuală a instrumentelor sau a împrumuturilor subordonate.

Articolul 62
Consecințe ale încetării îndeplinirii condițiilor privind instrumentele de rangul 2

Dacă, în cazul unui instrument de rangul 2, nu mai sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 60, se aplică următoarele dispoziții:

- (a) instrumentul respectiv nu se mai califică drept instrument de rangul 2;
- (b) partea din conturile de prime de emisiune care se referă la instrumentul respectiv încetează să se califice drept element de rangul 2.

SECȚIUNEA 2
DEDUCERI DIN ELEMENTELE DE RANGUL 2

Articolul 63
Deduceri din elementele de rangul 2

Din elementele de rangul 2 se deduc:

- (a) propriile instrumente de rangul 2 deținute direct și indirect de instituție, inclusiv propriile instrumente suplimentare de rangul 2 pe care o instituție ar putea fi obligată să le achiziționeze ca rezultat al unor obligații contractuale existente;
- (b) deținerile de instrumente de rangul 2 ale entităților relevante, dacă aceste entități și instituția dețin participații reciproce care, în opinia autorității competente, au fost concepute pentru a crește în mod artificial fondurile proprii ale instituției;
- (c) valoarea aplicabilă determinată în conformitate cu articolul 67 a instrumentelor de rangul 2 ale entităților relevante, deținute direct și indirect, în cazul în care o instituție nu deține o investiție semnificativă în aceste entități;
- (d) instrumentele de rangul 2 ale entităților relevante deținute direct și indirect de instituție, în cazul în care instituția deține o investiție semnificativă în aceste entități, cu excepția pozițiilor

aferente angajamentelor de preluare fermă deținute mai puțin de 5 zile lucrătoare;

Articolul 64

Deduceri ale deținerilor de instrumente proprii de rangul 2 și de împrumuturi subordonate

În sensul articolului 63 litera (a), instituțiile calculează deținerile pe baza pozițiilor brute lungi, cu următoarele excepții:

- (a) instituțiile pot calcula valoarea deținerilor din portofoliul de tranzacționare pe baza poziției nete lungi cu condiția ca pozițiile lungi și scurte să facă parte din aceeași expunere-suport, iar pozițiile scurte să nu implice niciun risc de contrapartidă;
- (b) instituțiile determină valoarea care urmează a fi dedusă pentru deținerile indirecte din portofoliul de tranzacționare care iau forma unor dețineri de titluri de valoare bazate pe indici, prin calcularea expunerii-suport față de propriile instrumente de rangul 2 incluse în indici;
- (c) instituțiile pot compensa poziții brute lungi pe propriile instrumente de rangul 2 din portofoliul de tranzacționare care rezultă din dețineri de titluri de valoare bazate pe indici, cu poziții scurte pe propriile instrumente de rangul 2 care rezultă din poziții scurte pe indici-suport, inclusiv atunci când aceste poziții scurte implică un risc de contrapartidă.

Articolul 65

Deducerea instrumentelor de rangul 2 și a împrumuturilor subordonate ale entităților relevante, deținute de o instituție, atunci când instituția deține o participație reciprocă destinată să crească în mod artificial fondurile proprii

Instituțiile operează deducerile prevăzute la articolul 63 literele (b), (c) și (d) în conformitate cu următoarele dispoziții:

- (a) instrumentele de rangul 2 deținute, inclusiv împrumuturile subordonate, se calculează pe baza pozițiilor brute lungi;
- (b) în scopul deducerii, elementele de asigurare ale fondurilor proprii de rangul 2 și elementele de asigurare ale fondurilor proprii de rangul 3 se tratează ca dețineri de elemente de rangul 2.

Articolul 66

Deducerea deținerilor de instrumente de rangul 2 și de împrumuturi subordonate ale entităților relevante

Instituțiile operează deducerile prevăzute la articolul 63 literele (c) și (d) în conformitate cu următoarele dispoziții:

- (a) instituțiile pot calcula deținerile de instrumente de capital ale entităților relevante din portofoliul de tranzacționare pe baza poziției nete lungi pe aceeași expunere-suport cu condiția ca scadența poziției scurte să fie aceeași cu cea a poziției lungi sau să aibă o scadență reziduală de cel puțin un an;
- (b) instituțiile stabilesc valoarea care urmează să fie dedusă pentru deținerile indirecte de

instrumente de capital ale entităților relevante din portofoliul de tranzacționare care iau forma unor dețineri de titluri de valoare bazate pe indici, prin calcularea expunerii-suport față de instrumentele de capital ale entităților relevante incluse în indici.

Articolul 67

Deducerea instrumentelor de rangul 2 în cazul în care o instituție nu deține o investiție semnificativă într-o entitate relevantă

1. În sensul articolului 63 litera (c), instituțiile calculează valoarea aplicabilă care urmează să fie dedusă prin înmulțirea valorii menționate la litera (a) cu factorul derivat din calculul menționat la litera (b):
  - (a) valoarea agregată cu care deținerile instituției, directe și indirecte, de instrumente de capital comun de rangul 1, instrumente suplimentare de rangul 1 și instrumente de rangul 2 ale entităților relevante depășesc 10 % din elementele de capital comun de rangul 1 ale instituției, calculată după aplicarea:
    - (i) articolelor 29-32;
    - (ii) articolului 33 alineatul (1) literele (a) - (g) și (j) - (l), cu excepția valorii care urmează a fi dedusă pentru activele privind impozitul amânat care se bazează pe profituri viitoare și care decurg din diferențe temporare;
    - (iii) articolelor 41 și 42;
  - (b) valoarea instrumentelor de rangul 2 ale entităților relevante deținute direct și indirect de instituție, împărțită la valoarea agregată a tuturor instrumentelor de capital comun de rangul 1, instrumentelor suplimentare de rangul 1 și instrumentelor de rangul 2 ale entităților relevante respective deținute direct și indirect de instituție.
2. Instituțiile exclud pozițiile aferente angajamentelor de preluare fermă deținute timp de 5 zile lucrătoare sau mai puțin din valoarea menționată la alineatul (1) litera (a) și din calculul factorului menționat la alineatul (1) litera (b).
3. Instituțiile determină proporția care se deduce din instrumentele de rangul 2 deținute împărțind valoarea menționată la litera (a) la valoarea menționată la litera (b):
  - (a) valoarea totală a deținerilor care trebuie deduse în conformitate cu alineatul (1);
  - (b) valoarea agregată a deținerilor instituției, directe și indirecte, de instrumente de fonduri proprii ale entităților relevante în care instituția nu deține o investiție semnificativă.

SECȚIUNEA 3

CAPITAL DE RANGUL 2

Articolul 68

Capital de rangul 2

Capitalul de rangul 2 al unei instituții constă în elementele de rangul 2 ale instituției după deducerile menționate la articolul 63 și după aplicarea articolului 74.

Capitolul 5

Fonduri proprii

Articolul 69

Fonduri proprii

Fondurile proprii ale unei instituții sunt constituite din suma capitalului său de rangul 1 și a capitalului său de rangul 2.

Capitolul 6

Cerințe generale

Articolul 70

Deținerea de instrumente de capital ale entităților reglementate care nu se califică drept capital de reglementare

Instituțiile nu deduc din niciun element al fondurilor proprii instrumentele deținute la o entitate financiară reglementată în sensul articolului 137 alineatul (4) al doilea paragraf care nu se califică drept capital de reglementare al entității respective. Instituțiile aplică acestor instrumente o pondere de risc în conformitate cu partea a treia titlul II capitolul 2 sau 3, după caz.

Articolul 71

Deținerile indirecte derivate din deținerile bazate pe indici

1. Ca alternativă la calcularea expunerii unei instituții la instrumentele de capital comun de rangul 1, la instrumentele suplimentare de rangul 1 și la instrumentele de rangul 2 ale entităților relevante incluse în indici, în cazul în care autoritatea competentă și-a dat acordul prealabil, o instituție poate folosi o estimare prudentă a expunerii-suport față de instrumentele de capital comun de rangul 1, instrumentele suplimentare de rangul 1 și instrumentele de rangul 2 ale entităților relevante incluse în indici.
2. O autoritate competentă își dă acordul doar în cazul în care instituția a demonstrat, spre satisfacția autorității competente, că ar fi împovărat din punct de vedere operațional să își monitorizeze expunerea-suport față de instrumentele de capital comun de rangul 1, instrumentele suplimentare de rangul 1 și instrumentele de rangul 2 ale respectivelor entități relevante incluse în indici.
3. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:
  - (a) gradul de prudență necesar în estimările utilizate ca alternativă la calcularea expunerii-suport menționate la alineatul (1);

- (b) sensul expresiei „împovărător din punct de vedere operațional”, în scopul aplicării alineatului (2).

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 1 ianuarie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 72

Condiții pentru reducerea fondurilor proprii

O instituție solicită acordul prealabil al autorității competente înainte de:

- (a) a reduce sau a răscumpăra instrumentele de capital comun de rangul 1 emise de instituție într-un mod care este permis în temeiul legislației naționale aplicabile;
- (b) a exercita, a rambursa sau a răscumpăra instrumentele suplimentare de rangul 1 sau instrumentele de rangul 2 înainte de data scadenței contractuale a acestora.

Articolul 73

Acordul autorității de supraveghere pentru reducerea fondurilor proprii

1. Autoritatea competentă autorizează o instituție să amortizeze, să răscumpere, să exercite sau să ramburseze instrumentele de capital comun de rangul 1, instrumentele suplimentare de rangul 1 și instrumentele de rangul 2 dacă este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:
  - (a) mai devreme sau în același timp cu acțiunea menționată la articolul 13, instituția înlocuiește instrumentele menționate la articolul 72 cu instrumente de fonduri proprii de o calitate egală sau mai bună în condiții sustenabile ținând cont de veniturile așteptate ale instituției;
  - (b) instituția a demonstrat, spre satisfacția autorității competente, că în urma acțiunii respective fondurile proprii ale instituției ar depăși cerințele prevăzute la articolul 87 alineatul (1) cu o marjă pe care autoritatea competentă o considerată semnificativă și adecvată, iar autoritatea competentă consideră că situația financiară a instituției este altfel solidă.
2. În cazul în care o instituție efectuează o acțiune menționată la articolul 72 litera (a) și legislația națională aplicabilă interzice refuzul de a răscumpăra instrumentele de capital comun de rangul 1 menționate la articolul 25, autoritatea competentă poate acorda o derogare de la îndeplinirea condițiilor prevăzute la prezentul articol alineatul (1) dacă autoritatea competentă impune instituției să limiteze de o manieră corespunzătoare răscumpărarea acestor instrumente.
3. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:
  - (a) sensul expresiei „condiții sustenabile ținând cont de veniturile așteptate ale

instituției”;

- (b) maniera corespunzătoare de limitare a răscumpărării menționată la alineatul (2);
- (c) procedura de urmat și datele care trebuie furnizate la depunerea unei cereri de către o instituție pentru a obține din partea autorității competente aprobarea de a efectua o acțiune menționată la articolul 72, inclusiv termenul de prelucrare a unei astfel de cereri.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 1 ianuarie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 74

Derogare temporară de la deducerea din fondurile proprii

1. În cazul în care o instituție deține temporar acțiuni ale unei entități relevante care se califică drept instrumente de capital comun de rangul 1, instrumente suplimentare de rangul 1 sau instrumente de rangul 2 și autoritatea competentă consideră că aceste dețineri au scopul unei operațiuni de asistență financiară destinate reorganizării și salvării entității respective, autoritatea competentă poate să acorde o derogare temporară de la aplicarea dispozițiilor privind deducerea care, în mod obișnuit, s-ar aplica instrumentelor respective.
2. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să definească noțiunea de temporar în sensul alineatului (1) și condițiile în conformitate cu care o autoritate competentă poate considera că deținerile temporare menționate au scopul unei operațiuni de asistență financiară destinate reorganizării și salvării unei entități relevante.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 1 ianuarie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 75

Examinarea continuă a calității fondurilor proprii

1. ABE monitorizează calitatea instrumentelor de fonduri proprii emise de instituțiile din întreaga Uniune și notifică imediat Comisiei situațiile în care există dovezi semnificative de deteriorare substanțială a calității acestor instrumente.
2. O notificare include următoarele:
  - (a) o explicație detaliată privind natura și amploarea deteriorării identificate;

- (b) consultanță tehnică privind acțiunea pe care ABE consideră că este necesar să o întreprindă Comisia.
- 3. ABE asigură Comisiei consiliere tehnică cu privire la orice modificări semnificative ale definiției fondurilor proprii pe care le consideră necesare ca rezultat al:
  - (a) evoluțiilor relevante ale standardelor sau practicilor de pe piață;
  - (b) modificărilor normelor juridice sau standardelor contabile relevante;
  - (c) modificărilor importante aduse de ABE metodologiei de simulare a situațiilor de criză pentru testarea solvabilității instituțiilor.
- 4. ABE transmite Comisiei, până la data de 31 decembrie 2013, recomandări tehnice cu privire la tratamentele posibile aplicabile câștigurilor nerealizate evaluate la valoarea justă, cu excepția includerii acestora fără ajustare în capitalul comun de rangul 1. Aceste recomandări țin seama de evoluțiile relevante ale standardele internaționale de contabilitate și ale acordurilor internaționale privind normele prudențiale aplicabile băncilor.

Titlul III

Interese minoritare și instrumente suplimentare de rangul 1 și rangul 2 emise de filiale

Articolul 76

Interesele minoritare care se califică pentru includerea în capitalul comun de rangul 1 consolidat

1. Interesele minoritare cuprind instrumentele de capital comun de rangul 1 plus rezultatul reportat și conturile de prime de emisiune asociate ale unei filiale, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
  - (a) filiala este una din următoarele:
    - (i) o instituție;
    - (ii) o societate care, în temeiul legislației naționale aplicabile, face obiectul cerințelor prevăzute de prezentul regulament și de Directiva [inserat de PO],
  - (b) filiala este inclusă pe deplin în consolidare în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2;
  - (c) respectivele instrumente de capital comun de rangul 1 sunt deținute de alte persoane decât societățile incluse în consolidare în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2.
2. Interesele minoritare care sunt finanțate direct sau indirect, prin intermediul unei entități cu scop special sau în alt mod, de instituția-mamă, de holdingul financiar-mamă, de holdingul cu activitate mixtă sau de filialele acestora nu se califică drept capital comun de rangul 1 consolidat.

Articolul 77

Capital de rangul 1, capital suplimentar de rangul 1, capital de rangul 2 și fonduri proprii calificate

Capitalul de rangul 1, capitalul suplimentar de rangul 1, capitalul de rangul 2 și fondurile proprii calificate cuprind interesele minoritare, instrumentele suplimentare de rangul 1, instrumentele de rangul 1 sau instrumentele de rangul 2, după caz, plus rezultatul reportat și conturile de prime de emisiune asociate ale unei filiale, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) filiala este oricare din următoarele:
  - (i) o instituție;
  - (ii) o societate care, în temeiul legislației naționale aplicabile, face obiectul cerințelor prevăzute de prezentul regulament și de Directiva [inserat de PO];
- (b) filiala este inclusă pe deplin în sfera de aplicare a consolidării în conformitate cu partea întâi

titlul II capitolul 2;

- (c) respectivele instrumente sunt deținute de alte persoane decât societățile incluse în consolidare în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2.

Articolul 78

Capitaluri suplimentare de rangul 1 calificate și capitaluri de rangul 2 calificate emise de o entitate cu scop special

1. Instrumentele suplimentare de rangul 1 și instrumentele de rangul 2 emise de o entitate cu scop special, rezultatul reportat și conturile de prime de emisiune asociate sunt incluse în capitalul suplimentar de rangul 1 calificat, capitalul de rangul 1 calificat, capitalul de rangul 2 calificat sau fondurile proprii calificate, după caz, numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
  - (a) entitatea cu scop special care emite instrumentele respective este pe deplin inclusă în consolidare în conformitate cu partea întâi titlul II capitolul 2;
  - (b) instrumentele, rezultatul reportat și conturile de prime de emisiune asociate sunt incluse în capitalul suplimentar de rangul 1 calificat numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 49 alineatul (1);
  - (c) instrumentele, rezultatul reportat și conturile de prime de emisiune asociate sunt incluse în capitalul de rangul 2 calificat numai dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 60;
  - (d) singurul activ al entității cu scop special este investiția sa în fondurile proprii ale filialei respective, sub o formă care îndeplinește condițiile relevante prevăzute la articolul 49 alineatul (1) sau la articolul 60, după caz.

În cazul în care autoritatea competentă consideră că activele unei entități cu scop speciale sunt minime și nesemnificative pentru o astfel de entitate, autoritatea competentă poate acorda o derogare de la respectarea condiției prevăzute la litera (d).

2. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze noțiunile „minime” și „nesemnificative” menționate la alineatul (1) litera (d).

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 1 ianuarie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 79

Interese minoritare incluse în capitalul comun de rangul 1 consolidat

Instituțiile determină valoarea intereselor minoritare ale unei filiale incluse în capitalul comun de rangul 1 consolidat scăzând din interesele minoritare ale respectivei societăți produsul dintre valoarea

menționată la litera (a) și procentul menționat la litera (b):

- (a) capitalul comun de rangul 1 al filialei minus cea mai mică dintre următoarele valori:
  - (i) valoarea capitalului comun de rangul 1 al filialei respective necesară pentru respectarea cerinței prevăzute la articolul 87 alineatul (1) litera (a) și a cerinței privind rezerva combinată menționată la articolul 122 alineatul (2) din Directiva [inserat de PO];
  - (ii) valoarea capitalului comun de rangul 1 consolidat aferentă filialei respective necesară pentru respectarea pe bază consolidată a cerinței prevăzute la articolul 87 alineatul (1) litera (a) și a cerinței privind rezerva combinată menționată la articolul 122 alineatul (2) din Directiva [inserat de PO];
- (b) interesele minoritare ale filialei exprimate ca procent din totalitatea instrumentelor de capital comun de rangul 1 ale respectivei societăți, plus rezultatul reportat și conturile de prime de emisiune asociate.

Articolul 80

Instrumente de capital de rangul 1 calificate incluse în capitalul de rangul 1 consolidat

Instituțiile determină valoarea capitalului comun de rangul 1 calificat al unei filiale inclusă în capitalul comun de rangul 1 consolidat scăzând din capitalul comun de rangul 1 al respectivei societăți produsul dintre valoarea menționată la litera (a) și procentul menționat la litera (b):

- (a) cea mai mică dintre următoarele valori:
  - (i) valoarea capitalului de rangul 1 al filialei necesară pentru respectarea cerinței prevăzute la articolul 87 alineatul (1) litera (b) și a cerinței privind rezerva combinată menționată la articolul 122 alineatul (2) din Directiva [inserat de PO];
  - (ii) valoarea capitalului de rangul 1 consolidat aferentă filialei respective necesară pentru respectarea pe bază consolidată a cerinței prevăzute la articolul 87 alineatul (1) litera (b) și a cerinței privind rezerva combinată menționată la articolul 122 alineatul (2) din Directiva [inserat de PO];
- (b) capitalul de rangul 1 calificat al filialei exprimat ca procent din totalitatea instrumentelor de rangul 1 ale societății respective plus rezultatul reportat și conturile de prime de emisiune asociate.

Articolul 81

Capital de rangul 1 calificat inclus în capitalul suplimentar de rangul 1 consolidat

Instituțiile determină valoarea capitalului de rangul 1 calificat al unei filiale inclusă în capitalul suplimentar de rangul 1 consolidat scăzând din capitalul de rangul 1 calificat al respectivei societăți inclus în capitalul de rangul 1 consolidat interesele minoritare ale respectivei societăți care sunt incluse în capitalul comun de rangul 1 consolidat.

Articolul 82

Fondurile proprii calificate incluse în fondurile proprii consolidate

Instituțiile determină valoarea fondurilor proprii calificate ale unei filiale inclusă în fondurile proprii consolidate scăzând din fondurile proprii calificate ale respectivei societăți produsul dintre valoarea menționată la litera (a) și procentul menționat la litera (b):

- (a) cea mai mică dintre următoarele valori:
  - (i) valoarea fondurilor proprii ale filialei necesară pentru respectarea cerinței prevăzute la articolul 87 alineatul (1) litera (c) și a cerinței privind rezerva combinată menționată la articolul 122 alineatul (2) din Directiva [inserat de PO];
  - (ii) valoarea fondurilor proprii aferentă filialei respective necesară pentru respectarea pe bază consolidată a cerinței prevăzute la articolul 87 alineatul (1) litera (c) și a cerinței privind rezerva combinată menționată la articolul 122 alineatul (2) din Directiva [inserat de PO];
- (b) fondurile proprii calificate ale societății, exprimate ca procent din totalitatea instrumentelor de fonduri proprii ale filialei incluse în elementele de capital comun de rangul 1, în elementele suplimentare de rangul 1 și în elementele de rangul 2 plus rezultatul reportat și conturile de prime de emisiune asociate.

Articolul 83

Instrumente de fonduri proprii calificate incluse în capitalul de rangul 2 consolidat

Instituțiile determină valoarea fondurilor proprii calificate ale unei filiale inclusă în capitalul de rangul 2 consolidat scăzând din fondurile proprii calificate ale respectivei societăți incluse în fondurile proprii consolidate capitalul de rangul 1 calificat al respectivei societăți care este inclus în capitalul de rangul 1 consolidat.

Titlul IV

Dețineri calificate din afara sectorului financiar

Articolul 84

Ponderarea la riscuri și interzicerea deținerilor calificate din afara sectorului financiar

1. Orice participație calificată, a cărei valoare depășește 15% din capitalul eligibil al instituției, într-o societate care nu este una dintre cele enumerate în continuare, face obiectul dispozițiilor prevăzute la alineatul (3):
  - (a) o entitate relevantă;
  - (b) o societate, care nu este o entitate relevantă și care desfășoară activități considerate de autoritatea competentă a fi:
    - (i) o prelungire directă a serviciilor bancare; sau
    - (ii) auxiliare serviciilor bancare,
    - (iii) activități de leasing, factoring, gestionare a fondurilor de investiții, gestionare a serviciilor de prelucrare a datelor sau orice altă activitate similară.
2. Valoarea totală a participațiilor calificate ale unei instituții în alte societăți în afara celor menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) care depășește 60% din capitalul său eligibil face obiectul dispozițiilor prevăzute la alineatul (3).
3. Autoritățile competente aplică cerințele prevăzute la litera (a) sau (b) participațiilor calificate ale instituțiilor menționate la alineatele (1) și (2):
  - (a) instituțiile aplică o pondere de risc de 1 250% pentru:
    - (i) valoarea participațiilor calificate menționate la alineatul (1) care depășește 15% din capitalul eligibil;
    - (ii) valoarea totală a participațiilor calificate menționate la alineatul (2) care depășește 60% din capitalul eligibil al instituției;
  - (b) autoritățile competente interzic instituțiilor să dețină participații calificate menționate la alineatele (1) și (2) a căror valoare depășește procentele din capitalul eligibil prevăzute la alineatele menționate.
4. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:
  - (c) activitățile care reprezintă o prelungire directă a serviciilor bancare;
  - (d) activitățile care reprezintă servicii auxiliare celor bancare;

(e) activitățile similare în sensul alineatului (1) litera (b) punctul (iii).

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 1 ianuarie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 85

Alternativă la aplicarea unei ponderi de risc de 1 250%

Ca alternativă la aplicarea unei ponderi de risc de 1 250% la valorile care depășesc limitele menționate la articolul 84 alineatele (1) și (2), instituțiile pot deduce aceste valori din elementele de capital comun de rangul 1 în conformitate cu articolul 33 alineatul (1) litera (k).

Articolul 86

Excepții

1. Acțiunile societăților care nu sunt menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) nu se includ în calcularea limitelor de capital eligibil menționate la articolul 84, dacă sunt îndeplinite oricare dintre următoarele condiții:
  - (a) acțiunile respective sunt deținute temporar în timpul unei operațiuni de reconstrucție financiară sau de salvare,
  - (b) deținerea acțiunilor reprezintă o poziție aferentă angajamentelor de preluare fermă deținută timp de 5 zile lucrătoare sau mai puțin;
  - (c) acțiunile respective sunt deținute de instituție în nume propriu sau în numele unor terți.
2. Acțiunile care nu sunt imobilizări financiare conform definiției de la articolului 35 alineatul (2) din Directiva 86/635/CEE nu se includ în calculul menționat la articolul 84.

PARTEA A TREIA CERINȚE DE CAPITAL

Titlul I

Cerințe generale, evaluare și raportare

Capitolul 1

Nivelul de fonduri proprii necesar

SECȚIUNEA 1

CERINȚE DE FONDURI PROPRII PENTRU INSTITUȚII

Articolul 87

Cerințe de fonduri proprii

1. În conformitate cu articolele 88 și 89, instituțiile îndeplinesc în orice moment următoarele cerințe de fonduri proprii:
  - (a) o rată a capitalului comun de rangul 1 de 4,5%;
  - (b) o rată a capitalului de rangul 1 de 6%;
  - (c) o rată a capitalului total de 8%.
2. Instituțiile își calculează ratele capitalului după cum urmează:
  - (a) rata capitalului comun de rangul 1 reprezintă capitalul comun de rangul 1 al instituției exprimat ca procent din valoarea totală a expunerii la risc;
  - (b) rata capitalului de rangul 1 reprezintă capitalul de rangul 1 al instituției exprimat ca procent din valoarea totală a expunerii la risc;
  - (c) rata capitalului total reprezintă fondurile proprii ale instituției exprimate ca procent din valoarea totală a expunerii la risc.
3. Valoarea totală a expunerii la risc este egală cu suma literelor (a) - (f) următoare, după ce au fost luate în considerare dispozițiile prevăzute la alineatul (4):
  - (a) valorile expunerilor ponderate la riscul de credit și la riscul de diluare, calculate în conformitate cu partea a treia titlul II în ceea ce privește toate activitățile economice ale unei instituții, excluzând valorile expunerilor ponderate la risc din portofoliul de tranzacționare al instituției;
  - (b) cerințele de fonduri proprii, determinate în conformitate cu partea a treia titlului IV sau cu partea a patra, după caz, aplicabile portofoliului de tranzacționare al unei instituții, pentru:
    - (i) riscul de poziție;

- (ii) expunerile mari care depășesc limitele prevăzute la articolele 384 - 390, în măsura în care o instituție este autorizată să depășească limitele respective;
  - (c) cerințele de fonduri proprii determinate în conformitate cu dispozițiile din partea a treia titlului IV sau titlul V, după caz, pentru:
    - (i) riscul valutar;
    - (ii) riscul de decontare;
    - (iii) riscul de marfă;
  - (d) cerințele de fonduri proprii calculate în conformitate cu titlul VI pentru riscul de ajustare a evaluării de credit al instrumentelor financiare derivate OTC, altele decât instrumentele financiare derivate de credit recunoscute pentru reducerea valorilor ponderate la risc ale expunerilor pentru riscul de credit;
  - (e) cerințele de fonduri proprii determinate în conformitate cu partea a treia titlul III pentru riscul operațional;
  - (f) valorile expunerilor ponderate la risc determinate în conformitate cu partea a treia titlul II pentru riscul de contrapartidă care decurge din portofoliul de tranzacționare al instituției pentru următoarele tipuri de tranzacții și acorduri:
    - (i) instrumente financiare derivate OTC și instrumente financiare derivate de credit;
    - (ii) tranzacțiile de răscumpărare, operațiunile de dare sau luare de titluri de valoare sau mărfuri cu împrumut;
    - (iii) tranzacții de creditare în marjă pe bază de titluri de valoare sau mărfuri;
    - (iv) tranzacții cu termen lung de decontare.
4. Următoarele dispoziții se aplică în ceea ce privește calculul valorii expunerii totale menționate la alineatul (3):
- (a) cerințele de fonduri proprii menționate la alineatul (3) literele (c) - (e) le includ pe cele care rezultă din toate activitățile economice ale unei instituții;
  - (b) instituțiile multiplică cu 12,5 cerințele de fonduri proprii prevăzute la alineatul (3) literele (b) - (e).

Articolul 88

Cerința de capital inițial în condiții de continuare a activității

1. Fondurile proprii ale unei instituții nu pot scădea sub nivelul capitalului inițial necesar la momentul emiterii autorizației.
2. Instituțiile care funcționau deja la 1 ianuarie 1993 și ale căror fonduri proprii nu ating nivelul capitalului inițial cerut își pot continua activitatea. În acest caz, fondurile proprii ale

instituțiilor respective nu pot scădea sub nivelul maxim atins începând cu data de 22 decembrie 1989.

3. În cazul în care controlul asupra unei instituții care se încadrează în categoria menționată la alineatul (2) este preluat de o altă persoană fizică sau juridică decât cea care deținea anterior controlul instituției, fondurile proprii ale instituției respective trebuie să atingă nivelul de capital inițial cerut.
4. În cazul fuziunii a două sau mai multe instituții care se încadrează în categoria menționată la alineatul (2), fondurile proprii ale instituției rezultate în urma fuziunii nu trebuie să scadă sub valoarea totală a fondurilor proprii ale instituțiilor care au fuzionat, calculată la data fuziunii, atât timp cât nivelul de capital inițial cerut nu a fost atins.
5. În cazul în care autoritățile competente consideră că este necesară aplicarea cerinței prevăzute la alineatul (1) pentru a se asigura solvabilitatea unei instituții, dispozițiile prevăzute la alineatele (2) - (4) nu se aplică.

Articolul 89

Derogare pentru portofoliile de tranzacționare de mici dimensiuni

1. Instituțiile pot să înlocuiască cerința de capital menționată la articolul 87 alineatul (3) litera (b) cu o cerință de capital calculată în conformitate cu litera (a) de la același alineat în ceea ce privește activitățile legate de portofoliul de tranzacționare, cu condiția ca volumul operațiunilor bilanțiere și extrabilanțiere legate de portofoliul de tranzacționare să îndeplinească următoarele condiții:
  - (a) să reprezinte, în mod normal, mai puțin de 5% din totalul activelor și să fie sub 15 milioane euro;
  - (b) să nu depășească niciodată 6% din totalul activelor și 20 de milioane euro.
2. În cazul în care este evaluat volumul operațiunilor bilanțiere și extrabilanțiere, titlurile de creanță se evaluează la prețurile lor de piață sau la valoarea lor nominală, capitalurile proprii la prețurile lor de piață și instrumentele financiare derivate în conformitate cu valoarea nominală sau de piață a instrumentelor-suport. Pozițiile lungi și pozițiile scurte se adună indiferent de semnul lor.
3. În cazul în care o instituție nu îndeplinește condiția de la alineatul (1) litera (b) trebuie să notifice imediat autoritatea competentă. Dacă, în urma unei evaluări, autoritatea competentă stabilește că instituția nu îndeplinește cerința de la alineatul (1) litera (a) și informează instituția în acest sens, instituția va înceta să aplice alineatul (1) începând cu următoarea dată de raportare.

SECȚIUNEA 2

CERINȚE DE FONDURI PROPRII PENTRU SOCIETĂȚILE DE INVESTIȚII AUTORIZATE SĂ FURNIZEZE SERVICII DE INVESTIȚII ÎNTR-O MĂSURĂ LIMITATĂ

Articolul 90

Cerințe de fonduri proprii pentru societățile de

investiții autorizate să furnizeze servicii de investiții într-o măsură limitată

1. În sensul articolul 87 alineatul (3), societățile de investiții care nu sunt autorizate să furnizeze serviciile de investiții enumerate la punctele 3 și 6 din secțiunea A a anexei I la Directiva 2004/39/CE calculează valoarea totală a expunerilor la risc conform alineatului (2).
2. Pentru calcularea valorii totale a expunerilor la risc, societățile de investiții menționate la alineatul (1) utilizează cea mai mare dintre următoarele valori:
  - (a) suma elementelor menționate la articolul 87 alineatul (3) literele (a) - (d) și (f) după aplicarea articolului 87 alineatul (4);
  - (b) 12,5 înmulțită cu valoarea menționată la articolul 92.
3. Societățile de investiții menționate la alineatul (1) fac obiectul tuturor celorlalte dispoziții privind riscul operațional prevăzute la titlul VII, capitolul 3, secțiunea II, subsecțiunea 1 din Directiva [inserat de OP].

Articolul 91

Cerințe de fondurile proprii pentru societățile de investiții care dețin capitalul inițial prevăzut la articolul 29 din Directiva [inserat de OP]

1. În sensul articolul 87 alineatul (3), următoarele categorii de societăți de investiții care dețin capital inițial în conformitate cu articolul 29 din Directiva [inserat de OP] calculează valoarea totală a expunerilor la risc conform alineatului (2):
  - (a) societățile de investiții care tranzacționează pe cont propriu numai cu scopul de a îndeplini sau de a executa ordinul unui client sau cu scopul de a obține accesul la un sistem de compensare și de plată sau o bursă recunoscută, atunci când acționează în calitate de agent sau când execută ordinul unui client;
  - (b) societățile de investiții care nu dețin bani sau valori mobiliare ale clienților;
  - (c) societățile de investiții care întreprind numai tranzacții pe cont propriu;
  - (d) societățile de investiții care nu au clienți externi;
  - (e) societățile de investiții ale căror tranzacții sunt executate și decontate sub responsabilitatea unei instituții de compensare și sunt garantate de respectiva instituție de compensare.
2. Pentru societățile de investiții menționate la alineatul (1), valoarea totală a expunerilor la risc se calculează ca suma dintre următoarele elemente:
  - (a) articolul 87 alineatul (3) literele (a) - (d) și (f) după aplicarea articolului 87 alineatul (4);
  - (b) valoarea menționată la articolul 92 înmulțită cu 12,5.
3. Societățile de investiții menționate la alineatul (1) fac obiectul tuturor celorlalte dispoziții privind riscul operațional prevăzute la titlul VII, capitolul 3, secțiunea 2, subsecțiunea 1 din

Directiva [inserat de OP].

Articolul 92

Fonduri proprii bazate pe cheltuieli generale fixe

1. În conformitate cu articolul 90 și cu articolul 91, o societate de investiții deține capital eligibil reprezentând cel puțin un sfert din cheltuielile generale fixe ale societății de investiții pentru anul precedent.
2. În cazul în care există o schimbare în activitatea unei societăți de investiții în raport cu anul precedent pe care autoritatea competentă o consideră semnificativă, autoritatea competentă poate ajusta cerința prevăzută la alineatul (1).
3. O societate de investiții care își exercită activitatea de mai puțin de un an, începând de la data când și-a început activitatea, trebuie să dețină capital eligibile egal cu cel puțin un sfert din cheltuielile generale fixe incluse în planul său de afaceri, cu excepția cazului în care autoritatea competentă solicită ca planul de afaceri să fie ajustat.
4. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care detaliază următoarele:
  - (a) calculul aferent obligației de a deține capital eligibil egal cu cel puțin un sfert din cheltuielile generale fixe pentru anul precedent;
  - (b) condițiile pentru ajustarea de către autoritatea competentă a obligației de a deține capital eligibil egal cu cel puțin un sfert din cheltuielile generale fixe pentru anul precedent;
  - (c) calculul cheltuielilor generale fixe proiectate în cazul unei societăți de investiții care își desfășoară activitatea de mai puțin de un an.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 1 ianuarie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 93

Fonduri proprii pentru societățile de investiții pe bază consolidată

1. În cazul societăților de investiții menționate la articolul 90 alineatul (1) care fac parte din cadrul unui grup care nu include instituții de credit, o societate de investiții-mamă dintr-un stat membru aplică articolul 87 la nivel consolidat după cum urmează:
  - (a) folosind metoda de calcul a valorii totale a expunerilor la risc prevăzută la articolul 90 alineatul (2);
  - (b) fondurile proprii se calculează pe baza situației financiare consolidate a societății de investiții-mamă.

2. În cazul societăților de investiții menționate la articolul 91 alineatul (1) care fac parte din cadrul unui grup care nu include instituții de credit, o societate de investiții controlată de holding financiar aplică articolul 87 la nivel consolidat după cum urmează:
  - (a) folosind metoda de calcul a valorii totale a expunerilor la risc prevăzută la articolul 91 alineatul (2);
  - (b) fondurile proprii se calculează pe baza situației financiare consolidate a societății de investiții-mamă.

Capitolul 2

Cerințe de calculare și raportare

Articolul 94 *Evaluare*

Evaluarea activelor și a elementelor extrabilanțiere se face în conformitate cu cadrul contabil care reglementează instituția în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 și al Directivei 86/635/CEE.

Articolul 95 *Raportarea cerințelor de fonduri proprii*

1. Instituțiile care calculează cerințele de fonduri proprii pentru riscul de poziție raportează aceste cerințe de fonduri proprii cel puțin o dată la 3 luni.

Raportarea include informații financiare elaborate în conformitate cu cadrul contabil care reglementează instituția în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1606/2002 și al Directivei 86/635/CEE, în măsura în care acest lucru este necesar pentru a obține o imagine cuprinzătoare a profilului de risc al activităților instituției.

Obligațiile prevăzute la articolul 87 impun ca instituțiile să întocmească rapoarte în acest sens cel puțin de două ori pe an.

Instituții comunică rezultatele și toate celelalte date componente necesare autorităților competente.

2. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare prin care să uniformizeze formatele, frecvențele și datele de raportare, precum și soluțiile informatice care trebuie aplicate în Uniunea Europeană pentru astfel de raportări. Formatele de raportare sunt proporționale cu natura, volumul și complexitatea activităților instituțiilor.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 1 ianuarie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 96
Obligații de raportare specifice

1. Instituțiile raportează autorităților competente următoarele informații:
  - (a) pierderile care decurg din credite garantate cu proprietăți imobiliare locative, până la 80% din valoarea de piață sau 80% din valoarea ipotecară într-un an dat, cu excepția deciziilor contrare luate în temeiul articolului 119 alineatul (2);
  - (b) pierderile generale rezultate din credite garantate cu proprietăți imobiliare locative într-un an dat;
  - (c) pierderile care decurg din credite garantate cu proprietăți imobiliare comerciale, până la 50% din valoarea de piață sau 60% din valoarea ipotecară într-un an dat, cu excepția deciziilor contrare luate în temeiul articolului 119 alineatul (2);
  - (d) pierderile generale rezultate din credite garantate cu proprietăți imobiliare comerciale într-un an dat;
2. Autoritățile competente publică anual pe bază agregată datele menționate la alineatul (1) literele (a) - (d), împreună cu datele istorice, dacă sunt disponibile. La cererea unei alte autorități competente dintr-un stat membru sau la cererea ABE, o autoritate competentă furnizează autorității competente solicitante sau ABE informații mai detaliate privind situația piețelor imobiliare rezidențiale sau comerciale din statul membru respectiv.
3. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza următoarele:
  - (a) uniformizarea formatelor, a frecvențelor și a datelor de raportare a elementelor menționate la alineatul (1);
  - (b) uniformizarea formatelor, a frecvențelor și a datelor de publicare a informațiilor agregate menționate la alineatul (2).

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 1 ianuarie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Capitolul 3 **Portofoliul de tranzacționare**

Articolul 97
Cerințe pentru portofoliul de tranzacționare

1. Pozițiile din portofoliul de tranzacționare sunt fie lipsite de restricții la tranzacționare, fie pot

beneficia de acoperire.

2. Intenția de tranzacționare se demonstrează pe baza strategiilor, politicilor și procedurilor elaborate de instituție pentru a gestiona poziția sau portofoliul în conformitate cu articolul 98.
3. Instituțiile pun și mențin în funcțiune sisteme și controale pentru a-și gestiona portofoliul de tranzacționare în conformitate cu articolele 99 și 100.
4. Instituțiile pot include acoperirile interne la calcularea cerințelor de capital pentru riscul de poziție, cu condiția să fie deținute cu intenția tranzacționării și să fie îndeplinite cerințele prevăzute la articolele 98-101.

Articolul 98

Gestionarea portofoliului de tranzacționare

În gestionarea pozițiilor sau seturilor de poziții din portofoliul de tranzacționare instituția respectă toate cerințele următoare:

- (a) instituția dispune de o strategie de tranzacționare clar documentată în ceea ce privește poziția/instrumentul sau portofoliile, aprobată de conducerea superioară, care să includă perioada de deținere prevăzută;
- (b) instituția dispune de politici și proceduri clar definite pentru gestionarea activă a pozițiilor deschise la un birou de tranzacționare. Aceste politici și proceduri prevăd:
  - (i) ce pozițiile pot fi deschise și prin ce birou de tranzacționare;
  - (ii) sunt stabilite limite ale pozițiilor, iar acestea sunt monitorizate pentru a confirma caracterul adecvat;
  - (iii) dealerii au autonomia de a deschide și gestiona poziția în limitele stabilite de comun acord și conform strategiei aprobate;
  - (iv) pozițiile sunt raportate conducerii superioare ca parte integrantă a procesului instituției de gestionare a riscurilor;
  - (v) pozițiile sunt monitorizate activ cu trimitere la sursele de informații de piață și se efectuează o evaluare a caracterului tranzacționabil sau a capacității de acoperire a pozițiilor sau a componentelor lor de risc, inclusiv evaluarea, calitatea și disponibilitatea informațiilor de piață pentru procesul de evaluare, volumul pieței, dimensiunile pozițiilor tranzacționate pe piață;
- (c) instituția dispune de politici și proceduri clar definite pentru monitorizarea pozițiilor în raport cu strategia de tranzacționare a instituției, inclusiv monitorizarea volumului de operațiuni și a pozițiilor pentru care perioada de deținere avută în vedere inițial a fost depășită.

Articolul 99

Includerea în portofoliul de tranzacționare

1. Instituțiile dispun de politici și proceduri clar definite pentru a determina pozițiile pe care le includ în portofoliul de tranzacționare în scopul calculării cerințelor de capital, în conformitate cu cerințele prevăzute la articolul 97 și cu definiția portofoliului de tranzacționare de la articolul 4, ținând seama de capacitățile și practicile instituției de administrare a riscurilor. Instituția atestă, cu documente scrise, că respectă integral aceste politici și proceduri și le supune periodic unui audit intern.
2. Instituțiile dispun de politici și proceduri clar definite pentru gestionarea globală a portofoliului de tranzacționare. Aceste politici și proceduri acoperă cel puțin:
  - (a) activitățile pe care instituția le consideră a fi tranzacții și parte constitutivă a portofoliului de tranzacționare în scopul calculării cerințelor de fonduri proprii;
  - (b) măsura în care o poziție poate fi marcată zilnic la prețul pieței prin referință la o piață lichidă activă și bidirecțională;
  - (c) pentru pozițiile care se marchează la model, măsura în care instituția poate:
    - (i) să identifice toate riscurile semnificative ale poziției;
    - (ii) să acopere toate riscurile semnificative ale poziției cu instrumente pentru care există o piață lichidă activă și bidirecțională;
    - (iii) să derive estimări fiabile pentru ipoteze și parametri cheie folosiți în model;
  - (d) măsura în care instituția poate și trebuie să genereze evaluări pentru poziția care poate fi validată extern în mod consecvent;
  - (e) măsura în care restricțiile legale sau alte cerințe operaționale ar împiedica instituția să efectueze o lichidare sau să acopere poziția pe termen scurt;
  - (f) măsura în care instituția poate și trebuie să procedeze la administrarea activă a riscurilor pozițiilor în cadrul operațiunilor de tranzacționare;
  - (g) măsura în care instituția poate transfera riscul sau pozițiile între portofoliul de tranzacționare și un alt portofoliu din afara acestuia și criteriile pentru astfel de transferuri.

Articolul 100
Cerințe de evaluare prudentă

1. Toate pozițiile din portofoliul de tranzacționare fac obiectul normelor privind evaluarea prudentă enunțate la prezentul articol. Instituții se asigură, în special, că evaluarea prudentă a pozițiilor din portofoliul de tranzacționare atinge un grad corespunzător de certitudine, ținând seama de natura dinamică a acestor poziții, de cerințele de soliditate prudencială, de modul de operare și de scopul cerințelor de capital în ceea ce privește pozițiile din portofoliul de tranzacționare.
2. Instituțiile instituie și mențin sisteme și controale suficiente pentru a obține estimări prudente și fiabile în scopul evaluării. Sistemele și controalele respective includ cel puțin următoarele

elemente:

- (a) politici și proceduri formalizate pentru procesul de evaluare, incluzând responsabilități clar definite pentru diversele structuri implicate în procesul de determinare a evaluării, sursele de informații privind piața și examinarea pertinentei acestora, orientări pentru utilizarea datelor de intrare neobservabile care reflectă ipotezele instituției referitoare la elementele pe care le-ar utiliza participanții de pe piață pentru stabilirea prețului poziției, frecvența cu care se realizează evaluările independente, sincronizarea în ceea ce privește prețurile de închidere, procedurile pentru ajustarea evaluărilor, procedurile de verificare ad-hoc și de sfârșit de lună;
- (b) linii de raportare pentru departamentul responsabil cu procesul de evaluare, care sunt clare și independente de compartimentul însărcinat cu inițierea tranzacțiilor (front office).

Liniile de raportare au ca destinatar final un membru al organului de conducere.

- 3. Instituțiile își reevaluează pozițiile din portofoliul de tranzacționare cel puțin zilnic.
- 4. Instituțiile își marchează pozițiile la piață ori de câte ori este posibil, inclusiv în cazul în care aplică tratamentul în materie de capital rezervat portofoliului de tranzacționare.
- 5. Pentru marcarea la piață instituția folosește cotația de cumpărare/vânzare mai prudentă, în cazul în care aceasta nu este un formator de piață semnificativ pentru tipul de instrument financiar sau de marfă avut în vedere și nu este în măsură să își închidă poziția la prețul mediu al pieței.
- 6. Atunci când marcarea la piață nu este posibilă, instituțiile își marchează pozițiile și portofoliile la model, într-un mod prudent, inclusiv atunci când calculează cerințele de fonduri proprii pentru pozițiile din portofoliul de tranzacționare.
- 7. Instituțiile respectă următoarele cerințe legate de marcarea la model:
  - (a) conducerea superioară are cunoștință de elementele din portofoliul de tranzacționare sau de alte poziții evaluate la valoarea justă care fac obiectul marcării la model și înțelege importanța incertitudinii astfel create în raportarea riscurilor/rezultatelor activității;
  - (b) atunci când este posibil, instituțiile extrag informațiile de piață din aceleași surse ca și prețurile de piață și evaluează frecvent relevanța informațiilor de piață privind o anumită poziție evaluată și parametrii modelului;
  - (c) atunci când sunt disponibile, instituțiile folosesc metodologiile de evaluare acceptate în practica de piață pentru anumite instrumente financiare sau mărfuri;
  - (d) atunci când modelul este dezvoltat chiar de instituția însăși, acesta se bazează pe ipoteze adecvate, care au fost evaluate și examinate de părți calificate corespunzător independente de procesul de elaborare;
  - (e) instituțiile dispun de proceduri formale de control al variațiilor și păstrează o copie protejată a modelului, care se folosește periodic pentru verificarea evaluărilor;

- (f) echipa de administrare a riscurilor cunoaște punctele slabe ale modelelor folosite și cum să le reflecte cel mai bine în rezultatele evaluării și
- (g) instituțiile fac obiectul unei examinări periodice pentru a determina precizia rezultatelor sale, care include și o evaluare a menținerii pertinentei ipotezelor, o analiză a profitului și a pierderilor în comparație cu factorii de risc și o comparație a valorilor reale de închidere cu rezultatele modelului.

În sensul literei (d), modelul se dezvoltă sau se aprobă independent de biroul de tranzacționare și este testat independent, inclusiv pentru validarea calculelor matematice, a ipotezelor și aplicarea programelor informatice.

8. Pe lângă marcarea zilnică la piață sau la model, instituțiile efectuează și o verificare independentă a prețurilor. Verificarea prețurilor de piață și a datelor de intrare ale modelului trebuie să fie efectuată de o persoană sau o entitate independentă de persoanele sau unitățile care beneficiază de portofoliul de tranzacționare, cel puțin o dată pe lună sau mai frecvent, în funcție de natura pieței sau a activității de tranzacționare. Atunci când nu există surse independente de prețuri sau sursele de prețuri sunt mai subiective, pot fi potrivite măsurile prudențiale, precum ajustările evaluărilor.
9. Instituțiile instituie și mențin proceduri pentru luarea în considerare a ajustărilor evaluărilor.
10. Instituțiile iau în considerare în mod formal ajustările evaluărilor cu privire la următoarele: marjele de credit constatate în avans, costurile de închidere, riscurile operaționale, rezilierea anticipată, costurile de investiție și de finanțare, costurile administrative viitoare și, după caz, riscul de model.
11. Instituțiile instituie și mențin proceduri pentru calculul ajustării evaluării curente a oricărei poziții mai puțin lichide, care ar putea să rezulte în special din evenimente de pe piață sau din situații proprii instituției, de exemplu poziții concentrate și/sau poziții pentru care perioada de deținere avută în vedere inițial a fost depășită. Dacă este necesar, instituțiile efectuează astfel de ajustări în plus față de orice modificări ale valorii poziției necesare în scopul raportării financiare și le concep în așa fel încât să reflecte lipsa de lichiditate a poziției. Conform acestor proceduri, instituțiile trebuie să ia în considerare mai mulți factori pentru a stabili dacă este necesară o ajustare a evaluării pentru pozițiile mai puțin lichide. Acești factori includ:
  - (a) timpul care ar fi necesar pentru acoperirea poziției sau a riscurilor inerente poziției;
  - (b) volatilitatea și media marjelor dintre prețurile de cumpărare și cele de vânzare;
  - (c) disponibilitatea cotațiilor de piață (numărul și identitatea formatorilor de piață), volatilitatea și media volumelor de tranzacționare, inclusiv volumele de tranzacționare în perioadele de criză a pieței;
  - (d) concentrările pieței;
  - (e) clasamentul cronologic al pozițiilor;
  - (f) măsura în care evaluarea se bazează pe marcarea la model;

- (g) impactul altor riscuri de model.
12. În cazul utilizării unor evaluări realizate de terți sau în cazul marcării la model, instituțiile trebuie să determine dacă este oportună aplicarea unei ajustări a evaluării. În plus, instituțiile trebuie să aibă în vedere necesitatea stabilirii de ajustări pentru pozițiile mai puțin lichide și să reexamineze permanent continuitatea caracterului adecvat al acestora.
13. În ceea ce privește produsele complexe care includ expunerile din securitizare și instrumentele de credit derivate de tip „n-th-to-default”, instituțiile evaluează în mod explicit necesitatea unor ajustări ale evaluării pentru a reflecta riscul de model asociat utilizării unei metodologii de evaluare care ar putea fi incorectă și riscul de model asociat utilizării, în modelul de evaluare, a unor parametri de calibrare ce nu pot fi observați (și care ar putea fi incorecți).

Articolul 101
Acoperiri interne

1. O acoperire internă respectă, în speță, următoarele cerințe:
- (a) nu este destinată în principal evitării sau reducerii cerințelor de fonduri proprii;
  - (b) este documentată corespunzător și este supusă unor proceduri interne speciale de aprobare și de audit;
  - (c) se efectuează în condițiile pieței;
  - (d) riscul de piață generat de acoperirea internă este administrat în mod dinamic în portofoliul de tranzacționare în limitele autorizate;
  - (e) este atent monitorizată.

Monitorizarea se asigură prin proceduri adecvate.

2. Cerințele de la alineatul (1) se aplică fără a aduce atingere cerințelor aplicabile poziției acoperite din afara portofoliului de tranzacționare.
3. Prin derogare de la alineatele (1) și (2), în cazul în care o instituție acoperă o expunere la riscul de credit din afara portofoliului de tranzacționare sau o expunere la riscul de contrapartidă utilizând un instrument financiar derivat de credit înregistrat în portofoliul său de tranzacționare cu o acoperire internă, expunerea din afara portofoliului de tranzacționare sau expunerea la riscul de contrapartidă nu se consideră acoperită în scopul calculării valorilor expunerilor ponderate la risc, decât dacă instituția achiziționează de la un terț furnizor de protecție eligibil un instrument financiar derivat de credit corespunzător care respectă cerințele de protecție nefinanțată a creditului din afara portofoliului de tranzacționare. Fără a aduce atingere articolului 293 litera (i), atunci când o astfel de protecție furnizată de un terț este cumpărată și este recunoscută ca acoperire pentru o expunere din afara portofoliului de tranzacționare în scopul calculării cerințelor de capital, nici acoperirea prin instrumente financiare derivate de credit internă, nici cea externă nu pot fi incluse în portofoliul de tranzacționare în scopul calculării cerințelor de capital.

Titlul II

Cerințe de capital pentru riscul de credit

Capitolul 1

Principii generale

Articolul 102

Abordări ale riscului de credit

Pentru calcularea valorilor expunerilor ponderate la risc în sensul articolului 87 alineatul (3) literele (a) și (f), instituțiile aplică fie abordarea standardizată prevăzută în capitolul 2 fie, în cazul în care autoritățile competente permit în conformitate cu articolul 138, abordarea bazată pe rating intern prevăzută în capitolul 3.

Articolul 103

Utilizarea tehnicilor de diminuare a riscului de credit în abordarea standardizată și abordarea bazată pe rating intern

1. Pentru o expunere față de care o instituție aplică abordarea standardizată în temeiul capitolului 2 sau abordarea bazată pe rating intern în temeiul capitolului 3, însă fără a folosi propriile estimări ale pierderilor în caz de nerambursare (LGD) și factorii de conversie proprii în conformitate cu articolul 146, instituția poate recurge la diminuarea riscului de credit în conformitate cu capitolul 4 la calcularea valorilor expunerilor ponderate la risc în sensul articolului 87 alineatul (3) literele (a) și (f) sau, după caz, a valorilor pierderilor așteptate pentru calculul menționat la articolul 33 alineatul (1) litera (d) sau la articolul 59 litera (c).
2. Pentru o expunere față de care o instituție aplică abordarea bazată pe rating intern utilizând estimări proprii ale pierderilor în caz de nerambursare (LGD) și factorii de conversie în conformitate cu articolul 146, instituția poate recurge la diminuarea riscului de credit în conformitate cu capitolul 3.

Articolul 104

Tratamentul expunerilor securitizate în cadrul abordării standardizate și al abordării bazate pe rating intern

1. În cazul în care o instituție care folosește abordarea standardizată în temeiul capitolului 2 pentru calcularea valorilor expunerilor ponderate la risc pentru clasa de expuneri în care ar fi incluse expunerile securitizate conform articolului 107, aceasta calculează valoarea expunerii ponderate la risc pentru o poziție din securitizare în conformitate cu articolele 240, 241 și 246-253. Instituțiile care utilizează abordarea standardizată pot să folosească, de asemenea, abordarea bazată pe evaluare internă dacă acest lucru este permis în temeiul articolului 254 alineatul (3).
2. În cazul în care o instituție folosește abordarea bazată pe rating intern în

temeiul capitolului 3 pentru calcularea valorilor expunerilor ponderate la risc pentru clasa de expuneri în care ar fi inclusă expunerea securitizată conform articolului 142, aceasta calculează valoarea expunerii ponderate la risc în conformitate cu articolele 240, 241 și 254-261.

Cu excepția abordării bazate pe evaluare internă, dacă abordarea bazată pe rating intern este utilizată numai pentru o parte a expunerilor securitizate care constituie suportul unei securizări, instituția utilizează abordarea corespunzătoare părții predominante a expunerilor securitizate care constituie suportul respectivei securizări.

Articolul 105

Tratamentul ajustării pentru riscul de credit

1. Instituții care aplică abordarea standardizată tratează ajustările pentru riscul de credit general în conformitate cu articolul 59 litera (c).
2. Instituții care aplică abordarea bazată pe rating intern tratează ajustările pentru riscul de credit general în conformitate cu articolul 155.

În sensul prezentului articol și al capitolelor 2 și 3, ajustările pentru riscul de credit general și specific exclud fondurile pentru riscuri bancare generale.

3. Instituțiile care utilizează abordarea bazată pe rating intern și care aplică abordarea standardizată pentru o parte din expunerile lor, pe bază consolidată sau individuală, în conformitate cu articolele 143 și 145, stabilesc ce parte din ajustarea pentru riscul de credit general este supusă tratamentului ajustării pentru riscul de credit general conform abordării standardizată și ce parte este supusă tratamentului ajustării pentru riscul de credit general conform abordării bazate pe rating intern după cum urmează:
  - (a) dacă este cazul, atunci când o instituție inclusă în consolidare aplică exclusiv abordarea bazată pe rating intern, ajustările pentru riscul de credit general ale acestei instituții sunt supuse tratamentului prevăzut la alineatul (2);
  - (b) dacă este cazul, atunci când o instituție inclusă în consolidare aplică exclusiv abordarea standardizată, ajustările pentru riscul de credit general ale acestei instituții sunt supuse tratamentului prevăzut la alineatul (1) litera (a);
  - (c) Restul de ajustări pentru riscul de credit se alocă pro rata în conformitate cu proporția din valorile expunerilor ponderate la risc care fac obiectul abordării standardizate și a celor care fac obiectul abordării bazate pe rating intern.
4. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze modul de calcul al ajustărilor pentru riscul de credit specific și pentru riscul de credit general în temeiul cadrului contabil relevant pentru:
  - (a) valoarea expunerii în conformitate cu abordarea standardizată prevăzută la articolele 106 și 122;
  - (b) valoarea expunerii în cadrul abordării bazate pe rating intern menționată la articolele

162 – 164;

- (c) tratamentul valorilor pierderilor așteptate menționat la articolul 155;
- (d) valoarea expunerii pentru calculul valorilor expunerilor ponderate la risc pentru poziții din securitizare menționată la articolul 241 și 261;
- (e) determinarea stării de nerambursare în temeiul articolului 174;
- (f) informațiile cu privire la ajustările pentru riscul de credit general și specific menționate la articolul 428.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 1 ianuarie 2013.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Capitolul 2

Abordarea standardizată

SECȚIUNEA 1

PRINCIPII GENERALE

Articolul 106

Valoarea expunerii

1. Valoarea expunerii unui element din activ este valoarea sa contabilă rămasă după ce au fost aplicate ajustări pentru riscul de credit specific. Valoarea expunerii unui element extrabilanțier enumerat în anexa I este următorul procentaj din valoarea sa nominală după reducerea ajustărilor pentru riscul de credit specific:
  - (a) 100 % dacă este un element cu risc maxim;
  - (b) 50 % dacă este un element cu risc mediu;
  - (c) 20 % dacă este un element cu risc moderat;
  - (d) 0 % dacă este un element cu risc scăzut.

Elementele extrabilanțiere menționate la primul alineat, a doua teză, se grupează în categoriile de risc indicate în anexa I.

Când o instituție utilizează metoda extinsă a garanțiilor financiare (*Financial Collateral Comprehensive Method*) în temeiul articolului 218, valoarea expunerii titlurilor de valoare sau mărfurilor vândute, date în gaj sau împrumutate în cadrul unei tranzacții de răscumpărare, în cadrul unei tranzacții de dare sau luare cu împrumut de titluri de valoare sau mărfuri și în

cadrul tranzacțiilor de creditare în marjă se majorează cu ajustarea corespunzătoare pentru volatilitate a respectivelor titluri de valoare sau mărfuri în conformitate cu dispozițiile articolelor 218 și 220.

2. Valoarea expunerii unui instrument financiar derivat enumerat în anexa II se determină în conformitate cu capitolul 6, efectele contractelor de novatie și ale altor acorduri de compensare luându-se în considerare în scopul aplicării metodelor respective în conformitate cu capitolul 6. În cazul tranzacțiilor de răscumpărare, al tranzacțiilor de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut, al tranzacțiilor cu termen lung de decontare și al tranzacțiilor de creditare în marjă, valoarea expunerii se poate determina fie în conformitate cu capitolul 6, fie în conformitate cu articolul 4.
3. În cazul în care o expunere face obiectul unei protecții finanțate a creditului, valoarea expunerii aplicabilă elementului respectiv se poate modifica în conformitate cu capitolul 4.

Articolul 107
Clase de expuneri

Fiecare expunere este încadrată în una dintre următoarele clase de expuneri:

- (a) creanțe sau creanțe contingente asupra administrațiilor centrale sau băncilor centrale;
- (b) creanțe sau creanțe contingente asupra administrațiilor regionale sau autorităților locale;
- (c) creanțe sau creanțe contingente asupra entităților din sectorul public;
- (d) creanțe sau creanțe contingente asupra băncilor multilaterale de dezvoltare;
- (e) creanțe sau creanțe contingente asupra organizațiilor internaționale;
- (f) creanțe sau creanțe contingente asupra instituțiilor;
- (g) creanțe sau creanțe contingente asupra societăților;
- (h) creanțe sau creanțe contingente de tip retail;
- (i) creanțe sau creanțe contingente garantate cu ipotecă asupra unor proprietăți imobiliare;
- (j) expuneri în stare de nerambursare;
- (k) creanțe sub forma unor obligațiuni garantate;
- (l) poziții de securitizare;
- (m) creanțe asupra instituțiilor și societăților cu o evaluare de credit pe termen scurt;
- (n) creanțe sub formă de unități sau acțiuni ale organismelor de plasament colectiv („OPC”);
- (o) creanțe din titluri de capital;
- (p) alte elemente.

Articolul 108
Calculul valorilor ponderate la riscale expunerilor

1. Pentru a calcula valorile expunerilor ponderate la risc, ponderile de risc se aplică tuturor expunerilor, dacă respectivele expuneri nu sunt deduse din fondurile proprii, în conformitate cu dispozițiile din secțiunea 2. Ponderile de risc aplicate depind de clasa în care este încadrată fiecare expunere și, în conformitate cu secțiunea 2, de calitatea creditului. Calitatea creditului poate fi stabilită prin raportare la evaluările de credit emise de instituțiile externe de evaluare a creditului definite la articolul 130 sau la evaluările de credit emise de agențiile de creditare a exportului, în conformitate cu secțiunea 3.
2. În vederea aplicării unei ponderi de risc în sensul alineatului (1), valoarea expunerii se multiplică cu ponderea de risc specificată sau determinată în conformitate cu secțiunea 2.
3. În cazul în care o expunere face obiectul unei protecții a creditului, ponderea de risc aplicabilă elementului respectiv se poate modifica în conformitate cu capitolul 4.
4. În cazul expunerilor din securitizare, valorile expunerilor ponderate la risc se calculează în conformitate cu capitolul 5.
5. În cazul expunerilor pentru care secțiunea 2 nu prevede o metodă de calcul se aplică o pondere de risc de 100%.
6. Cu excepția expunerilor care generează pasive sub formă de elemente de capital comun de rangul 1, elemente suplimentare de rangul 1 sau elemente de rangul 2, o instituție poate decide, sub rezerva aprobării de către autoritățile competente, să nu aplice cerințele prevăzute la prezentul articol alineatul (1) pentru expunerile instituției respective față de o contrapartidă care este societatea-mamă, filiala sa, o filială a societății-mamă sau unei societăți legate printr-o relație în sensul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE. Autoritățile competente sunt împuternicite să aprobe o astfel de metodă alternativă, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
  - (a) contrapartida este o instituție, un holding financiar, un holding financiar mixt, o instituție financiară, o societate de gestionare a activelor sau o societate de servicii auxiliare care face obiectul unor cerințe prudențiale adecvate;
  - (b) contrapartida este integral inclusă în aceeași consolidare ca și instituția;
  - (c) contrapartida face obiectul acelorași proceduri de evaluare, de măsurare și de control al riscurilor ca și instituția;
  - (d) contrapartida este situată în același stat membru ca și instituția;
  - (e) nu există niciun impediment practic sau juridic semnificativ, actual sau potențial, în calea transferului prompt de fonduri proprii sau a rambursării rapide a pasivelor de către contrapartidă instituției.

În cazul în care instituția decide, în conformitate cu prezentul alineat, să nu aplice cerințele prevăzute la alineatul (1), aceasta atribuie o pondere de risc de 0 %.

7. Cu excepția expunerilor care generează pasive sub formă de elemente de capital

comun de rangul 1, elemente suplimentare de rangul 1 și elemente de rangul 2, instituțiile pot, sub rezerva aprobării de către autoritățile competente, să nu aplice cerințele prevăzute la prezentul articol alineatul (1) pentru expunerile față de contrapartidele cu care instituțiile dețin un sistem instituțional de protecție care constă într-un acord contractual sau statutar de stabilire a responsabilităților care protejează instituțiile respective și le garantează, în speță, lichiditatea și solvabilitatea pentru a evita falimentul, în cazul în care este necesar. Autoritățile competente sunt împuternicite să aprobe o astfel de metodă alternativă dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) cerințele prevăzute la alineatul (6) literele (a), (d) și (e) sunt respectate;
- (b) măsurile luate garantează că sistemul instituțional de protecție poate acorda sprijinul necesar, în temeiul angajamentelor care stau la baza lui, din fonduri ușor accesibile;
- (c) sistemul instituțional de protecție dispune de sisteme adecvate și uniformizate pentru monitorizarea și clasificarea riscurilor, oferind o imagine completă a situațiilor de risc ale tuturor membrilor, precum și a sistemului instituțional de protecție în ansamblul său, cu posibilitățile corespunzătoare de a-și exercita influența; sistemele în cauză permit monitorizarea adecvată a expunerilor în stare de nerambursare, în conformitate cu articolul 174 alineatul (1);
- (d) sistemul instituțional de protecție realizează propria analiză a riscurilor, pe care o comunică diverșilor membri individuali;
- (e) sistemul instituțional de protecție întocmește și publică anual un raport consolidat care cuprinde bilanțul, contul de profit și pierderi, raportul de situație și raportul privind riscurile cu privire la sistemul instituțional de protecție în ansamblul său, sau un raport care cuprinde bilanțul agregat, contul agregat de profit și pierderi, raportul de situație și raportul privind riscurile cu privire la sistemul instituțional de protecție în ansamblul său;
- (f) membrii sistemului instituțional de protecție sunt obligați să dea un preaviz de cel puțin 24 de luni în cazul în care doresc să pună capăt sistemului instituțional de protecție;
- (g) utilizarea multiplă a elementelor eligibile pentru calculul fondurilor proprii (denumită în continuare „multipla utilizare a fondurilor proprii”), precum și orice constituire inadecvată de fonduri proprii între membrii sistemului instituțional de protecție sunt excluse;
- (h) sistemul instituțional de protecție se bazează pe o amplă participare a instituțiilor de credit cu un profil comercial predominant omogen;
- (i) adecvarea sistemelor menționate la litera (d) este aprobată și monitorizată la intervale regulate de către autoritățile competente.

În cazul în care instituția decide, în conformitate cu prezentul alineat, să nu aplice cerințele prevăzute la alineatul (1), aceasta atribuie o pondere de risc de 0 %.

8. Valorile expunerilor ponderate la risc pentru expunerile care decurg dintr-o contribuție prefinanțată a instituției la fondul de _____ garantare al unei contrapartide centrale

și expunerile din tranzacții cu o contrapartidă centrală se determină în conformitate cu articolele 296 - 300, după caz.

SECȚIUNEA 2

PONDERI DE RISC

Articolul 109

Expuneri față de administrații centrale sau bănci centrale

1. Expunerile față de administrații centrale și bănci centrale primesc o pondere de risc de 100%, cu excepția cazului în care se aplică tratamentele prevăzute la alineatele (2) - (5).
2. Expunerile față de administrații centrale și bănci centrale pentru care este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului desemnată primesc o pondere de risc în conformitate cu tabelul 1 care corespunde evaluării emise de instituția externă de evaluare a creditului eligibilă în conformitate cu articolul 131.

Tabelul 1						
Grad de calitate a creditului	1	2	3	4	5	6
Pondere de risc	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %

3. Expunerilor față de Banca Centrală Europeană li se aplică o pondere de risc de 0 %.
4. Expunerilor față de administrațiile centrale și băncile centrale ale statelor membre, denumite și finanțate în moneda națională a respectivei administrații centrale sau bănci centrale, li se aplică o pondere de risc de 0 %.
5. În cazul în care autoritățile competente dintr-o țară terță, care aplică dispoziții de supraveghere și reglementare cel puțin echivalente cu dispozițiile aplicate în Uniune, aplică o pondere de risc mai mică decât cea indicată la alineatele (1) și (2) pentru expunerile față de propria administrație centrală și propria bancă centrale, denumite și finanțate în moneda națională, instituțiile pot să aplice expunerilor respective aceeași pondere de risc.

În sensul prezentului alineat, Comisia poate adopta, prin intermediul actelor de punere în aplicare și sub rezerva procedurii de examinare prevăzute la articolul 447 alineatul (2), o decizie prin care să stabilească dacă o țară terță aplică dispoziții de supraveghere și reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune. În absența unei astfel de decizii, până la 1 ianuarie 2014, instituțiile pot continua să aplice tratamentul prevăzut la prezentul alineat pentru o țară terță, dacă autoritățile competente au declarat țara terță respectivă ca fiind eligibilă pentru acest tratament înainte de 1 ianuarie 2013.

Articolul 110

Expuneri față de administrații regionale sau autorități locale

1. Expunerile față de administrații regionale sau autorități locale sunt

ponderate la risc ca și expunerile față de instituții, cu excepția cazului în care acestea sunt tratate ca expuneri față de administrații centrale în temeiul alineatelor (2) sau (4). Tratatul preferențial pentru expunerile pe termen scurt prevăzut la articolul 115 alineatul (2) și la articolul 114 alineatul (2) nu se aplică.

2. Expunerile față de administrații regionale și autorități locale sunt tratate ca expuneri față de administrația centrală sub a cărei jurisdicție acestea sunt instituite, dacă nu există nicio diferență de risc între expunerile respective ca urmare a competențelor specifice de colectare de venituri ale administrațiilor regionale și ale autorităților locale și a existenței unor dispoziții instituționale specifice care au ca efect diminuarea riscului de nerambursare.

ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza expunerile față de administrații regionale și autorități locale care sunt tratate ca expuneri față de administrații centrale pe baza criteriilor prevăzute la paragraful anterior.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice până la 1 ianuarie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la al doilea paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Înainte de intrarea în vigoare a standardelor tehnice menționate la paragraful anterior, instituțiile pot continua să aplice tratamentul prevăzut la primul paragraf, în cazul în care autoritățile competente au aplicat acest tratament înainte de 1 ianuarie 2013.

3. Expunerile față de biserici și comunități religioase constituite ca persoane juridice de drept public, în măsura în care percep taxe în conformitate cu legislația care le acordă acest drept, sunt tratate ca expuneri față de administrații regionale și autorități locale. Totuși alineatul (2) nu se aplică. În acest caz, în scopul aplicării articolului 145 alineatul (1) litera (a), nu se exclude permisiunea de a aplica abordarea standardizată.
4. Când autoritățile competente din jurisdicția unei țări terțe care aplică dispoziții de supraveghere și de reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniunea Europeană tratează expunerile față de administrații regionale sau autorități locale în același mod ca și expunerile față de propria administrație centrală și nu există nicio diferență de risc între aceste expuneri, datorită competențelor specifice de colectare de venituri ale administrațiilor regionale sau autorităților locale și datorită acordurilor instituționale specifice de reducere a riscului de nerambursare, instituțiile pot să aplice expunerilor față de astfel de administrații regionale și autorități locale aceleași ponderi de risc.

În sensul prezentului alineat, Comisia poate adopta, prin intermediul actelor de punere în aplicare și sub rezerva procedurii de examinare prevăzute la articolul 447 alineatul (2), o decizie prin care să stabilească dacă o țară terță aplică dispoziții de supraveghere și reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune. În absența unei astfel de decizii, până la 1 ianuarie 2014, instituțiile pot continua să aplice tratamentul prevăzut la prezentul alineat pentru o țară terță, dacă autoritățile competente au declarat țara terță respectivă ca fiind eligibilă pentru acest tratament înainte de 1 ianuarie 2013.

5. Expunerilor față de administrații regionale sau autorități locale din statele membre care nu sunt menționate la alineatele (2) - (4) și sunt denumite și finanțate în moneda națională a

administrației regionale sau a autorității locale respective li se aplică o pondere de risc de 20%.

Articolul 111
Expuneri față de entități din sectorul public

1. Expunerile față de entități din sectorul public pentru care nu este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului desemnată primesc o pondere de risc în conformitate cu gradul de calitate a creditului atribuit expunerilor față de administrația centrală a jurisdicției în care este înregistrată entitatea din sectorul public în conformitate cu tabelul 2 de mai jos:

Tabelul 2						
Grad de calitate a creditului atribuit administrației centrale	1	2	3	4	5	6
Pondere de risc	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

Pentru expunerile față de entități din sectorul public înregistrate în țări a căror administrație centrală nu beneficiază de rating, ponderea de risc este de 100%.

2. Expunerile față de entități din sectorul public pentru care este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului desemnată sunt tratate în conformitate cu articolul 115. Tratatul preferențial pentru expunerile pe termen scurt prevăzut la articolul 114 alineatul (2) și la articolul 115 alineatul (2) nu se aplică entităților respective.
3. Pentru expunerile față de entități din sectorul public cu o scadență inițială de 3 luni sau mai puțin, ponderea de risc este de 20%.
4. Expunerile față de entități din sectorul public pot fi tratate drept expuneri față de administrația centrală în a cărei jurisdicție sunt constituite, în cazul în care nu există diferență de risc între aceste expuneri, datorită existenței unei garanții adecvate oferite de administrația centrală.
5. În sensul prezentului alineat, Comisia poate adopta, prin intermediul actelor de punere în aplicare și sub rezerva procedurii de examinare prevăzute la articolul 447 alineatul (2), o decizie prin care să stabilească dacă o țară terță aplică dispoziții de supraveghere și reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune. În absența unei astfel de decizii, până la 1 ianuarie 2014, instituțiile pot continua să aplice tratamentul prevăzut la prezentul alineat pentru o țară terță, dacă autoritățile competente au declarat țara terță respectivă ca fiind eligibilă pentru acest tratament înainte de 1 ianuarie 2013.
6. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza entitățile din sectorul public care pot fi tratate în conformitate cu alineatele (1) și (2).

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice până la 1 ianuarie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul

15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Înainte de intrarea în vigoare a standardelor tehnice menționate la primul paragraf, instituțiile pot continua să aplice tratamentul prevăzut la alineatul (1) aplicat de autoritățile competente înainte de 1 ianuarie 2013.

Articolul 112

Expuneri față de bănci multilaterale de dezvoltare

1. Expunerile față de bănci multilaterale de dezvoltare care nu sunt menționate la alineatul (2) sunt tratate în același mod ca și expunerile față de instituții. Tratamentul preferențial pentru expunerile pe termen scurt prevăzut la articolul 115 alineatul (2) și la articolul 115 alineatul (4) nu se aplică.

Societatea Interamericană de Investiții (*Inter-American Investment Corporation*), Banca pentru Comerț și Dezvoltare a Mării Negre (*Black Sea Trade and Development Bank*) și Banca Central-Americană pentru Integrare Economică (*Central American Bank for Economic Integration*) sunt considerate bănci multilaterale de dezvoltare (BMD).

2. Expunerilor față de următoarele bănci multilaterale de dezvoltare li se aplică o pondere de risc de 0 %:
  - (a) Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare (*International Bank for Reconstruction and Development*);
  - (b) Societatea Financiară Internațională (*International Finance Corporation*);
  - (c) Banca Interamericană de Dezvoltare (*Inter-American Development Bank*);
  - (d) Banca Asiatică de Dezvoltare (*Asian Development Bank*);
  - (e) Banca Africană de Dezvoltare (*African Development Bank*);
  - (f) Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei (*Council of Europe Development Bank*);
  - (g) Banca Nordică de Investiții (*Nordic Investment Bank*);
  - (h) Banca Caraibiană de Dezvoltare (*Caribbean Development Bank*);
  - (i) Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare (*European Bank for Reconstruction and Development*);
  - (j) Banca Europeană de Investiții (*European Investment Bank*);
  - (k) Fondul European de Investiții (*European Investment Fund*);
  - (l) Agenția pentru Garantarea Investițiilor Multilaterale (*Multilateral Investment Guarantee Agency*);
  - (m) Facilitatea Internațională de Finanțare în favoarea Imunizării (*International Finance*

Facility for Immunisation);

(n) Banca Islamică de Dezvoltare (*Islamic Development Bank*).

3. Se aplică o pondere de 20 % părții nevărsate a capitalului subscris la Fondul European de Investiții.

Articolul 113

Expuneri față de organizații internaționale

Expunerilor față de următoarele organizații internaționale li se aplică o pondere de risc de 0 %:

- (a) Uniunea Europeană;
- (b) Fondul Monetar Internațional;
- (c) Banca Reglementelor Internaționale;
- (d) Fondul european de stabilitate financiară;
- (e) o instituție financiară internațională instituită de două sau mai multe state membre, care are scopul de a mobiliza fonduri și de a oferi asistență financiară în beneficiul membrilor săi care sunt afectați sau amenințați de probleme grave de finanțare.

Articolul 114

Expuneri față de instituții

- 1. Expunerile față de instituțiile pentru care este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului desemnată sunt ponderate la risc în conformitate cu articolul 115. Expunerile față de instituțiile pentru care este nu disponibilă o evaluare de credit efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului desemnată sunt ponderate la risc în conformitate cu articolul 116.
- 2. Expunerilor față de instituții cu o maturitate reziduală de trei luni sau mai puțin, denominate și finanțate în moneda națională li se atribuie o pondere de risc care este cu o clasă mai puțin favorabilă decât ponderea de risc preferențială, așa cum este descrisă la articolul 109 alineatele (4) și (5), alocată expunerilor față de administrația centrală respectivă.
- 3. Niciunei expuneri cu o maturitate reziduală de trei luni sau mai puțin, denominate și finanțate în moneda națională a debitorului, nu i se aplică o pondere de risc mai mică de 20 %.
- 4. Expunerea față de o instituție sub formă de rezerve minime obligatorii prevăzute de BCE sau de banca centrală a unui stat membru a fi deținute de o instituție poate fi ponderată la risc ca și expunerile față de banca centrală din statul membru respectiv cu condiția ca:
  - (a) rezervele să fie deținute în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1745/2003 al Băncii Centrale Europene din 12 septembrie 2003 privind aplicarea rezervelor minime obligatorii, în conformitate cu un regulament ulterior de înlocuire sau în conformitate cu cerințele naționale echivalente în toate aspectele importante cu regulamentul

menționat;

- (b) în cazul falimentului sau al insolvenței instituției care deține rezervele, acestea să fie rambursate integral instituției în timp util și să nu fie utilizate pentru a acoperi alte datorii ale instituției.
5. Expunerile față de instituții financiare autorizate și supravegheate de autoritățile competente și care fac obiectul unor cerințe prudențiale echivalente celor aplicate instituțiilor sunt tratate ca expuneri față de instituții.

Articolul 115

Expuneri față de instituții evaluate

1. Expunerile față de instituții, cu o maturitate reziduală de peste trei luni, pentru care este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului desemnată primesc o pondere de risc în conformitate cu tabelul 3 care corespunde evaluării de credit emise de instituția externă de evaluare a creditului eligibilă în conformitate cu articolul 131.

Tabelul 3						
Grad de calitate a creditului	1	2	3	4	5	6
Pondere de risc	20 %	50 %	50 %	100 %	100 %	150 %

2. Expunerile față de instituții, cu o maturitate reziduală de până la trei luni, pentru care este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului desemnată primesc o pondere de risc în conformitate cu tabelul 4 care corespunde evaluării de credit emise de instituția externă de evaluare a creditului eligibilă în conformitate cu articolul 131:

Tabelul 4						
Grad de calitate a creditului	1	2	3	4	5	6
Pondere de risc	20 %	20 %	20 %	50 %	50 %	150 %

3. Interacțiunea dintre tratamentul evaluării de credit pe termen scurt în temeiul articolului 126 și tratamentul preferențial general pentru expunerile pe termen scurt prevăzut la alineatul (2) este după cum urmează:
- (a) în cazul în care nu există o evaluare a expunerilor pe termen scurt, se aplică tratamentul preferențial general pentru expunerile pe termen scurt menționat la alineatul (2) în cazul tuturor expunerilor față de instituții cu o maturitate reziduală de până la trei luni;
- (b) în cazul în care există o evaluare pe termen scurt, iar evaluarea respectivă determină aplicarea unei ponderi de risc identice sau mai favorabile decât

utilizarea tratamentului preferențial general pentru expunerile pe termen scurt, menționat la alineatul (2), atunci evaluarea pe termen scurt se utilizează numai pentru expunerea respectivă. Celelalte expuneri pe termen scurt fac obiectul tratamentului preferențial general pentru expuneri pe termen scurt, menționat la alineatul (2);

- (c) În cazul în care există o evaluare pe termen scurt, iar evaluarea respectivă determină aplicarea unei ponderi de risc mai puțin favorabile decât utilizarea tratamentului preferențial general pentru expunerile pe termen scurt, menționat la alineatul (2), atunci tratamentul preferențial general pentru expunerile pe termen scurt nu se utilizează și tuturor creanțelor pe termen scurt care nu beneficiază de rating li se aplică aceeași pondere de risc ca și cea aplicată prin evaluarea specifică pe termen scurt.

Articolul 116

Expuneri față de instituții care nu beneficiază de rating

1. Expunerile față de instituții pentru care nu este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului desemnată primesc o pondere de risc în conformitate cu gradul de calitate a creditului atribuit expunerilor față de administrația centrală a jurisdicției în care este înregistrată instituția în conformitate cu tabelul 5 de mai jos:

Tabelul 5						
Grad de calitate a creditului atribuit administrației centrale	1	2	3	4	5	6
Ponderea de risc a expunerii	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

2. Pentru expunerile față de instituții care nu beneficiază de rating înregistrate în țări a căror administrație centrală nu beneficiază de rating, ponderea de risc este de 100%.
3. Pentru expunerile față de instituții care nu beneficiază de rating cu o scadență inițială efectivă de cel mult trei luni, ponderea de risc este de 20 %.

Articolul 117

Expuneri față de societăți

1. Expunerile pentru care este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului desemnată primesc o pondere de risc în conformitate cu tabelul 6, care corespunde evaluării de credit emise de instituția externă de evaluare a creditului eligibilă în conformitate cu articolul 131.

Tabelul 6						
Grad de calitate a creditului	1	2	3	4	5	6
Pondere de risc	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

2. Expunerile pentru care nu este disponibilă o evaluare a riscului primesc o pondere a de risc de 100 % sau ponderea de risc aplicabilă administrației centrale respective, oricare este mai mare.

Articolul 118
Expuneri de tip retail

Expunerile care respectă următoarele criterii primesc o pondere de risc de 75%:

- (a) expunerea este față de una sau mai multe persoane fizice sau față de o întreprindere mică sau mijlocie;
- (b) expunerea face parte dintr-un număr semnificativ de expuneri cu caracteristici similare, astfel încât riscurile asociate unui astfel de împrumut sunt reduse considerabil;
- (c) suma totală datorată instituției, societăților-mamă și filialelor sale, incluzând orice expunere în stare de nerambursare, de către clientul debitor sau de către un grup de clienți aflați în legătură, excluzând creanțele sau creanțele contingente garantate cu proprietăți imobiliare locative, nu depășește 1 milion EUR, potrivit informațiilor deținute de instituție. Instituția ia toate măsurile necesare pentru a confirma situația respectivă.

Titlurile de valoare nu pot fi încadrate în clasa de expuneri de tip retail.

Valoarea actuală a plăților minime de leasing de tip retail poate fi încadrată în clasa de expuneri de tip retail.

Articolul 119
Expuneri garantate cu ipotecă pe proprietăți imobiliare

1. O expunere sau orice parte a unei expuneri garantată integral printr-o ipotecă asupra unei proprietăți imobiliare primește o pondere de risc de 100%, dacă nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 120 și la articolul 121, cu excepția oricărei părți a expunerii care este clasificată într-o altă clasă de expuneri.

Partea unei expuneri care este tratată ca fiind garantată integral cu o proprietate imobiliară nu este mai mare decât valoarea de piață a proprietății ipotecate sau decât valoarea ipotecară a proprietății respective în statele membre care au prevăzut criterii riguroase pentru evaluarea valorii ipotecare prin dispoziții statutare sau de reglementare.

2. Pe baza datelor colectate în temeiul articolului 96 și a oricăror alți indicatori relevanți, autoritățile competente evaluează periodic, cel puțin o dată pe an, dacă este adecvată ponderea de risc de 35% pentru expunerile garantate cu ipotecă asupra proprietăților imobiliare locative menționate la articolul 120 și ponderea de risc de 50% pentru expunerile garantate cu proprietăți imobiliare comerciale menționate la articolul 121 situate pe teritoriul lor, în baza istoricului situațiilor de nerambursare pentru expunerile garantate cu proprietăți imobiliare și ținând seama de perspectivele de evoluție a piețelor imobiliare, și pot stabili o pondere de risc mai mare sau criterii mai stricte decât cele prevăzute la articolul 120 alineatul (2) și la articolul 121 alineatul (2), acolo unde este cazul, pe considerente de stabilitate financiară. ABE coordonează evaluările efectuate de autoritățile competente.

Autoritățile competente consultă ABE privind ajustările ponderilor de risc și criteriile aplicate. ABE publică ponderile de risc și criteriilor stabilite de autoritățile competente pentru expunerile menționate la articolele 120, 121 și 195.

ABE elaborează standarde tehnice de reglementare care să precizeze condițiile de care trebuie să țină seama autoritățile competente la stabilirea unor ponderi de risc sau criterii mai stricte.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice până la 31 decembrie 2014.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

3. Instituțiile dintr-un stat membru aplică ponderile de risc și criteriile stabilite de autoritățile competente dintr-un alt stat membru pentru expunerile garantate cu ipotecă pe proprietăți imobiliare comerciale și locative situate în statul membru respectiv.

Articolul 120

Expuneri garantate integral cu proprietăți locative

1. Cu excepția cazului în care se decide altfel de către autoritățile competente în conformitate cu articolul 119 alineatul (2), expunerile garantate integral cu ipotecă pe proprietăți imobiliare locative sunt tratate după cum urmează:
  - (a) expunerile sau orice parte a unei expuneri garantate integral cu ipotecă pe proprietăți imobiliare locative care sunt sau urmează a fi ocupate sau închiriate de proprietar sau de proprietarul beneficiar în cazul societăților pentru investiții personale, primesc o pondere de risc de 35%;
  - (b) expunerile garantate integral cu acțiuni la societăți imobiliare locative finlandeze, care funcționează în conformitate cu Legea din 1991 privind societățile imobiliare locative finlandeze sau alte legi echivalente ulterioare în ceea ce privește proprietățile locative care sunt sau urmează a fi ocupate sau închiriate de proprietar, primesc o pondere de risc de 35 %;
  - (c) expunerile față de un chiriaș care a încheiat o tranzacție de închiriere a imobilului pentru o proprietate imobiliară locativă în care instituția este locator, iar chiriașul are opțiunea de cumpărare, primesc o pondere de risc de 35 %, cu condiția ca expunerea instituției să fie garantată integral prin deținerea proprietății respective.
2. Instituțiile consideră că o expunere sau o anumită parte a acesteia este garantată integral în sensul alineatului (1) numai dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
  - (a) valoarea proprietății nu depinde în mod semnificativ de calitatea creditului debitorului. Atunci când determină relevanța unei asemenea dependențe, instituțiile pot exclude situațiile în care atât valoarea proprietății, cât și performanța debitorului sunt afectate de factori pur macroeconomici;
  - (b) riscul asociat debitorului nu depinde în mod semnificativ de randamentul proprietății sau al proiectului suport, ci de capacitatea reală a debitorului de a

rambursa datoria din alte surse; în consecință, rambursarea sumelor datorate nu depinde în mod semnificativ de fluxurile de numerar generate de proprietatea care servește drept garanție reală. Pentru aceste alte surse, instituțiile trebuie, în momentul acordării împrumutului, să stabilească raportul maxim împrumut/venit, ca parte a politicii lor creditare, și să obțină dovezi corespunzătoare privind veniturile relevante.

- (c) cerințele prevăzute la articolul 203 și normele de evaluare prevăzute la articolul 224 alineatul (1) sunt îndeplinite;
  - (d) partea din împrumut care primește o pondere de risc de 35%, cu excepția cazului în care se prevede altfel în temeiul articolului 119 alineatul (2), nu depășește, cu excepția cazului în care se prevede altfel în temeiul articolului 119 alineatul (2), 80% din valoarea de piață a proprietății în cauză sau 80% din valoarea ipotecară a proprietății respective, cu excepția cazului în care se prevede altfel în temeiul articolului 119 alineatul (2), în statele membre care au prevăzut criterii riguroase pentru evaluarea valorii ipotecare prin dispoziții statutare sau de reglementare.
3. Instituțiile pot deroga de la alineatul (2) litera (b) în cazul expunerilor garantate integral cu ipoteci pe proprietăți imobiliare locative situate pe teritoriul unui stat membru, dacă autoritatea competentă a acestui stat membru a publicat dovezi indicând prezența unei piețe imobiliare locative bine dezvoltate și cu existență îndelungată pe teritoriul respectiv, cu rate ale pierderii care nu depășesc următoarele limite:
- (a) pierderile provenind din împrumuturi garantate cu proprietăți imobiliare locative până la 80% din valoarea de piață sau până la 80% din valoarea ipotecară, cu excepția cazului în care se prevede altfel în temeiul articolului 119 alineatul (2), nu depășesc 0,3% din împrumuturile scadente garantate cu proprietăți imobiliare locative în orice an dat;
  - (b) pierderile totale provenind din împrumuturi garantate cu proprietăți imobiliare locative nu depășesc 0,5% din împrumuturile scadente garantate cu proprietăți imobiliare locative în orice an dat.
4. În cazul în care niciuna dintre limitele menționate la alineatul (3) nu este respectată într-un anumit an, eligibilitatea pentru utilizarea alineatului (3) încetează, urmând să se aplice condiția menționată la alineatul 2 litera (b) până la data la care condițiile prevăzute la alineatul (3) sunt respectate într-un an ulterior.

Articolul 121

Expunerile garantate integral cu ipoteci pe proprietăți imobiliare comerciale

1. Cu excepția cazului în care autoritățile competente decid altfel, în conformitate cu articolul 119 alineatul (2), expunerile garantate integral cu ipoteci pe proprietăți imobiliare comerciale sunt tratate după cum urmează:
- (a) expunerile sau orice parte a unei expuneri garantate integral cu ipoteci pe birouri sau alte sedii comerciale pot primi o pondere de risc de 50%;
  - (b) expunerile garantate integral cu acțiuni la societățile imobiliare locative finlandeze, care funcționează în conformitate cu Legea din 1991 privind societățile

imobiliare locative finlandeze sau alte legi echivalente ulterioare, în ceea ce privește birourile și alte sedii comerciale, pot primi o pondere de risc de 50%;

- (c) expunerile asociate tranzacțiilor de închiriere de proprietăți imobiliare pentru birouri sau alte sedii comerciale, în care instituția este locator, iar chiriașul are opțiunea de cumpărare, pot primi o pondere de risc de 50 %, cu condiția ca expunerea instituției să fie garantată integral prin deținerea proprietății respective.

2. Alineatul (1) se aplică în următoarele condiții:

- (a) valoarea proprietății nu depinde în mod semnificativ de calitatea creditului debitorului. Atunci când determină relevanța unei asemenea dependențe, instituțiile pot exclude situațiile în care atât valoarea proprietății, cât și performanța debitorului sunt afectate de factori pur macroeconomici;
- (b) riscul asociat debitorului nu depinde în mod semnificativ de randamentul proprietății sau al proiectului suport, ci de capacitatea reală a debitorului de a rambursa datoria din alte surse; în consecință, rambursarea sumelor datorate nu depinde în mod semnificativ de fluxurile de numerar generate de proprietatea care servește drept garanție reală;
- (c) cerințele prevăzute la articolul 203 și normele de evaluare prevăzute la articolul 224 alineatul (1) sunt îndeplinite;
- (d) ponderea de risc de 50 %, cu excepția cazului în care se prevede altfel în temeiul articolului 119 alineatul (2), se atribuie acelei părți din împrumut care nu depășește 50 % din valoarea de piață sau 60 % din valoarea ipotecară a proprietății respective, cu excepția cazului în care se prevede altfel în temeiul articolului 119 alineatul (2), în statele membre care au prevăzut criterii riguroase pentru evaluarea valorii ipotecare prin dispoziții statutare sau de reglementare.

3. Instituțiile pot deroga de la alineatul (2) litera (b) în cazul expunerilor garantate integral cu ipotecă pe proprietăți imobiliare comerciale situate pe teritoriul unui stat membru, dacă autoritatea competentă a acestui stat membru a publicat dovezi indicând prezența unei piețe imobiliare a proprietăților comerciale bine dezvoltate și cu existență îndelungată pe teritoriul respectiv, cu rate ale pierderii care nu depășesc următoarele limite

- (a) pierderile provenind din împrumuturi garantate cu proprietăți imobiliare comerciale până la 50 % din valoarea de piață sau 60 % din valoarea ipotecară [cu excepția cazului în care se prevede altfel în temeiul articolului 119 alineatul (2)] nu depășesc 0,3 % din împrumuturile scadente garantate cu proprietăți imobiliare comerciale în orice an dat;
- (b) pierderile totale provenind din împrumuturi garantate cu proprietăți imobiliare comerciale nu depășesc 0,5 % din împrumuturile scadente garantate cu proprietăți imobiliare comerciale în orice an dat.

4. În cazul în care niciuna dintre limitele menționate la alineatul (3) nu este respectată într-un anumit an, eligibilitatea pentru utilizarea alineatului (3) încetează, urmând să se aplice condiția menționată la alineatul 2 litera (b) până la data la care condițiile prevăzute la alineatul (3) sunt respectate într-un an ulterior.

Articolul 122
Expuneri în stare de nerambursare

1. Partea negarantată a oricărui element pentru care s-a înregistrat o stare de nerambursare în conformitate cu articolul 174 primește o pondere de risc de:
  - (a) 150 %, în cazul în care ajustările pentru riscul de credit specific reprezintă mai puțin de 20% din partea negarantată a valorii expunerii, dacă aceste ajustări pentru riscul de credit specific nu au fost aplicate;
  - (b) 100 %, în cazul în care ajustările pentru riscul de credit specific nu reprezintă mai puțin de 20% din partea negarantată a valorii expunerii, dacă aceste ajustări pentru riscul de credit specific nu au fost aplicate;
2. Pentru determinarea părții garantate a elementului care a depășit data scadentă, garanțiile eligibile sunt cele eligibile pentru diminuarea riscului de credit în temeiul capitolului 4.
3. Expunerile garantate integral cu ipoteci pe proprietăți imobiliare locative în conformitate cu articolul 120 primesc o pondere de risc de 100%, după deducerea ajustărilor de valoare, în cazul în care a survenit o stare de nerambursare conform articolului 174.
4. Expunerile garantate integral cu ipoteci pe proprietăți imobiliare comerciale în conformitate cu articolul 121 primesc o pondere de risc de 100% în cazul în care a survenit o stare de nerambursare conform articolului 174.

Articolul 123
Elemente asociate unui risc extrem de ridicat

1. Instituții atribuie o pondere de risc de 150% pentru expunerile asociate unor riscuri foarte ridicate, inclusiv pentru expunerile sub formă de acțiuni sau unități ale unui organism de plasament colectiv, dacă este cazul.
2. Expunerile cu riscuri foarte ridicate includ oricare dintre următoarele investiții:
  - (a) investițiile în societățile cu capital de risc;
  - (b) fondurile de investiții alternative, așa sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul (1) din Directiva 2011/61/UE [inserat de OP - Directiva privind administratorii fondurilor de investiții alternative];
  - (c) finanțări speculative ale proprietăților imobiliare.
3. Atunci când evaluează dacă un alt tip de expunere în afară de expunerile menționate la alineatul (2) este asociat unor riscuri foarte ridicate, instituțiile trebuie să ia în considerare următoarele caracteristici de risc:
  - (a) există un risc de pierdere ridicat ca urmare a nerambursării de către debitor;
  - (b) este imposibil să se evalueze cu precizie dacă expunerea se încadrează la litera (a).

ABE emite orientări care să precizeze ce tipuri de expuneri sunt asociate unui risc extrem de ridicat și în ce circumstanțe.

Orientările se adoptă în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 124
Expuneri sub formă de obligațiuni garantate

1. Pentru a fi eligibile pentru tratamentul preferențial prevăzut la alineatul (3), „obligațiunile garantate” reprezintă obligațiunile definite la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind anumite organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM)²³ și garantate cu oricare dintre următoarele active eligibile:
  - (a) expuneri față de sau garantate de administrații centrale, bănci centrale, entități din sectorul public, administrații regionale și autorități locale din Uniune;
  - (b) expuneri față de sau garantate de administrații centrale ale unor țări terțe, bănci centrale din afara UE, bănci multilaterale de dezvoltare, organizații internaționale care se încadrează la gradul 1 de calitate a creditului, după cum se prevede în prezentul capitol, expuneri față de sau garantate de entități din sectorul public din afara UE, de administrații regionale din afara UE și de autorități locale din afara UE, care sunt ponderate la risc ca expuneri față de instituții sau administrații centrale și bănci centrale, în conformitate cu articolul 110 alineatul (1), articolul 110 alineatul (2), articolul 111 alineatul (1), articolul 111 alineatul (2) sau respectiv articolul 111 alineatul (4) și care se încadrează la nivelul 1 de calitate a riscului, după cum se prevede în prezentul capitol, și expuneri în sensul prezentei litere, care se încadrează cel puțin la gradul 2 de calitate a creditului, după cum se prevede în prezentul capitol, cu condiția ca respectivele expuneri să nu depășească 20 % din valoarea nominală a obligațiunilor garantate exigibile ale instituțiilor emitente;
  - (c) expuneri față de instituții care se încadrează la gradul 1 de calitate a creditului, după cum se prevede în prezentul capitol. Totalul acestor expuneri nu depășește 15 % din valoarea nominală a obligațiunilor garantate exigibile ale instituției emitente. Nu se includ în limita de 15 % expunerile generate de transferul și gestionarea plăților efectuate de debitori sau de lichidarea împrumuturilor garantate cu proprietăți imobiliare către titularii obligațiunilor garantate. Expunerile față de instituțiile din UE, cu o scadență de cel mult 100 de zile, nu fac obiectul cerințelor pentru nivelul 1, însă respectivele instituții trebuie să se încadreze cel puțin la gradul 2 de calitate a creditului, după cum se prevede în prezentul capitol.

Autoritățile competente pot, după ce au consultat ABE, să deroge parțial de la aplicarea literei (c) și să permită gradul 2 de calitate a creditului pentru totalitatea expunerilor reprezentând maxim 10% din valoarea nominală a obligațiunilor garantate exigibile ale instituției emitente, cu condiția ca eventualele probleme semnificative de concentrare în

---

²³ JO L 02, 17.11.2009, p. 2.

statele membre vizate să poată fi justificate datorită aplicării cerinței privind gradul 1 de calitate a creditului menționate la litera (c);

- (d) împrumuturi garantate cu proprietăți imobiliare locative sau cu acțiuni la societăți imobiliare locative finlandeze, așa cum se menționează la articolul 120 alineatul (1) litera (b), până la valoarea cea mai mică dintre principalul ipotecilor combinate cu orice ipoteci anterioare și 80 % din valoarea proprietăților gajate, sau garantate cu unități de rang prioritar emise de „*Fonds Communs de Créances*” franceze sau de organisme echivalente de securitizare, reglementate de legislația unui stat membru, care asigură securitizarea expunerilor pe proprietăți imobiliare locative. În cazul în care astfel de unități de rang prioritar sunt utilizate drept garanție, în cadrul supravegherii publice speciale pentru protejarea deținătorilor de obligațiuni, așa cum se prevede la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), trebuie să se asigure că activele-suport pentru aceste unități sunt constituite, în orice moment de la integrarea lor în portofoliul de acoperire, în proporție de cel puțin 90 % din ipoteci rezidențiale combinate cu orice ipoteci anterioare, până la valoarea cea mai mică dintre principalul unităților, principalul ipotecilor și 80 % din valoarea proprietăților gajate, că unitățile se încadrează la gradul 1 de calitate a creditului, după cum prevede în prezentul capitol, și că aceste unități nu depășesc 10 % din valoarea nominală a emisiunii în circulație;

Nu se includ în limita de 90 % expunerile generate de transferul și gestionarea plăților efectuate de debitori sau de lichidarea împrumuturilor garantate cu proprietăți gajate în raport cu unități de rang prioritar sau titluri de creanță;

- (e) împrumuturi garantate cu proprietăți imobiliare comerciale sau cu acțiuni la societăți imobiliare locative finlandeze, așa cum se menționează la articolul 121 alineatul (1) litera (b), până la valoarea cea mai mică dintre principalul ipotecilor combinate cu orice ipoteci anterioare și 60 % din valoarea proprietăților gajate, sau garantate cu unități de rang prioritar emise de „*Fonds Communs de Créances*” franceze sau de organisme echivalente de securitizare, reglementate de legislația unui stat membru, care asigură securitizarea expunerilor pe proprietăți imobiliare comerciale. În cazul în care astfel de unități de rang prioritar sunt utilizate drept garanție, în cadrul supravegherii publice speciale pentru protejarea deținătorilor de obligațiuni, așa cum se prevede la articolul 52 alineatul (4) din Directiva 2009/65/CE, trebuie să se asigure că activele-suport pentru aceste unități sunt constituite, în orice moment de la integrarea lor în portofoliul de acoperire, în proporție de cel puțin 90 % din ipoteci pe proprietăți imobiliare comerciale combinate cu orice ipoteci anterioare, până la valoarea cea mai mică dintre principalul unităților, principalul ipotecilor și 60 % din valoarea proprietăților gajate, că unitățile se încadrează la gradul 1 de calitate a creditului, după cum prevede în prezentul capitol, și că aceste unități nu depășesc 10 % din valoarea nominală a emisiunii în circulație. Împrumuturile garantate cu proprietăți imobiliare comerciale sunt eligibile dacă raportul valoare/împrumut de 60% este depășit până la un nivel maxim de 70% în cazul în care valoarea totală a activelor constituite ca garanții pentru obligațiunile garantate depășește valoarea nominală exigibilă a obligațiunilor garantate cu cel puțin 10%, iar creanța deținătorilor de obligațiuni îndeplinește cerințele privind securitatea juridică prevăzute în capitolul 4. Creanța deținătorilor de obligațiuni are prioritate față de alte creanțe asupra garanției. Nu se includ în limita de 90 % expunerile generate de transferul și gestionarea plăților efectuate de debitori sau de lichidarea împrumuturilor

garantate cu proprietăți gajate în raport cu unități de rang prioritar sau titluri de creanță;

- (f) împrumuturi garantate cu nave numai atunci când ipotecile corespunzătoare care sunt combinate cu orice ipotecă anterioară nu depășesc limita de 60 % din valoarea navei gajate.

Situațiile de la literele (a) - (f) includ, de asemenea, garanții care sunt limitate prin lege exclusiv la protejarea deținătorilor de obligațiuni împotriva pierderilor.

2. Pentru proprietățile imobiliare care constituie garanții pentru obligațiunile garantate, instituțiile trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la articolul 203 și normele de evaluare prevăzute la articolul 224 alineatul (1).
3. Obligațiunile garantate pentru care este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului desemnată primesc o pondere de risc în conformitate cu tabelul 6a, care corespunde evaluării de credit emise de instituția externă de evaluare a creditului eligibilă în conformitate cu articolul 131.

Tabelul 6a						
Grad de calitate a creditului	1	2	3	4	5	6
Pondere de risc	10 %	20 %	20 %	50 %	50 %	100 %

4. Obligațiunile garantate pentru care nu este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului desemnată primesc o pondere de risc pe baza ponderii de risc atribuite expunerilor negarantate de rang prioritar față de instituția emitentă. Se aplică următoarea corespondență între ponderile de risc:
- (a) în cazul în care expunerile față de instituție primesc o pondere de risc de 20 %, obligațiunea garantată primește o pondere de risc de 10 %;
- (b) în cazul în care expunerile față de instituție primesc o pondere de risc de 50 %, obligațiunea garantată primește o pondere de risc de 20 %;
- (c) în cazul în care expunerile față de instituție primesc o pondere de risc de 100 %, obligațiunea garantată primește o pondere de risc de 50 %;
- (d) în cazul în care expunerile față de instituție primesc o pondere de risc de 150 %, obligațiunea garantată primește o pondere de risc de 100 %.
5. Obligațiunile garantate emise înainte de 31 decembrie 2007 nu fac obiectul cerințelor prevăzute la alineatele (1) și (2). Ele sunt eligibile pentru tratamentul preferențial până la data scadenței lor în conformitate cu alineatul (3).

Articolul 125
Elemente reprezentând poziții din securitizare

Valorile expunerilor ponderate la risc aferente pozițiilor din securitizare se determină în conformitate cu capitolul 5.

Articolul 126
Expuneri față de instituții și societăți cu o evaluare de credit pe termen scurt

Expunerile față de instituții și expunerile față de societăți pentru care este disponibilă o evaluare de credit pe termen scurt efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului desemnată primesc o pondere de risc în conformitate cu tabelul 7, care corespunde evaluării emise de instituția externă de evaluare a creditului eligibilă în conformitate cu articolul 131.

Tabelul 7						
Grad de calitate a creditului	1	2	3	4	5	6
Pondere de risc	20 %	50 %	100 %	150 %	150 %	150 %

Articolul 127
Expuneri sub formă de unități sau acțiuni ale organismelor de plasament colectiv (OPC)

1. Expunerile sub formă de unități sau acțiuni ale organismelor de plasament colectiv (denumite în continuare „OPC”) primesc o pondere de risc de 100%, cu excepția cazului în care instituția aplică metoda de evaluare a riscului de credit prevăzută la alineatul (2), abordarea prin transparență (*look-through approach*) prevăzută la alineatul (4) sau metoda ponderii de risc medii prevăzută la alineatului (5) dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (3).
2. Expunerile sub formă de unități sau acțiuni ale OPC pentru care este disponibilă o evaluare de credit efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului desemnată primesc o pondere de risc în conformitate cu tabelul 8, care corespunde evaluării de credit emise de instituția externă de evaluare a creditului eligibilă în conformitate cu articolul 131.

Tabelul 8						
Grad de calitate a creditului	1	2	3	4	5	6
Pondere de risc	20 %	50 %	100 %	100 %	150 %	150 %

3. Instituțiile pot determina ponderea de risc pentru un OPC, dacă sunt îndeplinite următoarele criterii de eligibilitate:
  - (a) OPC este administrat de o societate care face obiectul supravegherii în cadrul unui stat membru sau, în ceea ce privește OPC din țări terțe, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (i) OPC este administrat de o societate care face obiectul unei supravegheri considerate echivalente cu cea reglementată de legislația Uniunii;
- (ii) este asigurată în mod corespunzător cooperarea autorităților competente;
- (b) prospectul OPC sau documentul echivalent include următoarele:
  - (i) categoriile de active în care OPC este autorizat să investească;
  - (ii) în cazul în care se aplică limite ale investiției, limitele relative și metodologia de calculare a lor;
- (c) activitatea OPC este raportată autorității competente cel puțin anual, pentru a face posibilă evaluarea activelor și pasivelor, a veniturilor și a tranzacțiilor efectuate în perioada de raportare.

În sensul literei (a), Comisia poate adopta, prin intermediul actelor de punere în aplicare și sub rezerva procedurii de examinare prevăzute la articolul 447 alineatul (2), o decizie prin care să stabilească dacă o țară terță aplică dispoziții de supraveghere și reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniunea Europeană. În absența unei astfel de decizii, până la 1 ianuarie 2014, instituțiile pot continua să aplice tratamentul prevăzut la prezentul alineat pentru o țară terță, dacă autoritățile competente au declarat țara terță respectivă ca fiind eligibilă pentru acest tratament înainte de 1 ianuarie 2013.

4. Dacă instituția cunoaște expunerile-suport ale unui OPC, ea poate ține seama direct de aceste expuneri-suport pentru a calcula o pondere de risc medie pentru expunerile sale sub formă de acțiuni ale OPC în conformitate cu metodele prevăzute în prezentul capitol. Dacă o expunere-suport a unui OPC este ea însăși o expunere sub formă de acțiuni ale unui alt OPC care îndeplinește criteriile de la alineatul (3), instituția poate ține seama direct expunerile-suport ale celui din urmă OPC.
5. În cazul în care instituția nu cunoaște expunerile suport ale unui OPC, ea poate calcula o pondere de risc medie pentru expunerile sale sub formă de unități sau acțiuni ale OPC în conformitate cu metodele prevăzute în prezentul capitol, pornind de la premisa că OPC investește mai întâi, până la limita maximă permisă prin mandatul său, în clasele de expuneri care implică cea mai ridicată cerință de capital, după care continuă să investească în ordine descrescătoare până când este atinsă limita totală maximă pentru investiții.

Instituțiile pot să se bazeze pe părțile terțe menționate în continuare pentru calcularea și raportarea, în conformitate cu metodele prevăzute la alineatele (4) și (5), unei ponderi de risc pentru OPC:

- (a) instituția depozitară sau instituția financiară depozitară a OPC-ului, cu condiția ca OPC-ul să investească exclusiv în titluri de valoare și să depoziteze toate titlurile la această instituție depozitară sau instituție financiară;
- (b) pentru OPC-urile care nu se încadrează la litera (a), societatea de administrare a OPC-ului, cu condiția ca societatea de administrare a OPC-ului să îndeplinească criteriile prevăzute la alineatul 3 litera (a).

Corectitudinea calculului menționat la primul paragraf trebuie să fie confirmată de către un auditor extern.

Articolul 128
Expuneri provenind din titluri de capital

1. Următoarele expuneri se consideră expuneri provenind din titluri de capital:
  - (a) expuneri care nu sunt pe titluri de creanță și care conferă dreptul la o creanță subordonată reziduală asupra activelor sau venitului emitentului;
  - (b) expunerile pe titluri de creanță și alte titluri de valoare, parteneriate, instrumente financiare derivate sau alte vehicule, a căror importanță economică este similară cu cea a expunerilor menționate la litera (a).
2. Expunerile provenind din titluri de capital primesc o pondere de risc de 100%, cu excepția cazului în care este necesar ca acestea să fie deduse în conformitate cu partea a doua, să primească o pondere de risc de 250% în conformitate cu articolul 45 alineatul (2), să primească o pondere de risc de 1 250% în conformitate cu articolul 84 alineatul (3) sau să fie tratate drept elemente cu grad ridicat de risc în conformitate cu articolul 123.
3. Investițiile în titluri de capital sau în instrumente de capital de reglementare emise de instituții se clasifică drept creanțe din titluri de capital, cu excepția cazului în care sunt deduse din fondurile proprii ori primesc o pondere de risc de 250%, în conformitate cu articolul 45 alineatul (2) sau sunt tratate drept elemente cu grad ridicat de risc în conformitate cu articolul 123.

Articolul 129
Alte elemente

1. Imobilizările corporale în sensul articolului 4 alineatul (10) din Directiva 86/635/CEE primesc o pondere de risc de 100 %.
2. Conturile de regularizare pentru care o instituție nu poate determina contrapartida în conformitate cu Directiva 86/635/CEE primesc o pondere de risc de 100 %.
3. Elementele de numerar în curs de încasare primesc o pondere de risc de 20 %. Numerarul aflat în casă și elementele de numerar echivalente primesc o pondere de risc de 0 %.
4. Rezervele în aur păstrate în tezaurele proprii sau în custodie în limita sumelor acoperite cu pasive în aur primesc o pondere de risc de 0 %.
5. În cazul tranzacțiilor de vânzare de active, al contractelor de răscumpărare și al angajamentelor ferme de cumpărare la termen, ponderea de risc este cea aplicată activelor respective și nu cea aplicată contrapartidelor la tranzacțiile respective.
6. Atunci când o instituție asigură protecție a creditului care acoperă un număr de expuneri în condiții potrivit cărora al n-lea caz de nerambursare corespunzător expunerilor declanșează plata, iar acest eveniment de credit conduce la lichidarea contractului, și atunci când produsul

dispune de o evaluare externă a creditului efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului eligibilă, se aplică ponderile de risc prevăzute în capitolul 5. În cazul în care produsul nu este evaluat de o instituție externă de evaluare a creditului eligibilă, ponderile de risc pentru expunerile incluse în coș, mai puțin un număr de $n-1$ expuneri, sunt agregate până la un nivel de maxim de 1 250 % și multiplicare cu valoarea nominală a protecției furnizate de instrumentul derivat de credit pentru a obține valoarea ponderată la risc a activului. Cele $n-1$ expuneri excluse din agregare sunt determinate astfel încât să includă fiecare dintre acele expuneri care generează o valoare a expunerii ponderate la risc inferioară valorii ponderate la risc a oricărei expuneri incluse în agregare.

7. Valoarea expunerii pentru operațiunile de leasing este valoarea actualizată a plăților minime de leasing. Plățile minime de leasing sunt plățile pe care debitorul este sau poate fi obligat să le efectueze pe perioada leasingului, precum și orice opțiune a debitorului cu privire la cumpărarea avantajoasă a bunului (*bargain option*) cu o probabilitate rezonabilă de a fi exercitată. O parte, alta decât debitorul, poate fi obligată să efectueze o plată legată de valoarea reziduală a proprietății care face obiectul contractului de leasing și această obligație de plată îndeplinește setul de condiții prevăzut la articolul 197 cu privire la eligibilitatea furnizorilor de protecție, precum și cerințele de recunoaștere a altor tipuri de garanții, prevăzute la articolele 208-210, obligația de plată poate fi considerată drept protecție nefinanțată a creditului în conformitate cu capitolul 4. Aceste expuneri se clasifică în clasa de expuneri pertinentă, în conformitate cu articolului 107. Atunci când expunerea este o valoare reziduală a unor active care fac obiectul unui contract de leasing, valorile ponderate la risc ale expunerilor se calculează după cum urmează: $1/t \times 100 \% \times \text{valoarea expunerii}$, unde t este numărul cel mai mare dintre 1 și numărul cel mai apropiat de ani întregi rămași din contractul de leasing.

SECȚIUNEA 3

RECUNOAȘTEREA ȘI PUNEREA ÎN CORESPONDENȚĂ (MAPPING) A EVALUĂRIILOR RISCULUI DE CREDIT

SUBSECȚIUNEA 1

RECUNOAȘTEREA INSTITUȚIILOR EXTERNE DE EVALUARE A CREDITULUI

Articolul 130

Instituțiile externe de evaluare a creditului

1. O evaluare externă a creditului poate fi folosită pentru determinarea ponderii de risc aplicabile unei expuneri în temeiul prezentului capitol numai dacă a fost emisă de o instituție externă de evaluare a creditului eligibilă sau a fost aprobată de o instituție externă de evaluare a creditului eligibilă în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1060/2009.
2. Instituțiile externe de evaluare a creditului eligibile sunt toate agențiile de rating de credit care au fost înregistrate sau certificate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 și băncile centrale care acordă ratinguri de credit exceptate de la aplicarea dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 1060/2009.

3. ABE publică o listă cu instituțiile externe de evaluare a creditului eligibile.

SUBSECȚIUNEA 2

PUNEREA ÎN CORESPONDENȚĂ A EVALUĂRIILOR DE CREDIT EMISE DE O INSTITUȚIE EXTERNĂ DE EVALUARE A CREDITULUI

Articolul 131

Punerea în corespondență a evaluărilor de credit emise de o instituție externă de evaluare a creditului

1. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a preciza, în cazul fiecărei instituții externe de evaluare a creditului eligibile, cărui grad de calitate a creditului stabilit în secțiunea 2 îi corespund evaluările pertinente de credit emise de o instituție externă de evaluare a creditului eligibilă („punere în corespondență”). Deciziile respective trebuie să fie obiective și consecvente.

ABE înaintează Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la 1 ianuarie 2014 și transmit versiuni revizuite ale proiectelor de standarde tehnice, dacă este necesar.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

2. La punerea în corespondență a evaluărilor de credit, ABE trebuie să respecte următoarele cerințe:
- (a) pentru a delimita gradele relative de risc aferente fiecărei evaluări de credit, ABE ia în considerare factori cantitativi cum ar fi rata de nerambursare pe termen lung aferentă tuturor elementelor care primesc aceeași evaluare de credit. Pentru instituțiile externe de evaluare a creditului nou-înființate sau pentru cele care nu dispun decât de un volum limitat de date referitoare la situațiile de nerambursare, autoritățile competente solicită ca instituțiile externe de evaluare a creditului respective să declare care consideră că este rata de nerambursare pe termen lung aferentă tuturor elementelor care primesc aceeași evaluare de credit;
  - (b) pentru a delimita gradele relative de risc exprimate de fiecare evaluare de credit, ABE ia în considerare factori calitativi cum ar fi ansamblul emitenților acoperiți de instituția externă de evaluare a creditului, gama de evaluări atribuite de instituția externă de evaluare a creditului, semnificația fiecărei evaluări de credit și definiția nerambursării în accepțiunea unei anumite instituții externe de evaluare a creditului.
  - (c) ABE compară ratele de nerambursare înregistrate pentru fiecare evaluare de credit emisă de o anumită instituție externă de evaluare a creditului, iar apoi le compară cu o valoare de referință constituită pe baza ratelor de nerambursare înregistrate de alte instituții externe de evaluare a creditului pe un ansamblu de emitenți prezentând un nivel echivalent de risc de credit;
  - (d) în cazul în care ratele de nerambursare înregistrate pentru evaluarea de credit efectuată

de o anumită instituție externă de evaluare a creditului sunt semnificativ și sistematic mai ridicate decât valoarea de referință, ABE atribuie evaluării de credit efectuate de instituția externă de evaluare a creditului un grad de calitate a creditului mai ridicat pe scala de evaluare a calității creditului;

- (e) dacă ABE a crescut ponderea de risc asociată unei evaluări de credit efectuate de o anumită instituție externă de evaluare a creditului, iar ratele de nerambursare înregistrate pentru evaluare de credit efectuată de respectiva instituție externă de evaluare a creditului nu mai sunt semnificativ și sistematic mai ridicate decât valoarea de referință, ABE decide să restabilească gradul inițial de calitate a creditului pe scala de evaluare a calității creditului pentru evaluarea de credit efectuată de respectiva instituție externă.
3. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru a specifica factorii cantitativi menționați la alineatul (2) litera (a), factorii calitativi menționați la alineatul (2) litera (b) și valoarea de referință menționată la alineatul (2) litera (c).

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 1 ianuarie 2014.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

SUBSECȚIUNEA 3

UTILIZAREA EVALUĂRIILOR DE CREDIT ALE AGENȚIILOR DE CREDITARE A EXPORTULUI

Articolul 132

Utilizarea evaluărilor de credit ale agențiilor de creditare a exportului

1. În sensul articolului 109, instituțiile pot utiliza evaluări de credit ale unei agenții de creditare a exportului, dacă este îndeplinită una dintre condițiile următoare:
- (a) este vorba despre o clasificare de comun acord a riscurilor de către agențiile de creditare a exportului care participă la „Acordul privind orientările pentru creditele la export care beneficiază de sprijin public” al OCDE;
  - (b) agenția de creditare a exportului își publică evaluările de credit și respectă metodologia agreată de OCDE, iar evaluarea de credit are la bază una dintre cele opt prime minime de asigurare de risc la export (*MEIP*) prevăzute de metodologia agreată de OCDE.
2. Expunerilor pentru care este recunoscută o evaluare efectuată de o agenție de creditare a exportului în scopul ponderării riscurilor li se aplică o pondere de risc în conformitate cu tabelul 9.

Tabelul 9

MEIP	0	1	2	3	4	5	6	7
Pondere de risc	0 %	0 %	20 %	50 %	100 %	100 %	100 %	150 %

3. Până la 1 ianuarie 2014, ABE emite orientări în conformitate cu articolul 16 din Regulamentul nr. 1093/2010 referitoare la agențiile de creditare a exportului care pot fi utilizate de instituții în conformitate cu alineatul (1).

SECȚIUNEA 4

UTILIZAREA EVALUĂRIILOR DE CREDIT EMISE DE O INSTITUȚIE EXTERNĂ DE EVALUARE A CREDITULUI PENTRU DETERMINAREA PONDERILOR DE RISC

Articolul 133 *Cerințe generale*

O instituție poate desemna una sau mai multe instituții externe de evaluare a creditului eligibile pe care le va utiliza pentru a determina ponderile de risc aplicabile activelor și elementelor extrabilanțiere. Evaluările de credit nu pot fi utilizate selectiv. Atunci când utilizează evaluări de credit, instituțiile trebuie să respecte următoarele cerințe:

- (a) o instituție care se decide să utilizeze evaluările de credit efectuate de o instituție externă de evaluare a creditului eligibilă pentru o anumită clasă de elemente trebuie să utilizeze respectivele evaluări de credit în mod consecvent, pentru toate expunerile aparținând acelei clase;
- (b) o instituție care decide să utilizeze evaluări de credit efectuate de o instituție externă de evaluare a creditului eligibilă trebuie să utilizeze respectivele evaluări în mod continuu și consecvent de-a lungul timpului;
- (c) o instituție utilizează numai acele evaluări de credit efectuate de o instituție externă de evaluare a creditului care iau în considerare toate valorile, atât ca principal, cât și ca dobândă datorată pentru acesta;
- (d) în cazul în care nu este disponibilă decât o singură evaluare de credit efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului desemnată pentru un element evaluat, respectiva evaluare de credit se utilizează pentru a determina ponderea de risc pentru elementul respectiv;
- (e) în cazul în care sunt disponibile două evaluări de credit efectuate de o instituție externă de evaluare a creditului desemnată și ele corespund unor ponderi de risc diferite pentru un element evaluat, se aplică ponderea cea mai mare;
- (f) în cazul în care sunt disponibile mai mult de două evaluări de credit efectuate de o instituție externă de evaluare a creditului desemnată pentru un element evaluat, se utilizează două dintre aceste evaluări de risc care generează primele două dintre cele mai mici ponderi de risc. În cazul în care cele două ponderi de risc dintre cele mai mici sunt diferite, se aplică cea mai mare dintre ele. În cazul în care cele două ponderi de risc dintre cele mai mici sunt identice, se

aplică ponderea de risc respectivă.

Articolul 134

Evaluări de credit privind un emitent sau o emisiune

1. Atunci când există o evaluare de credit pentru un anumit program sau facilitate de emisiune căreia îi aparține elementul ce reprezintă expunerea, respectiva evaluare de credit se utilizează pentru a determina ponderea de risc aplicabilă elementului respectiv.
2. În cazul în care nu există o evaluare de credit aplicabilă în mod direct pentru un anumit element, însă există o evaluare de credit pentru un anumit program sau facilitate de emisiune căreia nu îi aparține elementul ce reprezintă expunerea sau există o evaluare generală de credit pentru emitent, atunci respectiva evaluare de credit se utilizează în unul sau altul din cazurile următoare:
  - (a) ea generează o pondere de risc mai mare decât ar fi cazul și expunerea în cauză este de rang egal sau inferior, în toate privințele, față de respectivul program sau facilitate de emisiune sau față de expunerile negarantate de rang prioritar ale emitentului respectiv, după cum este cazul;
  - (b) ea generează o pondere de risc mai mică și expunerea în cauză este de rang egal sau superior, în toate privințele, față de respectivul program sau facilitate de emisiune sau față de expunerile negarantate de rang prioritar ale emitentului respectiv, după cum este cazul;

În toate celelalte cazuri, expunerea trebuie să fie tratată ca o expunere care nu beneficiază de rating.

3. Alineatele (1) și (2) nu aduc atingere aplicării articolului 124.
4. Evaluările de credit pentru emitenții din cadrul unui grup nu pot fi utilizate ca evaluări de credit pentru alt emitent din cadrul aceluiași grup.

Articolul 135

Evaluări de credit pe termen lung și pe termen scurt

1. Evaluările de credit pe termen scurt pot fi utilizate doar pentru activele și elementele extrabilanțiere pe termen scurt care reprezintă expuneri față de instituții și societăți.
2. O evaluare de credit pe termen scurt se aplică doar elementului la care se referă evaluarea de credit pe termen scurt și nu se utilizează pentru a deriva ponderi de risc aplicabile altor elemente, cu excepția situațiilor următoare:
  - (a) în cazul în care o facilitate pe termen scurt, care a fost evaluată, primește o pondere de risc de 150 %, atunci toate expunerile negarantate față de respectivul debitor, care nu au fost evaluate, fie pe termen scurt, fie pe termen lung, primesc, de asemenea, o pondere de risc de 150 %;
  - (b) în cazul în care o facilitate pe termen scurt, care a fost evaluată, primește o pondere de

risc de 50 %, atunci nicio expunere pe termen scurt care nu este evaluată nu primește o pondere de risc mai mică de 100 %.

Articolul 136

Elemente denominate în moneda națională și în valută

O evaluare de credit pentru un element denominat în moneda națională a debitorului nu poate fi utilizată pentru a deriva o pondere de risc pentru o altă expunere față de același debitor, dar care este denominată în valută.

În cazul în care o expunere rezultă din participarea unei instituții la un împrumut acordat de o bancă multilaterală de dezvoltare, cu statut de creditor preferențial recunoscut de piață, evaluarea de credit pentru elementul denominat în moneda națională a debitorului poate fi utilizată în scopul ponderării la risc.

Capitolul 3

Abordarea bazată pe modele interne de rating

SECȚIUNEA 1

APROBAREA ACORDATĂ DE AUTORITĂȚILE COMPETENTE PENTRU UTILIZAREA ABORDĂRII BAZATE PE MODELE INTERNE DE RATING

Articolul 137

IRB 0

Definiții

1. În sensul prezentului capitol, se aplică următoarele definiții:
  - (1) „sistem de rating” înseamnă ansamblul tuturor metodelor, proceselor, controalelor, sistemelor de colectare a datelor și sistemelor informatice care permit evaluarea riscului de credit, încadrarea expunerilor în clase sau categorii de rating și cuantificarea probabilităților de nerambursare și de pierdere, care au fost elaborate pentru un anumit tip de expuneri;
  - (2) „tip de expuneri” înseamnă un grup de expuneri administrate omogen, care sunt formate dintr-un anumit tip de facilități și care pot fi limitate la o singură entitate sau la un singur subansamblu de entități din cadrul unui grup, dacă același tip de expuneri este administrat în mod diferit în alte entități din cadrul grupului;
  - (3) „unitate operațională” înseamnă orice entitate organizatorică sau juridică, linie de activitate sau locație geografică separată;
  - (4) „entitate financiară reglementată” înseamnă oricare dintre următoarele:
    - (a) următoarele entități, inclusiv entitățile din țări terțe, care desfășoară activități similare și care sunt supuse unei supravegheri prudențiale în temeiul

legislației UE sau al legislației unei țări terțe care aplică reguli de supraveghere prudențială și cerințele de reglementare cel puțin echivalente cu cele aplicate în Uniune:

- (i) o instituție de credit;
  - (ii) o societate de investiții;
  - (iii) o societate de asigurare;
  - (iv) un holding financiar;
  - (v) un holding cu activitate mixtă.
- (b) orice altă entitate care îndeplinește toate condițiile următoare:
- (i) desfășoară una sau mai multe dintre activitățile enumerate în anexa I la Directiva [inserat de PO] sau în anexa I la Directiva 2004/39/CE;
  - (ii) este o filială a unei entități financiare reglementate;
  - (iii) este inclusă în supravegherea prudențială la nivel consolidat a grupului;
- (c) orice entitate menționată la litera (a) punctele (i) - (v) sau de la litera (b) care nu face obiectul unor cerințe de supraveghere prudențială și de reglementare cel puțin echivalente cu cele din Uniune, dar care face parte dintr-un grup supus cerințelor menționate pe bază consolidată;
- (5) „entitate financiară reglementată de mari dimensiuni” înseamnă orice entitate financiară reglementată ale cărei active totale, la nivelul societății considerate individual sau la nivelul consolidat al grupului, ating sau depășesc pragul de 70 de miliarde EUR; pentru a stabili dimensiunea activelor, se utilizează cele mai recente situații financiare auditate ale societății-mamă și ale filialelor consolidate;
- (6) „entitate financiară nereglementată” înseamnă orice altă entitate care nu este o entitate reglementată, dar care desfășoară una sau mai multe dintre activitățile enumerate în anexa I la Directiva [inserat de PO] sau în anexa I la Directiva 2004/39/CE;
- (7) „clasă de rating a debitorilor” înseamnă o clasă de risc din cadrul scalei de rating a debitorilor aferente unui sistem de rating, în care debitorii sunt alocați pe baza unui set distinct și specificat de criterii de rating care stau la baza estimării probabilității de nerambursare (PD);
- (8) „clasă de rating a tranzacțiilor” desemnează o clasă de risc din cadrul scalei de rating a tranzacțiilor, aferentă unui sistem de rating, în care sunt încadrate expunerile pe baza unui set distinct și specificat de criterii de rating, în baza cărora se obțin propriile estimări ale pierderilor în caz de nerambursare (LGD);
- (9) „societate de administrare” desemnează o entitate care administrează zilnic un coș de creanțe cumpărate sau expunerile de credit suport.

2. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze condițiile pe baza cărora autoritățile competente vor evalua echivalența cerințelor de supraveghere prudentială și de reglementare prevăzute de legislația țărilor terțe.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 1 ianuarie 2014.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 138

Aprobare pentru utilizarea abordării bazate pe modele interne de rating

1. Atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul capitol, autoritățile competente permit instituțiilor să își calculeze valorile expunerilor ponderate la risc utilizând abordarea bazată pe modele interne de rating.
2. Aprobarea pentru utilizarea abordării bazate pe modele interne de rating, inclusiv estimările proprii ale pierderilor în caz de nerambursare (denumite în continuare „LGD”) și proprii factori de conversie, este necesară pentru fiecare sistem de rating, pentru fiecare abordare bazată pe modele interne pentru expuneri din titluri de capital și pentru fiecare metodă se estimează a LGD și a factorilor de conversie care se utilizează.
3. Instituțiile trebuie să obțină aprobarea autorităților competente pentru:
  - (a) modificările sferei de aplicare a unui sistem de rating sau a unei abordări bazate pe modele interne pentru expuneri din titluri de capital pe care instituția a primit aprobarea să le utilizeze;
  - (b) modificările importante ale unui sistem de rating sau ale unei abordări bazate pe modele interne pentru expuneri din titluri de capital pe care instituția a primit aprobarea să le utilizeze.

Sfera de aplicare a unui sistem de rating cuprinde toate expunerile de tipul relevant de expuneri pentru care a fost conceput sistemul de rating respectiv.

4. Instituțiile informează autoritățile competente cu privire la orice modificări ale sistemelor de rating și ale abordărilor bazate pe modele interne pentru expunerile din titluri de capital.
5. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze condițiile în care instituțiile trebuie să evalueze importanța modificărilor sistemelor de rating sau ale abordărilor bazate pe modele interne pentru expunerile din titluri de capital pe care le utilizează în cadrul abordării bazate pe modele interne de rating menționate la alineatul (1), care necesită o aprobare suplimentară sau care trebuie notificate.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul

paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 139

Evaluarea de către autoritățile competente a unei cereri de utilizare a abordării bazate pe modele interne de rating

1. Autoritatea competentă acordă unei instituții aprobarea de a utiliza abordarea bazată pe modele interne de rating, inclusiv de a folosi propriile estimări ale LGD și proprii factori de conversie, în conformitate cu articolul 138, numai dacă autoritatea competentă este convinsă că sunt îndeplinite cerințele prevăzute în prezentul capitol, în special cele prevăzute în secțiunea 6, și că sistemele instituției pentru administrarea și ratingul expunerilor la riscul de credit sunt solide și aplicate cu integritate și, în special, că instituția a demonstrat, spre satisfacția autorităților competente, că sunt îndeplinite următoarele criterii:
  - (a) sistemele de rating ale instituției permit o evaluare pertinentă a caracteristicilor debitorului și ale tranzacției, precum și o diferențiere semnificativă și o estimare cantitativă precisă și consecventă a riscului;
  - (b) ratingurile interne și estimările situațiilor de nerambursare și ale pierderilor, utilizate pentru determinarea cerințelor de fonduri proprii, precum și sistemele și procesele asociate joacă un rol esențial în administrarea riscurilor și în procesul decizional, precum și în mecanismul de aprobare a creditului, în repartizarea capitalului intern și în guvernanta corporativă a instituției;
  - (c) instituția dispune de o unitate de control a riscului de credit, responsabilă pentru sistemele sale de rating, suficient de independentă și aflată în afara oricărei influențe inoportune;
  - (d) instituția colectează și păstrează toate datele relevante care pot constitui un sprijin eficace pentru procedurile sale de măsurare și de administrare a riscului de credit;
  - (e) instituția își documentează sistemele de rating, precum și motivele care stau la baza proiectării lor și validează sistemele respective.
  - (f) instituția și-a validat sistemele de rating pe o perioadă de timp corespunzătoare înainte de a primi aprobarea de a utiliza sistemele de rating sau abordarea bazată pe modele interne pentru expunerile din titluri de capital, a analizat în cursul acestei perioade dacă respectivele sisteme de rating și abordări bazate pe modele interne pentru expunerile din titluri de capital sunt potrivite pentru sfera de aplicare a sistemului de rating și a introdus modificările care s-au dovedit necesare în urma analizei pentru sistemele de rating și abordările bazate pe modele interne pentru expunerile din titluri de capital;
  - (g) instituția a calculat conform abordării bazate pe modele interne de rating cerințele de fonduri proprii care rezultă din estimările sale referitoare la parametrii de risc și este în măsură să transmită rapoartele cerute în conformitate cu articolul 95.

Cerințele de utilizare a unei abordări bazate pe modele interne de rating, inclusiv a propriilor estimări ale LGD și factori de conversie, se aplică, de asemenea, în cazul în care o instituție a introdus un sistem de rating, sau un model sau utilizat într-un sistem de rating, pe care

l-a achiziționat de la un furnizor terț.

2. ABE elaborează standarde tehnice de reglementare care să precizeze procesele pe care trebuie să le urmeze autoritățile competente în evaluarea conformității unei instituții cu cerințele prevăzute pentru utilizarea abordării bazate pe modele interne de rating.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2014.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 140

Experiența anterioară în utilizarea abordărilor bazate pe modele interne de rating

1. O instituție care solicită aprobarea de a utiliza abordarea bazată pe modele interne de rating a folosit, pentru clasele de expuneri în cauză, sisteme de rating care au fost, în linii generale, în conformitate cu cerințele prevăzute în secțiunea 6 pentru măsurarea și administrarea internă a riscului timp de cel puțin trei ani înainte de a se califica pentru utilizarea abordării bazate pe modele interne de rating.
2. O instituție care solicită aprobarea de utilizare a propriilor estimări ale LGD și factori de conversie trebuie să demonstreze, într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente, că a estimat și utilizat propriile estimări ale LGD și proprii factori de conversie într-o manieră care a fost, în linii generale, în conformitate cu cerințele prevăzute în secțiunea 6 privind utilizarea estimărilor proprii ale parametrilor respectivi timp de cel puțin trei ani înainte de a se califica pentru utilizarea propriilor estimări ale LGD și proprii factori de conversie.
3. În cazul în care instituția extinde utilizarea abordării bazate pe modele interne de rating după obținerea aprobării inițiale, experiența instituției este suficientă pentru a satisface cerințele de la alineatele (1) și (2) pentru expunerile suplimentare acoperite. Dacă utilizarea sistemelor de rating este extinsă la expuneri semnificativ diferite de sfera inițială de aplicare, astfel încât experiența dobândită nu poate fi considerată suficientă pentru respectarea acestor dispoziții în ceea ce privește expunerile suplimentare, atunci cerințele prevăzute la alineatele (4) și (5) se aplică separat pentru expunerile suplimentare.

Articolul 141

Măsuri care trebuie luate în cazul în care cerințele din prezentul capitol nu mai sunt respectate

În cazul în care o instituție nu mai îndeplinește cerințele prevăzute în prezentul capitol, aceasta notifică autoritatea competentă și ia una din următoarele măsuri:

- (a) prezintă autorității competente un plan de redresare rapidă în vederea respectării cerințelor;

- (b) demonstrează, într-un mod considerat satisfăcător de autoritățile competente, că efectele nerespectării cerințelor respective sunt neglijabile.

Articolul 142

Metodologia de încadrare a expunerilor în clase de expuneri

1. Metodologia utilizată de instituție în vederea încadrării expunerilor în diferite clase de expuneri trebuie să fie adecvată și consecventă în timp.
2. Fiecare expunere este încadrată în una dintre următoarele clase de expuneri:
  - (a) creanțe sau creanțe contingente asupra administrațiilor centrale sau băncilor centrale;
  - (b) creanțe sau creanțe contingente asupra instituțiilor;
  - (c) creanțe sau creanțe contingente asupra societăților;
  - (d) creanțe sau creanțe contingente de tip retail;
  - (e) creanțe din titluri de capital;
  - (f) poziții de securitizare;
  - (g) active, altele decât obligații din credit.
3. Următoarele expuneri se încadrează în clasa prevăzută la alineatul (2) litera (a):
  - (a) expuneri față de administrații regionale, autorități locale sau entități din sectorul public, care sunt tratate ca expuneri față de administrații centrale în temeiul articolelor 110 și 111;
  - (b) expuneri față de băncile multilaterale de dezvoltare, menționate la articolul 112 și față de organizațiile internaționale menționate la articolul 113, cărora le este atribuită o pondere de risc de 0% în temeiul articolelor respective.
4. Următoarele expuneri se încadrează în clasa prevăzută la alineatul (2) litera (b):
  - (a) expuneri față de administrații regionale și autorități locale care nu sunt tratate ca expuneri față de administrații centrale în temeiul articolului 110;
  - (b) expuneri față de entități din sectorul public care sunt tratate ca expuneri față de instituții în temeiul articolului 111 alineatul (2); și
  - (c) expuneri față de băncile multilaterale de dezvoltare cărora nu li se atribuie o pondere de risc de 0% în temeiul articolului 112.
5. Pentru a fi încadrate în clasa expunerilor de tip retail, prevăzută la alineatul (2) litera (d), expunerile trebuie să respecte următoarele criterii:
  - (a) acestea trebuie să fie expuneri față de:

- (i) una sau mai multe persoane fizice;
  - (ii) o întreprindere mică sau mijlocie, cu condiția ca, în ultimul caz, suma totală datorată instituției, societății-mamă și filialelor sale, inclusiv orice expunere care a depășit data scadentă, de către clientul debitor sau de către un grup de clienți aflați în legătură, excluzând creanțele sau creanțele contingente garantate cu proprietăți imobiliare locative, să nu depășească 1 milion EUR, din informațiile deținute de instituție, care va fi luat măsurile necesare pentru a confirma situația;
- (b) ele trebuie să fie tratate de instituție în cadrul procesului său de administrare a riscurilor într-o manieră similară și consecventă în timp;
  - (c) acestea trebuie să nu fie administrate doar în mod individual ca expuneri din clasa expunerilor față de societăți;
  - (d) fiecare trebuie să reprezinte o expunere dintr-un număr semnificativ de expuneri care sunt administrate în mod similar.

În plus față de expunerile enumerate la primul paragraf, valoarea actualizată a plăților minime de leasing de tip retail trebuie să fie inclusă în clasa de expuneri de tip retail.

6. Următoarele expuneri se încadrează în clasa de expuneri din titluri de capital prevăzută la alineatul (2) litera (e):
  - (a) expuneri care nu sunt pe titluri de creanță și care conferă dreptul la o creanță subordonată reziduală asupra activelor sau venitului emitentului;
  - (b) expunerile pe titluri de creanță și alte titluri de valoare, parteneriate, instrumente financiare derivate sau alte vehicule, a căror importanță economică este similară cu cea a expunerilor menționate la litera (a).
7. Orice obligație de credit care nu este încadrată în clasele de expuneri menționate la alineatul (2) literele (a), (b), (d), (e) și (f) se încadrează în clasa de expuneri față de societăți, menționată la același alineat litera (c).
8. În cadrul clasei de expuneri față de societăți prevăzute la alineatul (2) litera (c), instituțiile identifică în mod distinct ca expuneri provenind din finanțări specializate, expunerile care prezintă următoarele caracteristici:
  - (a) expunerile sunt față de o entitate creată în mod special pentru a finanța sau administra active corporale;
  - (b) dispozițiile contractuale conferă creditorului un grad substanțial de control asupra activelor și veniturilor pe care le generează;
  - (c) sursa principală de rambursare a creditului este reprezentată de venitul generat de activele finanțate și nu de capacitatea independentă de rambursare a societății comerciale în ansamblul său.
9. Valoarea reziduală a proprietăților care fac obiectul unui contract de leasing se încadrează în clasa de expuneri prevăzută la alineatul (2) litera (g), cu excepția cazului în care

valoarea reziduală este deja inclusă în expunerea provenind din operațiuni de leasing prevăzută în articolul 162 alineatul (4).

Articolul 143

Condiții de implementare a abordării bazate pe modele interne de rating pentru diferite clase de expuneri și unități operaționale

1. Instituțiile și orice societate-mamă și filialele sale implementează abordarea bazată pe modele interne de rating pentru toate expunerile, cu excepția cazului în care au primit din partea autorităților competente aprobarea de a utiliza în permanență abordarea standardizată în conformitate cu articolul 145.

Sub rezerva aprobării de către autoritățile competente, implementarea se poate face progresiv pentru fiecare dintre clasele de expuneri menționate la articolul 142, în cadrul aceleiași unități operaționale, pentru diferite unități operaționale din același grup sau în cazul utilizării propriilor estimări ale LGD sau a propriilor factori de conversie pentru calculul ponderilor de risc aplicabile expunerilor față de societăți, instituții, administrații centrale și bănci centrale.

În cazul clasei de expuneri față de tip retail menționate la articolul 142 alineatul (5), implementarea se poate face progresiv pentru clasele de expuneri cărora le corespund diferitele corelări de la articolul 149.

2. Autoritatea competentă stabilește perioada de timp necesară fiecărei instituții, societăți-mamă și filiale ale sale pentru a implementa abordarea bazată pe modele interne de rating pentru toate expunerile. Această perioadă este cea pe care autoritatea competentă o consideră necesară, pe baza naturii și dimensiunii instituțiilor, societății-mamă și filialelor sale, precum și în funcție numărul și natura sistemelor de rating care urmează să fie implementate.
3. Instituțiile implementează abordarea bazată pe modele interne de rating în conformitate cu condițiile stabilite de autoritățile competente. Autoritatea competentă elaborează aceste condiții astfel încât să garanteze că flexibilitatea acordată în temeiul alineatului (1) nu este utilizată selectiv cu scopul de a reduce cerințele de fonduri proprii în ceea ce privește acele clase de expuneri sau unități operaționale care urmează a fi incluse în abordarea bazată pe modele interne de rating sau în sfera de utilizare a propriilor estimări ale LGD și a propriilor factori de conversie.
4. Instituțiilor care au început să utilizeze abordarea bazată pe modele interne de rating numai după 1 ianuarie 2013 își păstrează capacitatea de a calcula cerințele de capital utilizând abordarea standardizată pentru toate expunerile lor pe parcursul perioadei de implementare până când autoritățile competente le informează că, spre satisfacția lor, implementarea abordării bazate pe modele interne de rating se va finaliza cu certitudine.
5. O instituție care dispune de aprobarea de a utiliza abordarea bazată pe modele interne de rating pentru orice clasă de expuneri este autorizată să utilizeze abordarea bazată pe modele interne de rating pentru clasa de expuneri din titluri de capital, cu excepția cazului în care respectiva instituție poate aplica abordarea standardizată pentru expunerile din titluri de capital în conformitate cu articolul 145.
6. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze condițiile în conformitate cu care autoritățile competente stabilesc condițiile potrivit

căroră instituțiile pot să implementeze abordarea bazată pe modele interne de rating în conformitate cu prezentul articol.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2014.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 144

Condiții pentru a reveni la utilizarea unor abordări mai puțin sofisticate

1. O instituție care utilizează abordarea bazată pe modele interne de rating nu renunță la utilizarea acestei abordări pentru a utiliza în schimb abordarea standardizată pentru calcularea valorilor expunerilor ponderate la risc, decât dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
  - (a) instituția a demonstrat în mod satisfăcător autorității competente că utilizarea abordării standardizate nu este propusă pentru a reduce cerințele de fonduri proprii ale instituției, ci este necesară ținând cont de natura și complexitatea instituției și nu ar avea un impact negativ semnificativ asupra solvabilității instituției sau asupra capacității sale de a administra riscul în mod eficient;
  - (b) instituția a primit aprobarea prealabilă a autorității competente.
2. Instituțiile care au obținut aprobarea prevăzută la articolul 146 alineatul (9) pentru utilizarea propriilor estimări ale LGD și a propriilor factori de conversie, nu revin la utilizarea valorilor LGD și a factorilor de conversie menționați la articolul 146 alineatul (8), decât dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:
  - (a) instituția a demonstrat în mod satisfăcător autorității competente că utilizarea LGD și a factorilor de conversie prevăzuți la articolul 146 alineatul (8) nu este propusă pentru a reduce cerințele de fonduri proprii ale instituției, ci este necesară ținând cont de natura și complexitatea instituției și nu ar avea un impact negativ semnificativ asupra solvabilității instituției sau asupra capacității sale de a administra riscul în mod eficient;
  - (b) instituția a primit aprobarea prealabilă a autorității competente.
3. Aplicarea alineatelor (1) și (2) este subordonată condițiilor pentru implementarea abordării bazate pe modele interne de rating stabilite de autoritățile competente în conformitate cu articolul 143 și permisiunii de utilizare parțială permanentă menționată la articolul 145.

Articolul 145

Condiții de utilizare parțială permanentă

1. În cazul în care au primit aprobarea prealabilă a autorităților competente, instituțiile autorizate să utilizeze abordarea bazată pe modele interne de rating pentru calcularea valorilor expunerilor ponderate la risc și a valorilor pierderilor așteptate pentru una sau mai multe clase

de expuneri, pot aplica abordarea standardizată pentru următoarele expuneri:

- (a) clasa de expuneri prevăzută la articolul 142 alineatul (2) litera (a), în cazul în care numărul contrapartidelor semnificative este limitat, iar implementarea unui sistem de rating pentru contrapartidele respective ar constitui un efort excesiv pentru instituție;
- (b) clasa de expuneri prevăzută la articolul 142 alineatul (2) litera (b), în cazul în care numărul contrapartidelor semnificative este limitat, iar implementarea unui sistem de rating pentru contrapartidele respective ar constitui un efort excesiv pentru instituție;
- (c) expunerile față de unități operaționale de mică importanță, precum și clasele de expuneri care nu sunt semnificative din perspectiva dimensiunii și a profilului de risc;
- (d) expunerile față de administrațiile centrale ale statelor membre și față de administrațiile regionale, autoritățile locale și organele administrative ale acestora, sub rezerva următoarelor condiții:
  - (i) din punctul de vedere al riscului, ca urmare a unor dispoziții publice cu caracter specific, nu există diferențe între expunerile față de administrația centrală în cauză și celelalte expuneri menționate și
  - (ii) expunerile față de administrația centrală primesc o pondere de risc de 0 % în temeiul articolului 109 alineatul (4);
- (e) expunerile unei instituții față de o contrapartidă care este societatea-mamă, filiala sa sau o filială a societății-mamă, cu condiția ca contrapartida să fie o instituție sau un holding financiar, un holding financiar mixt, o instituție financiară, o societate de gestionare a activelor sau o societate de servicii auxiliare care face obiectul unor cerințe prudenciale adecvate sau o societate legată printr-o relație în sensul articolului 12 alineatul (1) din Directiva 83/349/CEE;
- (f) expunerile între instituții care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 108 alineatul (7);
- (g) expunerile din titluri de capital față de entități ale căror obligații de credit primesc o pondere de risc de 0% în temeiul capitolului 2, inclusiv față de entitățile sponsorizate public în cazul cărora se poate aplica o pondere de risc de 0% ;
- (h) expunerile din titluri de capital din cadrul programelor legislative de promovare a anumitor sectoare ale economiei, care acordă instituției subvenții importante pentru investiții și implică o anumită formă de supraveghere guvernamentală, precum și restricții privind investițiile în titluri de capital, atunci când aceste expuneri, sub formă agregată, nu pot fi excluse din abordarea bazată pe modele interne de rating decât până la o limită de 10% din fondurile proprii;
- (i) expunerile prevăzute de articolul 114 alineatul (4) care îndeplinesc condițiile specificate la articolul respectiv;
- (j) garanțiile și contragaranțiile furnizate de stat menționate la articolul 210 alineatul (2).

Autoritățile competente permit aplicarea abordării standardizate pentru expunerile din

titluri de capital menționate la literele (g) și (h) care au primit aprobare pentru acest tratament în alte state membre.

2. În sensul alineatului 1, clasa de expuneri din titluri de capital ale unei instituții este semnificativă în cazul în care valoarea agregată medie a expunerilor din anul precedent, excluzând expunerile din titluri de capital din cadrul programelor legislative menționate la alineatul (1) litera (g), depășește 10% din fondurile proprii ale instituției. În cazul în care numărul expunerilor respective din titluri de capital este mai mic de 10 dețineri individuale, limita este de 5% din fondurile proprii ale instituției.
3. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze condițiile de aplicare ale alineatului (1) literele (a), (b) și (c).

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

4. În sensul alineatului (1), clasa expunerilor din titluri de capital ale unei instituții este considerată semnificativă în cazul în care valoarea agregată medie a expunerilor din anul precedent, excluzând expunerile din titluri de capital din cadrul programelor legislative menționate la alineatul (1) litera (g), depășește 10 % din fondurile proprii ale instituției. În cazul în care numărul expunerilor respective din titluri de capital este mai mic de 10 dețineri individuale, limita este de 5% din fondurile proprii ale instituției.

SECȚIUNEA 2

CALCULUL VALORILOR EXPUNERILOR PONDERATE LA RISC

SUBSECȚIUNEA 1

TRATAMENT PE TIP DE EXPUNERE

Articolul 146

Tratament pe clasă de expuneri

1. Valorile expunerilor ponderate la riscul de credit în cazul expunerilor încadrate în una dintre clasele de expuneri menționate la articolul 142 alineatul (2) literele (a) - (e) și (g), se calculează în conformitate cu subsecțiunea 2, cu excepția cazului în care aceste expuneri sunt deduse din elementele de capital comun de rangul 1, elementele suplimentare de rangul 1 sau elementele de rangul 2.
2. Valorile expunerilor ponderate la riscul de diminuare în cazul creanțelor achiziționate se calculează în conformitate cu articolul 153. În cazul în care o instituție dispune de drept de recurs deplin împotriva vânzătorului creanțelor achiziționate, pentru riscul de nerambursare și riscul de diminuare, dispozițiile prezentului articol și ale articolelor 147 și 154 alineatele (1) - (4) în ceea ce privește creanțele achiziționate nu se aplică, iar expunerea este tratată ca o

expunere garantată.

3. Valorile expunerilor ponderate la riscul de credit și la riscul de diminuare se calculează pe baza parametrilor relevanți aferenți expunerilor respective. Parametrii menționați includ probabilitatea de nerambursare (denumită în continuare „PD”), LGD, scadența (denumită în continuare „M”) și valoarea expunerii. PD și LGD pot fi considerate individual sau împreună, în conformitate cu secțiunea 4.
4. Instituțiile pot calcula valorile expunerilor ponderate la riscul de credit, în cazul tuturor expunerilor încadrate în clasa de expuneri din titluri de capital menționată la articolul 142 alineatul (2) litera (e), în conformitate cu articolul 142 alineatul (2), dacă au primit aprobarea prealabilă a autorităților competente. Autoritățile competente acordă unei instituții aprobarea de a aplica abordarea bazată pe modele interne prevăzută la articolul 150 alineatul (4), cu condiția ca instituția să îndeplinească cerințele prevăzute în secțiunea 6 subsecțiunea 4.
5. Valorile expunerilor ponderate la riscul de credit în cazul expunerilor provenind din finanțări specializate se calculează în conformitate cu articolul 148 alineatul (4).
6. În cazul expunerilor încadrate în clasele de expuneri menționate la articolul 142 alineatul (2) literele (a)-(d), instituțiile furnizează propriile estimări ale PD în conformitate cu articolul 138 și secțiunea 6.
7. În cazul expunerilor încadrate în clasele de expuneri menționate la articolul 142 alineatul (2) litera (d), instituțiile furnizează propriile estimări ale LGD și proprii factori de conversie în conformitate cu articolul 138 și secțiunea 6.
8. Pentru expunerile încadrate în clasele de expuneri menționate la articolul 142 alineatul (2) literele (a) - (c), instituțiile aplică valorile LGD prevăzute la articolul 157 alineatul (1) și factorii de conversie prevăzuți în articolul 162 alineatul (8) literele (a) - (d), cu excepția cazului în care au fost autorizate să utilizeze propriile estimări ale LGD și proprii factori de conversie pentru aceste clase de expuneri în conformitate cu alineatul (9).
9. Pentru toate expunerile încadrate în clasele de expuneri menționate la articolul 142 alineatul (2) literele (a) - (c), autoritățile competente permit instituțiilor să folosească propriile estimări ale LGD și proprii factori de conversie numai în conformitate cu articolul 138.
10. Pentru expunerile securizate și pentru cele încadrate în clasa de expuneri menționată la articolul 142 alineatul (2) litera (f), valorile expunerilor ponderate la risc se calculează în conformitate cu capitolul 5.

Articolul 147

Tratamentul expunerilor sub formă de acțiuni ale organismelor de plasament colectiv (OPC)

1. În cazul în care expunerile sub formă de acțiuni ale organismelor de plasament colectiv (OPC) îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 127 alineatul (3), iar instituția are cunoștință de toate expunerile-suport sau de o parte din expunerile-suport ale organismului de plasament colectiv, instituția ia în considerare în mod direct expunerile-suport respective în vederea calculării valorilor expunerilor ponderate la risc și a valorilor pierderilor așteptate, în conformitate cu metodele prevăzute în prezentul capitol.

Dacă o expunere-suport a OPC este ea însăși o expunere sub formă de unități sau acțiuni ale altui OPC, prima instituție ține seama în mod direct, de asemenea, de expunerile-suport ale celui alt OPC.

2. În cazul în care instituția nu îndeplinește condițiile pentru utilizarea metodelor prevăzute în prezentul capitol pentru toate expunerile-suport ale OPC sau pentru o parte din aceste expuneri, valorile expunerilor ponderate la risc și valorile pierderilor așteptate se calculează în conformitate cu următoarele metode:
  - (a) pentru expunerile aparținând clasei de expuneri din titluri de capital menționate la articolul 142 alineatul (2) litera (e), instituțiile aplică metoda simplă a ponderării la risc prevăzută la articolul 150 alineatul (2);
  - (b) pentru toate celelalte expuneri-suport menționate la alineatul (1), instituțiile aplică abordarea standardizată prevăzută în capitolul 2, sub rezerva dispozițiilor următoare:
    - (i) pentru expunerile cărora li se atribuie o pondere de risc specifică, aferentă expunerilor care nu dispun de rating, sau care se încadrează la gradul de calitate a creditului căruia îi este asociată cea mai ridicată pondere de risc pentru o clasă de expuneri dată, ponderea de risc se înmulțește cu un factor de doi, însă nu trebuie să fie mai mare de 1 250 %;
    - (ii) pentru toate celelalte expuneri, ponderea de risc trebuie să fie înmulțită cu un factor de 1,1 și este de minimum 5 %.

În cazul în care, în sensul literei (a), instituția nu are capacitatea de a distinge între expuneri din investiții de tip *private equity*, expuneri din titluri de capital tranzacționate la bursă și expuneri din alte titluri de capital, instituția tratează respectivele expuneri ca expuneri din alte titluri de capital. În cazul în care aceste expuneri, luate împreună cu expunerile directe ale instituției din această clasă de expuneri, nu sunt semnificative în sensul articolului 145 alineatul (2), se poate aplica alineatul 145 alineatul (1), sub rezerva aprobării de către autoritățile competente.

3. În cazul în care expunerile sub formă de unități sau acțiuni ale unui OPC nu îndeplinesc criteriile prevăzute la articolul 127 alineatul (3), sau instituția nu are cunoștință de toate expunerile-suport ale OPC sau de expunerile-suport ale acestuia care sunt ele însăși expuneri sub formă de unități sau acțiuni ale unui OPC, instituția ține seama în mod direct de respectivele expuneri-suport și calculează valorile expunerilor ponderate la risc și valorile pierderilor așteptate în conformitate cu metoda simplă de ponderare la risc prevăzută la articolul 150 alineatul (2).

În cazul în care instituția nu are capacitatea de a distinge între expuneri din investiții de tip *private equity*, expuneri din titluri de capital tranzacționate la bursă și expuneri din alte titluri de capital, instituția tratează respectivele expuneri ca expuneri din alte titluri de capital. Aceasta încadrează expunerile din alte titluri decât cele de capital în clasa de expuneri din alte titluri de capital.

4. Ca alternativă la aplicarea metodei descrise la alineatul (4), instituțiile pot calcula ele însele sau pot recurge la următoarele părți terțe pentru calcularea și raportarea valorii medii a expunerilor ponderate la risc pe baza expunerilor-suport ale OPC și în conformitate cu

metodele menționate la alineatul (2) literele (a) și (b) pentru următoarele:

- (a) instituția depozitară sau instituția financiară a OPC-ului, cu condiția ca OPC-ul să investească exclusiv în titluri de valoare și să depoziteze toate titlurile la această instituție depozitară sau instituție financiară;
- (b) pentru alte OPC-uri, societatea de administrare a OPC-ului, cu condiția ca societatea de administrare a OPC-ului să îndeplinească criteriile prevăzute la articolul 127 alineatul (3) litera (a).

Corectitudinea calculului trebuie confirmată de un auditor extern.

5. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze condițiile în care autoritățile competente pot permite instituțiilor să folosească articolul 145 alineatul (1) în temeiul alineatului (2) litera (b).

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2013.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

SUBSECȚIUNEA 2

CALCULUL VALORILOR EXPUNERILOR PONDERATE LA RISCUL DE CREDIT

Articolul 148

Valorile expunerilor ponderate la risc pentru expunerile față de societăți, instituții, administrații centrale și bănci centrale

1. Sub rezerva aplicării tratamentelor specifice prevăzute la alineatele (2), (3) și (4), valorile expunerilor ponderate la risc pentru expunerile față de societăți, instituții, administrații centrale și bănci centrale se calculează în conformitate cu următoarele formule:

Valoarea ponderată la risc a expunerii = $RW \cdot \text{valoarea expunerii}$

unde ponderea de risc (RW) este definită după cum urmează:

- (i) dacă $PD = 0$, RW este 0;
- (ii) dacă $PD = 1$, și anume pentru expunerile aflate în stare de nerambursare:
  - atunci când instituțiile aplică valorile LGD prevăzute la articolul 157 alineatul (1), RW este 0;
  - atunci când instituțiile folosesc propriile estimări ale LGD, RW este $RW = \max\{0, 12.5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$;

unde cea mai bună estimare a pierderii așteptate [denumită în continuare -,

EL_{BE}” (*Expected Loss Best Estimate*)] este cea mai bună estimare a instituției cu privire la pierderea așteptată în cazul expunerilor aflate în stare de nerambursare în conformitate cu articolul 177 alineatul (1) litera (h);

- (iii) În cazul în care $PD \in]0\%;100\%[$, de exemplu, pentru orice altă valoare decât valorile prevăzute la punctele (i) sau (ii)

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot \frac{1 + (M - 2.5) \cdot b}{1 - 1.5 \cdot b} \cdot 12.5 \cdot 1.06$$

unde:

$N(x)$ = funcția de distribuție cumulativă a unei variabile aleatoare normale standard (care exprimă probabilitatea ca o variabilă aleatoare normal distribuită, cu media zero și varianța 1, să fie mai mică sau egală cu x);

$G(z)$ = inversa funcției de distribuție cumulativă pentru o variabilă aleatoare normală standard [care exprimă valoarea x astfel încât $N(x) = z$];

R = coeficientul de corelație, este definit ca

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right)$$

b = factorul de ajustare în funcție de scadență, care este definit ca

$$b = (0.11852 - 0.05478 \cdot \ln(PD))^2$$

2. Pentru toate expunerile față de entități financiare reglementate de mari dimensiuni și față de entități financiare nereglementate, coeficientul de corelație de la alineatul (1) punctul (iii) se înmulțește cu 1,25 după cum urmează:

$$R = 1.25 \cdot \left[0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right) \right]$$

3. Valoarea expunerii ponderate la risc pentru fiecare expunere care întrunește cerințele prevăzute la articolele 198 și 212 poate fi ajustată în conformitate cu următoarea formulă:

$$\text{Valoarea ponderată la risc a expunerii} = RW \cdot \text{valoarea expunerii} (0,15 + 160 \cdot PD_{pp})$$

unde:

PD_{pp} = PD a furnizorului de protecție.

RW se calculează utilizând formula relevantă a ponderii de risc prevăzută la alineatul (3) pentru expunere, PD a debitorului și LGD pentru o expunere directă comparabilă față de garant. Factorul de ajustare în funcție de scadență (b) se calculează pe baza valorii celei mai reduse a PD a furnizorului de protecție și a PD a debitorului.

4. Pentru calcularea ponderilor de risc pentru expunerile față de societăți în cazul cărora cifra de afaceri anuală a grupului consolidat din care face parte respectiva societate este mai mică de 50 milioane EUR, instituțiile pot folosi formula de corelație de la alineatul (1) punctul (iii). În această formulă, S (*sales*) corespunde cifrei de afaceri anuale exprimate în milioane de euro, unde $5 \text{ milioane EUR} \leq S \leq 50 \text{ milioane EUR}$. O cifră de afaceri declarată mai mică de 5 milioane EUR se consideră a fi echivalentă cu 5 milioane EUR. Pentru creanțele achiziționate, cifra de afaceri anuală reprezintă media ponderată a expunerilor individuale din coș.

$$R = 0.12 \cdot \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} + 0.24 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-50 \cdot PD}}{1 - e^{-50}} \right) - 0.04 \cdot \left(1 - \frac{\min\{\max\{5, S\}, 50\} - 5}{45} \right)$$

Instituțiile pot folosi activele totale ale grupului consolidat în locul cifrei de afaceri anuale totale în cazul în care cifra de afaceri anuală totală nu este un indicator adecvat pentru dimensiunea societății, iar activele totale constituie un indicator mai reprezentativ decât cifra de afaceri anuală totală.

5. Pentru expunerile din finanțări specializate pentru care o instituție nu poate estima PD sau estimările PD ale instituției nu îndeplinesc cerințele prevăzute în secțiunea 6, instituția atribuie ponderi de risc în conformitate cu tabelul 1, după cum urmează:

Tabelul 1					
Scadență reziduală	Categoria 1	Categoria 2	Categoria 3	Categoria 4	Categoria 5
Mai puțin de 2,5 ani	50 %	70 %	115 %	250 %	0 %
Egală sau mai mare de 2,5 ani	70 %	90 %	115 %	250 %	0 %

Atunci când atribuie ponderi de risc pentru expunerile din finanțări specializate, instituțiile iau în considerare următorii factori: stabilitatea financiară, mediul politic și juridic, caracteristicile tranzacției și/sau ale activelor, soliditatea sponsorului și a promotorului, inclusiv veniturile obținute în urma unui parteneriat public-privat și mecanismele de garantare.

6. În cazul creanțelor achiziționate asupra societăților, instituțiile trebuie să respecte cerințele prevăzute la articolul 180. Pentru creanțele achiziționate asupra societăților care întrunesc și condițiile prevăzute la articolul 149 alineatul (5), atunci când aplicarea normelor de cuantificare a riscurilor prevăzute în secțiunea 6 pentru expunerile față de societăți reprezintă o sarcină excesivă pentru instituție, se pot aplica normele prevăzute în secțiunea 6 pentru cuantificarea riscurilor pentru expunerile de tip retail.
7. În cazul creanțelor achiziționate asupra societăților, sconturile de cumpărare rambursabile, garanțiile sau garanțiile parțiale care asigură primul nivel de protecție împotriva pierderilor în caz de nerambursare, pierderilor în caz de diminuare, sau împotriva ambelor, pot fi considerate ca poziții de prime pierderi în conformitate cu cadrul bazat pe modele interne de ratingul aplicabil securitizărilor.
8. Atunci când o instituție asigură protecție a creditului care acoperă un număr de

expuneri în condiții potrivit cărora al n-lea caz de nerambursare corespunzător expunerilor declanșează plata, iar acest eveniment de credit conduce la lichidarea contractului, dacă produsul dispune de o evaluare externă a creditului efectuată de o instituție externă de evaluare a creditului eligibilă, se aplică ponderile de risc prevăzute în capitolul 5. În cazul în care produsul nu dispune de un rating acordat de o instituție externă de evaluare a creditului eligibilă, ponderile de risc ale expunerilor incluse în coș sunt agregate, cu excepția a n-1 expuneri, unde suma dintre valoarea pierderii așteptate înmulțită cu 12,5 și valoarea expunerii ponderate la risc nu depășește valoarea nominală a protecției oferite de instrumentul derivat de credit înmulțită cu 12,5. Cele n-1 expuneri excluse din agregare sunt determinate astfel încât să includă fiecare dintre acele expuneri care generează o valoare a expunerii ponderate la risc inferioară valorii ponderate la risc a oricărei expuneri incluse în agregare. Se aplică o pondere de risc de 1 250% pozițiilor dintr-un coș pentru care o instituție nu poate determina ponderea de risc în cadrul abordării bazate pe modele interne de rating.

9. ABE elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care să precizeze condițiile în care instituțiile iau în considerare factorii menționați la alineatul (5) al doilea paragraf atunci când atribuie ponderi de risc pentru expunerile din finanțări specializate.

ABE înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la 31 decembrie 2014.

Competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf este delegată Comisiei în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1093/2010.

Articolul 149

Valorile expunerilor ponderate la risc pentru expunerile de tip retail

10. Valorile expunerilor ponderate la risc pentru expunerile de tip retail se calculează după următoarele formule:

$$\text{Valoarea ponderată la risc a expunerii} = RW \cdot \text{valoarea expunerii}$$

unde ponderea de risc (RW) este definită după cum urmează:

- (i) dacă $PD = 0$, RW este 0;
- (ii) dacă $PD = 1$, adică în cazul expunerilor aflate în stare de nerambursare, RW este $RW = \max\{0, 12,5 \cdot (LGD - EL_{BE})\}$;

unde EL_{BE} este cea mai bună estimare a pierderii așteptate a instituției pentru expunerea aflată în stare de nerambursare în conformitate cu articolul 177 alineatul (1) litera (h);

- (iii) În cazul în care $PD \in]0\%;100\%[$, de exemplu, pentru orice altă valoare decât valorile prevăzute la punctele (i) sau (ii)

$$RW = \left(LGD \cdot N \left(\frac{1}{\sqrt{1-R}} \cdot G(PD) + \sqrt{\frac{R}{1-R}} \cdot G(0.999) \right) - LGD \cdot PD \right) \cdot 12.5 \cdot 1.06$$

unde:

$N(x)$ = funcția de distribuție cumulativă a unei variabile aleatoare normale standard (care exprimă probabilitatea ca o variabilă aleatoare normal distribuită, cu media zero și varianța 1, să fie mai mică sau egală cu x);

$G(z)$ = inversa funcției de distribuție cumulativă pentru o variabilă aleatoare normală standard [care exprimă valoarea x astfel încât $N(x) = z$];

R = coeficientul de corelație, definit ca

$$R = 0.03 \cdot \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} + 0.16 \cdot \left(1 - \frac{1 - e^{-35 \cdot PD}}{1 - e^{-35}} \right)$$

11. Valoarea expunerii ponderate la risc pentru fiecare expunere față de întreprinderi mici și mijlocii definită la articolul 142 alineatul (5) care îndeplinește cerințele prevăzute la articolele 198 și 212 poate fi calculată în conformitate cu articolul 148 alineatul (3).
12. Pentru expunerile de tip retail garantate cu proprietăți imobiliare, un coeficient de corelație R de 0,15 înlocuiește cifra obținută cu ajutorul formulei de corelație de la alineatul (1).
13. În cazul expunerilor eligibile de tip retail reînnoibile, definite la literele (a)-(e), un coeficient de corelație R de 0,04 înlocuiește cifra obținută cu ajutorul formulei de corelație de la alineatul (1).

Expunerile se califică drept expuneri eligibile de tip retail reînnoibile dacă întrunesc următoarele condiții:

- (a) expunerile sunt față de persoane fizice;
- (b) expunerile sunt reînnoibile, negarantate și anulabile de către instituție în măsura în care nu sunt trase imediat și necondiționat. În acest context, expunerile reînnoibile desemnează acele expuneri în cazul cărora soldul clientului poate fluctua în funcție de decizia de a împrumuta sau de a rambursa, în limita impusă de instituție. Angajamentele neutilizate se consideră anulabile necondiționat în cazul în care clauzele contractuale permit instituției să le anuleze integral în conformitate cu normele de protecție a consumatorului și alte legi conexe;
- (c) valoarea maximă a expunerii față de o singură persoană în cadrul sub-portofoliului este de 100 000 EUR sau mai puțin;
- (d) folosirea corelației vizate la prezentul paragraf se limitează la portofoliile care prezintă o volatilitate redusă a ratelor de pierdere în raport cu nivelul mediu al ratelor lor de pierdere, în special în plajele de valori scăzute ale PD ;
- (e) tratamentul ca expuneri eligibile de tip retail reînnoibile este în conformitate cu

caracteristicile riscurilor aferente subportofoliului.

Prin derogare de la litera (b), cerința de a fi negarantate nu se aplică în cazul facilităților de credit acoperite cu garanții reale legate de un cont în care se efectuează plata salariului. În acest caz, sumele recuperate prin intermediul garanției reale nu se iau în considerare în estimarea LGD.

Autoritățile competente examinează volatilitatea relativă a ratelor de pierdere pentru diferite subportofolii eligibile de tip retail reînnoibile, precum și pentru portofoliul agregat de expuneri eligibile de tip retail reînnoibile și fac schimb de informații cu celelalte state membre în ceea ce privește caracteristicile tipice ale ratelor de pierdere respective.

14. Pentru a fi eligibile pentru tratament de tip retail, creanțele achiziționate trebuie să respecte cerințele prevăzute la articolul 180, precum și următoarele condiții:
- (a) instituția a achiziționat creanțele de la un vânzător terț cu care nu se află în legătură, iar expunerile sale față de debitorul creanțelor nu includ nicio expunere la originea căreia se află, în mod direct sau indirect, instituția însăși;
  - (b) creanțele achiziționate sunt generate în condiții de concurență normală între vânzător și debitor. În consecință, conturile de creanțe între societăți și creanțele cele care fac obiectul unor operațiuni încrucișate între conturile societăților care vând și cumpără una de la cealaltă nu sunt eligibile;
  - (c) instituția cumpărătoare deține o creanță asupra ansamblului veniturilor generate de creanțele achiziționate sau un drept pro-rata asupra veniturilor respective; și
  - (d) portofoliul de creanțe achiziționate este suficient de diversificat.
15. În cazul creanțelor achiziționate, sconturile de cumpărare rambursabile, garanțiile reale sau garanțiile parțiale care asigură primul nivel de protecție împotriva pierderilor în caz de nerambursare, împotriva pierderilor în caz de diminuare, sau împotriva ambelor, pot fi considerate ca poziții de prime pierderi în conformitate cu cadrul bazat pe modele interne de ratingul aplicabil securitizărilor.
16. În cazul coșurilor hibride de creanțe achiziționate de tip retail, atunci când instituția cumpărătoare nu poate separa expunerile garantate cu o proprietate imobiliară și expunerile eligibile de tip retail reînnoibile de alte expuneri de tip retail, se aplică funcția de ponderare a riscurilor de tip retail care are drept rezultat cele mai ridicate cerințe de capital pentru expunerile respective.

Articolul 150

Valorile expunerilor ponderate la risc pentru expunerile din titluri de capital

1. Instituțiile determină valorile expunerilor ponderate la risc pentru expunerile din titluri de capital, cu excepția celor deduse în conformitate cu partea a doua sau a celor care primesc o pondere de risc de 250% în conformitate cu articolul 45, în funcție de diferitele abordări prevăzute la alineatele (2), (3) și (4), pe care le aplică pentru portofolii diferite atunci instituțiile folosesc abordări diferite pe plan intern. În cazul în care o instituție care folosește

abordări diferite, alegerea făcută trebuie să fie consecventă și să nu fie bazată pe considerente de arbitraj de reglementare.

Instituțiile pot să trateze expunerile din titluri de capital față de societățile de servicii auxiliare în conformitate cu tratamentul aplicat altor active care nu sunt obligații de credit.

2. Pe baza metodei simple de ponderare de risc, valoarea ponderată la risc a expunerii se calculează în conformitate cu următoarea formulă:

Ponderea de risc (RW) = 190 % pentru expunerile din investiții de tip *private equity* în cazul portofoliilor suficient de diversificate.

Ponderea de risc (RW) = 290 % pentru expunerile din titluri de capital tranzacționate la bursă.

Ponderea de risc (RW) = 370 % pentru toate celelalte expuneri din titluri de capital.

Valoarea ponderată la risc a expunerii = RW * valoarea expunerii.

Pozițiile scurte de numerar și instrumentele financiare derivate care nu sunt incluse în portofoliul de tranzacționare pot compensa pozițiile lungi pe aceleași titluri de valoare, cu condiția ca instrumentele respective să fi fost desemnate explicit ca instrumente de acoperire pentru expuneri specifice din titluri de valoare și să funcționeze ca instrumente de acoperire pe o perioadă de cel puțin un an. Alte poziții scurte se tratează ca poziții lungi, atribuind ponderea de risc adecvată valorii absolute a fiecărei poziții. În contextul pozițiilor cu neconcordanță de scadență, se aplică metoda pentru expunerile față de societăți prevăzută la articolul 158 alineatul (5).

Instituțiile pot recunoaște protecția nefinanțată a creditului obținută pentru o expunere din titluri de capital în conformitate cu metodele prevăzute în capitolul IV.

3. În cazul metodei PD/LGD, valorile expunerilor ponderate la risc se calculează după formulele prevăzute la articolul 148 alineatul (1). Dacă instituțiile nu dispun de informații suficiente pentru a putea folosi definiția nerambursării de la articolul 174, ponderilor de risc li se aplică un factor de majorare de 1,5.

La nivelul fiecărei expuneri, suma dintre valoarea pierderilor așteptate înmulțită cu 12,5 și valoarea expunerii ponderate la risc nu trebuie să depășească valoarea expunerii înmulțită cu 12,5.

Instituțiile pot recunoaște protecția nefinanțată a creditului obținută pentru o expunere din titluri de capital în conformitate cu metodele prevăzute în capitolul IV. Procedura se aplică sub rezerva unui nivel al LGD de 90 % pentru expunerea față de furnizorul de acoperire. Pentru expunerile sub formă de investiții de tip *private equity* în cazul portofoliilor suficient de diversificate se poate folosi o valoare a LGD de 65 %. În acest sens, M este de 5 ani.

4. Conform abordării bazate pe modele interne, valoarea expunerii ponderate la risc este pierderea potențială aferentă expunerilor din titluri de capital ale instituției, calculată cu ajutorul modelelor interne ale „valorii la risc”, la un interval de încredere unilateral de 99 % pentru diferența dintre, pe de o parte, randamentele trimestriale și, pe de altă parte, o rată adecvată fără risc calculată pe o perioadă eșantion lungă, înmulțită cu 12,5. Valorile expunerilor ponderate la risc, la nivelul portofoliului de titluri de capital nu

trebuie să fie mai mici decât totalul sumelor dintre următoarele elemente:

- (a) valorile expunerilor ponderate la risc cerute în cazul metodei PD/LGD; și
- (b) valorile corespunzătoare ale pierderilor așteptate înmulțite cu 12,5.

Valorile menționate la literele (a) și (b) se calculează pe baza valorilor PD prevăzute la articolul 161 alineatul (1) și a valorilor LGD corespunzătoare prevăzute la articolul 161 alineatul (2).

Instituțiile pot recunoaște protecția nefinanțată a creditului obținută pentru o poziție pe titluri de capital.

Articolul 151

Valorile expunerilor ponderate la risc pentru expunerile din titluri de capital

Valorile expunerilor ponderate la risc pentru expunerile care decurg dintr-o contribuție prefinanțată a instituției la fondul de garantare al unei contrapartide centrale și expunerile din tranzacții cu o contrapartidă centrală se determină în conformitate cu articolele 296 - 300, după caz.

Articolul 152

Valorile expunerilor ponderate la risc pentru alte active care nu sunt obligații de credit

Valorile expunerilor ponderate la risc pentru alte active care nu sunt obligații de credit se calculează după următoarea formulă:

$$\text{Risk-weighted exposure amount} = 100\% \cdot \text{exposure value} ,$$

exceptând următoarele:

- (a) numerarul aflat în casă și elementele echivalente de numerar, precum și lingourile de aur păstrate în case de valori proprii sau depozitate în custodie, în limita sumelor garantate cu pasive sub formă de lingouri de aur, cărora li se atribuie o pondere de risc de 0 %;
- (b) situațiile în care expunerea este o valoare reziduală a unor active care fac obiectul unui contract de leasing, când valorile expunerilor ponderate la risc se calculează după cum urmează:

$$\frac{1}{t} \cdot 100\% \cdot \text{valoarea expunerii}$$

,

unde t reprezintă numărul cel mai mare dintre 1 și numărul cel mai apropiat de ani întregi rămași din contractul de leasing.

SUBSECȚIUNEA 3

CALCULAREA VALORILOR EXPUNERILOR PONDERATE LA RISC PENTRU RISCUL DE

DIMINUARE A CREANȚELOR ACHIZIȚIONATE

Articolul 153

Valorile expunerilor ponderate la risc pentru riscul de diminuare a creanțelor achiziționate

- (1) Instituțiile calculează valorile expunerilor ponderate la risc pentru riscul de diminuare a creanțelor achiziționate asupra societăților și a celor de tip retail după formula prevăzută la articolul 148 alineatul (1).
- (2) Instituțiile determină parametrii de intrare PD și LGD în conformitate cu secțiunea 4.
- (3) Instituțiile determină valoarea expunerii în conformitate cu secțiunea 5.
- (4) În sensul prezentului articol, valoarea M este de 1 an.
- (5) Autoritățile competente exceptează o instituție de la respectarea cerințelor privind valorile expunerilor ponderate la risc pentru riscul de diluare a creanțelor achiziționate asupra societăților și a celor de tip retail, în cazul în care instituția a demonstrat, spre satisfacția autorității competente, că riscul de diminuare este neglijabil pentru instituția respectivă.